

NOVEMBRIS/
DECEMBRIS 2016
Nr. 11/12
(257/258)

LOGS

LATVIJAS PAŠVALDĪBU SAVIENĪBAS IZDEVUMS

Latvijas Pašvaldību savienībai – 25!

JAUNU SLIEKSNI PĀRKĀPJOT

Latvijas Pašvaldību savienība ir pārkāpusi ceturtdaļgadsimta sliekšni. Cilvēka mūžā 25 gadi ir jaunības laiks. Biedrībai, kas savā paspārnē apvieno visu Latviju – pašvaldības un to iedzīvotāju tūkstošus –, nepieciešama cita mēraukla, cits atskaites punkts, kas palīdzētu izsvērt, cik gadu vērts ir viens LPS darbības gads. Aizvadītais laikposms nav bijis viegla un gluda pastaiga pa nule asfaltētu ātrgaitas šoseju. Ir bijis smags un bieži vien nepateicīgs darbs. Tomēr, kopā ejot, mēs esam spējuši sasniegt nozīmīgo ceturtdaļgadsimta sliekšni, aiz kura atkal gaida jauni notikumi un uzdevumi, uzvaras gaviles un sakāves asaras, auglīgas diskusijas un nesamierināmas pretišķības. Visa šī raibā notikumu un izjūtu “buķete” veidoja, veido un arī nākotnē veidos Latvijas Pašvaldību savienības vēsturi.

Jubilejas reizē gribu teikt paldies jums visiem kā Latvijas patriotiem. Patriots nav vis tas, kas skaļiem vārdiem sevi par tādu cildina. Patrioti esat katrs no jums, kas ikdienā darāt savu darbu Latvijas pašvaldībās – politiski nozīmīgu vai šķietami sīku, saimniecisku un tehnisku. Patiesībā katrs darbs ir maza, bet nozīmīga daļiņa, kas palīdz būvēt un stiprināt mūsu Latvijas valsti. Darbs, ko jūs darāt, ir neaizstājams zobratīņš valsts kopējā darbīguma mehānismā. Tā ir daļiņa, kas gādā par to, lai mūsu valsts kļūtu vēl labāka un skaistāka, lai tā būtu mūžīga. Lai par Latviju būtu prieks ne tikai katram no jums, bet arī jūsu ģimenēm, bērniem un tuviniekiem. Ne vien šodien, bet arī tāltālā nākamībā. Par to jums visiem paldies!

Pašvaldību savienība dibināta 15. decembrī, tuvu gadumijas sliekšnim. Arī tagad, 25 gadus vēlāk, mēs visi, gaidī pilni, stāvam uz jaunā – 2017. gada sliekšņa. Lai visiem veiksmīgs sliekšņu iekarošanas laiks!

Andris Jaunsleinis,
LPS priekšsēdis

NOVEMBRIS/DECEMBRIS ŠAJĀ NUMURĀ

Foto: Ojārs Martinsons
Kolāža: Arturs Hansons

LPS – 25

LATVIJAS PAŠVALDĪBU SAVIENĪBAS ATTĪSTĪBA	2
PAŠVALDĪBU VADĪTĀJI – PAR LPS	6
LOGI LATVIJAS PILSĒTĀS UN NOVADOS	45
LPS DARBINIEKI – PAR PAŠVALDĪBĀM UN SEVI	46

ANEKDOTES

ATPŪTAI, ATELPAI, SMAIDAM	76
---------------------------	----

REDAKTORE

Gunta Klismeta
67326634, 29428303
fakss 67212241
gunta@lps.lv
skype: guntaklismeta

REDAKTORES VIETNIECE

Daina Oliņa
29130839
fakss 67212241
daina.olina@lps.lv
skype: dainolina

MŪSU ADRESE

Latvijas Pašvaldību savienība
Mazajā Pils ielā 1,
Rīgā, LV 1050

ISSN
1407-3560

Izdevējdarbības licence
Nr. 1740

Bez redakcijas atļaujas
pārpublicēt aizliegts

Publicētie raksti ne vienmēr
pauž LPS viedokli

Gunta Klismeta
redaktore

Daina Oliņa
redaktore vietniece

LATVIJAS PAŠVALDĪBU SAVIENĪBAS ATTĪSTĪBA

Māris Pūķis,
LPS vecākais padomnieks,
Dr.oec., Dr.phys.

Sākotnējie mērķi

Šā raksta autoram bija iespēja piedalīties LPS izveidošanā un dibināšanā, līdzdarboties tās panākumos un neveiksmēs visus pastāvēšanas 25 gadus. Tas nozīmē, ka objektīvs skatījums no malas nav iespējams. Skatījums būs subjektīvs, taču tajā tiks izmantota visā šajā periodā gūtā pieredze. Tā nebūs tik daudz kavēšanās atmiņās, cik viedoklis par sasniegto un tuvākajā nākotnē (dažu nākamo pašvaldību vēlēšanu periodā) sagaidāmo.

Pēc uzvaras 1989. gada pašvaldību vēlēšanās Latvijas Tautas fronte (LTF) pakāpeniski pārņēma varu uz vietām. Tas neizdevās tikai Rīgas Kurzemes rajonā,

Rēzeknē un Daugavpilī. Man bija gods kļūt par LTF frakcijas vadītāju un apgūt darba pieredzi opozīcijā.

1990. gada 21. aprīlī Vislatvijas deputātu sapulcē "Daugavas" stadionā pašvaldību deputāti no pilsētām un pagastiem uzdeva Augstākajai Padomei jau pirmajā sēdē pasludināt valstisko neatkarību. Tādējādi Latvijas Republika tika atvasināta no pašvaldībām. Tas bija laiks, kurā iepriekšējā nomenklatūra pagāja malā, bet skolotāji, ārsti un zinātnieki mācījās pārvaldīt un organizēt pakalpojumu sniegšanu.

Dibināšanas gada (1991) janvāris sākās ar barikādēm. Pašvaldības kopā ar LTF vietējām organizācijām kļuva par nevardarbīgas pretošanās organizatorēm visā Latvijā. Taču jau šajā laikā iezīmējās nacionālo spēku sadalīšanās, jo sākās cīņa par varu un ietekmi. LTF frakcija Augstākajā Padomē lielā mērā norobežojās no LTF organizācijas, laikraksts "Atmoda" nespēja definēt, vai tas iet kopā ar LTF vai ar Pilsoņu kongresu. Pilsoņu kongress aicināja nesargāt "nelikumīgo" Augstāko Padomi, taču tauta nepaklausīja. Barikādes parādīja, ka tautai ir nepārvarama vēlēšanās atjaunot brīvu un demokrātisku Latviju, ka tā nopietni uztver pirmo demokrātisko vēlēšanu rezultātus.

1991. gada augusts bija kā auksta duša. Atklājās, ka tie, kas viskaļāk deklarēja savu nacionālo patriotismu, ir nobijušies, bet mērenāk noskaņotie spriež, kā uzturēt sakarus un koordinēt darbību arī svešas varas ieviešanas gadījumā. Par laimi, valsts apvērsums Maskavā neizdevās, Latvijā varēja turpināties deokupācijas, demokratizācijas, denacionalizācijas un decentralizācijas procesi.

LTF izveidotā valdība Ivara Godmaņa vadībā turpināja veicināt pārejas procesu no totalitārisma un centralizētās plānveida ekonomikas uz plurālismu un reālu tirgus ekonomiku, turklāt izrādījās, ka visātrāk un efektīvāk vienoto valsts politiku īsteno pašvaldības, tas attiecās uz jautājumiem, kurus mūsdienās valsts mēģinātu īstenot pati:

- denacionalizācija;
- tirdzniecības un sadzīves pakalpojumu, nelielo uzņēmumu privatizācija;
- zemes privatizācija gan lauku apvidos, gan pilsētās;
- deokupācijas veicināšana.

Papildus pašvaldības patstāvīgi (bez likuma pilnvarojuma) uzņemas sociālās palīdzības un municipālās policijas funkcijas.

1990. gadā tika atjaunota Latvijas Pilsētu savienība kā PSRS 1940. gadā likvidētās savienības tiesību un sais-

tību mantinieci. Zīmīgi, ka dienu pirms okupācijas – 16. jūnijā (šajā dienā PSRS sabiedrotās Vācijas karaspēks okupēja Parīzi) Baltijas valstu pilsētu savienības tikās Tallinā. Pašvaldību asociāciju likvidēšana ietilpa pirmo neatliekamo PSRS pasākumu sarakstā tūlīt pēc okupācijas.

Ideju par vienotas pašvaldību asociācijas izveidošanu virzīja LTF 1991. gada vasarā. Pašvaldību konsultēšanu (sadarbību ar LTF frakciju Augstākajā Padomē) īstenoja īpaši izveidota struktūra Pēra Sterniņa vadībā. Attiecīgo parlamenta komisiju tolaik vadīja Jānis Škapars.

Jau toreiz LTF bija sadalījusies – LTF frakcija Jāņa Dineviča vadībā vairs aktīvi nepiedalījās tautas kustības politiskajā procesā – deputāti reti apmeklēja LTF Domes un Valdes sēdes, bija reti viesi teritoriālajās organizācijās, un, koncentrējoties uz darbu parlamentā, zaudēja saikni ar biedriem. Tas lielā mērā veicināja LTF frakcijas sairšanu sīkākās frakcijās un LTF neveiksmi nākamajās 5. Saeimas vēlēšanās.

Galvenais LPS organizators bija LTF frakcija, tomēr dibināšanas kongresa gatavošana notika paralēli gan pēc Augstākās Padomes darbinieku, gan pēc LTF iniciatīvas. Tolaik par pašvaldību politiku LTF Valdē atbildīgais bija Ivars Redisons, vēlāk Jānis Ruško. Jau pēc LPS dibināšanas kongresa šo funkciju dažus gadus pildīja šā raksta autors.

Tā kā pārejas perioda sākumā pašvaldības bija galvenais valstiskās neatkarības nostiprināšanas līdzeklis, politiski bija ļoti svarīgi panākt šo pašvaldību vienotību svarīgākajos valsts attīstības jautājumos. Tagad reti kurš atceras, ka 1990. gadā vairāk nekā puse publiskā kopbudžeta (vēlāk radās kļūdainie nosaukumi “valsts kopbudžets” un “vispārējās valdības budžets”) izdevumu bija pašvaldībām, nevis centrālajai valdībai. Un šai vienotībai ar nolūku nostiprināt Latvijas valsti tika veidota spēcīga pašvaldību asociācija.

Jau dibināšanas kongresā tika noteikti trīs galvenie LPS mērķi:

- izstrādāt kopēju pašvaldību politiku (atklāt un noformulēt kopējās intereses);
- aizstāvēt pašvaldību kopējās intereses attiecībā ar centrālo varu – parlamentu un valdību;
- veicināt pašvaldību spēju sniegt saviem iedzīvotājiem kvalitatīvus pakalpojumus.

Uz šiem trīs “vaļiem” LPS darbība balstās joprojām.

Juridiskais statuss

Likums “Par sabiedriskajām organizācijām un to apvienībām” tika pieņemts gadu pēc LPS dibināšanas. Pašvaldības negaidīja, līdz pieņems asociāciju veidošanas likumu, tās izveidoja LTF – pašvaldību savienību ar pašvaldībām (tātad – demokrātiski vēlētam varām) kā dalībniecēm.

Šeit saskatāma analogija ar Eiropas Savienību: sākotnēji bija funkcijas, tad – līgumi, pēc tam iekšējie likumi, līdz 2007. gadā tika apspriests, vai nepieņemt ES konstitūciju. Arī apvienojot varas (katrai no šīm varām piemīt likumdošanas, izpildvaras un tiesu varas elementi), sākotnēji tiek uzstādīts jautājums par funkcijām un tad atbilstoši funkcijām tiek veidota organizatoriskā struktūra un meklēts piemērots juridiskais statuss.

Latvijas Pašvaldību savienība tika dibināta saskaņā ar politiskas organizācijas principiem. Augstākā lēmēj-institūcija – kongress. Sākumā tika izveidots neliels sekretariāts, bet organizācijas pārstāvniecību nodrošināja politiķi no tām pašvaldībām, kas bija brīvprātīgi iestājušās LPS.

LPS 1. kongresā, kas notika piecus mēnešus pēc dibināšanas kongresa, tika pieņemti statūti, kuros bija nostiprināti vairāki principi, ko vēlāk saglabāja visās nākamajās statūtu redakcijās:

- iestāšanās – brīvprātīga;
- biedri – tikai pašvaldības kā juridiskas personas;
- finansējuma pamatā – biedru naudas, kuru apmēru aprēķina atkarībā no brīvi izmantojamajiem pašu ieņēmumiem, izslēdzot mērķdotācijas.

Šie principi nodrošināja organizācijas atkarību no biedriem. 25 gadu laikā nav bijis daudz tādu periodu, kad pilnīgi visas pašvaldības bija biedri. Arī šā raksta tapšanas brīdī viena pašvaldība – Krāslavas novads ir izstājies. Šo izstāšanos pierobežas pašvaldība izmanto, lai uzsvērtu, ka centrālā vara pietiekami neatbalsta pierobežu. Otrs iespējamais iemesls varētu būt, ka tādējādi tiek demonstrēta solidaritāte ar tiem politiskajiem spēkiem, kas vēlas sašķelt LPS. Iespējami arī daudz prozaiskāki izskaidrojumi.

Likuma “Par pašvaldībām” pamata redakcijā (1994) tika iestrādāts Eiropai inovatīvs princips – visu pašvaldību kopējo viedokli var paust tikai tāda pašvaldību asociācija, kas pārstāv vairāk nekā pusi no visu veidu pašvaldību skaita. Sākotnēji Latvijā bija reģionālās pašvaldības – rajoni un vietējās pašvaldības – pilsētas un pagasti, kā arī republikas pilsētu pašvaldības, kas apvienoja gan reģionālo, gan vietējo pašvaldību kompetences. Vēlāk šiem pašvaldību veidiem pievienojās novadi (tā nosauca administratīvi teritoriālās reformas (ATR) gaitā brīvprātīgi apvienojušās pašvaldības). Tādējādi pastāvēja pieci pašvaldību veidi, un katram no veidiem bija jābūt pārstāvētam ar vairāk nekā pusi no attiecīgo pašvaldību skaita.

Latvijā iedibinātajam principam ir jēga tikai brīvprātīgas dalības gadījumā, jo tikai tad pašvaldība ar savu klātbūtni novērtē lietderību būt LPS sastāvā.

Pievienojoties Eiropas Vietējo pašvaldību hartai 1996. gadā, Latvija pilnībā pievienojās 10. pantam, attiecīgos trīs paragrāfos ir paredzētas pašvaldību tiesības:

- veidot kopīgus uzņēmumus vai iestādes ar citām savas valsts pašvaldībām;
- veidot nacionālas un starptautiskas pašvaldību asociācijas;
- sadarboties ar pašvaldībām citās valstīs.

LPS īsteno otro no šīm tiesībām.

Svarīgs jautājums ir par biedru tiesībām vienlaikus atrasties vairākās asociācijās. Jau dibināšanas kongresā šis jautājums tika atrisināts pozitīvi. LPS meklē iespēju formulēt un aizstāvēt kopējās intereses, taču katrai pašvaldībai ir iespējams apzināt sevi kā grupas dalībnieci.

Latvijā izveidotā sarunu sistēma kļuvusi par paraugu daudzām citām Eiropas valstīm. Kā galveno trūkumu var atzīmēt to, ka Latvijas likumi neļauj LPS pārstāvēt pašvaldību kopējās intereses Satversmes tiesā. Līdz ar to Satversmes tiesa izvairās no iedzīvotājiem būtisku jautājumu risināšanas, jo likumu neatbilstību starptautiskajiem līgumiem nevar rosināt organizācija, kam pašvaldības ir uzticējušas rīcību kopējo interešu vārdā.

Vieta Latvijas politiskajā sistēmā

Pašvaldību savienībā pārstāvētais politiskais spektrs ir daudz plašāks nekā Saeimā pārstāvētais. Dažkārt pauž viedokli, ka Latvijā ir par daudz partiju un to skaitu vajadzētu samazināt. Ja to mēģina panākt ar spēku, tas var beigties kā 1934. gadā. Autoritārisms, kas proponēja vienotību, nespēja nosargāt valsti un izrādījās neefektīvs.

Novados, kur ir mazāk par 5000 iedzīvotājiem, ir atļauti vēlēšanu sastādīti priekšvēlēšanu saraksti, kas darbojas efektīvāk nekā partijas. Reģionālās partijas (kuras parasti izveido konkrētas teritorijas interešu pārstāvībai) arvien vairāk piedalās Saeimas darbā. Pašvaldībās ir ievēlēti pārstāvji no tādām reģionālajām partijām, kas nepieder pie valdošās koalīcijas. Pašvaldībās ir pārstāvētas arī Saeimā neiekļuvušas partijas.

Tas nozīmē, ka pašvaldībās darbojas aptuveni 60 atšķirīgi politiskie spēki. Lai konsolidētu sabiedrību, ir nevis jāaizliedz dažādība, bet gan jāļauj attīstīties esošajām partijām, noņemot nevajadzīgus ierobežojumus šo partiju darbībai un finansēšanai. Taču šis ir jautājums, kas prasītu plašāku un atsevišķu iztirzājumu.

Svarīgi ir, ka LPS veido forumu, kurā satiekas dažādāki politiskie spēki nekā Saeimā un organizācijas organizatoriskajai struktūrai jāveicina produktīva diskusija starp dažādu viedokļu paudējiem.

LPS pieredze liecina, ka kopējās intereses ir iespējams pārstāvēt visās partijās. Savstarpējā ietekme ir abpusē-

ja. Partiju viedokļi tiek pausti LPS Domes sēdēs, nereti LPS dalībnieki piedāvā atbalstīt konkrētu politisko spēku viedokļus. Un otrādi – dažkārt frakciju viedokļus Saeimā ietekmē attiecīgajā partijā esošo pašvaldību politiķu viedoklis, ja tas ir pietiekami apspriests LPS struktūrās un guvis vispārēju atzinību.

Līdzīgi kā Reģionu komitejai Eiropas Savienības politiskajā sistēmā, tā Latvijas Pašvaldību savienībai Latvijā ir specifiska loma. Tā ir divu varas dalījuma principu aizstāvība.

Saskaņā ar subsidiaritātes principu vara pēc iespējas jātuvinā iedzīvotājam. Lielāka teritoriāla mēroga vara drīkst iejaukties tikai tad, ja mazāka mēroga vara vai privātpersona, patstāvīgi rīkojoties, nav sekmīga. LPS ir subsidiaritātes sargs Latvijā, kura misija ir aizstāvēt decentralizāciju.

Saskaņā ar proporcionalitātes principu pārvalde jāīsteno minimālā veidā, likumos un noteikumos jāregulē pēc iespējas mazāk, institūcijas un darbības jāsamēro ar sabiedrības interesēm. LPS ir proporcionalitātes sargs Latvijā, kura misija ir mazināt normatīvismu, veicināt lielāku elastību un personisko atbildību par pieņemtajiem lēmumiem.

No vietas politiskajā sistēmā izriet LPS politiskā struktūra. Ir daudz valstu ar samērā nelielu partiju pārstāvniecību, kurā dominējošā politiskā partija nodrošina sev varu arī pašvaldību asociācijā. Latvijā politiskajam spektram labāk atbilst neitralitāte – politiskās vadības dialogs ar visiem politiskajiem spēkiem, neizdalot kādu partiju īpaši.

Ietekme uz sociāli ekonomiskajiem procesiem

Kļūstot par vienu no trīs lielākajiem atzinumu sniedzējiem (aiz Tieslietu ministrijas un Finanšu ministrijas) Ministru kabineta dokumentu sagatavošanas procedūrā, kā arī plaši iesaistoties Saeimas komisiju darbā, Latvijas Pašvaldību savienība ietekmē politikas un likumdošanas procesus nacionālā mērogā. Lai šo ietekmi panāktu, visu 25 gadu garumā bija jāpierāda, ka LPS viedokļi ir izsvērti un konstruktīvi, ka tie pārstāv vismaz būtiskas pašvaldību daļas intereses.

Visspilgtāk LPS loma izpaudās pasaules ekonomiskās krīzes gaitā – valdībai bija partneris, kas sniedza atbalstu visai tautai grūtā brīdī. Tik dziļas krīzes apstākļos kā Latvijā (kopš 20. gs. trīsdesmito gadu krīzes nevienā pasaules valstī kaut kas tāds nebija vērojams) citur būtu sekojuši sociāli satricinājumi un sabiedriskās kārtības pārkāpumi. Pateicoties valdības un LPS sadarbībai un izpratnei par kopējām prioritātēm, izdevās saglabāt sociālo mieru.

Ministru prezidenti – Ivars Godmanis un Valdis Dombrovskis saņēma atbalstu, pašvaldības godprātīgi

piekrita būtiski samazināt izdevumus un koordinēja rīcību ar valsti sociālā atbalsta problēmu risināšanā. Diemžēl tam nesekoja tikpat godprātīga attieksme no valsts, kad grūtākā krīzes daļa bija aiz muguras.

Eiropā tikpat augstu kā Latvijā iedibināto sarunu sistēmu starp pašvaldībām un centrālo valdību vērtē arī inovatīvo LPS lomu sociālajā dialogā. Pieredze, kā LPS sadarbojas ar darba devējiem, arodbiedrībām un zinātniekiem sociālā dialoga veidošanā ar valdību, kalpo par paraugu citām valstīm. Tam apliecinājums ir šāgada septembrī notikusī starptautiskā konference, kurā plaši tika atspoguļota Latvijas pieredze.

Par negatīvas pieredzes piemēru kalpo ilgstošā konfrontācija administratīvi teritoriālās reformas jautājumos. ATR paātrināja depopulāciju, tajā skaitā arvien vairāk cilvēku devās darba meklējumos uz ES valstīm. Centrālā valdība ilgstoši izvairījās no pašvaldību viedokļa uzklaušanas, spītīgi virzīja reformu, balstoties uz varas partiju izredzēm vēlēšanās un neņemot vērā ekonomiskās saites un komunikācijas iespējas starp teritorijām. Bailes uzzināt reformas rezultātus ir tik lielas, ka tika pārtraukta jebkādu datu apkopošana un statistikas publikācija par pirmsreformas teritorijām. Šīs bailes bija pamatotas, jo galvenos reformu veicējus vairs nevaram atrast dzīvo politisko partiju sarakstā.

Loma pašvaldību prasmju attīstībā

Dibinot organizāciju, tika izvirzīts mērķis palīdzēt pašvaldībām kļūt prasmīgākām. Sekojot dāņu kolēģu paraugam, LPS piedalījās Latvijas Pašvaldību mācību centra izveidošanā un arī pašlaik atbalsta šā centra aktivitātes, tajā skaitā seko centra piedāvāto programmu saturam. LPS darbinieki iesaistījās arī pašvaldības jautājumu mācīšanās vairākās augstākās izglītības iestādēs.

Izglītības un apmācības mērķiem kalpo arī žurnāls "Logs", kurā kopš 1995. gada regulāri tiek atspoguļota pašvaldību pieredze, veiksmes un neveiksmes. Šiem mērķiem kalpo arī daudzveidīgi semināri un konferences par aktuāliem saimnieciskajiem un vadības jautājumiem, kā arī LPS izveidotā Pašvaldību konsultāciju centra aktivitātes.

Būtisks elements prasmju paaugstināšanā bija Latvijas Pašvaldību izpilddirektoru asociācijas izveide, kurā pašvaldību izpildvaru pārstāvji regulārās sanāsmēs apgūst cits cita pieredzi un uzklau valsts iestāžu un uzņēmēju padomus.

Beidzamajos LPS kongresos īpaša uzmanība tiek veltīta uzņēmējdarbības veicināšanai. Pašvaldības var būt radošākas un efektīvākas nekā Ekonomikas ministrija vai nozaru ministrijas. Efektīvi darbojas sadarbības tīkli šajos jautājumos, sniedzot pašvaldību politiķiem

un darbiniekiem zināšanas par dažādām uzņēmējdarbības atbalsta iespējām.

Īpaši jāizceļ pēdējos gados ar Norvēģijas Pašvaldību asociācijas atbalstu īstenotais projekts "Lietpratīga pārvaldība un Latvijas pašvaldību veikspējas uzlabošana", ar kura palīdzību vairāk nekā 60 pašvaldības apguva stratēģiskās vadīšanas elementus, balstoties uz pašu izstrādātu metodes "mācīties salīdzinot" Latvijas modeli. Tika izmēģināti dažādi paņēmieni uzlabojumu meklēšanai sadarbības tīklos un izveidota salīdzināmo datu bāze pašvaldību pieredzes un rezultātīvo rādītāju apkopošanai.

Tuvākās nākotnes perspektīva

Tāpat kā Rīga nekad nav pabeigta, tā nekad arī neapstāsies pašvaldību pilnveidošanas process. Arī Latvijas Pašvaldību savienību gaida gan grūti, gan labāki laiki.

Ja latviešu tauta vēlas būt ilgtspējīga, tai nepieciešama sava valsts. Stipra Latvija iespējama tikai ar stiprām pašvaldībām. Pat tad, ja centrālie politiķi kādu brīdi šo aizmirstu, prakse pierādīs, ka decentralizācijai un reālām stiprām pašvaldībām alternatīvas nav.

Pašlaik politiskajā dienaskārtībā ir nonākuši vairāki jautājumi, kas tieši skar pašvaldības. Domas visos šajos jautājumos dalās, taču jau tagad ir skaidrs, ka līdzšinējā Eiropas Savienības politika bijusi nesekmīga, bet Latvija ir nesekmīga arī ES ietvaros. Pārmaiņas ir nepieciešamas.

Daži no svarīgākajiem jautājumiem ir šādi:

- kā jāmainās ekonomikas struktūrai, lai būtu iespējams maksāt tik lielu algu, ka apstātos Latvijas depopulācija?
- kā jāmainās izglītības saturam, lai darbaspēks nodrošinātu nepieciešamās strukturālās pārmaiņas?
- kā jāmainās nodokļu sistēmai, lai valstī un pašvaldībās būtu nauda savas attīstības nodrošināšanai, pārstājot pašjauties uz ES fondiem?
- kā jāmainās vērtībām, lai politiķi būtu gatavi samazināt likumu apjomu un ierēdņi piekristu samazināt birokrātu skaitu un funkcijas?

Šo un citu svarīgu jautājumu risināšanā iesaistīsies gan katra pašvaldība atsevišķi, gan LPS kopā. Vēlams turpināt intensīvu darbu pie salīdzināmo datu datubāzes attīstības, kāpināt katras pašvaldības un LPS analītiskās spējas.

Latvijā tāpat kā citās valstīs pozitīvas ietekmes nosacījums ir pašvaldību spēja vienoties. Ja valdība vēlas centralizēt, tā cenšas sašķelt pašvaldības. Decentralizācijas nosacījums ir pašvaldību vienota izpratne un spēja piekāpties kopējo interešu vārdā.

PAŠVALDĪBU VADĪTĀJI – PAR LPS

Latvijas Pašvaldību savienības (LPS) 20. gadadienas priekšvakarā žurnāls “Logs” uzrunāja visus 119 pašvaldību vadītājus, lūdzot pastāstīt, cik ilgi katrs saistīts ar pašvaldībām un Latvijas Pašvaldību savienību, kā vērtē LPS lomu pašvaldību dzīvē un ko vajadzētu mainīt biedrības darbā. Lūk, novadu un pilsētu domju priekšsēdētāju pārdomas par aizvadīto laiku un nākotnes vēlējumi.

Helēna Streike (Aglonas novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību sadarbojos kopš 2001. gada, kad sāku strādāt par Aglonas novada domes priekšsēdētāju. No tā laika darbojos LPS Reģionālās attīstības un sadarbības komitejā un LPS apmeklēju katru mēnesi. Tikšanās ar kolēģiem semināros vai

izbraukuma sēdēs dažādos novados ir lieliska iespēja iepazīt citu pašvaldību ikdienas problēmas, izzināt, kā tās tiek risinātas uz vietām, un gūt lielisku pieredzi.

Ļoti pozitīvi vērtējam iespēju noskatīties komisiju sēžu videokonferences un seminārus pašvaldību darbiniekiem tiešraidē, jo atrodamies diezgan tālu no centra, kas dažreiz sagādā grūtības tikt uz katru pasākumu. Esam izmantojuši arī LPS juristu konsultācijas, kuri sniedz derīgus padomus ikdienas darbā.

Domāju, ka viena no svarīgākajām problēmām šobrīd ir gaidāmā pašvaldību reforma. Iepriekšējās reformas lielākie ieguvēji bija lielie novadi, tāpēc mazajām pašvaldībām šis jautājums joprojām ir aktuāls.

Latvijas Pašvaldību savienība veiksmīgi cenšas rast kopsaucēju starp dažādajām pašvaldību interesēm, rosina un izskata likumprojektus un pauž kopējo pašvaldību viedokli. Dzīvosim kopsolī arī turpmāk!

Leons Līdums (Aizkraukles novads)

– Saskaņā ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu jau otro sasaukumu. Daudz un dažādi ir saskares veidi, taču galvenā saskare man ir Novadu apvienības valdē un tagad, pildot Zemgales plānošanas

reģiona Attīstības padomes priekšsēdētāja pienākumus, arī LPS Valdē. Tur iespējams uzzināt aktualitātes, kas skar valsts un pašvaldības ikdienas dzīvi, tās problēmas un attīstības nākotni. Tā ir kā pašvaldības darba skola ar kolēģu milzīgu pieredzes bagāžu.

Mēs vēlējamies, lai LPS 25. kongresa mājieta būtu Aizkrauklē, un tas notika 2014. gada 30. maijā ar saukli “Latvijas nākotne – konkurētspējīga ekonomika”. Tā mūsu pašvaldībai bija laba iespēja sadarbībai.

Latvijas pašvaldības ir tik dažādas – gan pēc lieluma, gan ģeogrāfiskā izvietojuma. Arī attīstības iespējas tām atšķirīgas, tāpēc kļūst arvien grūtāk apmierināt visas mūsu intereses. Manuprāt, LPS spēks ir spēja veidot kopīgu pašvaldību viedokli un nostāju savu interešu aizstāvēšanai valstī. Taču nacionālajiem un reģionālajiem attīstības centriem parādās savas specifiskās vajadzības, un tas novedis pie Latvijas Lielo pilsētu asociācijas (LLPA) un Reģionālo attīstības centru apvienības (RACA) izveides. Līdzšinējā RACA darbība liecina, ka tas dod papildu iespējas līdzīgām pašvaldībām risināt savas problēmas, nevājinot kopējo LPS. Mūsu Pašvaldību savienībai ir jābūt vienotai visās pamatnostādnēs, jo tikai tas parāda mūsu spēku!

Aizkraukles novada pašvaldības darbinieku vārdā saku paldies par līdzšinējo darbu un mūsu sadarbību visiem LPS darbiniekiem un tās vadītājiem ar Andri Jaunsleini priekšgalā! Turpmākajā darbībā vēlam būt kompetentiem un elastīgiem sadarbībā, taču arī principiāli stingriem, aizstāvojot kopējās nostājas!

Aivars Šilis (Aizputes novads)

– Mana sadarbība ar Latvijas Pašvaldību savienību sākās 1997. gadā, kad tiku ievēlēts par Aizputes pagasta padomes priekšsēdētāju. Sadarbības sākumgados biju aktīvs LPS biedrs, jo četrus gadus darbojos Izglītības un kultūras komitejā un piedalījos komitejas sēdēs. Tad vēl

nebija mūsdienu e-tiešsaistes iespējas un komitejas sanāksmēs vajadzēja piedalīties klātienē. Vēlāk sāku darboties LPS Tehnisko problēmu komitejā. Aizputes novada pašvaldība ietilpst LPS Novadu apvienības sastāvā.

Esmu piedalījies arī Latvijas Pašvaldību izpildītāju asociācijas (LPIA) darbā, gūstot pieredzi un vērtīgas darbam nepieciešamas atziņas. 2012. gadā Aizputē notika visas Latvijas pašvaldību izpildītāju sanāksme, un mēs iepazīstinājām tās dalībniekus ar uzņēmējdarbību savā novadā, teritorijas attīstību, kā arī klātienē piedāvājām apskatīt vairākus Aizputes novada objektus – Aizputes mākslas skolu, Aizputes novada sporta centra "Lejaskurzeme" sporta halli, Aizputes vidusskolu, atdzelžošanas iekārtu kompleksu un citus. Uzskatu, ka šī bija vērtīga pieredzes apmaiņa.

LPS darbu vērtēju kā veiksmīgu un vērstu uz Latvijas pašvaldību iedzīvotāju apkalpošanu un labklājību. Par Pašvaldību savienības galveno vērtību uzskatu iespēju dažādos pasākumos tikties ar kolēģiem, jo ir gan interesanti, gan lietderīgi pārrunāt pašvaldību aktualitātes un rast risinājumus, ko izmantot savā darbā.

Pagājuši jau 25 sadarbības gadi, un Pašvaldību savienību priekšsēdis Andris Jaunsleinis vada ar labiem rezultātiem, ko izcēlusi arī valdība. Gribētu uzsvērt, ka, pateicoties LPS darbam, panākts tas, ka valdība šobrīd rēķinās ar pašvaldībām un tās nav "novirzītas malā", attīstās sadarbība un tiek uzklauti pašvaldību priekšlikumi. Novēlu arī turpmāk savienību vadīt ar tādiem pašiem un vēl labākiem rezultātiem! Veiksmi turpmākajā darbā visiem LPS darbiniekiem!

Vija Dzene (Aknīstes novads)

– Ar pašvaldību esmu saistīta kopš 1994. gada, kad sāku strādāt par Jēkabpils rajona Asares pagasta padomes priekšsēdētāju. Paralēli šim amatam astoņus gadus darbojos LPS Revīzijas komisijā. Izveidojoties novadiem, kļuva par Aknīstes novada pašvaldības domes priekšsēdētājas vietnieci, tagad esmu novada domes priekšsēdētāja.

Ja "Vikipēdijā" būtu nepieciešams aizpildīt šķirklī "Latvijas Pašvaldību savienība", es tur ierakstītu: "LPS ir organizācija, kas domā un darbojas vietējo cilvēku labā." Pašvaldību savienības galvenā vērtība manā ieskatā ir dotā iespēja iepazīt kolēģus citās pašvaldībās, apmainīties pieredzē, sadarboties ar LPS darbiniekiem.

Pati katru gadu piedalos LPS kongresos, Novadu dienās, dažādās sanāksmēs. LPS pārstāvji iegriezušies arī mūsu pašvaldībā, piemēram, pērn uz bankomāta atklāšanu. Gribu pieminēt LPS padomnieci Ināru Dunduri, kura cīnās par pedagogu atalgojumu, tāpat Māri Pūķi, Elitu Kressi, Olgu Dzenovsku un citus.

Dace Vilne (Alojas novads)

– Ar prieku atceramies pērn un arī šogad Latvijas Pašvaldību savienības koordinētā projekta "Lietpratīga pārvaldība un Latvijas pašvaldību veikspējas uzlabošana" sanāksmes, kas tika rīkotas Alojas novadā.

Pērn oktobrī pie mums notika T3-2 tikla sanāksme, kurā dalījāmies pieredzē ar citām pašvaldībām mājokļu politikas un mājokļu un sociālās politikas sinerģijas jomā. Savukārt šogad februārī izglītības un kultūras tikla sanāksmes (T-4) laikā pie sevis uzņēmām projektā iesaistīto pilotpašvaldību pārstāvjus, lai iepazīstinātu ar Alojas novada pašvaldības redzējumu un paveikto sadarbībā ar uzņēmējiem.

Mēs augstu vērtējam iespēju iesaistīties šajā projektā, rādīt savu varēšanu un pieredzi citiem. Priecājamies, ka varējam mācīties no kolēģiem, lai pašvaldības veikspēja augtu, uzlabojot iedzīvotāju dzīves kvalitāti. Ceram uz tikpat veiksmīgu sadarbību arī turpmāk! LPS saimei vēlu droši mesties jaunos izaicinājumos un tikpat naski kā allaž iesaistīt jaunu notikumu virpuli arī mūs, pašvaldības!

Mēs augstu vērtējam iespēju iesaistīties šajā projektā, rādīt savu varēšanu un pieredzi citiem. Priecājamies, ka varējam mācīties no kolēģiem, lai pašvaldības veikspēja augtu, uzlabojot iedzīvotāju dzīves kvalitāti. Ceram uz tikpat veiksmīgu sadarbību arī turpmāk! LPS saimei vēlu droši mesties jaunos izaicinājumos un tikpat naski kā allaž iesaistīt jaunu notikumu virpuli arī mūs, pašvaldības!

Aivars Sokolovskis (Alsungas novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīts salīdzinoši nesen – kopš 2013. gada, kad sāku vadīt Alsungas novada pašvaldību. Uzskatu, ka ļoti noderīgas būtu pašvaldību vadītāju kopējās mācības – vismaz reizi pusgadā, piemēram, par jaunākajām izmaiņām likumdošanā.

LPS komitejās nedarbojos, bet esmu iesaistījies mazo pašvaldību apvienībā. Kā veiksmīgāko un pamanāmāko vērtēju pausto

viedokli par novadu reformu – veidot sadarbības teritorijas, bet ne piespiedu apvienošanu.

“Vikipēdijā”, aizpildot šķirkli “Latvijas Pašvaldību savienība”, es ierakstītu: “LPS – *vidutājs starp valsti un pašvaldībām.*”

Pašvaldību savienība sniedz ne tikai atbalstu un palīdzību, tā ir katras pašvaldības interešu apkopotāja kopējo interešu realizēšanā – līdz ar to arī pasākumos notiek tuvināšanās ar kolēģiem no citām pašvaldībām. LPS aizstāvību jūtam vietējo informatīvo izdevumu veidošanā. Pateicoties dalībai LPS, šāgada augustā Alsunga varēja uzņemt izpilddirektorus no visas Latvijas.

Pašvaldību savienības pārstāvji iegriezušies pie mums arī ikdienā. Andris Jaunsleinis viesojās Alsungā 2013. gadā pēc domes un priekšsēdētāja ievēlēšanas. Vairākas reizes Alsungā bijusi LPS padomniece Sniedze Sprōģe, kura piedalījies gan domes apvienoto komiteju sēdēs, gan Miķeļsvētkos. Tāpat jāpiemin LPS juristes Vīnetas Reiteres palīdzība deleģēšanas līguma sastādīšanā.

Mēs katrs esam stiprs un varošs, bet kopā varam būt daudz stiprāki un varošāki – tādēļ, LPS, turiet pašvaldības kopā un nelaidiet vaļā!

Arturs Dukulis (Alūksnes novads)

– Latvijas Pašvaldību savienības kolektīva darbs – pārstāvēt vietējo pašvaldību intereses – ir sarežģīts, grūts un nepateicīgs. Pašvaldību viedokļi ne vienmēr saskan, kas vienam der, tas citam kaitē, taču Pašvaldību savienībai ar vietvaru darbību saistītos jautājumos jāspēj pārstāvēt kopējo viedokli. Ne vienmēr šis darbs uzreiz ir redzams, taustāms un izmērāms, bet mēs zinām, ka tās ir neskaitāmas tikšanās un sarunas, argumentēšana un skaidrošana.

Latvijas Pašvaldību savienība ir tas ziņu avots, no kā uzzinām jaunākās vēstis par norisēm valdībā, varam diskutēt, spriest un formulēt pašvaldību viedokli svarīgos jautājumos. Viens no tādiem pēdējā laika notikumiem spilgtā atmiņā palicis ar diskusijām par reformām izglītības jomā, kur LPS aizstāvēja pašvaldību viedokļus. Daudz enerģijas un spēka Latvijas Pašvaldību savienības kolektīvs ieguldījis, uzņemoties iniciatīvu aizstāvēt pašvaldību tiesības izdot informatīvos izdevumus, lai informētu savus iedzīvotājus. Arī konkrēti Alūksnes novada pašvaldība ir jutusi biedrības atbalstu, kad kādus problēmjautājumus vajadzējis aktualizēt augstākā līmenī.

Alūksnes novada pašvaldības pārstāvji, tajā skaitā arī

es, darbojas Latvijas Pašvaldību savienības komitejās un seko līdzi to aktivitātēm. Bet LPS jau ne tikai koordinē pašvaldību jomu, tā arī saved kopā pašvaldības un to darbiniekus, ļaujot satikties un bagātināties citam no cita. Vēl arvien ar labam atmiņām atceramies pēdējā laika lielākos LPS pasākumus, kas pie mums notikuši vai kuros esam iesaistījušies. Tas bija LPS konkurss “Eiropas Gada pašvaldība 2013” un pašvaldību izpilddirektoru sanāksme Alūksnē 2014. gadā. Tā ir bijusi iespēja mums ne tikai sevi parādīt, bet arī pašiem paskatīties uz sevi no malas un novērtēt savus spēkus un bagātības. Uzteicami, ka savienība organizē arī dažādu atsevišķu sfēru pašvaldību speciālistu tikšanās, kur kolēģiem iespējams iegūt jaunas zināšanas un pārrunāt profesionālus jautājumus. Tā kā Alūksne atrodas gandrīz trīs stundu brauciena attālumā no Rīgas, novērtējam arī to, ka daudzus LPS rīkotos seminārus un sanāksmes var vērot tiešraidē. Tas ietaupa gan laiku, gan arī līdzekļus. Jubilāram – Latvijas Pašvaldību savienībai – novēlu arī turpmāk katras atsevišķās pašvaldības atšķirībās spēt saskatīt kopsakarības, kas saista visas Latvijas vietvaras!

Elita Eglīte (Amatas novads)

– Svētku reizē leposimies ar visu Latvijas pašvaldību kopējo organizāciju – Latvijas Pašvaldību savienību tās 25. gadadienā!

Svētkos priecāsimies par organizāciju, kas visu 25 gadu garumā, risinot kopējās un atsevišķās pašvaldību problēmas un īstenojot sadarbības

un apmācības projektus, stingri ievērojusi brīvprātības principu. Katra lēmuma pieņemšanā nozīmīga ir bijusi mūsu pašu līdzdalība un ieinteresētība. To esam novērtējuši kā uzticēšanos un iesaistīšanu, rosinot ikvienu būt līdzatbildīgam, veidojot Latvijas kopīgo un katra novada individuālo stiprumu.

Jubilejas reizē uzteiksim organizācijas atbalstu un pārstāvniecību publiskajā pārvaldē, kas vienmēr ir bijusi nepieciešama visām pašvaldībām neatkarīgi no katras lieluma un individuālajām iespējām.

Padarītā darba apjoma īstenošana nav iedomājama bez lieliskajiem LPS darbiniekiem – no pirmajiem soļiem līdz šodienai, ar atbildību un zināšanām, ar spēju veidot likumdošanu – tādi esat jūs visi. Pašvaldību savienība ir kļuvusi atpazīstama ar savā darbībā ievērotajiem pamatprincipiem – demokrātiju, atklātumu un publiskumu, labu pašu finanšu vadību.

Paldies, ka mēs visi kopā šos gadus esam strādājuši, skatoties vienā virzienā – attīstības virzienā! Veiksmi un izturību šodienā un ceļā uz rītdienu!

Astrīda Harju (Apes novads)

– Latvijas Pašvaldību savienības ieguldījums ir izmērāms lielums – tie ir argumentēti priekšlikumi daudziem Ministru kabineta noteikumiem un likumiem, kas ņemti vērā valdībā un Saeimā un izmainījuši ne vienu vien nepārdomātu likumdošanas akta nonākšanu reālajā dzīvē.

Tā ir pašvaldības vadītāju izglītošana un pieredzes apmaiņas veidošana, tas ir savs žurnāls un sadraudzības tilti ar daudzām pašvaldībām ārpus mūsu valsts robežām, tie ir realizētie projekti, perspektīvs birojs Briselē un atsaucīgi, ziņoši darbinieki LPS mājā. Gribru uzsvērt, ka Latvijas Pašvaldību savienībai ir nozīmīga loma kā pašvaldību pārstāvei, esot par sadarbības tiltu ar valdību un Saeimu.

Latvijas Pašvaldību savienības vērtība ir labā gribru un spēja dzīvot šodienai ar rītdienas acīm.

Gints Kaminskis (Auces novads, LPS priekšsēža vietnieks)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīts kopš šīs tūkstošgades pirmā gada, kad sāku vadīt Auces pilsētas pašvaldību. LPS darbā iekļāvos pakāpeniski, sākumā vairāk biju vērotājs un raudzījies, kā viss notiek, un man tas patika.

“Vikipēdijai” piedāvātā šķirklī par LPS es ierakstītu tā: *“Latvijas Pašvaldību savienība ir organizācija, kas pēc brīvprātības principiem apvieno pilnīgi visas Latvijas pašvaldības to interešu un demokrātijas nostiprināšanai, kā arī*

valsts drošības un valsts attīstības stabilitātes veicināšanai.” Šis ieraksts ir vēlējuma formā, kādam tam vajadzētu būt, apvienojot tiešām visas 119 Latvijas pašvaldības. Par LPS vērtību uzskatu gan novadu un pilsētu pašvaldību kolēģu tuvināšanu ar dažādu pasākumu palīdzību, gan arī atbalstu un palīdzību no “jumta” organizācijas. LPS piedāvā pašvaldībām vērtīgu domu apmaiņu kolēģu vidū, nodrošina informāciju un sniedz

pieredzes apmaiņas iespējas. Tāpat vērtīgs ir kopīgais atbalsts un vajadzības brīdī sniegtā palīdzība.

Jau ilgu laiku vadu LPS Reģionālās attīstības un sadarbības komiteju un vienlaikus esmu arī Pašvaldību savienības Valdes loceklis un priekšsēža vietnieks. “Spēles laukums” un pārraugāmo problēmu loks ir ļoti plašs, tāpēc nevaru izcelt vienu problēmu, ko izvirzīt par svarīgāko no līdz šim šķetinātajām. Komitejās nonāk aktuāla un daudzveidīga informācija, ar ko diendienā nodarbojas LPS padomnieki, un katrā konkrētā brīdī jāizskata vairāku jomu “samilzumi” jeb sāpīgākie punkti.

LPS gadu gaitā izveidojušās daudzas “māsiņas” – apvienības, asociācijas, biedrības. To, ka pašvaldības apvienojas interešu grupās, es vērtēju pozitīvi. Man tikai nav pieņemami dažreiz novērotie individuālie mēģinājumi, kad, aizstāvot un lobējot vienīgi savas intereses, dara to visu pašvaldību vārdā. Interešu grupu lietas jau sanāk kopā tādā kā piramidā un tiek novadītas uz augšu, un kopīgais pašvaldību viedoklis izkristalizējas caur Pašvaldību savienību, kas ir visu pašvaldību interešu pārstāve un aizstāve.

Pašvaldības bieži pārbauda Valsts kontrole, arī KNAB, un nereti publiski izskan bargi pārmetumi. Šādās reizes pašvaldības, protams, gaida aizstāvību no LPS. Es atbalstu pieeju, ka Pašvaldību savienība vispirms apkopo viedokļus, izpēta problēmas un to risinājumus un tad runā visu pašvaldību, nevis vienas vārdā. Tā būtu tā kopīgā aizstāvība.

LPS katru gadu rīko daudzus pasākumus – kongresu, Novadu dienu, izbraukuma seminārus, sporta spēles un citus. Protams, katram jau savs krekls vienmēr ir tuvāks, un man liekas, ka visvērtīgākais kongress bija tas, kas notika Aucē 2013. gada 9. augustā. Šo notikumu pamanīja arī vietējie iedzīvotāji un novērtēja, ka viņu pilsētā ieradusies ne vien pašvaldību vadītāji no visas Latvijas, bet arī valsts augstākās amatpersonas. Apsveicami, ka LPS katru gadu Pašvaldību savienības kongresu rīko citā vietā, līdz ar to dodot iespēju ik reizi citai pašvaldībai uzņemt kolēģus savās mājās un arī parādīt, kas tad notiek šajā pilsētā vai novadā un kā tas attīstās. Zināms jau, kurp dosimies 2017. gadā – LPS 28. kongress notiks Alūksnē.

LPS rīkoto pasākumu ir gana daudz, un Pašvaldību savienība arī meklē dažādas formas un jaunas lietas. Manuprāt, galvenais, kas katram pasākumam būtu jāsniedz – lai tajā varētu uzzināt ko jaunu, lai tas rosinātu domāt tālāk un ģenerēt jaunas idejas savā pašvaldībā. Jubilejas reizē gribru vēlēt Latvijas Pašvaldību savienībai stabilitāti un visu pašvaldību būšanu kopā! Jo ir pieredzēts, kas notiek citās valstīs, kur nav šis kopīgās nostājas, tur daudz grūtāk arī runāt par iedzīvotāju interešu pārstāvību.

Māris Sprindžuks (Ādažu novads)

– “Vikipēdijas” šķirklī par Latvijas Pašvaldību savienību es ierakstītu: *“Latvijas pašvaldību dibināta biedrība, kas pārstāv visu pašvaldību intereses.”*

Par LPS vērtību tiek atzīta iespēja pasākumos tuvināties ar kolēģiem citās pašvaldībās un no LPS gaida atbalstu un palīdzību. Es sagaidu lobiņa darbu likumdošanas un valsts budžeta procesam, jo savstarpējo sadarbību pašvaldības var realizēt citos formātos. Lielāku LPS iniciatīvu gaidu valstisku reformu atbalstam, piemēram, administratīvi teritoriālajai reformai. Citādāk sanāk tāda reakcionāra darbība – saglabāt *status quo* un pret jebkādu progresu.

Pats darbojos LPS Finanšu un ekonomikas komitejā. Diemžēl apmeklēju to reti, jo izskatāmie jautājumi ir ļoti specifiski, parasti tie nav stratēģiska rakstura, drīzāk piemēroti nozaru speciālistu diskusijām. Aktīvi darbojos Pierīgas pašvaldību apvienībā un uzskatu pirmo tās darbības gadu par veiksmīgu – tika apzinātas kopējās intereses, pausts viedoklis publiskajā telpā.

No LPS katru gadu rīkotajiem pasākumiem esmu piedalījies kongresos un sporta spēlēs. Pērn tās notika Ādažu novadā, un pasākums bija pamanāms arī vietējiem iedzīvotājiem, jo tika atspoguļots pašvaldības avīzē, mājaslapā un sociālajos tīklos, taču pēc sava rakstura tas tomēr ir slēgts pasākums, kurā iedzīvotājiem piešķirta vien skatītāju loma.

Man interesantākie Pašvaldību savienības pasākumi ir LPS Domes sēdes, kurās piedalās valdības locekļi. LPS rosinātu biežāk rīkot tikšanās ar nozaru politikas veidotājiem, lai diskutētu par konceptuāliem nozaru lēmumiem un politiku realizāciju, piemēram, bērnu dārzu politiku, skolotāju algām, jaunās izlīdzināšanas sistēmas izvērtējumu u.tml.

Atceroties kādu gadījumu, kad LPS palīdzējusi atrisināt būtisku samezģojumu mūsu pašvaldībā, gribu pateikt paldies, jo Pašvaldību savienība atbalstīja Pierīgas pašvaldību lūgumu Eiropas Savienības fondu programmēšanas starpperiodā izskatīt iespēju piešķirt Pierīgai resursus izglītības iestāžu modernizācijai un būvniecībai. Domāju, ka LPS nebūtu jānodarbojas ar individuālas pašvaldības gadījumiem, izņemot situācijas, kad vērojama sistēmiska negatīva ietekme uz visām pašvaldībām.

Vēlējums jubilejai – dzīvot vēl 100 gadus!

Andrejs Ence (Babītes novads)

– Sagaidot LPS 25 gadu jubileju, atceros tās pirmsākumus. Esmu viens no Latvijas Pašvaldību savienības dibinātājiem (starp citu, ir tikai daži LPS dibinātāji, kas vēl joprojām ieņem domes priekšsēdētāja amatu Latvijas pašvaldībās) un pirmos 11 gadus ļoti aktīvi

iesaistījos tās darbībā. Atminos, ka bija pat tāds laiks, kad uz LPS devos divas trīs reizes nedēļā. Vēlāk, kad darbu Babītes pagasta pašvaldībā vairs nebija iespējams apvienot ar aktivitātēm LPS, nācās no tā atteikties. Tomēr vēl arvien ik gadu apmeklēju LPS rīkotos seminārus, snieždu savu viedokli jautā-

jumos, kad to no mums gaida savienība.

Ir prieks, ka LPS jau 25 gadus neatlaidīgi iestājas par pašvaldību interesēm un ir uzticams sabiedrotais ātri mainīgās informācijas laikmetā.

Novēlu, lai valsts vara ieklausītos Latvijas Pašvaldību savienības viedoklī, lai mūsu darbu novērtētu un lai ņemtu vērā savienības sniegtos priekšlikumus, veidojot projektu analīzes.

Paldies LPS, un uz sadarbību vēl daudzus desmitus gadu!

Karina Putniņa (Baldones novads)

– Ar LPS esmu saistīta kopš ievēlēšanas amatā 1997. gadā. Šo gadu laikā allāž, ja tiek izskatīti jautājumi, kuros man ir savs viedoklis, pasākumos esmu aktīva runātāja.

Skaitos LPS Izglītības, kultūras un sporta komitejas locekle, bet, tā kā otrdienās ir pašvaldības domes vai Finanšu komitejas sēdes, pēdē-

jā laikā LPS apmeklēju reti. Visaktuālākais komitejā risinātais jautājums, manuprāt, bija par pedagogu atalgojuma reformu.

Latvijas Pašvaldību savienība dod iespēju izzināt citu pašvaldību pieredzi, iepazīt kolēģus un aizstāvēt pašvaldības intereses. LPS atbalsts bija jūtams saistībā ar Valsts kontroles nepamatotajiem, pat apvainojošajiem publiskajiem paziņojumiem pēc revīzijas. Tāpat LPS palīdzēja Baldones pašvaldībai risināt ļoti būtisku jautājumu sarunās ar Ministru kabinetu, proti, par daļēju Valsts kases aizņēmuma dzēšanu, kas tika ņemts, lai turpinātu valsts iesāktā un Baldonei apsoltā objekta – vidusskolas rekonstrukcijas turpināšanu, jo valsts pārtrauca tās finansēšanu pusceļā.

No LPS padomniekiem Baldones novadā viesojusies Andra Feldmane, kura vadīja semināru par iespējām apgūt ES fondu līdzekļus. Seminārs bija ļoti vērtīgs. Baldones novada pašvaldība ir starp Pierīgas paš-

valdību apvienības dibinātājām. Vispamanāmākā, manuprāt, ir Lielo pilsētu asociācija. Pašvaldību savienībai novēlu rast gudrus stratēģiskus un taktiskus risinājumus pašvaldību problēmām, kas tik dažādās pašvaldības spētu vienot.

Lidija Silīna (Baltinavas novads)

– Man ciešāka saistība ar LPS izveidojās 2009. gadā, kad sāku vadīt pašvaldību, kaut gan deputātos esmu kopš 1985. gada bez pārtraukuma. Aktīvi "lielajā" politikā neiesaistos, taču esmu LPS cienītāja e-vidē. LPS uztveru kā draudzīgu padomdevēju, kam var piezvanīt SOS situācijā un vienmēr tikt laipni uzklautam un saņemt vajadzīgo informāciju. Es Latvijas Pašvaldību savienības definīcijā ierakstītu, ka man tā ir kā audiorokasgrāmata. Pašvaldībā tika ļoti novērtēts LPS atbalsts sakarā ar bankomāta atjaunošanu Baltinavā

pēc Latvijas Hipotēku un zemes bankas likvidēšanas. No Latvijas Pašvaldību savienības rīkotajiem pasākumiem patīkamas atmiņas saglabājušās par sporta spēlēm, kas 2007. gadā notika Lielvārdē.

25 gadi – jaunības un spēka laiks arī organizācijai. Pašvaldībām LPS ir vajadzīga visās nozīmēs. Ražīgus brieduma gadus!

Andris Kazinovskis (Balvu novads)

– Tā kā pašvaldību darbā strādāju jau sen, kopš 1989. gada decembra, man ir bijusi iespēja būt par vienu no Latvijas Pašvaldību savienības dibināšanas iniciatoriem. LPS faktiski ir vienīgā institūcija Latvijā, kas reāli pārstāv visas pašvaldības mūsu valstī. Droši varu apgalvot, ka Latvijas Pašvaldību savienības darbinieki ir kompetenti prak-

tiski visos jautājumos, ko risina gan pašvaldības, gan valdība, gan Saeima, jo LPS strādā ziņoši un pieredzes bagāti speciālisti.

LPS vienmēr ir iestājusies par demokrātisku valsts pārvaldi, par varas decentralizāciju, funkciju nodošanu no valsts institūcijām pašvaldībām, par valsts un pašvaldību sniegto pakalpojumu pieejamību iedzīvotājiem pēc iespējas tuvāk viņu dzīvesvietai. Viennozīmīgi var teikt, ka Pašvaldību savienība ir sekmējusi demokrātijas izaugsmi un demokrātijas principu ievērošanu Latvijā.

Raitis Ābelnieks (Bauskas novads)

– Ar LPS minimāli saistīts esmu no tā laika, kad kļuva par pašvaldības deputātu – 2005. gada, bet tagad mana saistība ir ciešāka, jo kopš 2013. gada vadu Bauskas novada pašvaldību. Visprecīzāk mani būtu dēvēt par pusaktīvu biedru. Darbojos LPS Finanšu un ekonomikas komitejā, taču par cītīgu darbošanos to būtu grūti nosaukt. Labi, ka ir iespēja attālināti tiešraidē pieslēgties komitejas sēdēm, ne vienmēr ir laiks tās apmeklēt. Manuprāt, svarīgākie ir pašvaldību un valsts budžeta jautājumi. Esmu arī iesaistījies Reģionālo attīstības centru apvienībā (RACA) un tās darbību vērtēju ļoti pozitīvi.

Visos LPS pasākumos lielākā vai mazākā mērā notiek pieredzes apmaiņa ar kolēģiem no citām pašvaldībām. Grēks būtu šo iespēju neizmanto! Novadu dienas gan varētu rīkot biežāk, jo novadu gana daudz un katrā ir daudz kas interesants un citiem atrādams. Pēdējos gados pie mums neviens lielais LPS pasākums nav noticis, tuvākais bija kaimiņnovadā lecaivā – 2014. gada Novadu diena, taču mēs esam gatavi Bauskā uzņemt jebkuras raudzes pašvaldību pasākumu! Jāuzsver, ka labprāt uzņemam viesus. Pats LPS priekšsēdis Andris Jaunsleinis 2013. gadā bija atbraucis ciemos pie manis uz Bausku, tā teikt – iepazīšanās vizītē. Protams, ka jebkura LPS vadības un padomnieku vizīte ir lietderīga, klātienē sniegts padoms vienmēr noder. Daudzi LPS pasākumi bijuši jauki un sirsnīgi. Atmiņā visspilgtāk iespiedusies Latvijas pašvaldību darbinieku sporta diena Carnikavā 2012. gada 28. jūlijā, kas bija tās vasaras karstākā diena. Toreiz man vajadzēja noskriet piecu kilometru distanci pašā dienas karstākajā stundā – pulksten 15, kad ārā bija +33 grādu

karstums! No organizatoru puses nebija gudri šo skrējieni pataupīt tieši dienas karstākajam posmam, bet es finišu sasniedzu.

Kolēģi nereti piemin, ka saņēmuši Valsts kontroles un KNAB pārmetumus un šādos brīžos gaida LPS aizstāvību un atbalstu. Protams, arī mums nācies atbildēt uz daudziem Valsts kontroles un KNAB jautājumiem. Nezinu, vai mums ir palīdzējusi Pašvaldību savienība, bet bargus pārmetumus neesam dzirdējuši. Tieši pretēji – mēs esam pirmā pašvaldība, kas saņēmusi Valsts kontroles Atzinības rakstu par veiksmīgu sadarbību. Ja "Vikipēdijai" būtu nepieciešams aizpildīt šķirkli "Latvijas Pašvaldību savienība" un es kā vēsturnieks šai lietai tagad nopietni pieķertos, tad ar šo žurnāla apjomu būtu par maz.

Novēlu Latvijas Pašvaldību savienībai pilnveidoties, lai tajā reģionālo attīstības centru pašvaldības būtu līdzvērtīgi pārstāvētas nacionālo attīstības centru pašvaldībām!

Māris Zvirbulis (Beverīnas novads)

– Domes priekšsēdētājs šajā sasaukumā esmu mazāk par gadu, tāpēc LPS struktūrās neesmu iesaistījies. Aktīvi šajā procesā piedalās Beverīnas novada domes deputāte Cilda Purgale un izpilddirektore Egīta Biša. Pašvaldība nav arī piedalījies Norvēģijas granta projektā, kurā pašvaldību darbinieki veidoja

tīklojumus par dažādu nozaru problēmām.

LPS savā ziņā ir pašvaldību arodbiedrība attiecībās ar valdību. Šīs darbības vairākas reizes bijušas "bezzobainas", kā arī mēs neaizstāvam savas intereses līdz galam. Pieņemot dažādas deklarācijas kongresos, tā vien liekas, ka tās pieņemam tikai sevis dēļ.

Pašvaldību savienībā izveidots ļoti spēcīgs padomnieku korpuss, kas spēj konsultēt gan pašvaldības, gan "sijāt" likumdošanas iniciatīvas. Mums kā nelielai pašvaldībai ir grūti sagatavot priekšlikumus, jo mūsu administratīvā kapacitāte nav pietiekama.

Neraugoties uz visu, nekas labāks par LPS šajā valstī nav izveidots. Veiksmi turpmākajā darbā!

Solvita Dūklava (Brocēnu novads)

– Šogad Latvijas Pašvaldību savienībai ir īpašs jubilejas gads. Katru gadu mēs piedalāmies kopīgos izbraukuma semināros, kongresos, kā arī kopīgi risinām

dažādus problēmjautājumus. Aicinām atcerēties un atmiņā izcelt labo – veiksmes, panākumus, uzvaras, gandarījumu un prieku. Un nav nozīmes, vai tās ir lielas lietas vai pavisam sīki, šķietami nenozīmīgi sīkumi – viss, kas apkārt un ap mums vairo pozitīvo, palīdz veidot pasauli skaistāku un labāku. Bet pārējais –

tā lai ir mūsu pieredzes skola un ceļazīmes tālākajam. Paldies jums par padarītajiem darbiem, iesaistīšanos pašvaldību ikdienas problēmu risināšanā un ieguldījumu pašvaldību saliedēšanā! Lai mūsu sadarbība, īstenojot kopīgos mērķus, kļūst arvien ciešāka!

Kārlis Sedvalds (Burtnieku novads)

– Ja nebūtu Latvijas Pašvaldību savienības, kas apvieno lielus un mazus novadus un pilsētas, tad vietvaras būtu tikpat viegli pa žaģariņam salauzt kā slotu. Taču pašvaldību spēks ir kopībā, un, tikai pateicoties Latvijas Pašvaldību savienībai, kas spēj nodrošināt visu vietvaru vienotību, esam daudz

ko paveikuši. Latvijas Pašvaldību savienība ir kā vidutājs starp pašvaldībām un valdību, un mēs reģionos jūtam, ka savienība pašvaldību intereses varas gaitē aizstāv un par tām cīnās. Dalība LPS nav velti izšķiests laiks un nauda. Latvijas Pašvaldību savienībai jubilejā novēlu turpināt iesāktos darbus un būt stiprai un vienotai!

Vīlnis Špats (Cesvaines novads)

– Cesvaines pašvaldība biedrībā “Latvijas Pašvaldību savienība” iesaistījās drīz pēc tam, kad sāku pildīt Cesvaines pašvaldības vadītāja pienākumus, tādat ap 2000. vai 2001. gadu. Pirms iestāšanās aizbraucu iepazīties ar LPS un apskatīt, vai mums būtu lietderīgi iesaistīties šajā organizācijā, jo tajā laikā vēl daudzas pašvaldības nebija LPS biedri. Pēc tikšanās radās iespaids, ka Pašvaldību savienība aizstāv pašvaldību intereses, un tā tas tiešām ir. Latvijā nav nevienas citas vienojošas organizācijas, kura veiksmīgi spētu aptvert gan lielās, gan mazās pašvaldības. Taču nu informēju kolēģus – deputātus, un domes sēdē lēmām pozitīvi. Par savu aktivitāti LPS varu teikt, ka regulāri piedalos Domes un Finanšu komitejas sēdēs, taču iesaistīšanās atkarīga no laika, ko tam var veltīt. Ja ir kādas neskaidrības vai problēmas, sazvanāties ar speciālistiem, kuri vienmēr arī cenšas palīdzēt un rast risinājumus. Pozitīvi, ka, ņemot vērā LPS priekšsēža Andra Jaunsleiņa noslogotību, viņš vienmēr atzvana un, ja nepieciešams, iesaistās jautājuma risināšanā. Patīkami, ka ir arī atsaucīgi speciālisti.

Ļoti novērtējam LPS atbalstošo pieeju pašvaldībām brīžos, kad dažādas kontrolējošas institūcijas pārbauda mūsu darbu. Pašvaldību savienība vienmēr mūs ir aizstāvējusi, par ko varam patiesi pateikties.

Protams, ir lietas, ko Pašvaldību savienībai būtu nepieciešams sakārtot, bet kas līdz šim nav izdarīts. Tā, piemēram, izpilddirektoriem ir sava asociācija, bet pašvaldību vadītājiem nekā tāda nav. Pašvaldību vadītāji tiek tikai Domes sēdēs un Novadu dienas pasākumos, tāpēc ieteiktu izveidot kaut ko līdzīgu Izpilddirektoru asociācijai, lai arī domju priekšsēdētāji būtu operatīvi informēti par aktualitātēm un varētu novērtēt kolēģu pieredzi.

Kā otru priekšlikumu minēšu ieteikumu izveidot nelielu novadu apvienību, lai būtu iespējams veiksmīgāk risināt problēmas, kas ir atšķirīgas no lielajiem novadiem. Tas gan ir mēģināts, taču, kamēr nebūs konkrēta cilvēka, kurš to organizē, nekas nekustēsies uz priekšu.

Pašvaldību savienības jubilejā vēlu spēku un izturību arī turpmāk, lai organizācijā ir labi speciālisti un spēcīgs līderis!

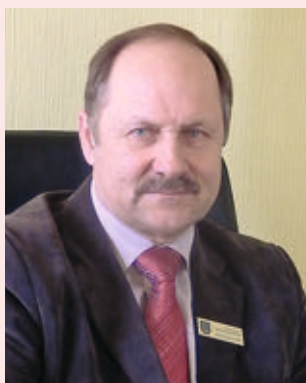
Jānis Rozenbergs (Cēsu novads)

– Kaut arī pašvaldības Latvijā ir tik dažādas, LPS vienmēr centies būt īsts un uzticams pašvaldību aizstāvis un lobījs, nešķirojot tās un strādājot to interesēs. To arī novēlu turpināt – bez neatlaidīgās pašvaldību balsis Rīgā mūsu valsts nespētu pilnvērtīgi un ilgtspējīgi attīstīties.

Juris Dombrovskis (Ciblas novads)

– Latvijas Pašvaldību savienība man ir zināma kopš tās sākumiem. Piedalījos LPS dibināšanas kongresā 1991. gadā, toreiz kā Zvirgzdenes ciema (vai pagasta) padomes priekšsēdētājs. Braucām vairāku pašvaldību vadītāji un pārstāvji no Ludzas rajona – arī Līvija Plavinska

un Anastasija Sergejeva. Atceros – kad atgriezāmies Latgalē pēc kongresa, bija sasnigusi bieza sniega kārtā.

Kopš tā laika manas darba gaitas allaž ir saistītas ar Latvijas Pašvaldību savienību. Cenšos apmeklēt visus lielākos LPS pasākumus, laikam tikai vienu kongresu esmu izlaidis. Sekoju būtiskākajām LPS aktivitātēm. Divos sasaukumos darbojos Pagastu apvienībā, kur ieguvām labu pieredzi pašvaldību darbā, jo sēdes notika katru mēnesi kādā no pagastiem visos Latvijas nostūros. Pēc novadu reformas vienu sasaukumu darbojos Novadu apvienības valdē.

Atskatoties uz šiem 25 gadiem, nevar neredzēt – LPS kā organizācija, biedrība ir ļoti izaugusi. Pirmajos gados LPS bija iestājušās apmēram puse Latvijas pašvaldību, tolaik valdība un Saeima pat pārmeta – ar kādām tiesībām LPS pārstāv pašvaldības. Toreiz daudz izdarīja LPS vadība – Andris Jaunsleinis un Māris Pūķis, uzrunājot katru pašvaldību, lai pārliecinātu, ka mums ir nepieciešama spēcīga organizācija. Un tagad jūtam šo LPS atbalstu, jo tā mūs godam pārstāv svarīgu valsts mēroga jautājumu lemsānā – apstiprinot valsts budžetu, saskaņojot likumprojektus, MK noteikumus u.c.

Uzskatu, ka Andra Jaunsleiņa personīgais ieguldījums, viņa spēja atrast kompromisus notur LPS kā vienotu organizāciju, lai gan ir bijuši jūtami mēģinājumi sašķelt to.

Lielu atbalstu no LPS jūtam novadu reformas laikā pirms gadiem desmit. Māris Pūķis kā pieredzējis politiķis nepieļāva politiskiem smagsvāriem tolaik volūtāri pāršķērēt Latviju. Arī nelielajām pagastu pašvaldībām un to iedzīvotājiem bija sava teikšana novadu veidošanas procesā. Politisks spiediens bija no tām partijām, kas nu jau nogājušas no politiskās skatuves. Arī tagad, redzot idejas, kas nāk no VARAM un citām ministrijām, ir bažas par jaunu teritoriālo reformu. Ceram, ka LPS komanda palīdzēs mums izsvērt gan visus par un pret, gan argumentēti pārstāvēt Latvijas pašvaldību intereses valdībā un Saeimā.

Patlaban es darbojos LPS Tehnisko problēmu komitejā, šobrīd varbūt ne tik aktīvi, kā gribētos, jo tomēr attālums no Ciblas novada līdz Rīgai ir liels – ceļā aiziet daudz laika un degvielas. Man liekas, LPS sanāksmes biežāk vajadzētu rīkot reģionos, arī Latgalē –

Rēzeknē, Daugavpili un citur. Tad būtu vairāk sadzirdēta mazo pašvaldību balss, jo reizēm gan šķiet, ka vairāk dzirdams lielo pilsētu viedoklis.

Man tiešām ir interesanti LPS kongresos un novadu sanāsmēs satikt kolēģus no citām pašvaldībām. Mēs reizēm ļoti aizrautīgi diskutējam par dažādiem aktuāliem jautājumiem. Atceros, ka vienā kongresā (nepateikšu tagad, kurā) mēs izgājām no zāles, lai brīvā atmosfērā padiskutētu. Kongresa oficiālā daļa tad jau bija beigusies. Ārā esot, laiks pagāja nemanot, bija sākusies saviesīgā daļa, un, kad atgriezāmies zālē, izrādījās, noslēgumam tuvojās arī kongresa otrā daļa. Bet gods kam gods – organizētāji bija pataupījuši ēdienu arī mums, kaismīgākajiem debatētājiem.

Ko lai novēl Latvijas Pašvaldību savienībai? Nezaudēt spēku! Nesašķelties! LPS struktūra ir labi pārdomāta. Savienībā pašreiz darbojas zinoši speciālisti. Tas viss ir jānotur! LPS patlaban ir stiprs partneris valdībai un Saeimai, kas neļaus pieņemt nepārdomātus lēmumus un likumus. Un mums, pašvaldībām, savā starpā nav jācīnās par savām lokālajām interesēm, lai nav kā Saeimā, kur politiskās partijas cīnās. Esmu pārliecināts, ka Latvijas Pašvaldību savienībai ir nākotne. Tā ir vērtība pašvaldībām, jo katram atsevišķi mums, novadiem un pilsētām, nav nekādas teikšanas – mums nav dota likumdošanas iniciatīva.

Sandra Viškure (Dagdas novads)

– Pēdējā laikā visciešākā sadarbība Dagdas novada pašvaldībai ar LPS bija konkursa “Eiropas Gada pašvaldība” laikā. Dagdas novads konkursā piedalījās trīs reizes – 2012., 2013. un 2014. gadā. Divas reizes pašvaldību izvirzīja otrajā kārtā. Gatavošanās konkursa komisijas uzņemšanai notika ne pa jokam

– tika iesaistīti ļoti daudz darbinieku ne tikai no pašvaldības administrācijas, bet arī citām iestādēm. Īpaši spilgti atmiņā palikusi 2014. gadā konkursa vērtēšanas komisijas locekļu vēlme apmeklēt iestādes un vietas, kas nebija paredzētas programmā. Gods kas gods, pārbaudījums tika izturēts, un šajā gadā Dagdas novada pašvaldība ieguva balvu nominācijā “Pašvaldība veselam iedzīvotājam”.

Atzinīgi vērtējam arī to, ka tika apbalvoti Eiropas Gada cilvēki. No mūsu novada šo apbalvojumu saņēma: 2012. gadā – invalīdu brālības “Nema” dibinātāja un vadītāja Mārīte Zariņa, Dagdas bērnu un jaunatnes centra vadītāja Aina Odiņeca, veselības un sociālo pakalpojumu centra “Dagda” vadītājs Andris Badūns, Attīstības un plānošanas nodaļas vadītāja Ligita Nagla

un jaunatnes lietu speciāliste Svetlana Ilatovska; 2014. gadā – Izglītības, kultūras un sporta nodaļas vadītāja Marija Mickeviča, Sporta skolas direktore Vija Nipere un veselības un sociālo pakalpojumu centra “Dagda” sociālā aprūpētāja Ināra Veržbicka. 2014. gada Eiropas Gada cilvēkiem bija iespēja apmeklēt Briseli un iepazīties ar Eiropas Parlamenta darbu.

Šādi konkursi sniedz iespēju ne tikai “nokratīt ikdienas rutīnas putekļus”, bet arī atgādina mums pašiem par sava novada bagātībām, ar kurām lepojamies.

Jānis Lāčplēsis (Daugavpils pilsēta)

– Viena no nopietnākajām problēmām, kas jārisina Latvijā, ir reģionu nevienmērīga attīstība. Eiropas normas nosaka, ka cilvēka dzīves līmenis neatšķiras un nav atkarīgs no tā, kur cilvēks dzīvo – pilsētā vai laukos. Tas attiecas gan uz izglītību un medicīnu, gan uz darbavietu radīšanu.

Lai tā būtu arī pie mums, pašvaldības apvienojās. Pašvaldību pārstāvji dalās pieredzē, īsteno kopīgus projektus un aizstāv iedzīvotāju intereses. Tas ir arī Latvijas Pašvaldību savienības darbības mērķis un sūtība. Izdarīts daudz, bet priekšā ne mazāk darāmā, lai savus mērķus sasniegtu.

Janīna Jalinska (Daugavpils novads)

– Kopā ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu kopš tās pirmsākumiem – kā Liksnas pagasta padomes priekšsēdētāja piedalījos LPS 1. kongresā Jūrmalā, kas notika 1993. gadā. Tas bija ļoti emocionāls un savijņojošs brīdis, kad pašvaldības nolēma apvienoties, lai kopīgi strādātu

un izveidotu interešu pārstāvi sarunās gan ar valdību, gan ministrijām. Šo gadu laikā esmu bijusi uz visiem LPS kongresiem, izņemot vienu. Šobrīd darbojos arī LPS Valdē.

Jubilejas reizē, atskatoties uz notikumiem pirms 25 gadiem, redzams, ka LPS ir ļoti izaugusi, tā kļuvusi spēcīgāka, ietekmīgāka un var būt gandarīta par paveikto. LPS ir saliedēts spēks, par ko liecina tas, ka tajā pārstāvētas faktiski visas Latvijas pašvaldības. Par vislielāko sasniegumu uzskatu Ministru kabineta un LPS vienošanās un domstarpību protokola parakstīšanu. Prieks, ka LPS ir vienmēr gatavi sniegt padomu, atbalstīt un jebkurā jautājumā Latvijas pašvaldību vadītāji var griezties pie priekšsēža Andra Jaunsleiņa! Daudz laimes skaistajā jubilejā!

Andrejs Spridzāns (Dobeles novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīts kopš novadu izveides. Mūsu pašvaldība un es pats cenšamies aktīvi iesaistīties kopējā darbā, strādāju vairākās komitejās.

Kaut gan Latvijā pašvaldības ir ļoti dažādas gan pēc lieluma, gan iespējām, gan vajadzībām un arī izpratnes, ir svarīgi, ka mēs kopā risinām mūsu iedzīvotājiem būtiskas lietas. Liela nozīme ir pašvaldību vienotai pozīcijai gan tiešos pašvaldību, gan valsts jautājumos. Bez kopējas izpratnes ir grūti virzīties uz priekšu. Iedomāties, ka LPS varēs atrisināt visas problēmas, būtu pārspīlēti, jo darāmā ir ļoti daudz, taču ir svarīgi, lai katrai lietai, kam esam ķērušies klāt, mēs spētu rast savstarpēji vienotu risinājumu.

Svētku reizē gribu pateikt paldies LPS vadībai un darbiniekiem, ar kuriem kopā esam strādājuši – par izrādīto interesi, atbalstu un sadarbību. Atgādinot Raiņa vārdus “Pastāvēs, kas pārmainīsies”, vēlu mūsu organizācijai, lai nepietrūkst drosmes un izdomas, kā strādāt turpmākajos gados!

Gunārs Laicāns (Dundagas novads)

– 1991. gadā sāku strādāt Dundagas pagasta pašvaldībā, un par Dundagas pagasta padomes priekšsēdētāju mani ievēlēja 1994., 1997., 2001. un 2005. gadā. Rosīgi darbojos Latvijas Pašvaldību savienībā un 2001. gadā tiku ievēlēts par priekšsēža vietnieku, biju arī Pagastu apvienības valdes priekšsēdētājs. No 2006. līdz 2010.

“Kaut man būtu tāds auto...” Gunārs Laicāns Mazirbes “Stūrīšos”.

gadā biju Latvijas Republikas 9. Saeimas deputāts. Nu atkal kopš 2013. gada esmu Dundagas novada domes priekšsēdētājs.

Esmu piedalījies teju visos Pašvaldību savienības kongresos, un katram ir bijis savs moto. 5. kongresā 1995. gadā tas skanēja: “LPS ir pašvaldību pārstāvis, aizstāvis un palīgs”. Zem šiem trim vārdiem parakstos arī tagad. LPS ir manas otrās mājas, otrā ģimene. Kopš 1991. gada esmu pieredzējis visdažādākās aktivitātes. Sākotnēji pats vairāk biju vērotājs, apmēram līdz 1996. gadam. Tad sākās lielā apvienošanās kampaņa, tā toreiz bija darba kārtībā, bet es atļāvos skaļi paziņot visai Latvijai: ir alternatīva – sadarbība. Es pat dabūju Ministru kabineta balvu par sadarbības ideju. Izmantoju LPS resursus, arī žurnālu “Logs”, kopīgi apbraukājām visu Latviju, tikāties ar ļaudīm.

Otrs ļoti aktīvs posms man bija no 2001. līdz 2006. gadam, kad biju LPS priekšsēža vietnieks un Pagastu apvienības valdes priekšsēdētājs. Katru gadu notika Pagastu apvienības lielās sapulces, arī tām vienmēr bija sava devīze. Manu izteicienu “viss mazais ir brīnišķīgs” izmantoja par moto. Zemtekstā bija idejas par administratīvi teritoriālo reformu.

LPS kongresos īpaši vēribu vienmēr pievērsu saturā bagātajiem priekšsēža ziņojumiem.

Ar prieku atceros – vienmēr, kad nonācu Pašvaldību savienībā, un to noteikti varu teikt arī par kolēģiem, citu pašvaldību vadītājiem, atstājām aiz durvīm katra partejisko piederību, ambīcijas. Mums vienmēr svarīgākie ir bijuši vietējo pašvaldību jautājumi. To arī gribu novēlēt visiem LPS darbā iesaistītajiem ļaudīm turpmāk. Un vēl – nākamajam LPS vadītājam, kad tāds nāks, vēlu līdera spējas pulcināt un saturēt kopā tik daudzveidīgās un atšķirīgās Latvijas pašvaldības. Ticu un ceru, ka tāds vadītājs atradīsies.

Ojārs Petrēvics (Durbes novads)

– Durbes novada domi vadu kopš 2014. gada nogales un kopš tā laika esmu saistīts arī ar LPS. Pirms tam

nekādas saistības ar Latvijas Pašvaldību savienību man nebija. Sevi vairāk uzskatu par tādu dalībnieku, kas vēro notiekošo no malas, taču, ja nepieciešams, noteikti varu iesaistīties. Turpmāk Durbes novads centīsies būt aktīvāks LPS biedrs.

Durbes novada dome un arī es ikdienā cenšamies

tikt galā ar uzdevumiem un darbiem pašu spēkiem un LPS palīdzība nav bijusi ļoti nepieciešama. LPS es vērtēju kā izdarīgu un veiksmīgu kodolu, kas satur kopā visas Latvijas pašvaldības.

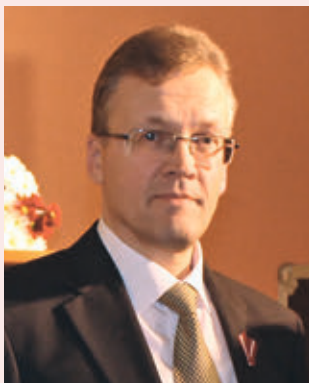
Gundars Važa (Engures novads)

– Pašvaldībā deputāta amatā esmu kopš 1997. gada un ar Latvijas Pašvaldību savienību saistīts desmit gadus – kopš tiku ievēlēts par priekšsēdētāju. Aktīvi sekojam līdzi LPS darbam un malā stāvējuši neesam.

Citas pašvaldības mēdz sūroties par Valsts kontroles un KNAB pārbaudēm. Mēs labi strādājam, un mums ar šīm iestādēm bijusi vislabākā sadarbība. Tiešā nozīmē.

Guntars Velcis (Ērgļu novads)

– Savu sadarbību ar LPS sāku 1997. gadā līdz ar Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētāja amata pienākumu pildīšanu. Visus šos gadus esmu bijis aktīvs LPS biedrs, savas zināšanas, viedokli un risinājumus piedāvājot Finanšu komitejas darbībā.

Piedaloties LPS rīkotajos pasākumos, visspilgtāk atmiņā palicis Latvijas Pašvaldību savienības 16. kongress un tieši tāpēc, ka notika pašu mājās – Ērgļos. No pēdējos gados organizētajiem LPS pasākumiem vērts minēt pagājušā gada jūnijā Pašvaldību savienī-

bas Ērgļos rīkoto pašvaldību sabiedrisko attiecību un informatīvo izdevumu veidotāju semināru, kas varbūt vietējiem iedzīvotājiem neatstāja pamanāmu efektu, taču lika pamatu apjomīgam darbam, lai saglabātu pašvaldību informatīvos izdevumus, saliedētu sabiedrisko attiecību speciālistus.

Attīstoties un pilnveidojoties Latvijai, arī Pašvaldību savienībai vēlū virzīt savu darbību izaugsmei un saglabāt dinamisku dzīves pozīciju.

Mārtiņš Gunārs Bauze- Kraštinš (Garkalnes novads)

– Par aktīvu LPS biedru mani nevar uzskatīt, esmu “nomaļus stāvētājs un vērotājs”, jo darba ir ļoti daudz Garkalnes novadā.

Ja LPS palīdz veicināt biznesa un sociālos kontaktus dažādu pašvaldību iedzīvotāju starpā, tad tas ir apsveicami!

Pēdējo gadu laikā kāds Pašvaldību savienības pasākums mūsu pašvaldībā nav noticis, un šķiet, ka neviens LPS pārstāvis arī nav iegriezies. Ja vēlaties uzdot jautājumus, tad atnāciet ciemos un uzdodiet tos klātienē!

Aivars Priedols (Grobiņas novads)

– LPS dibināšana man personīgi vienmēr šķitusi kā viena no vienotas Latvijas dzīves un attīstības vērtīgākajām organizācijām. Varbūt tāpēc, ka savienība labi pratusi saredzēt un īstenot īstos brīžos neaizmirst, ka aiz katra lēmuma dzīvo un domā cilvēki un ne tikai tie, kas lem, bet kas šos lēmumus arī ievieš dzīvē. 1991. gadā esmu bijis klāt, atsaucies un piedalījies, lai šī organizācija iegūtu svaru un spēku visaugstākajos varas gaitēnos. Tas ir izdevies, un savienības nozīme salīdzinoši ātri guva atzinību kā viedokļu rosinātāja un kā samierinātāja.

Pirmie gadi Pašvaldību savienības darbībā bija tie spraigākie, un arī tagad nevienu dienu nav bijis garlaicīgi. Vai varējām paredzēt, ka mazajā Latvijā būs tik

daudz dažādu un bieži atšķirīgu viedokļu, kā ir jāorganizē viens vai otrs sarežģīts jautājums? Lai Latvija tā skaisti un vienoti dzīvotu, pie sarunu galda ir jāsežas ikviena mazā pagasta pārstāvim līdz ar pilsētām un novadiem. Tad sākas svarīgākais darbs – atrast vienotu domu un kopīgu atbildi uz jautājumu, kā strādāsīm. Novadu, pagastu un pilsētu tuvināšanās, viedokļu saskaņošana ir tas vērtīgākais savienības darbs. Pats vārds “savienība” jau liecina, ka var atrast vienošanos katrā grūtā jautājumā, un te no liela svara ir personīga tuvināšanās, pieredzes apmaiņa un sarunas. Domāju, Andrim Jaunsleinim šis uzdevums vienmēr bijis pats svarīgākais. Tā arī ir viena no zelta veiksmes atslēgām, ka LPS aktīvi dzīvo un strādā visus šos gadus. Pašvaldībām ir iespēja sarunāties. Novadu vadītāji var justies drošāki, ka savos lēmumos nekad nav vieni.

LPS ir ļoti vērtīgs sadarbības partneris valdībai, komisijām un katram Saeimas biedram, jo pārstāv mūsu dažādo Latviju. To vēl vairāk pierāda tas, ka pa šiem savienības darbības gadiem zem LPS cepures ir dzimušas un sasēdušas vairākas mazās organizācijas – apvienības, asociācijas un biedrības. Katra no tām meklē savu sarunu partneri, viedokļu pārstāvi un tuvinātāju lēmējvarai Saeimā. Ar interesi vienmēr esmu piedalījies LPS kongresos un Novadu dienās. Pašam bieži šķiet pārsteigums, cik daudz jauna pa šiem gadiem vēl var uzzināt, ko vēl var mainīt vai uzlabot. Tas, uz ko gribētu rosināt arī turpmākajā darbā, ir rīkot arvien jaunus kursus, sarunas, viedokļu apmaiņu un apmācības nozaru speciālistiem. Kā vienu no vērtīgākajiem un pamanāmākajiem pasākumiem varu izcelt izpilddirektoru regulāru sanāksšanu un Piekrastes pašvaldību apvienības izveidi.

LPS priekšsēdis nekad nav sēdējis tikai Rīgā vien. Sarunas un tikšanās novados dod papildu vērtību savienībai. Katrs novads meklē kaut ko sev īpašu, cenšas to izcelt un panākt, lai Latvijai “nepalaiž gar ausi”, cik čakli un aizrautīgi strādā cilvēki ārpus lielajām pilsētām. Tā mums Grobiņas novadā ar LPS atbalstu ir izdevies izcelt savas vikingu saknes, pierādīt visai Latvijai un arī pasaules vēsturei svarīgus vēsturiskus notikumus, jo kas tad mēs būtu bez saknēm. LPS ir bijis atbalsts šajā darbā. Atbalsts un drošs plecs no savienības vienmēr sagaidīts, kad novadus satricina kārtējā kontrolējošā institūcija, pārbaude, arī pārmetumi.

Tāpēc turpmākajos LPS darba gados vēlu Dievpalīgu. Tā pie mums laukos saka, jo ar cilvēku spēku un prātu vien tās lielākās lietas paveikt ir sarežģīti. Lai Andrim Jaunsleinim arī turpmāk izdodas vienot gaišākos prātus un stiprākās balsis kopīgai dziesmai par skaistu, sakārtotu un sadarbīgu Latviju!

Andris Apinītis (Gulbenes novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīts aptuveni trīsarpus gadus – kopš darbojos Gulbenes nova-

da domē kā deputāts. Pēdējā gada laikā, nu jau kā domes priekšsēdētājs, LPS aktivitātēs iesaistos vairāk. Par sevi varu teikt, ka neesmu nedz aktīvs LPS biedrs, nedz “nomaļus stāvētājs un vērotājs”. Esmu tam visam kaut kur pa vidu. Mana aktivitāte ir atkarīga no konkrētā brīža aktualitātēm, kas notiek.

Esmu piedalījies vairākos LPS rīkotajos kongresos. Tā ir iespēja gūt vērtīgas idejas. It sevišķi atzinīgi novērtēju pēdējo LPS kongresu, kas notika Liepājā. Pārstāvniecība bija visaugstākajā līmenī! Šajos kongresos var dzirdēt un izrunāt lietas, kas nekur citur iepriekš nav apspriestas vai publicētas medijos. Informācija tiek saņemta no pirmavotiem. Ir iespēja pašiem diskutēt par dažādiem jautājumiem. Vēl viens pozitīvs aspekts – kongress ir gluži kā salidojums, kur varam satikties ar tāda paša līmeņa pašvaldību vadītājiem un darbiniekiem un apmainīties ar viedokļiem un pieredzi dažādu problēmjautājumu risināšanā.

Domājot par sadarbību ar LPS, atminos gadījumu, kad šī organizācija Gulbenes novada pašvaldībai ļoti palīdzēja. Bija aktualizējies jautājums par zemesgabaliem, kas nav pašvaldības īpašumā un nav arī privātipašumā – tā saucamās valsts rezerves zemes. LPS palīdzēja juridiski sakārtot šo jautājumu, lai mums būtu skaidri nosacījumi, kā tad mēs ar šāda veida zemesgabalu varam darboties.

Kopš Latvijas Pašvaldību savienības izveides ir pagājuši 25 gadi. Manuprāt, ir jārisina problēma, kas zināmā mērā šķēļ šo savienību. Skaidri jānosaka, ko tad LPS lobē, jo mēs, biedri, esam ļoti dažādi – gan mazas pašvaldības, piemēram, ar 1000 iedzīvotājiem, gan lielas pašvaldības ar vairākiem desmitiem tūkstošu iedzīvotāju. Neapšaubāmi, ka savas specifiskās vajadzības, intereses un problēmas ir kā mazām, tā lielām pašvaldībām. Novēlu LPS būt stiprai un atrast recepti, kā vienlīdzīgi risināt visu LPS biedru vajadzības!

Jānis Pelsis (Iecavas novads)

– 2014. gada oktobrī Iecavā notika ikgadējā Latvijas Pašvaldību savienības Novadu diena, kas pulcēja ap 200 interesentu no vairāk nekā 50 pašvaldībām. Iepriekšējā gadā Iecavas novada pašvaldība tika atzīta par uzvarētāju konkursā “Eiropas

Gada pašvaldība 2013”, tādēļ lecavai bija tas gods organizēt šos satikšanās svētkus.

Ne viens vien ciemiņš atzinās, ka pirms tam lecavē bijis tikai caurbraucot. Pasākums sniedza iespēju iepazīt novadu, novērtēt pašvaldības paveikto infrastruktūras attīstībā un tikties ar aktīviem iecavniekiem. Tā bija iespēja satikt kolēģus, uzzināt dažādus viedokļus par aktuāliem jautājumiem, saklausīt priekšlikumus no citām pašvaldībām.

Novadu diena jāva vēlreiz apzināties, ka mūsu novadā netrūkst uzņēmīgu un iniciatīvas bagātu cilvēku, kas padara ikdienu skaistāku un cienīgi nes lecavas vārdu ārpus novada robežām. Pasākuma organizēšana pierādīja pašvaldības kolektīva saliedētību un varēšanu.

Toreiz Novadu dienas dalībniekus aicināju uzskatīt lecavē pēc iespējas ilgāk un priecāties par radītajiem svētkiem. Tas diemžēl nepiepildījās, jo visi aši devās mājup. Nākamreiz, kad tiksīmes lecavē, vēlu baudīt labo kompāniju līdz rīta gaišiem.

Pašvaldību savienībai novēlu turēt “līniju” un turpināt iesāktu darbu – saturēt kopā Latvijas lielās un mazās pašvaldības, pārstāvēt to dažādās intereses, risināt kopīgās problēmas, meklēt un atrast vienojošu viedokli!

Indulis Trapiņš (Ikšķiles novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību netieša saistība man ir bijusi jau kopš 2001. gada, kā deputātam pieņemot dažādus domes lēmumus. Savukārt kopš 2009. gada pašvaldību vēlēšanām nu jau divus sasaukumus sadarbojos ar LPS kā Ikšķiles novada domes priekšsēdētājs.

Jau 25 gadus Latvijas Pašvaldību savienība pārstāv pašvaldību intereses. Šis laiks nav bijis vienkāršs, prasījis daudz pārdomātu aktivitāšu, lai biedrība spētu iegūt noteiktu statusu, spēku, ar kuru rēķinās būtisku lēmumu pieņemšanā arī valdības līmenī. Tā ir Jaunsleiņa kunga un viņa komandas māka un pieredze rast kompromisu dažāda rakstura jautājumos. Uzskatu, ka īpaši sarežģīti ir atrast kopsaucēju pēc pēdējās teritoriālās reformas. Situācija nebūt nav vienkārša – katrā novadā, reģionā ir savas problēmas un iespējas tās risināt. Pierīgai ir viena, Latvijas attālākajiem reģioniem cita specifika.

LPS vienmēr bijusi liela loma pašvaldību savstarpējās komunikācijas veidošanā, radot iespēju tikties un diskutēt par tām problēmām, kas ir aktuālas pašvaldībās. Jauki, ka var satikt domubiedrus, dalīties pieredzē, kopīgi risināt sasāpējušus jautājumus.

Vienmēr ir vieglāk, ja visus jautājumus kāds cits atrisina, bet zināms – ja paši necīnīsies, neviens uz paplātes neko nenesīs. Savu taisnību ir diezgan grūti pierādīt, bet daudzos jautājumos LPS veikusi izziņāšanu, aptauju un savu iespēju robežās centusies mūs pārstāvēt. Ja mēs gaidām, ka mūsu vietā viena biedrība izdarīs visu, tad esam pārāk naivi, jo tikai kopā, vienojoties ir tas spēks, kas var ko mainīt.

Visu cieņu Pašvaldību savienībai, ka tā pārstāv un līdzdarbojas dažādu normatīvo aktu, Ministru kabineta noteikumu, likumu uzlabošanā un izveidē, dodot iespēju pašvaldībai vieglāk strādāt un pildīt tās funkcijas, kas ar likumu tām noteiktas.

Minot pozitīvas sadarbības piemēru, vēlos paldies teikt LPS padomniecei Inārai Dundures kundzei par ieguldīto darbu, kad kopīgi mēs pierādījām, ka Ikšķiles novads arī ir Pierīga un mums vajadzīgi līdzekļi, lai varētu risināt sasāpējušos izglītības jautājumus saistībā ar skolas piebūves celtniecību 400 bērniem. LPS palīdzēja pārliecināt ministriju, ka Ikšķiles novadam tiešām vajadzīgi līdzekļi, lai nodrošinātu valstisko funkciju izpildi. Paldies kā partnerim!

Jāuzteic LPS, ka iet līdzī laikam, organizējot komitejas videokonferenču formātā, tādējādi ietaupot dārgo laiku. Varam izmantot modernās tehnoloģijas un būt informēti par aktualitātēm ne tikai Pašvaldību savienībā, bet arī valstiskā līmenī.

Novēlu LPS būt gana gudrai un stiprai un izturēt valdošās varas spiedienu, atrast zelta vidusceļu un palikt pie tā spēka, kas tai ir bijis, pārstāvot tieši darba devēja – pašvaldību intereses.

Stefans Rāzna (Ilūkstes novads)

– Latvijas Pašvaldību savienība pārstāv viedokli starp valdību un pašvaldībām. Atzīstami vērtējams, ka LPS seko līdzī likumdošanas izmaiņām un vērtē likumus, kas saistīti ar pašvaldībām. Notiek cīņa par pašvaldību minimālo budžetu, īstenībā ir jāsaģlabā minimālais pašvaldību budžets, un, ja kaut kas mainās, valdībai tas jākompensē. LPS aizstāv pašvaldību intereses, un jāatzīst, ka nelabvēlīgus likumus nav “laiduši”!

Aivars Nalivaiko (Inčukalna novads)

– Esmu LPS biedrs, kopš sāku vadīt Inčukalna novada domi. Aktīvi piedalos Pašvaldību savienības rīkotajās

aktivitātēs un iesaistos komiteju darbā.

Paldies Latvijas Pašvaldību savienībai par sadarbību un atbalstu dažādu Inčukalna novadam svarīgu jautājumu risināšanā, bet īpaša pateicība LPS priekšsēdim Andrim Jaunsleinim, padomniecei sabiedrisko attiecību jautājumos Janai Bunkus, priekšsēža padomniecei juridiskajos jautājumos Vinetai Reiterei un padomniecei izglītības, bērnu, jaunatnes un ģimenes jautājumos Inārai Dundurei – paldies par profesionālu padomu un cilvēcību.

LPS novēlu atvērt logus uz jaunām pasaulēm un uzdrīkstēties vairāk!

Guntis Libeks (Jaunjelgavas novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīts kopš 1994. gada, kad tiku ievēlēts par Aizkraukles rajona padomes priekšsēdētāju. Tajā pašā gadā man kā “jaunajam un perspektīvajam” lika vadīt LPS Sociālo jautājumu komiteju, ko darīju ilgus gadus, kamēr man pašam likās, ka ir par ilgu. Atbilstoši

LPS kārtībai kā komitejas vadītājs biju arī LPS Valdē, līdz ar to nācās aktīvi līdzdarboties visās aktivitātēs un procesos Pašvaldību savienībā. Pašreiz esmu LPS Sociālo un veselības jautājumu komitejas priekšsēdētāja vietnieks.

LPS atbalstīja Sēlijas pašvaldību apvienības iniciatīvu un neliedza tai savu likumisko “paspārni”. Par to esam patiesi pateicīgi.

Latvijas Pašvaldību savienība ir autoritatīva un nozīmīga organizācija, kas tiek atzīta kā viens no valdības sociālajiem partneriem. Likumdošanas ierosmes un iniciatīvas vissekmīgāk pašvaldības un to politiķi var virzīt un panākt sev vēlamus uzlabojumus tieši caur LPS.

Vēlu Latvijas pašvaldībām ar vēsu, gudru prātu saprast, ka tikai kopībā un savienībā ir spēks un panākumi!

Laimis Šāvējs (Jaunpiebalgas novads)

– Darba gaitas ar Latvijas Pašvaldību savienību mani saista kopš 1997. gada, kad pirmoreiz tiku ievēlēts par Jaunpiebalgas pagasta padomes priekšsēdētāju (ar pārtraukumu 2011. gadā, taču arī tad biju saistīts gan ar novada domi, gan LPS). Var teikt, esmu veterāns LPS – nu jau tie ir 19 gadi.

LPS bijusi Joti būtiska loma, lai pašvaldības atrastos vismaz tādā pozīcijā, kādā esam pašlaik. Vietējo pašvaldību un to iedzīvotāju viedoklis tiek ņemts vērā gan likumdošanā, gan budžeta sastādīšanā. Pēdējos gados pēc valstī veiktās administratīvi teritoriālās reformas arī pašvaldības daļēji tiek sadalītas it kā netieši konkurējošās grupās – lielo pilsētu un attīstības centru pašvaldības, vēl citas grupas, piemēram, Pierīga, un mazās lauku pašvaldības. Līdz ar to, ka pašvaldības ir tik dažāda lieluma, bet ar vienādām prasībām gan no valsts pārvaldes, gan no iedzīvotājiem, tas ir liels trieciens arī to atpazīstamībai un konkurētspējai. Nākamajos gados gribētos, lai šie jautājumi izlīdzinātos un pašvaldības nepaliktu par tādu kā piedēkli partiju cīņā par varu, bet savstarpēji un uz vienlīdzīgiem pamatiem konkurētu par investīciju piesaisti, tāpat valstī būtiskas problēmas varētu risināt labāk, ņemot vērā visu pašvaldību viedokļus.

Runājot par LPS darbu, gribu īpaši atzīmēt LPS priekšsēdētāja padomniekus. Māris Pūķis – viņa kompetence ir apbrīnojama, Lāsma Ūbele – padomniece finanšu un ekonomikas jautājumos, Aino Salmiņš ar savu pašreizējā tehnisko problēmu risināšanā un atbalstu mazajām pašvaldībām. Un, protams, Sniedze Sproģe – speciāliste lauku attīstības jautājumos, kā arī viņas darbs Izpilddirektoru asociācijā. Ar šiem cilvēkiem bieži kontaktējos un no viņiem daudz esmu ieguvis savā darbā. Ja mūsu valstī visi ierēdņi un valsts pārvaldē strādājošie būtu tādi kā šie cilvēki, nebūtu daudz problēmu.

Gan lauku pašvaldību pasākumi, gan Sniedzes Sproģes organizētie Latvijas Pašvaldību izpilddirektoru asociācijas pasākumi ir tie, kas dod daudz vērtīgas informācijas, ko izmantot ikdienā. Diemžēl LPS kongress kļuvis visai formāls, un Novadu dienās vērojama virspusēja attieksme no ministriju ierēdņiem.

Varbūt šis ir tādas skumjas pārdomas, bet reizē kā novēlējums tiem, kas nākamajos gados strādās LPS un pašvaldībās. Lai būtu savstarpēja pieredzes apmaiņa, varbūt Pašvaldību savienība varētu veidot veterānu klubu?

Ligita Gintere (Jaunpils novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu kopā kopš LPS 1. kongresa, ko labi atceros. Tad bija citi laiki, citas aktivitātes un citi ideāli. Šobrīd ir citādāk, un arī izpratne un sajūtas nav tādas pašas kā toreiz.

Darbošanās LPS visu šo gadu garumā ir bijis kā LOGS uz pasauli. Logs, kas pavēris iespējas

izprast sistēmu, darbošanos, būt uzklaušītiem no pagasta padomes līdz Ministru kabinetam... Logs, caur kuru veroties, vienmēr sajūsts kolēģu plecs.

Vēlos uzteikt Andri Jaunsleini. Viņa personīgā autoritāte ir bijis stabils pamats šīs unikālās pasaules mēroga organizācijas izaugsmei un profesionālai darbībai. Manuprāt, viena no lielākajām vērtībām ir zināšanas un profesionalitāte. Augstu novērtējams padomnieku darbs, kuri kā eksperti pārzina notikumus un procesus valstī visās jomās. Svarīga ir šīs informācijas apmaiņa starp ministriju un pašvaldību darbiniekiem. Man ir iespēja piedalīties visās LPS struktūrās – Domē, Valdē, būt Izglītības un kultūras komitejas priekšsēdētājam. Viens no visaktīvākajiem posmiem bija laiks Pagastu apvienībā un konkurss “Sakoptākais pagasts”. Arī šobrīd dažādība un katra unikalitāte ir vērtība. Dažādība – pašvaldību lielums, pilsētas, lauki, iedzīvotāji, tradīcijas...

Pašvaldību savienība ir tā, kas atbalsta un vieno. Savienība ir vieta, kur satiekas enerģiski un darbīgi cilvēki, kam šīs vērtības ir svarīgas. Mūsu kuģim visbaltākā bura un skaistākais krasts. Prieks, ka mēs brašit turamies!

Andris Rāviņš (Jelgavas pilsēta, LPS priekšsēža vietnieks)

– Pašvaldības ir ļoti dažādas – tām atšķirīgs iedzīvotāju skaits, teritorija un intereses. Lielajās pilsētās kopumā dzīvo vairāk nekā 50 procentu Latvijas iedzīvotāju. Nav noslēpums, ka pašvaldības arī konkurē savā starpā, un tas ir labi.

Tāpēc Pašvaldību savienībai ir sarežģīts un komplekss darbs – jāat-

rod balanss starp pašvaldību atšķirīgajām interesēm un vajadzībām, jānonāk pie kopsaucēja un jāatrod vienots redzējums uz dažādām norisēm valstī. Virknē sarunu ar valdību un valsts augstākajām amatpersonām esam nepārtraukti atgādinājuši, ka pašvaldības visu krīzes smagumu iznesa uz saviem pleciem un turpina to darīt, spējot valstī nodrošināt sociālo mieru un stabilitāti.

Mūsu LPS spēks ir kopsadarbībā, un galvenais vēstījums valdībai – patstāvīgas pašvaldības ir būtisks garants valsts stabilitātei. To nosaka arī Eiropas Vietējo pašvaldību hartas principi, kam pievienojusies arī Latvija. Un Latvija ir tās iedzīvotāji – mēs visi.

Pašvaldību savienībai novēlu vēl stingrāku nostāju un lielāku ietekmi uz lēmumiem, kas tiek pieņemti valstiskā līmenī! Paldies LPS vadītājam Andrim Jaunsleimim un visiem padomniekiem par ieguldīto darbu, domājot par mūsu iedzīvotājiem ilgtermiņā ne tikai Latvijas, bet arī Eiropas kontekstā. Ikvienai pašvaldībai novēlu stiprus, savu zemi un valsti mīlošus vadītājus! Lai mums visiem izdodas tikt saklausītiem, rast kopīgu skatījumu labklājības celšanai mūsu pašvaldībās un valstī kopumā!

Ziedonis Caune (Jelgavas novads)

– Ņemot vērā, ka “Jelgavas novada laiki” sākas tikai 2009. gadā, tad var teikt, ka esam LPS dalībnieki kopš sava dibināšanas gada, lai gan patiešībā arī pirms tam – rajona padomju laikā katrs pagasts bija tās dalībnieks. Līdz ar to sadarbība ievijas padsmi gadu pieredzē.

Ko tad pašvaldības gaida no LPS? Protams, ka būt **profesionālam karotājam** (ar ministrijām, likumdošanu), būt **zvērīnātam advokātam** (tik daudzām pašvaldību – gan lielo, gan mazo atšķirīgajām interesēm), būt **lobijam** (kas iestājas un garantē priekšlikumu virzību augstāk) un būt **taisnajai tiesai** (kad nepieciešams vērtējums, kādas pašvaldības aizstāvība pret uzbrukumiem). Varētu teikt, ka lielākā vai mazākā mērā esam izjūtuši visas šīs “personas” mītam Latvijas Pašvaldību savienības personā. Tiesa gan, nereti gribētos sajūst asākus zobus un stingrāku mugurkaulu no LPS puses, taču mēs arī saprotam, ka nereti ir grūti iestāties un apvienot kardināli atšķirīgas pašvaldību vajadzības. Kā redzam, pašvaldību vidū gadu gaitā ir izveidotas vairākas “bandas” – Lielo pilsētu asociācija, Pierīgas pašvaldību apvienība, “21”-nīnieks, Mazo novadu apvienība. Pieņemu, ka komplicētākais darbs ir spēt tieši apvienot un panākt kompromisu un vidusceļu, kad starp šīm apvienībām ir krasi atšķirīgas intereses.

Domāju, ka Jelgavas novads ir gan ņēmis, gan devis LPS. Pašvaldības izstrādātā mājokļu apsaimniekošanas politika un komunālo saimniecību apvienošana ir noderējusi kā piemērs, ko pieredzē smēlušās vairākas pašvaldības. Arī tad, kad Jelgavas novads iestājās par to, ka mums nepieciešams nevis viens klientu apkalpošanas centrs uz visu lielo novadu, bet gan 13 – katrā pagasta pārvaldē, saņēmām atbalstu darbā ar ministriju. Daudzi ierosinājumi, piedaloties Finanšu un ekonomikas komitejas darbā, ir uzklauti un tālāk iestrādātas kā argumentētas izmaiņas.

Apsveicami, ka LPS atvieglojis darbu, ņemot vērā mūsdienu tehnoloģijas – daudzas sēdes var vērot neklātienē, tādējādi taupot laiku un līdzekļus. Dažkārt gan šķiet, ka kopsanākšana kongresos ir tik vien kā “tvaika nolaišana” citu pašvaldību pārstāvju starpā, taču apzinot arī, ka īstais cīnītāju darbs norit aizkadrā, Valdes darbā, kad tā gatavojas kāda jautājuma pārstāvībai Saeimas komisijā.

Jubilejā vēlam trīs musketieriem raksturīgo teicienu – “Viens par visiem, visi – par vienu!”. Pārfrāzējot – lai ikdienā tas uzskatāmi īstenojas – LPS iestājas par mums visiem, un mēs iestājamies par LPS!

Leonīds Salcevičs (Jēkabpils pilsēta)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīts jau kopš 1997. gada. Savu darbību LPS varu raksturot kā diezgan aktīvu.

Jēkabpils pašvaldība ir arī Latvijas Lielo pilsētu asociācijas (LLPA) biedre, un kā visveiksmīgāko un pamanāmāko varu uzsvērt tieši LLPA darbu.

No LPS rīkotajiem pasākumiem visvairāk atmiņā

palicis kongress, kas tika rīkots Aucē. Tieši šajā kongresā pieņēma vairākas nozīmīgas rezolūcijas, kas valdības līmenī tika respektētas.

LPS rosinātu biežāk rīkot tādas aktivitātes, kas satuvina novadus ar pilsētām. Mēs noteikti varam atrast vienotus attīstības uzstādījumus, savstarpēji cits ar citu runāt atvērtāk.

Uz Jēkabpils pilsētas pašvaldību LPS pārstāvji ir braukuši ciemos, lai iepazītos ar Vienas pieturas aģentūras darbu un elektroniskās dokumentu aprītes sistēmu, kā arī kvalitātes vadības sistēmu. Uz Jēkabpils pilsētas pašvaldības bāzes Latvijā īstenoti trīs pilotprojekti.

Jēkabpils pilsētas pašvaldībai nav bijušas domstarpības ar Valsts kontroli un KNAB, taču uzskatu, ka gadījumā, ja pašvaldībām ir vajadzīgs Pašvaldību savienības atbalsts, tad LPS to dara pamatoti, argumentēti.

LPS vadībai novēlu pēc labākās sirdsapziņas caur pašvaldību darba pārstāvniecību vienmēr rūpēties par mūsu Latviju, jo, kā kādreiz rakstījis Edvarts Vīrza, “mūžīga ir ēka un valsts, pār kurām nomodā stāv rūpīga saimnieka acs”.

Edvīns Meņķis (Jēkabpils novads)

– Ar LPS esmu saistīts kopš 1998. gada, kad sāku strādāt toreizējā Jēkabpils rajona Rubenes pagasta padomē. Pašvaldību savienībā darbojos Reģionālās attīstības un sadarbības komitejā.

Pirms novadu izveidošanas darbojās Pagastu apvienība, ko vadīja Sniedze Sproģe. Katru

mēnesi apvienības sanāksmes notika kādā no pagastiem par aktuāliem jautājumiem. Tad arī aktīvāk tajā visā iesaistījos. Ir palikuši ļoti pozitīvi iespaidi par kolēģu savstarpējo attieksmi apvienības sanāksmēs, kongresos. Arī ministriju cilvēkiem tas bija “veselīgs laiks” pašvaldību darba iepazīšanai.

Līdz ar moderno tehnoloģiju ienākšanu cilvēku komunikācija klātienē zūd, un komitejās piedalos, kad tiek skatīti tieši novadam interesējošie jautājumi. Arī attālumiem būtiska nozīme – lai aizbrauktu uz Rīgu un atpakaļ, nākas zaudēt veselu darba dienu.

Nozīmīga problēma, ko LPS risina kopā ar pašvaldībām, ir reģionu un pašvaldību vienmērīga attīstība, taču rezultāta nav, cilvēki brauc projām. Reģionālās attīstības un sadarbības komitejai, liekas, daudz aktīvāk vajadzēja pieķerties tieši šai Latvijas attīstības problēmai – ceļu infrastruktūrai. Esam nonākuši pie skolu optimizācijas, bet reģionālās un vietējās nozīmes valsts autoceļi ir katastrofālā stāvoklī, Šveices autobusi – nodzīti. Likvidējot skolas, lauku teritorijas kļūs vēl tukšākas.

Manā skatījumā ļoti nepareizi, ka esam tagad sadalīti pašvaldību grupās – lielās pilsētas, reģionālās attīstības centri un pārējās 89 pašvaldības. Demokrātijas attīstībai tas it kā ir pareizi, atbalstāmi – Jaut brīvi izpausties, aizstāvēt savas intereses, bet mums tas jau aizgājis tiktāl, ka atkarībā no pašvaldību iedalījuma tiek iezīmēti finanšu līdzekļi un attīstības iespējas: lielajām pilsētām tie ir grandiozi, mazajām pašvaldībām vai centriem – minimāli.

Novēlu pašvaldībām un LPS būt vienotām, saprast, ka Latvija jāattīsta kopumā, nevis kāda atsevišķa pašvaldību grupa. Mēs esam vairāk vai mazāk saistīti, cits no cita atkarīgi – gan lauki no pilsētām, gan pilsētas no laukiem. Ja mēs katrs būsim savā pasaulē, Latvijai kopumā par labu tas nenāks.

Gatis Truksnis (Jūrmalas pilsēta)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību Jūrmala strādājusi roku rokā kopš savienības dibināšanas. Kopā esam risinājuši visdažādākos jautājumus – par nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību bāzes un nekustamā īpašuma nodokļa pieauguma ierobežošanu, kopā esam iestājušies par pašvaldību tiesībām noteikt pašiem savu avīžu saturu, esam sadarbojušies veselīgo pilsētu jomā un darbojušies LPS Finanšu un ekonomikas komitejā, Reģionālās attīstības un sadarbības komitejā, Veselības un sociālo jautājumu komitejā, Bērnu, jaunatnes un ģimenes jautājumu apakškomitejā un Sporta jautājumu apakškomitejā. Latvijas Pašvaldību savienība ir tā, kas apvienojusi visu pašvaldību intereses un devusi iespēju savstarpēji apmainīties pieredzē. Mūsu ir daudz, un svarīgi, ka ir šāda institūcija, kas apvieno mūsu visu intereses un palīdz risināt daudzām pašvaldībām nozīmīgus jautājumus.

Ne tikai darbā, bet arī aktīvā atpūtā esam tikušies. Īpašs prieks Jūrmalai bija uzņemt Latvijas pašvaldību sporta spēles pirms pāris gadiem. Domāju, arī sporta spēļu dalībniekiem tās palikušas labā atmiņā – saule, pludmale, sportiski radošs gars un vairāki simti kolēģu no citām pašvaldībām.

Mums allaž bijis prieks uzņemt Jūrmalā kolēģus no citām pašvaldībām, kas pie mums ierodas pieredzes apmaiņā, uz semināriem, prieks tikties ar Latvijas Pašvaldību savienības pārstāvjiem, jo tās vienmēr ir konstruktīvas, lietderīgas un koleģiālas sarunas.

Latvijas Pašvaldību savienībai nākamo gadsimta ceturksni novēlu radošu un veiksmīgu, lai kopā mēs varam izdarīt daudz vērtīga iedzīvotāju labā!

Normunds Štoferts (Kandavas novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīts nu jau gandrīz trīspārus gadus, kopš kļuva par Kandavas novada pašvaldības vadītāju. Uzskatu, ka piedalos LPS darbā pietiekami aktīvi, darbojos Izglītības un kultūras, Finanšu un ekonomikas un Tehnisko problēmu komitejā.

Kura problēma man šķiet svarīgākā no līdz šim šķētinātajām? Par finanšu sadali, kas ļoti būtiski ietek-

mē pašvaldību darbu. Šobrīd aktuāls ir novadu reformas projekts.

Pārcilājot prātā gadījumus, kas LPS palīdzējuši atrisināt kādu būtisku samezģojumu, mūsu pašvaldībā pozitīvs piemērs saistās ar Pašvaldību savienības priekšsēža palīdzību, lai mēs varētu saņemt valsts finansējumu vairāku projektu realizācijai, tāpat internātskolu jautājumā.

No LPS veidotajiem pasākumiem atmiņā iespiedusies izbraukuma sēde Alojā, pašvaldību kongresi un LPS organizētie semināri. Interesanti ir pašvaldību atšķirīgie viedokļi un pieredze, un komunikācija, iepazītoties ar citu pašvaldību darbību. Rīkojot izbraukumu sēdes, var iepazīt konkrēto pašvaldību darbu, uzzināt daudz jauna un interesanta. Manuprāt, vajadzētu pārdomāt, kā aktīvi iesaistīt pašvaldību darbiniekus neformālos pasākumos.

Jubilārei LPS vēlu ilgu mūžu. Turēsimies visi kopā!

Ināra Silicka (Kārsavas novads)

– Ja “Vikipēdijā” nāktos aizpildīt šķirkli “Latvijas Pašvaldību savienība”, es tur akcentētu vārdu “savienība”.

Pārdomājot, kādas ir LPS galvenās vērtības, par ļoti nozīmīgām es uzskatu tikšanās ar kolēģiem no citām pašvaldībām, jo sarunās atainojas tās problēmas, kuras ir līdzīgas citām pašvaldībām.

Daudzreiz, meklējot savu problēmu risinājumus, sarunās ar kolēģiem uzzinu, ka “velosipēds” sen jau izgudrots.

Pati iespēju robežās darbojos LPS Izglītības un kultūras komitejā un Reģionālās attīstības un sadarbības komitejā. Kartē var redzēt, cik tālu no Rīgas atrodas Kārsava, tādēļ lielā atstatuma dēļ nevaru sevi nosaukt par cītīgu komiteju apmeklētāju. Esmu iesaistījies arī vienā no savienības iekšienē dzimušajām “māsiņām” – Novadu apvienībā.

Cenšos arī apmeklēt citus Pašvaldību savienības rīkotos pasākumus. Šovasar mums pašiem bija gods uzņemt izpilddirektoru izbraukuma semināru Kārsavas novadā. Gandarījums bija gan par lielo viesu

skaitu, gan par atsaucsmēm pēc semināra, un arī mūsu iedzīvotāji priecājās par iespēju parādīt sevi tik lielai "auditorijai". Daudzi, īpaši attālākie ciemiņi atzina, ka viņiem bijis patīkams pārsteigums ieraudzīt, ka šeit pie mums, pašā Krievijas pierobežā notiek gan uzņēmējdarbības vides sakārtošana, gan tiek uzlabota infrastruktūra, piedalāmies dažādos projektos. Ļoti smagnēji "iet" prom stereotips par Latgali kā atpalikušu un bezcerīgu nostūri, tāpēc, redzot pretējo, daudziem tas ir patīkams pārsteigums.

Tā kā bijām iesaistījušies tā dēvētajā norvēģu projektā, Kārsavas novadā šogad pabijuši arī lektori un LPS padomnieki, kā arī žurnāla "Logs" veidotājas.

Pašvaldību savienībai jāsaņem paldies par atbalstu laikā, kad bankrotēja Krājbanka un mēs zaudējām pusi no sava budžeta. Tāpat atzinība par to, ka, aizstāvot mūs pret dažādu pārbaudītāju un kontrolētāju "uzbrukumiem", nebaidāties dažreiz pat šerpi izteikt pašvaldību viedokļus.

Es novēlu panākt v i e n o t ī b u starp pašvaldībām. Esam maza tauta, bet kā mums tik vilkt deķīti katram uz savu pusi, šķelties. Kādas tik apvienības un asociācijas mums radītas, ir arī īpaši "vienlīdzīgas" pašvaldības visu "vienlīdzīgo" vidū. Pašreiz tiek izmantots princips, ko deklarēja zināms vadonis: "Skaldi un valdi!" Un kam tas ir izdevīgi? Aizdomāsimies!

Jānis Olmanis (Kocēnu novads)

– Esmu ilggadējs pašvaldības darbinieks un pēdējos gados arī politiķis. Man ir bijusi tā iespēja sekot Latvijas Pašvaldību savienības darbībai un būt arī aktīvam dalībniekam teju desmitgadēs – dažādos pārmaiņu laikos, un varu teikt, ka biedrība ir **centusies** būt vidutājs starp vietējām pašpārvaldēm,

valsts pārvaldi un tās politikas veidotājiem. Varbūt kādam licies, ka interešu pārstāvība kādreiz bijusi par vāju vai arī pozīcija ne vienmēr pārstāvējusi šķietama vairākuma intereses, tomēr, manuprāt, atslēgas vārds ir "**būt vidutājam un aizstāvim**". Un, kā zināms, salāgot visu intereses, viedokļus un pozīcijas ir liels izaicinājums.

Neraugoties uz citu organizāciju līdzaspastāvēšanu, LPS ir izturējusi ne vienu vien pārbaudījumu savai esībai. Taču joprojām aktīva darbība, stabils biedru loks, kas gatavs diskutēt un kopīgi darboties, ir labākais pierādījums tam, ka LPS kā vienota organizācija pašvaldībām ir vajadzīga.

Runājot par LPS sniegtajiem ieguvumiem, mani kolēģi novērtē iespējas apgūt un ieviest labo pašvaldības

darbības praksi, kopīgi risināt visiem aktuālās un līdzīgās situācijas. Tomēr personīgi uzskatu, ka LPS galvenā loma līdzās citiem uzdevumiem ir konsolidēt Latvijas pašvaldības un turēt godā vietējo pašpārvalžu tiesības lemt par iedzīvotājiem svarīgiem jautājumiem!

Uz biedrības 25. gadskārtas sliekšņa stāvot, es novēlu Latvijas Pašvaldību savienībai un tās kolektīvam nezaudēt skatu pār visiem Latvijas novadiem un to iedzīvotāju vajadzībām! Lai visiem radoša un neizsīkstoša enerģija!

Dainis Vingris (Kokneses novads)

– LPS aktivitātēs iesaistots kopš 2011. gada, kad mani ievēlēja par Kokneses novada domes priekšsēdētāju.

Piedaloties LPS rīkotajos pasākumos, esmu iepazinies ar lieliskiem kolēģiem no citām pašvaldībām. Domāju, ka tas ir viens no vērtīgajiem ieguvumiem – jaunu kontaktu dibināšana un

pieredzes apmaiņa. Vikipēdijā pie šķirkļa "Latvijas Pašvaldību savienība" ierakstītu īsi: "*Būt kopā ir spēks!*"

Darbojos LPS Reģionālās attīstības un sadarbības komitejā. Šogad viena no izbraukuma sēdēm par publisko ūdeņu apsaimniekošanu un uzraudzības jautājumiem pašvaldībās notika Koknesē, kurā piedalījās arī Kokneses novada domes deputāti un vietējie uzņēmēji. Par nozīmīgāko pasākumu šajā gadā uzskatu LPS 27. kongresu Liepājā, jo tajā tika apspriesti ar izglītību saistīti jautājumi, kas pašlaik ir īpaši aktuāli mūsu pašvaldībā. Risinot jautājumu par Vecbebru Profesionālās un vispārizglītojošās internātvidusskolas nākotni, Koknesē pavisam nesen viesojās LPS padomniece Ināra Dundure. Paldies Dundures kundzei par palīdzību! Tāpat pašvaldības darbiniekiem labi pazīstama ir LPS padomniece Sniedze Sproģe, kuras profesionalitāte un vērtīgie padomi ir vairākkārt palīdzējuši atrisināt sarežģītus jautājumus.

Kokneses novada dome un novada izglītības un kultūras darbinieki ir pateicīgi par iespēju piedalīties LPS un Norvēģijas Finanšu instrumenta sadarbības projektā "Lietpratīga pārvaldība un Latvijas pašvaldību veikspējas uzlabošana".

Vislielāko LPS atbalstu izjutām, kad preses izdevēji, Latvijas Žurnālistu asociācija un Konkurences padome vērsās pret pašvaldību informatīvo izdevumu darbību. Viennozīmīgi varu atzīt, ka mūsu ikdienas darbā LPS atbalsts, aizstāvot pašvaldību intereses, ir nenovērtējams!

Juris Salmiņš (Krimuldas novads)

– Teikšu īsi: “Gods un slava LPS!” Tas nav tikai sauklis, bet arī nākotnes vēlējums, jo organizācijai, kas apvieno un vieno tik dažādas pašvaldības, nav viegli atrast kopsaucēju. Tomēr Pašvaldību savienību uzskatu par vienu no reālākajiem un palīdzētspējīgākajiem partneriem, kaut ne vienmēr visiem iespējams palīdzēt.

Novēlu Latvijas Pašvaldību savienībai ilggadību un nezaudēt biedru skaitu!

Kārlis Pabērzs (Krustpils novads)

– LPS iepazīšana man aizsākās tūlīt pēc tās izveidošanas, jo, sākot apsaimniekot zemnieku saimniecību laukos, palika iedzīvotāju uzticētie sabiedriskie pienākumi – deputāta mandāts Jēkabpils rajona padomē. Turpmākajos gados, uzsākot darbu Kūku pagasta padomē, bijām klāt pie Latvijas

Pašvaldību mācību centra izveides un ar mazumiņu piedalījāties tā attīstībā. Lai veiksmes un kopēja pašvaldību ieinteresētība to pavada turpmākajā darbā!

Kā vairumam lauku cilvēku, tā “lielā” politika un aktīva līdzdarbošanās tajā nav vistuvākā un mīļākā sirdij. Tādēļ ar partijām sadraudzība tika uzsākta, tikai gatavojoties pirmajam Krustpils novada domes vēlēšanām 2009. gadā.

Šajā laika sprīdī LPS vadība ir vairākas reizes apmeklējusi pašvaldību un dalījusies savā redzējumā par kopēju lietu virzību un sakārtošanu valstī, bet, protams, darāmā mums visiem kopā vēl daudz. Katru gadu pašvaldībām tiek uzticēti jauni pienākumi, bet par finansējumu darbu un pienākumu pildīšanai tiek piemirsts.

Lielu iespaidu uz mani atstājušas Latvijas Pašvaldību savienības rīkotās sporta spēles. Paldies!

Lai vēlējumam ir vārdi no statūtiem – vēl aktīvāk veidot kopēju pašvaldību politiku, saglabājot demokrātijas principus, un pārstāvēt kopējās pašvaldību intereses!

Inga Bērziņa (Kuldīgas novads)

– LPS ir liela nozīme pašvaldību lomas stiprināšanā gan Latvijā, gan Eiropā. Pašvaldību savienība ir izveidota, lai pašvaldības, apvienojoties uz brīvprātīgiem pamatiem, kopīgiem spēkiem spētu īstenot savus mērķus un vajadzības, kā arī pārstāvētu pašvaldību intereses dažādos līmeņos, tajā skaitā sarunās ar valdību, pašvaldību grupām un arī starptautiskā līmenī.

Kuldīgas novada pašvaldība kā LPS biedrs vienmēr ir saņēmusi nepieciešamo palīdzību un atbalstu, taču tas nav vienīgais ieguvums. Ļoti svarīga ir viedokļu apmaiņa pašvaldību vadītāju, vietnieku, speciālistu starpā, kas notiek kopējās sanāsmēs un diskusijās. Ikdienā katrs strādājam savā pašvaldībā, bet neskaitāmie jautājumi un izaicinājumi, kas rodas darbā, ir līdzīgi arī citās pašvaldībās. Tuvināšanās ar kolēģiem, kas notikusi un turpina notikt dažādos LPS pasākumos, noteikti palīdz savstarpējā komunikācijā un veicina uzticēšanos kolēģu starpā. Tieši ar kopīgiem spēkiem un vienotu darbu varam rast risinājumu dažādās situācijās, jo iestāties par kaut ko kopā ir vieglāk un efektīvāk. Šo gadu laikā daudz noticis, pateicoties LPS, piemēram, tas, kādā veidā runājam par pašvaldību budžetiem un investīcijām, kā pašvaldības ir ievērtētas kādā lēmumu pieņemšanas procesā.

LPS loma ir nenovērtējama ne vien kopēja viedokļa paušanā, bet arī tajā, ka pašvaldībām ir iespēja savstarpēji tuvināties. LPS Domes sēdēs nereti ir pieaicināti ministri, premjers, piedalīties arī prezidents, kā arī citas augstas amatpersonas. Šādās sēdēs, kongresos, dažādās neformālās tikšanās, LPS komiteju sēdēs, Novadu dienās un citos pasākumos jautājumus risinām kopumā, turklāt tā ir lieliska iespēja apmainīties viedokļiem.

Tas, cik liela loma ir pašvaldībām, ir ilggadējā LPS vadītāja Andra Jaunsleiņa nopelns, un par šo ieguldīto darbu pašvaldību atbalstā un kapacitātes stiprināšanā gribu pateikt ļoti lielu paldies viņam un viņa komandai!

Lai ražīgi un uz sadarbību vērsti turpmākie gadi!

Roberts Ozols (Ķeguma novads)

– Ar LPS esmu sadarbojies kopš 2006. gada, kad kļuju par Ķeguma novada pašvaldības vadītāju. Par LPS aktīvistu mani saukt laikam būtu pārspīlēti, taču pasākumos un diskusijās iesaistos un par

“vērotāju” sevi neuzskatu. Kongresos, Novadu dienās un Domes sēdēs piedalos regulāri, citos pasākumos – atkarībā no apstākļiem. Pasākumi parasti ir labi organizēti, pietiekami saturīgi, tāpēc varu tos uzskatīt par mana darba sastāvdaļu un nevēlos kādu no tiem īpaši izcelt.

LPS galvenā vērtība, manuprāt, ir iespēja vispārīgā veidā risināt daudzām pašvaldībām svarīgus jautājumus, protams, būtiska arī pieredzes un viedokļu apmaiņa ar kolēģiem, kā arī konsultācijas dažādos jautājumos.

Jubilārei vēlu labu veselību visādās nozīmēs, priecīgu jubilejas pasākumu un saglabāt daudz dažādu līdzsvaru turpmākajā dzīvē!

Andis Damlis (Ķekavas novads)

– Kaut gan domes vadītāja amatu ieņemu salīdzinoši neilgu laiku – kopš 2015. gada vasaras, ar Latvijas Pašvaldību savienību sadarbojos krietni ilgāk, t.i., kopš 2009. gada, kad uzsāku darbu Ķekavas novada pašvaldības izpilddirektora amatā. Visu šo laiku esmu bijis aktīvs Pašvaldību savienības biedrs, darbojos arī LPS Finanšu un ekonomikas komitejā.

Latvijas Pašvaldību savienība, manuprāt, ir vajadzīga organizācija, kura lobē mūsu, pašvaldību, intereses valsts līmenī un veicina sadarbību un pieredzes apmaiņu starp pašvaldībām un to vadītājiem, kas ir neatsverams ieguvums ikdienas darbā. Tāpat esmu aktīvi iesaistījies Pierīgas pašvaldību apvienības darbībā, kur kopā ar citiem Rīgas reģiona pašvaldību vadītājiem risinām specifiskus, tieši mūsu reģionam aktuālus jautājumus.

Ar lielu interesi piedalos Latvijas Pašvaldību savienības rīkotajos pasākumos. Kā vērtīgākos un interesantākos varu minēt šogad Liepājā notikušo kongresu un arī sporta spēles, kurās neformālā gaisotnē bija iespējams sastapt “amata brāļus un māsas”, domubiedrus, kā arī pārrunāt idejas un nodibināt izdevīgus kontaktus.

Sagaidot Latvijas Pašvaldību savienības 25. gadadienu, vēlu arī turpmāk meklēt un atrast jaunus, radošus sadarbības veidus, kas rezultētos veiksmīgos projektos!

Imants Balodis (Lielvārdes novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību sadarbojos kopš tās dibināšanas, jau 25 gadus – iepriekš kā Jumpravas pagasta, vēlāk kā Lielvārdes novada domes priekšsēdētājs. Šajā laikā mums izveidojusies laba sadarbība, jo LPS ir veiksmīgi pārstāvējusi Latvijas pašvaldību, tostarp arī Lielvārdes novada, intereses

un aizstāvējusi to tiesības valsts varas un pārvaldes institūcijās. Regulāri piedalos LPS komiteju sēdēs un kongresos, jo tā ir iespēja satikt kolēģus no citām pašvaldībām un aktīvi iesaistīties pašvaldību politikas nākotnes vīzijas izstrādē. Pateicoties LPS aktivitātēm, starp Latvijas pašvaldībām notiek regulāra viedokļu apmaiņa par dažādiem aktuāliem jautājumiem gan pašvaldību politikas veidošanā, gan kopīgo problēmu risināšanā. LPS atbalstu esam saņēmuši arī, komunicējot ar nozaru ministrijām un citām valsts pārvaldes iestādēm.

Kā jau ikviena organizācija, arī Latvijas Pašvaldību savienība savas pastāvēšanas 25 gados ir mainījies – attīstījusies un kļuvusi ietekmīgāka, jo ar tās viedokli rēķinās valsts varas pārstāvji. LPS uzdevums ir ļoti sarežģīts – apvienot pierobežas, piejūras, Pierīgas, lauku reģionu, lielo pilsētu un citu tik dažādo pašvaldību tik atšķirīgās intereses un viedokļus. Uzskatu, ka LPS ir fenomēns, un liels nopelns ir tās ilggadējam priekšsēdim Andrim Jaunsleinim, kurš spējis izveidot profesionālu ekspertu komandu. Novēlu Latvijas Pašvaldību savienībai pastāvēt un attīstīties!

Uldis Sesks (Liepājas pilsēta)

– Liepājai bija tas gods šogad uzņemt visas Latvijas pašvaldību vadītājus, Valsts prezidentu un premjeru, kā arī atbildīgos valsts pārvaldes darbiniekus, ministrus un citus – gandrīz 300 vietas, kuri savā profesionālajā darbībā ir atbildīgi par reģionālo attīstību savā novadā vai valstī kopumā. Tā bija iespēja

ne tikai piedalīties nozīmīgu jautājumu lemlšanā, bet viesiem arī parādīt, kā mēs, liepājnieki, pēdējo gadu

laikā esam veidojuši savu pilsētu.

Liepāja par Latvijas Pašvaldību savienības kongresa vietu tika izvēlēta jau otro reizi, iepriekš visu pašvaldību vadītāji kopā ar valstsvīriem Liepājā sabrauca 2000. gadā. Diemžēl jāsaka, ka pa šiem 16 gadiem būtiskākās kopīgi risināmās lietas nav mainījušas – tās joprojām ir tautsaimniecības izaugsme un jaunu darbvieta veidošana. Domāju, tas ir jautājums, kas šobrīd satrauc ne tikai Liepāju un citas lielās pilsētas, bet vēl jo būtiskāk to izjūt nelielajos novados.

Premjera Māra Kučinska vadītā Ministru kabineta apņemšanās ir palielināt pašvaldību lomu un atbildību investīciju piesaistē, cieši sadarbojoties ar procesā iesaistītajām valsts institūcijām un uzņēmējiem. Ir pareizi, ka tiek uzsvērta sinerģija un sadarbība tieši ar pašvaldībām, kuras vislabāk redz iedzīvotāju vajadzības, jo atrodas iedzīvotājiem vistuvāk! Būtu mērķtiecīgi, ja pašvaldība nodrošinātu plānošanu, vispārējās infrastruktūras veidošanu, pievilcīgas biznesa vides radīšanu, tam līdzī nāktu sistemātisks un vienots darbs investoru piesaistē sadarbībā ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūru (LIAA), Ārlietu ministrijas ekonomiskajiem atašējiem, asociācijām un biznesa organizācijām.

Latvijas Pašvaldību savienība ir ilggadējs Liepājas pašvaldības partneris, kas dod iespēju piedalīties lietišķās diskusijās un meklēt risinājumus reģionālās attīstības problēmjautājumiem.

Didzis Zemmers (Limbažu novads)

– Sadarbība ar Latvijas Pašvaldību savienību aizsākās 2001. gadā – tā tad jau 15 gadus! Kaut gan cenšos apmeklēt Pašvaldību savienības organizētos pasākumus, seminārus un sanāksmes, sevi neuzskatu par ļoti aktīvu biedru.

Latvijas Pašvaldību savienības darbu vērtēju ļoti augstu, jo tai jāatrod

“zelta vidusceļš” un jāpārstāv visu Latvijas pašvaldību intereses un viedokļi, kas daudzos jautājumos ir krasi atšķirīgi. Pašvaldībai LPS galvenokārt ir atbalsts, tomēr uzskatu, ka ļoti vērtīgi ir arī organizētie pieredzes apmaiņas braucieni un pasākumi, kas nav saistīti tikai ar likumprojektu izskatīšanu, prasību uzstādīšanu un tā tālāk. Kopīgi organizētie izbraucieni uz Latvijas pašvaldībām un dažādie pasākumi dod mums pārējiem iespēju redzēt kolēģus no “citas puses”, novērtēt viņu paveikto, gūt pieredzi vai padomu un rast risinājumu kādam no mums būtiskiem jautājumiem, kas varbūt ikdienas darba dunā tā arī paliktu neizrunāti, nepamanīti vai nesapraستی.

Latvijas Pašvaldību savienībai un kolēģiem pašvaldībās novēlu izturību un sirdsgudrību, jo mūsu visu kopīgais mērķis ir rast kompromisus un gādāt par to, lai mūsu pilsētās, novados un valstī turpinātos izaugsme un iedzīvotāju labklājība pieaugtu!

Ainārs Šteins (Līgatnes novads)

– Ar pašvaldību darbu un līdz ar to arī ar LPS esmu saistīts kopš 2005. gada, kad tiku ievēlēts par Līgatnes pilsētas domes priekšsēdētāju. Līdz tam darbojos uzņēmējdarbībā.

Neuzskatu sevi par aktīvu LPS biedru, taču noteikti arī neesmu malā stāvētājs. Man ir zināma LPS politika un viedoklis

dažādos jautājumos, kas daudzējādā ziņā saskan ar manas pašvaldības un manu personīgo viedokli, tāpēc izmantoju visas iespējas, lai šīs idejas nestu līdz lēmuma pieņemējiem. Manuprāt, vairākam pašvaldību vadītājam ir iespēja un komunikāciju kanāli dažādos varas stāvos, un, ja mēs katrs tos aktīvi izmantotu, tad LPS sasniegumi būtu vēl labāki.

Personīgie kontakti un pieredzes apmaiņa ar citiem kolēģiem ir ļoti nozīmīga un neatņemama veiksmīgas pašvaldības vadības sastāvdaļa. To arī cenšos izmantot katrā pieejamā formātā, un LPS rīkotie pasākumi ir viens no tādiem. Pašvaldību savienības sniegtais atbalsts ir ļoti nozīmīgs, taču vissvarīgākais ir pašu veikums.

LPS komiteju darbā neesmu iesaistīts. Uzskatu, ka darboties kādā sektorā ir vērts tad, ja tam var veltīt nepieciešamo enerģiju un laiku. Strādājot nelielā pašvaldībā, kur nav daudzu vietnieku, nākas darba laiku fokusēt novada vajadzībām. Papildus esmu atradis iespēju vadīt “Gaujas ilgtspējīgas attīstības biedrību”, kas šobrīd kopīgam mērķim apvieno 14 Gaujas upes baseina pašvaldības.

LPS kongresi ir ikgadējs notikums, kas, manuprāt, ir vissvarīgākie. Nozīmīgas arī LPS Domes sēdes, īpaši tās, kur tiek aktualizēti tābrīža svarīgākie jautājumi. Šādas tikšanās sniedz ieskatu noskaņojumos, kas palīdz viedokļa formulēšanā. Uzskatu, ka LPS piedāvā ļoti labus, saturīgus un praktiskus uzziņas un sadarbības modeļus, ko iespēju robežās izmanto pašvaldības speciālisti. Pieredzes apmaiņa ir ļoti svarīgs priekšnosacījums efektivitātes vairošanai.

Dažādos aktuālos jautājumos komunicējam ar LPS speciālistiem, kas vienmēr izrādījuši ieinteresētību un pretimnākšanu. Ja uz LPS raudzītos caur valsts pārvaldes prizmu, tad es šai organizācijai par attieksmi pret klientiem viennozīmīgi liktu visaugstāko novērtējumu un ierīdotu visaugstākajā vietā.

Pašvaldības bieži pārbauda Valsts kontrole, KNAB un citas kontrolējošās iestādes, nereti publiski izskan bargi pārmetumi. Atcerēsimies kaut vai "Līgatnes melnās kases" vai Samantas Tīnas striptīza šovu... Toreiz, kad tikām aplieti ar krietnu devu priekšvēlēšanu mēslu, LPS un VARAM pragmatiskā attieksme mums Jāva noticēt, ka šajā valstī joprojām ir cilvēki, kas gatavi aizstāvēt, būt par vērtībām un godīgumu.

LPS jubilejā vēl stipru mugurkaulu ne tikai sarunās ar valdību, bet galvenokārt, risinot pašvaldību iekšējos jautājumus! Un atcerēties – 100% valsts iedzīvotāju dzīvo pašvaldībās. Tātad tieši LPS ir organizācija, kurai uzticēts pārstāvēt visu iedzīvotāju intereses!

Andris Vaivods (Līvānu novads)

– Man ir bijis tas gods sadarboties ar Latvijas Pašvaldību savienību kopš organizācijas pašiem pirmsākumiem, kad vēl biju Rožupes pagasta padomes priekšsēdētāja vietnieks. Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas valstī sāka veidoties dažādas nevalstiskās organizācijas, un Pašvaldību savienība bija viena no tām. Atšķirībā no daudzām tolaik izveidotajām organizācijām LPS joprojām pastāv un veiksmīgi darbojas, pārstāvot pašvaldību intereses.

Uzskatu, ka Pašvaldību savienības "lielākais trumpis" ir tās profesionālie darbinieki un pieredzes bagātais priekšsēdis. Daudzi no viņiem šajā organizācijā strādā ilgstoši un ir kā stabils pamats, perfekti pārzina likumdošanas jomu un seko līdzī visām norisēm valstī. Īpašu paldies kopā ar Sabiedrisko attiecību un ārējo sakaru daļas darbiniecēm saku par atbalstu pašvaldību laikrakstiem! Tā ir nopietna cīņa, kas vēl turpinās, un galvenie cīnītāji ir LPS.

Domāju, ka šobrīd Pašvaldību savienības darbs ir īpaši grūts, jo ir tik daudz un dažādu pašvaldību ar atšķirīgām vajadzībām. Ir krasas atšķirības starp novadu lielumu un iedzīvotāju skaitu tajos, atrašanās vietu, sociālo situāciju, uzņēmējdarbības attīstību un daudzām citām jomām. Te Latvijas Pašvaldību savienībai talkā jānāk dažādām asociācijām, apvienībām, kas pārstāv kādas konkrētas pašvaldību grupas intereses, bet mūsu galvenajai organizācijai jeb kuģa kapteinim – Latvijas Pašvaldību savienībai – jāturpina drosmīgi stūrēt pa likumu un MK noteikumu plašajiem ūdeņiem. Tāpēc gribu novēlēt turpmākajiem 25 gadiem izturību, tikpat asu skatījumu kā līdz šim un spēju pielāgoties, mainīties līdzī laikam, jo, kā zināms – "pastāvēs, kas pārvērtīsies".

Tālis Salenieks (Lubānas novads)

– Latvijas Pašvaldību savienība ir organizācija, kas apvieno visas novadu pašvaldības, līdz ar to tās loma ir ļoti nozīmīga. Pašvaldības ir ļoti dažādas, ar atšķirīgām problēmām un interesēm. Ar nožēlu jāatzīst, ka pašvaldības pašas, jo īpaši lielās, šo organizāciju grauj no iekšpuses, diemžēl personiskās intereses stādot augstāk par visas valsts vienmērīgu attīstību.

Tāpat kā LPS loma kopumā, arī Pašvaldību savienības komiteju loma ir svarīga, jo tās palīdz tik galā gan ar dažādām situācijām, gan uzklauša un ļauj tikt sadzirdētiem. Tā, piemēram, viens no pēdējā laika atbalstiem ir "cīņa" par pašvaldību informatīvajiem izdevumiem un to aizstāvēšana, ir jūtams LPS atbalsts šajos un arī citos jautājumos.

Prieks par LPS aktīvo darbošanos dažādu semināru un konferenču organizēšanā, patīkami, ka tiek organizētas arī videokonferences, ko iespējams vērot gan tiešraidē, gan aplūkot arhīvā.

Domājot par Latvijas Pašvaldību savienības turpmāko darbību, vēlētos, lai savienībā esošās pašvaldības spētu atrast kopsaucēju un kompromisu arī ļoti sarežģītās un pretrunīgās situācijās. Latvija nesākas un nebeidzas tikai Rīgā vai lielajās pilsētās.

Gribētu, lai arī nākotnē LPS nezaudē savu darbīgumu un lai palīdz mums, pašvaldībām, justies drošām un saklausītām, kā arī būt vienojošajam spēkam un mazināt šķelšanos starp pilsētām un laukiem.

Alīna Gendele (Ludzas novads)

– Es apzinos un novērtēju, ka Latvijas Pašvaldību savienībai ir liels spēks, ar ko rēķinās valdība un citi sociālie partneri. Īpaši svarīgi tas ir valsts budžeta sagatavošanas periodā, kad LPS aizstāv pašvaldību intereses. Tā ir liela vērtība – institūcija, kurā katra pašvaldība var saņemt atbalstu.

Uzskatu, ka mēs ne vienmēr izmantojam savas iespējas popularizēt un aizstāvēt Latvijas Pašvaldību savienībā savu viedokli.

Protams, pašvaldības ir ļoti atšķirīgas. Līdz ar to atšķirīgas ir arī to vajadzības. Tomēr es uzskatu, ka

galvenajos jautājumos mums ir jāspēj noteikt prioritātes un kopīgi tās aizstāvēt. Svarīgu mērķu īstenošanā mēs nedrīkstam sašķelties.

Gribas cerēt, ka Latvijas Pašvaldību savienība būs vērā ņemams spēks arī turpmāk, kas pārstāvēs mūsu intereses.

Izteiksim savas domas, diskutēsim, meklēsim kopsaucēju, lai palīdzētu katrai pašvaldībai attīstīties!

Andrejs Čelapīters (Madonas novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīts kopš 1994. gada marta, kad sāku vadīt Praulienas pagasta padomi. Aktīvāka sadarbība veidojusies divu pēdējo sasaukumu laikā, pēc novadu reformas, kad tiku ievēlēts LPS Valdē. Savu iespēju un laika robežās cenšos būt aktīvs LPS biedrs.

LPS galvenā misija ir pārstāvēt pašvaldību intereses darbā ar Saeimu un valdību. Pozicionēt pašvaldību viedokli. Lai pašvaldības nonāktu līdz kopējam viedoklim, jāizmanto visi iespējamie sarunu formāti – darbs grupās, komitejās, diskusijas Valdē un Domē. Šajās sarunās mēs, protams, iepazīstam kolēģus, gūstam priekšstatu par citām pašvaldībām, par pašvaldību grupām, to interesēm. Latvijas Pašvaldību savienības galvenais uzdevums ir pārstāvēt pašvaldības un aizstāvēt to kopējo viedokli.

Komiteju darbā neesmu iesaistījies. Kopš izveidota RACA, darbojos arī šajā, mūsu novada interesēm atbilstošajā apvienībā. Nevaru spriest par citu LPS organizāciju darbu. RACA gan ir viena no jaunākajām, bet uzskatu, ka tā darbojas aktīvi. Mans viedoklis ir tāds: ja pašvaldības spēj vienoties un noformulēt kopēju viedokli pēc kādām tās vienojošām interesēm, šādu apvienību darbs vērtējams pozitīvi. Lielajai Pašvaldību savienībai šādas “meitas organizācijas” nāk tikai par labu, jo šie viedokļi palīdz saprast, kā rīkoties vienā, otrā vai trešajā gadījumā. Pat tad, ja neizdodas rast simtprocentīgu vienprātību par kādu jautājumu (domāju, ka apmēram 90 procentos gadījumos tas izdodas), tas ir pilnīgi normāli. Atšķirīgos viedokļus nosaka gan pašvaldību lielums, gan teritoriālās atrašanās vieta. Šie apstākļi rada priekšnosacījumus, lai veidotos interešu un domubiedru grupas. Lielo pilsētu asociācija sekmīgi veido lielo pilsētu interešu lobiju, RACA un citas apvienības

aizstāv savas intereses. Tas ir labi. **Tā nav vājuma, bet drīzāk stipruma pazīme**, kas liecina, ka mēs spējam diskutēt, spējam noformulēt savu viedokli un lielākoties – spējam arī vienoties. Gadījumos, kad nerodam pilnīgu vienprātību, vismaz ir skaidra katra pozīcija. Nerodas pārpratumi. Tiešām – ilgus gadus šāda dalīšanās nebija aktuāla, tomēr iemeslus varam meklēt arī vienkāršajā balsu vairākumā, izšķirot jautājumus LPS balsojot. Pašvaldībām ar lielu iedzīvotāju skaitu, bet ar mazu balsu skaitu un nepietiekamu spēju ietekmēt LPS lēmumus tas bija priekšnosacījums veidot kopējo interešu organizācijas.

Vērtējot LPS tradicionālos pasākumus – kongresus, sporta spēles, Novadu dienas un citus, nedomāju, ka būtu nepieciešams izdomāt vēl kaut ko. Mēs visi esam tik aizņemti ikdienas darbā, ka papildaktivitātēm diez vai atliktu laiks. Tieši otrādi – augstu vērtēju LPS pēdējo gadu laikā ieguldītos pūliņus **mūsu laika taupīšanā**. Ar to es domāju jauninājumus informācijas operatīvā nodošanā plašam interesentu lokam – komiteju sēžu tiešraides, videokonferences par katru tā brīža aktuālo jautājumu. Elektroniskais formāts ļauj informāciju nodot ātri, plaši un vispusīgi. Turklāt visu iespējams noskatīties arī videoierakstos. Šo aizsākumu vajag attīstīt arvien plašāk, nevis guldīt naudu drukmašīnās, papīrā un krāsās, bet visiem spēkiem vairojot pašvaldību informētību, operatīvi sniedzot vajadzīgās ziņas, pievēršot mūsu uzmanību svarīgākajam, saliekot pareizus akcentus.

Pašvaldību savienības pasākumi mūsu novadā pēdējo gadu laikā gan nav rīkoti, zinu, ka par kongresu organizēšanu valda sīva konkurence, bet neuzskatu šo aspektu par ļoti būtisku. Daudz svarīgāka ir LPS pārstāvju ierašanās uz vietām. Manuprāt, padomniekiem ir jāpārvalda ne tikai uzticētie jautājumi un problemātika, bet arī jāpārziņina teritorija, kuru skar šie jautājumi. Izbraucot uz pašvaldībām, LPS darbinieki gūst priekšstatus un idejas, kurus var izmantot tālāk savā darbā, var multiplicēt un dalīties redzētajā ar citu pašvaldību kolēģiem. Atzišos, ka mēs, pašvaldības, diezgan maz komunicējam savā starpā par labo pieredzi, par to, kā mēs katrs risinām to vai citu jautājumu. Tie drīzāk ir izņēmuma gadījumi, bet būtu vajadzīga sistēmiska platforma labās pieredzes apzināšanai, apmaiņai un apkopošanai. Te būtu īstais darbalauks LPS informatīvajiem izdevumiem, arī “Logam” elektroniskā formātā.

Jubilejas reizē pienākas izteikt novēlējumus. Mans skatījums uz LPS nākotni ir optimistisks. Atliek tikai novēlēt – arvien stiprināt Latvijas Pašvaldību savienību, jo **tā ir mūsu visu kopējā vērtība**. Mums var un drīkst būt atšķirīgi viedokļi, mēs varam strīdēties, arī palikt katrs savās pozīcijās, bet LPS platformai jābūt tai, kas mūs visus satur kopā un pārstāv mūsu visu kopējās intereses. Pašvaldību savienība jau tagad Latvijas politiskajā formātā ir iekarojusi atzīstamu un svarīgu vietu un lomu. Nākotnē tai jāklūst arvien stiprāka, lai mūsu likumdevēji un izpildvara ar to reķinās. Lai LPS informācijas nesējiem izdodas veidot arvien pozitīvāku un objektīvāku priekšstatu par pašvaldībām sabiedrības acīs.

Harijs Rokpelnis (Mazsalacas novads)

– Manā relatīvi īsajā darba pieredzē pašvaldības vadītāja amatā vairākkārt ir sanācis tikties ar LPS pārstāvjiem kaimiņu novados un LPS ēkā, arī Mazsalacā padomnieki ir viesojušies. Protams, ka ir patīkami, ja pie tevis atbrauc ciemos, tomēr zinu, cik laika jāpatērē ceļā, tādēļ ciemošanās nedrīkst būt pašmērķis vai kas tāds, ko uzskaitīt.

LPS ir gājis līdz laikam, no kā dažas struktūras varētu pamācīties. Mēs, reģionu pašvaldības, jo īpaši novērtējam videotiešraīžu iespēju un LPS komandas pieejamību un atvērtību neatkarīgi no tā, no kura Latvijas stūriša nāk jautājums vai ierosinājums. Valstiski runājam par attālinātajām darba vietām, globalizāciju un e-pārvaldību, tāpēc prieks, ka LPS ne tikai runā, bet arī dara, un mēs arī pierobežā jūtamies kā savējie!

Aleksandrs Lielmežs (Mālpils novads)

– Ar LPS esmu saistīts kopš tās dibināšanas. Mālpils pašvaldība bija viena no pirmajām, kas iestājās Latvijas Pašvaldību savienībā, pēc iestāšanās datumiem skatoties, ja nemaldos, esam pirmajā desmitniekā.

Sevi uzskatu par ļoti aktīvu LPS biedru. Kopš paša sākuma darbojos LPS Finanšu un ekonomikas jautājumu komitejā kā komitejas vadītāja vietnieks.

Vēl joprojām aktuāla problēma ir pašvaldību finanšu patstāvība un stabilitāte.

Tāpat esmu arī Novadu apvienībā. Vēlētos aktīvāku “mazo” novadu aizstāvību, jo tie ir demokrātijas “bandinieki”, kā teiktu pasaules lielvalsts Francija.

Esmu piedalījies gandrīz visos Pašvaldību savienības rīkotajos pasākumos – gan kongresos, gan Novadu dienās, gan sporta spēlēs un citos. Katram ir sava brīža skaistums un šarms!

Dažādi pasākumi rīkoti arī pie mums. Tā šovasar Mālpilī notika Latvijas pašvaldību sabiedrisko attiecību speciālistu seminārs, kurā piedalījās tuvu simtam dalībnieku.

Mālpilī nereti iegriežas arī LPS pārstāvji. Manuprāt, būtu lietderīgi Pašvaldību savienības darbiniekiem, tajā skaitā vadībai, piedalīties kādā no pašvaldību domju sēdēm, lai deputātiem pastāstītu par LPS devumu pašvaldību tiesību aizstāvībā. Vēl apsverama ideja varētu būt diskusiju klubs “Idejas demokrātijas aizstāvībai”.

Ja man vajadzētu “Vikipēdijā” aizpildīt šķirkli “Latvijas Pašvaldību savienība”, es tur ierakstītu: “*Labākais palīgs pašvaldībām par demokrātijas saglabāšanu.*” Tāpat liela vērtība ir LPS centieni ar daudzveidīgu pasākumu palīdzību satuvināt dažādu pašvaldību kolēģus un sniegtais atbalsts un palīdzība.

Mālpils novadam Pašvaldību savienība sniegusi vairākas konsultācijas un palīdzējusi panākt, ka vēl tiek finansētas pašvaldības profesionālā vidusskola un internātpamatskola. Esmu jutis LPS aizstāvību arī brīžos, kad kontrolējošās institūcijas publiskajā telpā nāk klajā ar pārmetumiem, taču vajadzētu aktīvāku rīcību, lai birokrātijas būtu mazāk, jo pārmetumi jau pārsvarā ir par birokrātijas neievērošanu.

Vēlējums jubilārei – NESASĶELTIES!

Lauris Karlsons (Mērsraga novads)

– Esmu iesaistīts LPS darbā kopš manas ievēlēšanas Mērsraga novada domes priekšsēdētāja amatā 2011. gadā.

Latvijas Pašvaldību savienība ir unikāla organizācija, kas operē ar milzīgu skaitu jautājumu. Esmu aktīvs tajās sadaļās, kuras skar vai var skart Mērsraga novada pašvaldību, vai jautājumos, kas ir stratēģiski visai pašvaldību saimei. Nodokļu politika, budžets un valsts pārvalde reģionos – šie jautājumi tieši ietekmē ikvienu, arī Mērsraga pašvaldību, tāpēc te cenšos būt aktīvs. LPS komiteju loceklis neesmu, pārstāvu Pašvaldību savienību Zemkopības ministrijas Zvejniecības komercdarbības licencēšanas komisijā.

Ja man būtu “Vikipēdijā” jāaizpilda šķirklis “Latvijas Pašvaldību savienība”, es uzsvērtu, ka Latvijas gadījumā – tā ir iedzīvotājiem tuvākā un ļoti bieži arī vienīgā valsts pārvaldes forma, ar kuru iedzīvotāji aktīvi sadarbojas ikdienā, un to apliecina netipiskais nemainīgi augstais iedzīvotāju uzticības reitings.

Sadarbība kopējo jautājumu risināšanā ir absolūta prioritāte.

Latvijas Pašvaldību savienībai ir būtiska loma visos ar Mērsraga pašvaldību saistītos jautājumos, kur vajadzīga sadarbība ar valsti – ministrijām, iestādēm utt. Specifiskos jautājumos, kad mums pietrūkst pašvaldības darbinieku kapacitātes, zināšanu un kompetences, LPS to aizpilda.

Pašvaldības bieži pārbauda Valsts kontrole, KNAB, nereti publiski izskan bargi pārmetumi, un šādos brīžos tiek gaidīta LPS aizstāvība un atbalsts. Šis ir kompleks jautājums, kur viss atkarīgs no LPS un pašvaldību sadarbības. Esmu šos gadus gan sadarbojies, gan “strīdējies” ar katru no šīm institūcijām. Mans viedoklis – KNAB šobrīd nav objektīvs, ir ietekmējams. To varu apliecināt pēc personīgās pieredzes, tiesā uzvarot šo iestādi.

Manuprāt, ir pienācis laiks būtiski reformēt valsts pārvaldi. Ņemot vērā iedzīvotāju skaita kritumu un regulārās finanšu grūtības, jāstrādā nevis pie nodokļu palielināšanas, bet gan pie nevajadzīgu tēriņu ierobežošanas valsts pārvaldē. Viens no priekšlikumiem – Saeimas un ministriju darbinieku skaita samazināšana, piemēram, uz pusi. Līdzekļi jānovirza ceļiem, medicīnai, izglītībai un aizsardzībai. Iespējams, šo vajadzētu izvirzīt LPS dienaskārtībā, jo arī mēs esam atbildīgi par savu valsti.

Jānis Zuments (Naukšēnu novads)

– Sveiciens LPS 25 gadu jubilejā no Naukšēnu novada! Mūsu novads atrodas Igaunijas pierobežā, uz Baltijas ceļa. Apmainoties ar informāciju, secinu, ka mūsu kaimiņiem – igauņiem nav tādas vienojošas organizācijas kā mums LPS, kas dod lielu pie nesumu ikdienā pašvaldībām. Mums paveicies.

Par sadarbību ar LPS man visspilgtāk atmiņā palikušas 2000. gadā organizētās Latvijas pašvaldību darbinieku ziemas sporta spēles Naukšēnos, kā arī pēc novadu izveides telpu izmantošana preses konferencē par Naukšēnu dienām Tallinā.

Esmu pateicīgs Latvijas Pašvaldību savienībai par veiksmīgo sadarbību ar pašvaldībām un īpašs paldies tās priekšsēdim Andrim Jaunsleinim par darbu organizēšanu un vadīšanu!

Arvīds Kviesis (Neretas novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīts kopš 2005. gada, kad tiku ievēlēts Pilskalnes pagasta padomes priekšsēdētāja amatā.

Kopš 2013. gada aktīvi darbojos LPS Reģionālās attīstības un sadarbības komitejā, kur risināti daudzi svarīgi jautājumi. Manuprāt, nozīmīgs jautājums, kas tika atrisināts ar LPS palīdzību, bija par klientu apkalpošanas centru izveidi pašvaldībās. Saprotams, ka vienmēr Joti svarīgi ir valdības un LPS vienošanās un domstarpību protokoli par mūsu budžetu.

Kad Neretas novadu apciemoja LPS priekšsēdis Andris Jaunsleinis, ar viņu pārrunājām daudzus svarīgus ar pašvaldību lietām saistītus jautājumus. Neretas novada pašvaldībā viesojusies arī žurnāla “Logs” galvenā redaktore. Atzinīgi vērtēju to, ka viņa pievērsusi lielu uzmanību Latvijā piemirstajam piektajam kultūrvēsturiskajam novadam. Plašā publikācija par Sēliju LPS izdevumā, neapšaubāmi, šim jautājumam piešķir lielāku skanējumu.

Latvijas Pašvaldību savienība dibināta svētdienā. Tā ir pati īstākā brīvdiena – Saules diena. Tādēļ jūsu darbs ir apveltīts ar neizsīkstošu enerģiju, un veiksmē parasti ir jūsu sabiedrotā. Novēlu, lai arī turpmāk jūs pavada veiksmē, aizstāvot mūsu intereses!

Agris Petermanis (Nīcas novads)

– Šajā laikā, kad politikās partijas raujas centralizēt valsts pārvaldi, jo tā partijām ir izdevīgāk, tādējādi mēģinot drupināt trauslās demokrātijas pamatus, ir labi, ka pašvaldībām ar Latvijas Pašvaldību savienības palīdzību ir dota pleca izjūta un iespēja izteikt savu viedokli un dažreiz pat tapt sadzirdētām.

Artūrs Manqulis (Ogres novads)

– Ogres novada pašvaldību vadu kopš 2014. gada aprīļa – no tā laika esmu saistīts arī ar LPS.

Nevaru teikt, ka esmu aktīvs LPS biedrs, tomēr nepieskaitu sevi "nomaļus stāvētāju" pulciņam, piedalos Pašvaldību savienības komiteju darbā. Tāpat mani vietnieki piedalās komitejās, pēc tām pārrunājam Pašvaldību savienībā izskatītos jautājumus, informējam deputātus par LPS aktualitātēm. Arī

pirms LPS komiteju sēdēm ar vietniekiem un pašvaldības speciālistiem pārrunājam būtiskākās lietas saistībā ar attiecīgās komitejas sēdes darba kārtību. Apmeklēju nodarbības Latvijas Pašvaldību mācību centrā un ļoti atzinīgi vērtēju tā darbu, esmu ļoti daudz ieguvis mācībās, krietni paplašinājis savas zināšanas par pašvaldības darbu. Pašvaldību savienībai novēlu augt līdzī laimam, būt elastīgākai un atvērtākai pārmaiņām! Gribētu, lai LPS darbībām, pārstāvot pašvaldības sarunās ar valdību un pildot tādu kā starpnieka lomu, būtu lielāki panākumi.

Andris Bergs (Olaines novads)

– Beidzamo gadu laikā Pašvaldību savienībai izdevies ieviest novitātes komunikāciju jomā, kas ļauj pašvaldībām mūsdienīgi iesaistīties procesos, apmainīties viedokļiem un pieredzēm. Sveicot Latvijas Pašvaldību savienību 25. darba gadu jubilejā, novēlu organizācijai turpināt iesāktos darbus un pārlicinoši aizstāvēt un pārstāvēt pašvaldību intereses! Darot darbu godprātīgi, mēs visi ceļam godā Latviju.

Pēteris Veļeckis (Ozolnieku novads)

– Manuprāt, viens no veiksmīgākajiem sadarbības modeļiem starp Latvijas Pašvaldību savienību un novadu pašvaldībām tiek realizēts ar Latvijas Pašvaldību izpilddirektoru asociācijas (LPIA) starpniecību. Sekmējot sadarbību un pieredzes apmaiņu, tiek veikta viena no nozīmīgākajām LPS funkcijām. Rīkojot izpilddirektoru sanāksmes katru mēnesi citā pašvaldībā – veiksmīgs risinājums, kā saliedēt 119 pašvaldību

izpilddirektorus, iepazīt tuvākus un tālākus kaimiņu novadus, pārrunāt sasāpējušas problēmas un jautājumus, dalīties pieredzē un paaugstināt savu kvalifikāciju. Vēlos pateikties LPIA par doto iespēju šogad martā uzņemt kolēģus no citām pašvaldībām, iepazīstināt ar Ozolnieku novadu un dalīties pozitīvajā pieredzē.

Gandarī, ka Latvijas Pašvaldību savienība valsts mērogā ir atzīta biedrība, tās paustais viedoklis tiek pamānīts un uzklauss, tomēr ne vienmēr no pašvaldībām izskanējušie uzdevumi tiek ņemti vērā un īstenoti, tāpēc nozīmīgajā jubilejā novēlu, lai LPS biežāk izmanto tai dotās pilnvaras un sasniedz nospraustos mērķus, aktīvāk iesaistās mazāko novadu problēmu risināšanā un aizstāvēšanā. Veiksmīgu turpmāko sadarbību!

Hardijs Vents (Pārgaujas novads)

– Latvijas Pašvaldību savienība ir visu Latvijas pašvaldību (izņemot Krāslavas novadu) veidojums. Manuprāt, tā ir unikāla situācija mūsu valstī, ka gan mazas, gan lielas pašvaldības turas kopā, neraugoties uz dažādo politisko partiju piederību. Unikāli ir tas, ka šajos 25 LPS pastāvēšanas gados izdevies saliedēt visas pašvaldības vienotu interešu aizstāvēšanai. Pēc manām domām, LPS maksimāli darbojas visu pašvaldību interesēs.

No savas pieredzes gribētu teikt lielu paldies Pašvaldību savienībai par iniciatīvu tajā brīdī, kad es pats stājos amatā. LPS bija tā, kas man iedeva neaizstājamu izpratni un virzienu, kā strādāt ar novada iedzīvotājiem, bet tas savukārt palīdzēja veidot iedzīvotāju forumu, lai varētu strukturizēt pašvaldības līdzdalības iespējas to interesēs un vajadzībās. Manuprāt, tā ir ļoti svarīga pozīcija jaunajiem priekšsēdētājiem. Protams, arī rokasgrāmatas, ko LPS izdod pēc katrām pašvaldību vēlēšanām, ir labs instrumentu apkopojums, ar ko var un pat vajag strādāt katram deputātam. LPS palīdz izprast normatīvos aktus, sniedz informāciju, lai netiktu palaistas garām būtiskas lietas, ir vidutājs starp valdību un pašvaldību. Informācijas izmantošana gan ir katras pašvaldības pašas ziņā.

LPS ir palīgs, lai pašvaldības gudri izmantotu to resursu, kas ir uz vietas. Neatkarīgi no tā, kā mainītos vadības līmenis, Pašvaldību savienībai novēlu nezaudēt savu profesionāļu kapacitāti labāku pašvaldību veidošanai!

Uldis Kristapsons (Pāvilostas novads)

– Ar Pašvaldību savienību esmu saistīts kopš 1996. gada kā Pāvilostas novada domes deputāts, bet, protams, visciešākā sadarbība un nepieciešamība pēc palīdzīga “drauga” pleca no LPS puses man ir no 2001. gada kā Pāvilostas novada domes priekšsēdētājam.

Manuprāt, pēdējos gados es kā LPS Valdes loceklis aktīvāk cenšos iedzījināties un piedalīties ar pašvaldībām saistītu jautājumu risināšanā, it īpaši to, kas

skar Kurzemes puses pašvaldības. Taču jāņem vērā, ka no Pāvilostas līdz Rīgai (kur notiek Valdes sēdes) ir garš ceļa attālums, ne vienmēr iznāk apmeklēt tās. Jau izsenis zināms, ka kaujā viens nav karotājs, tikai vienotā domā un idejā ir spēks. Līdzīgi ir ar Pašvaldību savienību, kas līdz šim veiksmīgi pildījusi vienotāja, problēmsituāciju risinātāja, domu un ideju aizstāvja lomu. Par LPS galveno vērtību tomēr uzskatu vienoto darbības stilu, “drauga” pleca izjūtu un, protams, arī iespēju satikt domubiedrus un kolēģus, kopīgi risinot samilzušās problēmas, rodot jaunas idejas un iedvesmas, kā arī daloties ar gūto pozitīvo vai dažreiz arī negatīvo pieredzi. Neatsverams ir arī LPS dotais atbalsts un palīdzība.

Tāpat kā cilvēka dzīves gājumam 25 gadi nav ne maz, ne daudz, tā arī darba gaitās nostrādātā viena ceturtdaļa gadsimta ir zināma mērauklas daļa. Ir gūta šāda un tāda pieredze, bet priekšā vēl daudz mācību jāapgūst un vēl ne mazums punu nāksies uzdaudzīt. Katram no dzīves posmiem piemīt savs šarms un savas grūtības. Taču, laikam ejot, arī mūsu dzīves pieredze un prasības pret darbā izvirzītajiem mērķiem pieaug. Turpmākajiem darbības gadiem Latvijas Pašvaldību savienībai novēlam attīstību un izaugsmi dažādās darbības jomās, plašu domu un ideju lidojumu, sakārtotu darba un cilvēcisko attiecību vidi, stabilu un gudru valdību, bet kā savienības kodolu turēt gudrību, jo tajā apvienojas gan saprašana, gan tainīgums, kā arī drosme un savaldība! Sveicam svētkos!

Gunta Žilde (Pļaviņu novads)

– Esmu aktīva LPS biedre.

Ja man nāktos “Vikipēdijā” aizpildīt šķirkli “Latvijas Pašvaldību savienība”, es tur ierakstītu: “*Lauku un pilsētu pašvaldības apvienošā organizācija*”. Par LPS galvenajām vērtībām uzskatu iespēju tuvināties ar kolēģiem, pārrunāt aktualitātes pašvaldības darbā, rast risinājumus konkrētām situācijām. Tāpat augstu vērtēju iespēju vērot videokonferences, uzdot jautājumus un pats galvenais – saņemt arī atbildes tiešsaistē, ja konkrētajā mirklī nevaru būt klāt, noskatos ierakstu sev ērtā laikā. LPS piedāvā ļoti daudz interesantus, izglītojošus, saliedējošus pasākumus. Visos pasākumos ir kāda “odziņa”. Pasākumi ar pēcgaršu, ar pievienoto vērtību!

LPS novēlu: nesašķelties, stipriem būt un vienotiem!

Maruta Plivda (Preiļu novads)

– Latvijas Pašvaldību savienības darbu sāku iepazīt, jau pirms tiku ievēlēta par pašvaldības vadītāju.

Toreiz aktīvi darbojos kā Preiļu novada domes deputāte, vadīju Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komiteju un iesaistījos Latvijas Pašvaldību savienības komiteju darbā.

Šobrīd visā valstī notiek daudz un dažādas aktivitātes. Izveidojusies Reģionālo attīstības centru apvienība, aktīvi strādā arī mūsu Latgales plānošanas reģions, visas organizācijas dod savu pienesumu un aktīvi darbojas, tomēr, vadot pašvaldību, ne vienmēr var atrast laiku visām sanāksmēm un pasākumiem, kuros būtu jāpiedalās. Parasti izvērtēju savas prioritātes un izlemju, kur piedalīties klātienē.

Par to, kas notiek Latvijas Pašvaldību savienībā, regulāri interesējos, jo ļoti laba iespēja ir noskatīties seminārus un iepazīties ar informāciju elektroniski, *online* režīmā. Paldies par to!

Ja "Vikipēdijā" būtu jāizskaidro, kas ir Latvijas Pašvaldību savienība, es noteikti piedalītos un uzrakstītu, lūk, ko: *"Latvijas Pašvaldību savienība aizstāv pašvaldību intereses, apvieno pašvaldību vadītājus, izglīto pašvaldību darbiniekus un veicina starptautisko sadarbību."* Novēlējums Latvijas Pašvaldību savienībai dzimšanas dienā – neapstāties pie sasniegtā! Augt un attīstīties! Pilnveidoties un sekot līdzī laikiem!

Vija Jablonska (Priekules novads)

– Par Priekules pilsētas domes priekšsēdētāju kļuvi 2006. gadā, bet novada pašvaldību vadu kopš novada dibināšanas 2009. gadā.

Priekules novadā 2014. gada augustā notika Latvijas Pašvaldību izpilddirektoru asociācijas sanāksme. Tās laikā viesi tika iepazīstināti ar dažādo kultūras dzīvi mūsu pusē, tāpat ikvienam bija iespēja iepazīties ar Priekules novadu, gan skatot Attīstības plānošanas nodaļas vadītāja sagatavoto prezentāciju, gan viesojoties pašvaldības iestādēs un pie lielākajiem novada uzņēmējiem. Pašvaldību izpilddirektorus ar Kalētu pagasta "Priedienu" iepazīstināja meža feja, un kopīgi brīva dabā baudījām uz ugunsкура tapušo zupu.

Jubilārei – Latvijas Pašvaldību savienībai vēlū atdzimt no jauna, bet ar 21. gadsimtam raksturīgām iezīmēm!

Māra Juzupa (Priekuļu novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīta kopš 1999. gada, kad tiku ievēlēta par Priekuļu pagasta

padomes priekšsēdētāju. Esmu aktīvi piedalījusies LPS Domē un darbojusies Novadu apvienības valdē. Šobrīd pārstāvu Latvijas Pašvaldību savienību Eiropas Padomes Vietējo un reģionālo varu kongresā Strasbūrā.

Latvijas Pašvaldību savienībai ir nenovērtējama nozīme pašvaldību darbības atbalstam, visām pašvaldībām kopīgu problēmu risināšanā, gan aizstāvot pašvaldību viedokli sarunās ar ministriem un citām iestādēm un institūcijām, gan sniedzot informāciju un atbalstu. Tāpat augstu novērtēju iespēju profesionālā līmenī un arī neformālā gaisotnē tikšanās ar citu pašvaldību kolēģiem, kur varam pārrunāt aktuālos jautājumus, dalīties labajā un ne tik labajā pieredzē, gūt jaunas atziņas un idejas nākotnes darbībai, izbraukuma pasākumu laikā atklāt jaunas, vēl neiepazītas vietas, satikt interesantus cilvēkus.

Vadot Priekuļu novada pašvaldību, esam kopā ar Pašvaldību savienību novadā rīkojuši vairākus pasākumus. Tā 2015. gadā Priekuļu novadā norisinājās ikgadējā Novadu diena, kurā pašvaldību vadītāji, speciālisti un ministriju pārstāvji tikās, lai kopīgi apspriestu jautājumus par izglītības tīkla optimizāciju, karjeras attīstības atbalstu, patvēruma meklētāju uzņemšanu un pašvaldības sadarbību ar uzņēmējiem, investoriem un organizācijām. Pasākuma gaitā dalībnieki tika iepazīstināti ar Priekuļu novadu, viesiem bija iespēja apskatīt Veselavas muižu, Lielo Ellīti (baltā smilšakmens iežu atsegumu ar alu), kas ir viens no vecākajiem tūrisma objektiem Latvijā, un Eduarda Veidenbauma muzeju "Kalāčos".

Pirms novadu izveidošanas 2008. gadā Priekuļu pagastā norisinājās arī LPS kongress.

Jubilejas reizē Pašvaldību savienībai un kolēģiem novēlu: *"Tu vari droši iet, ja jūti, ka tev palīdz./ Tu vari daudz izdarīt, ja jūti, ka tev uzticas./ Tu vari simtiem sapņu piepildīt./ Ja satiec cilvēkus, kas raugās vienā virzienā!"*

Lai jums neizsīkstoša enerģija, izdomas bagātība, izdošanās un panākumi it visā, ko darāt kopīgai lietai! Daudz laimes 25. dzimšanas dienā!

Evija Zurģe (Raunas novads)

– Latvijas Pašvaldību savienībai – 25 gadi. Manuprāt, šajā gada skaitlī gan LPS, gan pašvaldības, gan visa mūsu sabiedrība savā attīstībā esam vienaudži. Gadi nav bijuši vienmuļi, bet tādiem tiem nemaz arī nav jābūt!

Mazās pašvaldības, tātad arī Raunas novads, vienmēr augstu vērtējušas Latvijas Pašvaldību savienības nozīmi pašvaldību pārstāvībā. Mūsu pašvaldība ir aktīva biedre gandrīz visās LPS veidotajās komitejās, jo tās ir platforma, kurā, pirmkārt, laikus varam iegūt informāciju par aktualitātēm konkrētajās nozarēs, otrkārt, tās dod iespēju savlaicīgi iesaistīties kāda jautājuma risināšanā, lai galarezultāts būtu pēc iespējas pārdomātāks un iedzīvotāju vajadzībām atbilstošāks. Turklāt pēdējos gados šī aktīvā iesaistīšanās kļuvusi iespējama arī, nepārtraukti nemērojot ceļu uz galvaspilsētu – varam iesaistīties attālināti. Tāpat jāteic, ka beidzamajos gados komitejās nākas risināt daudzus nopietnus un sarežģītus jautājumus, bet rezultātā pūles ir bijušas vērtas un pašvaldības tikušas uzklaut. Kā piemērus varam minēt Eiropas Savienības līdzfinansējumu lauku ceļiem un jauno pašvaldību finanšu izlīdzināšanas kārtību.

Vēl viens piemērs tam, ka mazs patiesībā var būt arī liels, ir LPS paspārnē 2013. gadā izveidotā pašvaldību apvienība "Sabiedrība ar dvēseli – Latvija", kuras biedri ir vairāk nekā puse Latvijas pašvaldību un kuras valdes locekļi un Vidzemes reģiona koordinatorei man ir tas gods būt. Šeit mēs skaidri redzam, ka finanses nebūt nav izšķirošais, redzam, cik daudz mūsu iedzīvotāji paši saviem spēkiem spēj paveikt savā un visas sabiedrības labā, un, ja vēl ir pašvaldības izpratne un kaut simbolisks atbalsts, top fantastiskas lietas, rodas ģeniālas iniciatīvas.

Atgriežoties pie sākuma tēzes par nevienmuļajiem gadiem, gribas piebilst, ka pa šiem gadiem mēs – Latvijas pašvaldības – arī esam ļoti mainījušās. Mainījušies ir ne tikai mūsu izmēri, bet arī mērķi, kas vairs ne tik bieži ir kopīgi, līdz ar to mūs "savienot" arī ir arvien grūtāk.

Tādēļ LPS novēlu spēku un izturību, godam realizēt šo "neiespējamo misiju" – pārstāvēt visu pašvaldību intereses! Savukārt mums visiem kopā novēlu atcerēties, ka, lai arī esam savas pašvaldības patrioti, vispirms mums jābūt valsts patriotiem, un vispirms mēs dzīvojam vienā valstī un tikai tad 119 pašvaldībās! Tad arī "savienot" mūsu intereses būs viegli.

Aleksandrs Bartaševics (Rēzeknes pilsēta)

– LPS pasākumi ir informatīvi un vērtīgi, taču būtu noderīgi vēl biežāk satikties arī neformālā gaisotnē, par platformu izmantojot sporta sacensības starp pašvaldību vadītājiem un viņu komandām. Esmu pārliecināts, ka sportiska sāncensība un atmosfēra palīdzētu rast kopīgu valodu un satuvināties, kā arī, protams, noskaidrot sportiskāko pašvaldību vai reģionu.

Monvīds Švares (Rēzeknes novads)

– Romas imperators Nerons, Eifeļtorņa arhitekts Gustavs Eifelis, radioaktivitātes atklājējs un Nobela prēmijas laureāts Henrijs Bekerels, angļu komponists Deivs Klarks – šie ir tikai daži no 15. decembra jubilāriem pasaulē. Izcili, zinoši, talantīgi un neatlaidīgi cilvēki, kuri atstājuši paliekošu mantojumu.

Latvijā zināmākais 15. decembra jubilārs ir Latvijas Pašvaldību savienība, kas arī var lepoties ar šīm daudzpusīgajām īpašībām.

LPS apvieno arī politiķu, juristu un diplomātu labākās īpašības, jo biedrībai jāspēj būt izcilai vidutējai un vienlīdz prasmīgi aizstāvēt gan lielās un mazās pašvaldības, gan Pierīgas, piejūras un pierobežas pašvaldības, gan katra iedzīvotāja atsevišķās intereses.

Prieks, ka gadu laikā LPS augusi un attīstījusies. Tā kā Rēzeknes novads atrodas vairāk nekā 200 kilometru attālumā no Rīgas, mūsu speciālisti īpaši novērtē pēdējo gadu jauninājumu – *online* seminārus, kas dod iespēju piedalīties apmācībās un pirmajiem uzzināt jaunumus tiešsaistē, kā arī acumirkli gūt atbildes uz neskaidrajiem jautājumiem, nemērojot vairāku stundu garo braucienu uz galvaspilsētu.

Rēzeknes novadā dzimušais izcilais rakstnieks, "Cilvēka bērns" Boņuka "tēvs" Jānis Klīdzējs par mūsu mazo, skaisto zemi Latviju ir teicis: *"Mums nav tādu bagātību, kas atļautu augt, tā sakot, pārāk platumā. Bet mēs varam augt uz augšu. Tajā virzienā mums ir bezgalā daudz vietas."* Novēlu, lai LPS arī turpmākajos gados

izdodas augt uz augšu un lai savienība mūsu dažādās pašvaldības spēcīgā kā latviska, tradicionāla un istena rudzu maize!

Pēteris Rožinskis (Riebiņu novads)

– Kaut arī Riebiņu novads, būdams LPS biedrs, nav aktīvs lēmumprojektu rakstītājs un virzītājs, tomēr pašvaldības speciālisti klātienē ir bieži viesi LPS organizētajos semināros un tikšanās reizēs. Tāpat aktīvi tiek izmantotas mūsdienu tehnoloģijas, nedodoties uz vairāk nekā 200 km attālo galvaspilsētu, bet turpat kabinetā vērojot videokonferences.

Gadu gaitā ir izveidojusies laba un pragmatiska sadarbība, kur arī salīdzinoši neliela un no Rīgas attālāka pašvaldība tiek uztverta kā vienlīdzīgs sadarbības partneris. Un tas ir ļoti būtiski.

Novēlam, lai ar visu pašvaldību vienojošo spēku – Latvijas Pašvaldību savienību – būtu spiesti rēķināties Saeimas sēžu zālē, pieņemot likumus, un valdība – strādājot ikdienā!

Ir nepieciešams zināt, ko un kā dara citās pašvaldībās, gūt labās prakses piemērus un paraugus. Katrā pašvaldībā var ieraudzīt daudz laba, un tāpēc arī mēs braucam pieredzes apmaiņas braucienos un gadā vidēji desmit pašvaldību delegācijas vai pārstāvniecības brauc pie mums. Ir labi, ka ir Pašvaldību savienība, jo, ja patiešām nepieciešams vēl kādas trešās personas redzējums uz kādu problēmsituāciju, tad tas ir lietderīgi.

Speciālas LPS pārstāvju vizītes pašvaldībās, manuprāt, nav nepieciešamas, jo visi jautājumi tiek izdiskutēti gan elektroniski, gan tiekoties Rīgā. No braukāšanas pa visu Latviju dzīve jautrāka nekļūs.

Man šķiet, ka ļoti labas ir videokonferences, jo tās skatās daudzi attiecīgās jomas speciālisti. Būtu labi, ja šīs videokonferences nebūtu novēlotas. Tā, piemēram, ja savlaicīgi VARAM būtu ar šīs iespējas starpniecību visiem vienlaicīgi izskaidrojusi jautājumu par sadarbības teritorijām, tad pašreiz nevajadzētu tērēt tik daudz laika, lai tiktos ar VARAM pārstāvjiem, nebūtu jāatbild uz muļķīgiem žurnālistu jautājumiem par šo tēmu, jo arī viņi visu to izprot citādāk, un nebūtu tāda panika pašvaldību vadītāju vidū. Kaut kā sanāk, ka iespējas skaidrot ir, taču tās netiek izmantotas.

Mans vēlējums LPS būtu tāds, lai jubilejā kāda aptieka jums uzdāvina kaulus stiprinošus uztura bagātinātājus, jo izskatās, ka jums nepieciešams stiprāks mugurkauls, lai cīnītos pret politiskajiem lobētājiem, daudzajām asociācijām, biedrībām, apvienībām utt., kas savairojušies tieši beidzamajā laikā. Katrs šis dibinājums vēlas “izsist” sev lielāko labumu, un tas noved pie tā, ka rieciens ir sakošļāts, bet nav, kas apēd.

Eva Kārklīna (Rojas novads)

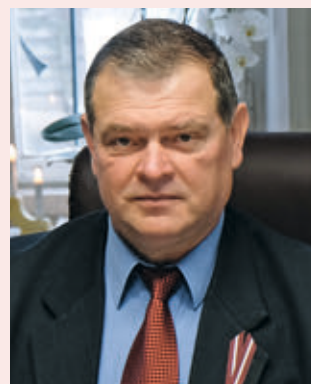
– Ar LPS esmu saistīta reizē ar darba attiecību uzsākšanu pašvaldībā – kopš 2010. gada. Īpaši aktīvs biedrs gan neesmu. Es darbojos Piekrastes pašvaldību vadītāju apvienībā. Man šķiet, ka te ir veiksmīga sadarbība, jo visām piekrastes pašvaldībām ir līdzīgi prieki, sāpes un pārdomas. Šeit ir iespēja gūt pieredzi, kā līdzīgus jautājumus risina cita piekrastes pašvaldība, un šī ir līdzīgi domājošo apvienība. Te arī esmu guvusi daudz ideju, ko esam pielāgojuši savām iespējām.

Zigurds Blaus (Ropažu novads)

– Latvijas Pašvaldību savienības lielākā vērtība un vienlaikus arī lielākais izaicinājums ir tās spēja vienot un vajadzīgajā brīdī arī aizstāvēt daudz un dažādu, atšķirīgu Latvijas pašvaldību tiesības un intereses.

Pašvaldību savienībai jābūt kā labam, gudram advokātam, kas ir spējīgs

gan atrast īstos argumentus un aizstāvēt, gan dot vērtīgu padomu, kā labāk rīkoties, gan sniegt neatkarīgu, pat kritisku viedokli un vērtējumu kādām problēmsituācijām vai notikumiem neatkarīgi no tā, cik liela un ietekmīga ir pašvaldība. Nekļūdišos, ja teikšu, ka, lai to spētu pilnībā, mums vēl ejams ceļš. Tāpat kā mums visiem – lai sasniegtu pilnību, jāiegulda vēl daudz, daudz darba un gribasspēka.

Mēs, Ropažu novada pašvaldība – gan vadība, gan iestāžu un struktūrvienību vadītāji un darbinieki –

patiesi novērtējam Latvijas Pašvaldību savienības vadītāja, padomnieku un speciālistu atsaucību un ieinteresētību dažādu jautājumu risināšanā vai vienkārši konsultēšanā.

Mēs novērtējam centienus pilnveidoties, kļūt labākiem, attīstīt izaugsmi. Centienus veidot un attīstīt sadarbību starp pašvaldībām. Centienus paplašināt mūsu redzesloku un dot iespēju paskatīties uz to, kas notiek kaimiņos. Tas pilnveido mūs un palīdz mums kļūt labākiem.

Mēs novērtējam atbalstu, ko Latvijas Pašvaldību savienība sniegusi, aizstāvot Ropažu novada pašvaldības un Ropažu novada iedzīvotāju intereses patvēruma meklētāju uzņemšanas jautājumā.

Ņemot vērā to, ka šis jautājums filozofiski ietekmē un skar visus mūsu valsts iedzīvotājus, praktiski gan tas skar tikai vienas pašvaldības iedzīvotāju intereses, tādēļ vēl jo vairāk atbalsts no Pašvaldību savienības mums bija ļoti svarīgs – gan morāli, gan praktiski. Radusies situācija bija kas absolūti jauns mums un, šķiet, arī Pašvaldību savienībai. Paldies par atbalstu un līdzāsbusšanu, meklējot sadarbības partnerus un iespējas atbalstīt Ropažu novada pašvaldības iedzīvotāju vajadzības! Atzīmējot 25 gadu darbības jubileju, Latvijas Pašvaldību savienībai es novēlu – būt par labu advokātu un spēt atrast vidusceļu un samērību starp visu pašvaldību interesēm, jo mēs esam tik dažādi...

Jānis Veits (Rucavas novads)

– Rucavas novada pašvaldība visos laikos Latvijas Pašvaldību savienībā ir radusi sapratni un atbalstu dažādās situācijās. Personīgi man aktīva sadarbība ar LPS, esot Rucavas novada domes priekšsēdētāja amatā, atsākās šogad, kā arī laikposmā no 1994. līdz 2000. gadam kopīgi tika risināti aktuāli kultūras un izglītības jautājumi.

LPS manā skatījumā ir draugs un uzticams palīgs problēmu risināšanā, kurš, pulcinot kopā pašvaldības, veicina sadraudzību un kolēģu labās pieredzes pārņemšanu. Dalība dažādos izbraukuma semināros vainagojas ar neformālās sarunās rastajiem risinājumiem un jaunām idejām. Piedaloties kongresos un

asociāciju sanāksmēs dažādās Latvijas vietās, top jauni pašvaldību sadarbības projekti. Ieteiktu LPS organizēt pašvaldībām inovatīvo zinātņu radošo darbnīcu, kurā ar saules, vēja un citu dabas spēku palīdzību varētu risināt dažādas tautsaimniecības problēmas. Lai pārrunātu deputātu lomu novada attīstībā, esam vienojušies par tikšanos ar LPS pārstāvi nākamgad Rucavā. LPS novēlu gudras, satīcīgas, veiksmīgas Latvijas pašvaldības, kur valda labklājība, laime un prieks. Sargāsim latvisko būtību, apzinoties kopības nozīmi, leposimies ar to, kas mēs esam, un palīdzēsim citam kļūt labākiem!

Sandra Kapteine (Rugāju novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu saistīta jau vairāk nekā sešus gadus, kopš esmu vadot šā amatā.

Kopīgi ar Pašvaldību savienību risināti dažādi jautājumi, beidzamajā laikā tie bija saistīti ar izglītību un pedagogu atalgojumu. Zinu, ka man neliegs padomu un varu

vērsties gan pie padomniekiem, gan pie priekšsēža.

Par vienu no LPS lielākajām vērtībām uzskatu iespēju pasākumos tuvināties ar kolēģiem no citām pašvaldībām. Mūs vieno kopīgi jautājumi, kopīgas problēmsituācijas. Tiekoties un parunājoties, atbildes risinājumam tiek atrastas ātrāk. Par vērtīgu atzīstu arī Latvijas Pašvaldību izpilddirektoru asociāciju, kurā regulāri darbojas Rugāju novada domes izpilddirektore Daina Tutīņa.

Latvijas Pašvaldību savienības rīkotajos kongresos piedalos katru gadu. No LPS rīkotajiem pasākumiem atmiņā spilgti iespiedušās pašvaldību sporta spēles Jūrmalā 2013. gadā. Šo pasākumu atceros ar patīkamām emocijām – gan savā kolektīvā, gan kopā ar citām pašvaldībām. Tāpat atzinīgi vērtēju gadījumus, kad Pašvaldību savienība spējusi palīdzēt rast atbildes uz samezglotiem jautājumiem. Viens no tiem bija 2013. gadā, kad sāka runāt par skolu pilnveidi. Tā kā arī mūsu novadā ir izglītības iestādes, uz kurām tas attiecas, griezpos pie Jaunsleiņa kunga, jo vajadzēja padomu, lai saprastu lietu virzību šajā jautājumā. Ar viņa palīdzību nokļuvām pie tābrīža izglītības ministres un varējām noskaidrot visas neskaidrības.

Bija ļoti patīkami, ka tad, kad sāku strādāt par Rugāju novada domes priekšsēdētāju, Jaunsleiņa kungs brauca uz katru novadu, kur darbu uzsācis jaunais priekšsēdētājs. Tas bija gods, ko viņš kopā ar savu padomnieci izrādīja, apmeklējot Rugāju novadu. Jubilejā Latvijas Pašvaldību savienībai vēlū būt kopā arī nākamos 25 gadus!

Aivars Okmanis (Rundāles novads)

– Manas un Latvijas Pašvaldību savienības attiecības mērāmas jau 22 gadu garumā. Tas bija tālais 1995. gads, kad pirmo reizi vēru vaļā šis durvis. Kas mani mudināja iesaistīties? Noteikti mūsu kopējie mērķi. Viens nav karotājs, bet Pašvaldību savienība – tas jau ir spēks, kurā ieklausās. Uzskatu, ka ilglaicīgais Pašvaldību savienības darbs ir sniedzis “atspērienu” visām Latvijas pašvaldībām un radījis pamatu to finansiālai stabilitātei.

Kādas bija mūsu savstarpējās attiecības visu šo gadu garumā? Domāju, ka abpusēji bagātinošas. Protams, kā ikvienās attiecībās bijušas gan melnās, gan labās dienas, tomēr kopīgi esam tikuši pāri dažādiem samezģlojumiem.

Sevi bez kautrības varu dēvēt par “apzinīgo” LPS biedru, cenšos apmeklēt visus pasākumus, sēdes, kongresus un gandrīz kopš gadu tūkstošu mijas vadu Tehnisko problēmu komiteju. Pirms tam aktīvi darbojos Pagastu apvienības valdē. Šo laiku joprojām atceros kā draugu, domubiedru kopāšanās, kur tiešām nepiespiestā gaisotnē varējām runāt par aktualitātēm savos pagastos.

Šai skaistajā 25 gadu lielajā jubilejā Pašvaldību savienības censoņiem un censonēm vēlu saglabāt dzirkstošu sparū un pārliecību par mūsu kopīgiem mērķiem!

Guntis Gladkins (Rūjienas novads)

– Rūjienas novada pašvaldība LPS darbojas kopš tās dibināšanas brīža. Es personīgi ar Pašvaldību savienību esmu saistīts kopš 2001. gada. Esmu darbojies dažādās komitejās un apvienībās un aktīvāk sanācis iesaistīties pēdējos gados, kad darbojos Novadu apvienības valdē un Reģionālās attīstības un sadarbības komitejā. Patīkami atcerēties manas darboša-

nās sākumlaikus, kad mūsu pulciņā bija vairāk nekā 500 pašvaldību un bija jūtams kopības, vienotības un varenības spēks. Tas bija laiks, kad visi kopīgi dalījāmies “priekos un bēdās” un strādājām cēla mērķa vārdā – caur katra pašvaldību uz valsts – Latvijas – attīstību un augšupeju!

Visas nelaimes sākās ar globalizācijas procesiem un “svešas” naudas ienākšanu Latvijā. Esam iekrituši kārdinājumu slazdā – naudas varā un zaudējuši pašu svarīgāko – dažādību un daudzveidību, kas reizē ir mūsu lepnums un bagātība.

Mainījusies mūsu vērtību un attiecību skala. Sākām dalīties, vienoties jeb precīzāk – mainīties. Šodienas pasaule ir ļoti strauji mainīga un mums jāmainās tai līdzīgi. Bet vai mēs to esam spējuši izdarīt pareizajā virzienā? Līdz šim, lai arī cik grūti tas bijis, LPS ir veiksmīgi izbalansējusi uz šā naža asmens. Protams, kādam ir savi aizvainojumi, argumenti un komforts, taču kopumā es LPS darbu vērtēju augstu, īpaši izceļot meistarīgo vadītāju Andri Jaunsleini.

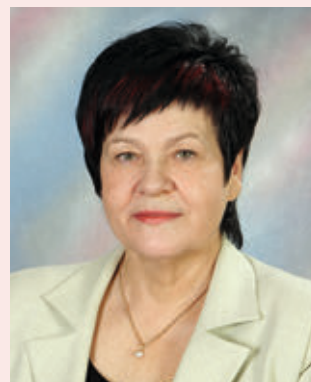
LPS devusi mums iespēju satikties – cilvēkiem no tik dažādiem novadiem un reģioniem, lai savstarpēji iepazītu cits citu un mācītos – savstarpējā zināšanu un pieredžu apmaiņas kalvē.

Novēlu mums visiem: nepadoties pie pirmajām neveiksmēm un nekad neapstāties pie pirmajām veiksmēm, lai tiksmīnātos par tām, iesim uz priekšu un uz augšu!

Irēna Sproģe (Salas novads)

– Pašvaldības vadošo amatu ieņemu jau 12 gadus un vēl četrus gadus biju laukuma spēlētājs Nr. 2. Nevaru lepoties, ka būtu bijusi īpaši aktīva un ieguldījusi daudz enerģijas kopīgam organizācijas labumam, bet tikai tā, lai vilks paēdis un kaza dzīva.

LPS priekšsēdis mani atpazīst vaigā un zina arī vārdā nosaukt, taču pie mums nav ciemojies – laikam mierīgi, bez lieliem kašķiem un revolūcijām strādājam, uz rezultātu orientēti, un īpašas galvassāpes kopīgajai organizācijai nesagādājam. Bet situācijās, ja galīgi sāk žņaupt, piemēram, internātskolu jautājumā

vai domstarpībās ar tiesībsargu, tad atskan palīgā sauciens LPS priekšsēdim, un dzirdīgas ausis atrastas. Protams, ka sarunas, dažādas konsultācijas ar kolēģiem ir neatsverama vadības skola un morāls atbalsts. Ļoti žēl, ka visas pašvaldības vienoti neprotam skatīties vienā virzienā, novērtējot līdzsvarotu valsts attīstību, un naudas vilinājums mūs ir sašķēlis dažādās nometnēs. Politikas augstākajos ešelonos noteicošais ir politiskais bizness, bet interese par valsti kopumā – minimāla. Tas ļoti skumdina un droši vien, ka kādam tas ir izdevīgi.

Ceru, ka mēs kļūsim tik gudri un nākamajos 25 gados iemācīsimies novērtēt mūsu kopīgo spēku un varēšanu, lai pār pašvaldībām nestāvētu mūžīgo neizprotamo reformu zobens un visu pašvaldību attīstība valstij būtu vienlīdz svarīga.

Dagnis Straubergs (Salacgrīvas novads)

– Esmu saistīts ar Latvijas Pašvaldību savienību jau kopš 1995. gada. Piedalos LPS Domes sēdēs, darbojos LPS Valdē, esmu Latvijas Piekrastes pašvaldību apvienības loceklis, Zivsaimniecības konsultatīvās padomes loceklis, pārstāvis no Pašvaldību savienības Jūras vides padomē, Latvijas iekšējo un jūras

piekrastes ūdeņu resursu ilgtspējīgas izmantošanas un pārvaldības konsultatīvās padomes loceklis un padomes priekšsēdētājs, tātad var teikt, ka aktīvs biedrs.

Vikipēdijā par LPS es rakstītu – Latvijas Pašvaldību savienība ir sociālais partneris sarunās ar valdību un parlamentu, un tā ir svarīgākā loma, ko veic LPS, jo pārstāv visu pašvaldību viedokli, tā ir tā lielākā jēga. Protams, pieredzes apmaiņa, ko pašvaldību vadītāji gūst viens no otra, arī ir ļoti būtiska. Tas nu gan ir tiesa – LPS palīdz attīstīt sadarbību pašvaldību vadītāju starpā, droši varam piezvanīt kolēģiem un rast labu padomu.

Liels pluss ir tas, ka Pašvaldību savienība argumentēti aizstāv pašvaldības un to intereses pret nepamatotiem KNAB un Valsts kontroles pārmetumiem. Tā aizstāv pašvaldības un pauž kopīgo viedokli, un man ir tikai pozitīvs vērtējums par LPS aktīvo un enerģisko darbu. Brīžiem pašvaldību vadītājiem pašiem vajadzētu saprast, ko īsti viņi vēlas un ko ne, taču atbalsts no Latvijas Pašvaldību savienības ir vienmēr.

Gadu gaitā Pašvaldību savienības paspārnē izveidojušās daudzas apvienības, asociācijas un biedrības – zināmā mērā tas ir labi, jo dažādo darbu un pārstāvēniecību, bet reizēm, manā skatījumā, tas degradē LPS

darbu un tēlu, sadrumstalotība brīžam pat šķēļ LPS, jo robežojas ar iespēju ārpus pārstāvēt sevi un lobēt savas intereses, kas, manuprāt, nav pareizi.

Salacgrīvas novadā ir notikusi LPS rīkotā izpilddirektoru sanāksme un Latvijas Piekrastes pašvaldību apvienības sēde. Cenšamies vienmēr būt aktīvi, neko neslēpjam un rādām to, kas mums ir, ar ko lepojamies un kādus labus risinājumus esam atraduši savā darbā. Tas ir labi, ka arī Pašvaldību savienības pārstāvji apmeklē pašvaldības, taču tad ir jābūt nopietnam sarunu tematam, neko mākslīgi nevajadzētu radīt. LPS padomnieki ir pieejami, atsaucīgi un “deg” par savu lietu. Darbs, ko viņi dara, ir ļoti liels un nopietns, jo grūti cīnīties, lauzties cauri milzīgajiem birokrātiskajiem šķēršļiem, skaidrot dažādas lietas valsts pusē strādājošajiem, tiem, kas neko daudz nesaprot no pašvaldību darba. Tas ir liels, milzīgs un smags darbs, brīžam monotons un ne vienmēr labu rezultātu nesošs. Paldies viņiem par to!

Latvijas Pašvaldību savienība sevi līdz šim vēl nav “nodrillējusi”, un tā turpināt!

Indra Rassa (Saldus novads)

– Ja “Vikipēdijā” būtu nepieciešams aizpildīt šķirkli “Latvijas Pašvaldību savienība”, tad mans ieraksts būtu šāds: “*Latvijas pašvaldību vienotāja un uzmundrinātāja 25 gadu garumā.*”

Par galveno Latvijas Pašvaldību savienības vērtību uzskatu iespēju tuvināties ar kolēģiem.

LPS komitejās darbojos epizodiski – laika trūkuma dēļ, taču priecājos piedalīties attālināti. Darbojos Reģionālo attīstības centru apvienībā. Tas ir jauns veidojums, bet devums jau jūtams. Lielākā un zināmākā ir lielo pilsētu organizācija.

Esmu piedalījusies gan LPS rīkotajos kongresos, gan Novadu dienās. Vienu izcelt nav iespējams, jo kaut kas labs bijis katrā pasākumā. Katram pasākumam jau ir savs interesentu loks.

Saldū pēdējā laikā noticis tikai Latvijas pašvaldību izpilddirektoru gada pasākums. No LPS sen gan neviens pārstāvis Saldū nav bijis. Domāju, ka padomnieku vizītes varētu būt abpusēji bagātinošas.

Pašvaldības bieži pārbauda Valsts kontrole, KNAB, nereti publiski izskan bargi pārmetumi. Vai šādos brīžos esam jutuši LPS aizstāvību un atbalstu? Jā, kopumā noteikti to ir darījis priekšsēdis, paužot viedokli pašvaldību aizstāvībai.

Vēlējums jubilārei: lai LPS arī turpmāk izdodas būt par dažādo pašvaldību vienotāju!

Ervīns Grāvītis (Saulkrastu novads)

– 25 gadi – tas ir skaists laiks – ziedošs, aktīvs, aizrautības un ideju pilns! Tas ir laiks, kad neviens kalns nav par augstu un jūras ir līdz ceļiem! Visus šo gadus Saulkrastu novads ir sajūti Latvijas Pašvaldību savienības atbalstu, lai sasniegtu virsotnes, kur smelties iedvesmu jaunajam, un šķērsotu reizēm arī krā-

čainus ūdeņus, kādu pašvaldību darbā ir ne mazums. Saulkrastu novada domes vārdā sveicu jubilejā un saku paldies par sadarbību! Novēlu saglabāt šo īpašo 25gadnieku dzīves izjūtu – degsmi un darbotiesgribu!

Guntis Liepiņš (Sējas novads)

– Ģeniāla sacerējuma par godu Latvijas Pašvaldību savienības jubilejai nebūs. Teikšu tā: ir labi, bija labi, bet tik labi, kā bija Pagastu apvienības laikā, vairs nebūs. Tolaik šņabis garšoja labāk, saldējums bija saldāks un kolēģes bija mīļākas. Matemātiski vērtējot, laiku kopš 1997. gada LPS dzīvē iedalītu tā: 51%

aktīvā perioda, 49% – pasīvā.

“Vikipēdijā” ieteiktu rakstīt: *“Stipra, vienojoša un radoša organizācija 25 gadu garumā.”*

Lai slava Andrim Jaunsleimim un komandai! Īpašs mīlestības un cieņas apliecinājums Sniedzei Sproģei un Dainai Oliņai – viņas zina, par ko.

Kaut arī pagastu skaits pirms teritoriālās reformas sniedzās daudzos simtos, tolaik neviens neizrādīja tieksmi pēc “samērīšanās” – kurš lielāks, stiprāks, svarīgāks vai bagātāks. Var jau būt, ka kāds klusībā par to domāja, bet skaļi nepauda. Pagastu saliedētība bija tik liela, ka izdevās organizēt pat piketu pie Saeimas. Ikgadējās Latvijas pagastu sapulces, kur pulcējās visi biedri, nekad “neizčākstēja” drīz pēc oficiālās daļas beigām, kā tagad nereti notiek pat visbrīnišķīgāk organizētajos pasākumos. Vai tolaik tiešām bijām mazāk aizņemti un noguruši, ja jauni un veci bija gatavi ballēties krietni pāri pusnaktij? Vecie gan vairāk noskatījās, malā sēdēdami, bet prom no līksmības nama nebrauca. Un visam pāri PAV – trīs maģiskie burti, kas apzīmēja Pagastu apvienības valdi. Ir pagājuši gadi, bet, satiekot

kādu “pavistu”, joprojām jūtamies kā vienas “brālības” nešķirami locekļi.

Andris Zālītis (Skrīveru novads)

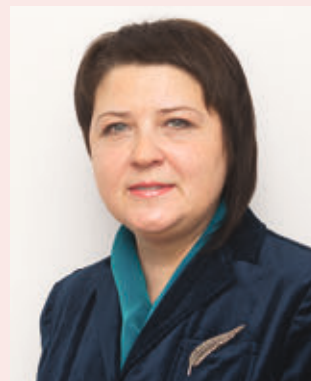
– Vadot Skrīveru novada pašvaldību samērā nelielu laika sprīdi, esmu guvis pārliecību par Latvijas Pašvaldību savienības kā sabiedriskas organizācijas nepieciešamību. Tieši vienojošais faktors ir galvenais, ka neesam katra pašvaldība par sevi, bet visas kopā. Dažreiz patīkamas liekas

stiprās gandrīz akmenī kaltās rezolūcijas, ko pieņemam kongresos. Jā, tā ir mūsu nostāja, mūsu rūpes par iedzīvotājiem, ko ne vienmēr sadzird valdība.

Gribētu redzēt LPS kā vienu lielu draudzīgu organizāciju, kas pārstāv ikkatras pašvaldības intereses un nedalās ne lielajos, ne mazajos novados, ko arī mums visiem novēlu.

Loreta Robežniece (Skrundas novads)

– Latvijas Pašvaldību savienības 25 gadu jubileju sagaidot, Skrundas novada pašvaldības vārdā sirsnīgi sveicu visas darbīgās un radošās LPS personības, projekta “Lietpratīga pārvaldība un Latvijas pašvaldību veikspējas uzlabošana” komandu un īpaši

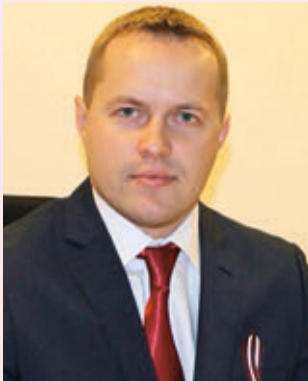
– padomnieci uzņēmējdarbības jautājumos Andru Feldmani!

Pirms pusotra gada ar padomnieci, uzņēmējiem un speciālistiem pie mums pašvaldībā diskutējām par Skrundas novada uzņēmējdarbības vidi, tās attīstības un finansējuma piesaistes iespējām, aplūkojot arī iespējamās attīstības scenārijus gadiem novārtā pamestai teritorijai – bijušā Skrundas lokatora militārajai pilsētiņai, ko pašvaldība tikko bija iegādājusies. Tagad ar vienlīdz lielu gandarījumu atminamies gan diskusijā gūto ierosmi un pārliecību, gan raugamies uz šīs teritorijas nākotni, kas iezīmējas arvien skaidrāk saistībā ar valsts aizsardzības uzdevumu īstenošanu.

Pateicamies par līdzšinējo sekmīgo sadarbību un novēlam ne vien mums, bet arī citām pašvaldībām tikpat iedvesmojošas un ražīgas tikšanās ar LPS vadību un padomniekiem!

Gints Kukainis (Smiltenes novads)

– Latvijas Pašvaldību savienība savā 25 gadu pastāvēšanas laikā ir ieņēmusi nozīmīgu lomu pašvaldību kopīgo interešu pārstāvēšanā dažādos Latvijas valsts un Eiropas Savienības līmeņos.

Paveikts ir patiesi daudz, lietderīgi uz to atskatīties, izvērtēt un uzkrāt pieredzi prasmīgi izmantot nākotnē. Būt gudriem un tālredzīgiem – ir un būs Latvijas Pašvaldību savienības panākumu atslēga!

Jānis Pumpurs (Stopiņu novads)

– Ar Latvijas Pašvaldību savienību esmu kopā jau 22 gadus – kopš 1994. gada, kad sāku strādāt Stopiņu novada domē kā priekšsēdētāja vietnieks. Visus šos gadus novada domes vadība un deputāti ir aktīvi strādājuši LPS komitejās un darba grupās, kopīgi risinot Latvijas pašvaldībām aktuālus jautājumus.

Strādājot LPS Finanšu un ekonomikas komitejā, viena no svarīgākajām līdz šim risinātajām problēmām, ko vēlos atzīmēt – papildinātie 2016. gada aizņēmuma mērķi ar kultūras iestāžu investīciju projektiem, kur pašvaldību budžeta līdzfinansējuma apmērs ir ne mazāks par 40%.

“Ne jau vieta dara cilvēku lielu,/ Bet cilvēks dzīvodams vietu pasaulē ceļ,/ Un nav jau svarīgi, kuru tu pārej ielu,/ Ir svarīgi tas, uz kuriem tu ej.” (P. Koelju)

Stopiņu novada vārdā sveicu Latvijas Pašvaldību savienību 25 gadu jubilejā!

Jānis Pētersons (Strenču novads)

– Gribu pateikt paldies Latvijas Pašvaldību savienībai par darbu kopumā 25 gadu garumā! Par atbalstu pašvaldībām – analizējot, sniedzot atzinumu, vērtējumu un paužot viedokli. Nenoliedzami, LPS darbs jāturpina un jāattīsta.

Aicinājums un novēlējums – LPS noteikti jāmainās un jāiet līdzī laikiem, politiskajām tendencēm valstī. Tās darbība jāpakārto situācijai, kāda izveidojusies, pašvaldībām apvienojoties apvienībās un citos veidojumos, jāstiprina pašvaldību vienotība un jāairo LPS kopējais spēks. Jāattīsta un jānostiprina dažādu jautājumu saskaņošanas un nesaskaņošanas procesi, to sekas un tālākā virzība pēc nesaskaņošanas darbā ar ministrijām un valdību.

Aivars Lācarus (Talsu novads)

– Talsu novads ir aktīvs biedrs kopš LPS dibināšanas brīža. Es pats esmu viens no LPS Valdes locekļiem, kā arī Sociālo un veselības jautājumu komitejas vadītājs. Pašreizējais Talsu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Normunds Tropiņš savulaik bija Latvijas Pašvaldību izpilddirektoru asociācijas valdes priekšsēdētājs. Darbība LPS dod iespēju, ko arī esam izmantojuši, piedalīties un paust savu viedokli dažādās sarunās ar ministrijām un valdību kopumā.

Talsos notikuši daudzi LPS rīkotie pasākumi. Šāgada 9. augustā Talsos notika LPS Veselības un sociālo jautājumu komitejas izbraukuma sēde. Tās laikā iegūta informācija par NFI projekta salīdzināmo datu bāzes – informācijas sistēmas BLIS izmantošanas iespējām pašvaldību darbā, kā arī sniegts NFI projekta pašvaldību sociālā darba un veselības aprūpes pieejamības nodrošināšanas tīkla T2 darbības vērtējums un pārrunātas tīkla darbības turpināšanas perspektīvas.

Domes deputātiem un speciālistiem šādu izbraukuma sēžu rīkošana ir iespēja iesaistīties LPS darbā. Tajā pašā laikā esam priecīgi, ka bija iespēja LPS pārstāv-

jiem un komitejas dalībniekiem sniegt informāciju par sociālā darba un veselības aprūpes sistēmu Talsu novadā, kā arī diskutēt par NVO lomu sociālo pakalpojumu nodrošināšanā.

Konsultācijas ar LPS vadību par pašvaldībai būtiskiem jautājumiem un samezglējumiem ir diezgan regulāras – gadījumi ir dažādi, un tie tiek risināti diezgan diskrēti un delikāti. Īpaši uzsveru pēdējos vārdus. Vienmēr esam jutusi gan atbalstu, gan mūsu interešu aizstāvību sadarbībā ar Pašvaldību savienību.

Novēlējums jubilejā un ikdienā: mūsu savienības musketieru devīzi – “Viens par visiem un visi par vienu!” un vēl – lai izvēlamies sev simbolu vai talismanu – bebru! Dzīvnieku, kas dzīvo visur no Rīgas kanālmalas līdz nekurienes vidum. Dzīvnieku, kas ir spējīgs izturēt pat visskaudrākos apstākļus. Tas ir tik pieticīgs, ka pārtiek no koku mizām, ko daudzi grib piebeigt, lai tiktu pie kažokādas, ko labprāt rāda kā kaut ko īpašu Eiropai un pasaulei, kad tas vajadzīgs, un kam daudzi vienkārši grib “uzsēties uz astes”.

Dace Reinika (Tērvetes novads)

– Apsveikumā runājam un vēlam Sprīdīša dzīves gudrību, tādēļ arī foto no grāmatas “Novadu dārgumi” atklāšanas, jo arī bildē redzama novadu un pilsētu kopā būšana, kam ir ļoti liels spēks.

Ēriks Lukmans (Tukuma novads)

– Mana saistība ar Latvijas Pašvaldību savienību aizsākās 2005. gadā, kad sāku strādāt par Tukuma pilsētas domes izpilddirektoru. Tā kā iepriekš mana darbības sfēra bija saistīta ar izglītību, Latvijas Pašvaldību savienībā aktīvi iesaistījos Izglītības un kultūras komitejas darbā. Esmu piedalījies

īkgadējās sarunās ar Izglītības un zinātnes ministriju, darbojies darba grupās saistībā ar pedagogu darba samaksas sistēmas izveidi. 2009. gadā pēc ievēlēšanas par jaunizveidotā Tukuma novada deputātu un domes priekšsēdētāja vietnieku papildus darbībai Izglītības un kultūras komitejā iesaistījos sarunu grupās ar Ekonomikas un Finanšu ministrijām. Pašlaik, esot Tukuma novada domes priekšsēdētāja amatā, mana darbība galvenokārt saistīta ar LPS Finanšu un ekonomikas komiteju.

Tukuma novada pašvaldības vārdā sveicu Latvijas Pašvaldību savienību 25. gadadienā!

Šo gadu laikā Latvijas Pašvaldību savienība ir sniegusi nenovērtējamu atbalstu Latvijas pašvaldībām, iesaistījusies mūsu kopīgo problēmu risināšanā un interešu aizstāvēšanā, kā arī veicinājusi pašvaldību sadarbību. Tieši ar LPS starpniecību pašvaldībām ir iespēja iesaistīties valstiski nozīmīgu lēmumu pieņemšanā un uzturēt veiksmīgu dialogu ar valsts institūcijām.

Paldies LPS komandai par līdzšinējo veikumu un novēlu arī turpmāk saglabāt savu profesionālo skatījumu uz pašvaldībām nozīmīgiem jautājumiem, kā arī panākumus turpmākajā darbībā!

Visvaldis Jansons (Vaiņodes novads)

– Par Vaiņodes pagasta deputātu tiku ievēlēts 1994. gadā, bet gadu vēlāk kļuva par pašvaldības vadītāju.

LATVIJU veido ikviena apdzīvota vieta un tajā dzīvojošie iedzīvotāji, ikvienai pašvaldībai novēlu spēku, izturību un drosmi būt mūžīgiem.

Vents Armands Krauklis (Valkas novads)

– Latvijas Pašvaldību savienība ir organizācija ar lielu potenciālu, kas netiek izmantots pilnā apmērā. Lai LPS kļūtu vēl spēcīgāka un ietekmīgāka, tai jāmainās līdzī laikam – gan mainot struktūru un pārvaldību (piešķirot lielāku ietekmi pašvaldību grupām), gan izmantojot dažādākas darba formas,

nepieciešamības gadījumā izmantojot arī tādas formas kā pašvaldību streiks u.c. Šogad Valkā notika pašvaldību izpilddirektoru saiets, un tā bija lieliska iespēja parādīt gan pašvaldības sasniegumus, gan problēmas.

Jānis Baiks (Valmieras pilsēta)

– Latvijas Pašvaldību savienībā darbojos kopš laika, kad Valmieras pilsēta kļuva par tās biedru. Jau vairāk nekā gadu aktīvi un mērķtiecīgi strādāju biedrības Valdē.

Darbs komitejās un dalība diskusijās palīdz identificēt problēmjautājumus, meklēt risinājumus un izstrādāt priekš-

likumus, kas savukārt veicina pašvaldību attīstību. Pozitīvi vērtējama viedokļu apmaiņa un iespēja uzzināt vairāk par citu novadu un pilsētu aktualitātēm, tādējādi gūstot idejas nepieciešamajiem darbiem savā pašvaldībā. Noteikti būtu jāturpina Izpilddirektoru asociācijas izbraukumu semināru organizēšana. Tā ir iespēja klātienē iepazīties ar darbu citās pašvaldībās, dalīties pieredzē, kā arī saredzēt pavisam ierastas lietas no cita skatupunkta.

LPS sniedz atbalstu un aizstāvību konkrētos pašvaldības interesējošos jautājumos. Tā nav tikai viena “balsis”, bet gan “daudzbalssīgs koris” – kopīgs pašvaldību viedoklis, kura teiktajā jāieklausās.

25 gadi cilvēka dzīvē ir laiks, kad nostabilizējas izpratne par to, ko viņš vēlas sasniegt un kā viņš vēlas sevi attīstīt profesionāli. Tāpat viņš gūst jaunu pieredzi, veidojot savu ģimeni. Šādu paralēli var vilkt arī ar LPS. Kopš dibināšanas bijis jāpārvar ne mazums grūtību. Arī pašlaik rodas arvien jauni izaicinājumi, bet biedrība ir “nobriedusi” un apliecinājusi, ka ar to ir jārēķinās.

Mans vēlējums – lai LPS lielajā “ģimenē” katrs “bērns” justos atbalstīts un katram tiktu atrasta piemērotākā metode izaugsmei! Mēs esam dažādi, līdz ar to arī pieejām jābūt dažādām, lai mēs spētu veicināt tautsaimniecības izaugsmi un sasniegt kopējos mērķus.

Māris Justs (Varakļānu novads)

– LPS ir pašvaldību interešu aizstāve, kas koordinē un pēta pašvaldību iespējas un vajadzības. Lielākā problēma un izaicinājums – būt objektīviem un lojāliem pret visām pašvaldībām.

Pašvaldību savienība ir vajadzīga, lai likumu tapšanas stadijā ņemtu vērā pašvaldību viedokli, reģionālās vajadzības. Katra pašvaldība atsevišķi to nevar izdarīt.

Varakļānu novads sadarbojas ar LPS, kopš sāku strādāt pašvaldībā. Esam izmantojuši konsultāciju pakalpojumus juridiskajos jautājumos. Attālumš izsaka visu, tāpēc aktīvāka darbība ir apgrūtināša.

Pēdējos gados pozitīvi vērtējama iespēja skatīties un klausīties semināru un konferenču tiešraides un videoierakstus. Tādējādi varam neklātienē piedalīties jebkurā LPS rīkotajā pasākumā, kā arī atrast vajadzīgo informāciju arhīvā.

Sveicu ceturtdaļgadsimta jubilejā! Lai vienmēr pietiek spēka cīnīties par vienlīdzību un līdzsvarotu valsts attīstību, saglabājot lojalitāti!

Ella Frīdvalde-Andersone (Vecpiebalgas novads)

– Kad brāji Kaudzītes, slavenā romāna “Mērnīeku laiki” autori, gatavojās skolas atklāšanai, viens no brājiem – Matīss – visu nakti domāja uzrunu īpašajai dienai. Uz atklāšanu bija sabraukuši simtiem piebaldzēnu, un visi ar lielu nepacietību gaidīja, ko šim notikumam par godu būs sagatavojis

skolas tēvs. Matīss visus pārsteidza, pasakot vienu teikumu – “Dievs, palīdzi, lai mums izdodas!”

Kopš tā laika mums, vecpiebaldzēniem, šī tradīcija – sveicot svētkos, garas runas un tukšas frāzes nebārstīt – ir saglabājusies. Mans vēlējums Latvijas Pašvaldību savienībai 25. dzimšanas dienā – Dievs, palīdzi, lai izdodas daudzās asociācijas un apvienības, kas šo gadu laikā ir izveidotas, atkal apvienot vienā spēcīgā uz sadarbību vērstā organizācijā!

Aiga Saldābola (Vecumnieku novads)

– Mēs izmantojam abas iespējas, ko sniedz LPS – gan tikt ar kolēģiem un dalīties pieredzē, gan iesaistīties diskusijās ar LPS padomniekiem un komitejās,

sagaidot mūsu interešu aizstāvību un pārstāvēniecību valsts iestādēs. Komiteju darbā neesam Joti aktīvi iesaistījušies, apmeklējām tās, ja darba kārtībā ir Joti aktuāls jautājums. Cenšamies izmantot iespēju skatīties videotiešraides un ierakstus.

Mūsu darbinieki aktīvi darbojas LPIA – izpild-

direktoru asociācijā un Sociālo darbinieku asociācijā, kuru darbību un organizētos pasākumus uzskatām par Joti vērtīgiem.

Kongresi ir vairāk formāli, jo to pieņemtās rezolūcijas paliek tikai uz papīra, ar tām adresāti pilnībā nerēķinās, līdz mēs paši tās aizmirstam. Rīkotās Novadu dienas un semināri ir vērtīgi pasākumi, iespēja tuvāk iepazīt kādu novadu.

Jāatdzīvina Novadu apvienības darbs, lai neturpinātos šķelšanās novadu starpā, veidojot sīkākas novadu apvienības. Novadu vadītājiem biežāk jāriko tikšanās ar ministriem un valdošās koalīcijas politiķiem, lai kaut cik panāktu Pašvaldību hartas ievērošanu un neturpinātos birokrātijas un normatīvisma plaukšana. Pašvaldības bieži pārbauda Valsts kontrole, KNAB, citas kontrolējošās institūcijas, un nereti publiski izskan bargi pārmetumi. Valsts kontroles normatīvismam jau nav robežu, tāpat metodēm, kā tiek baudīts, un paziņojumu pamatotībai par lietderību. Parasti mūsu speciālisti meklē LPS padomniekus vai darbojas caur asociācijām, vai “pa tiešo”. Būtu Joti labi, ja padomnieki par kādām noteiktām tēmām varētu diskutēt novadā, varbūt pieaicinot blakusnovadu interesentus.

Aivars Mucenīks (*Ventspils novads*)

– Mana pirmā saskarsme ar Latvijas Pašvaldību savienību un tās priekšsēdi notika 2001. gadā, kad Andri Jaunsleini ievēlēja par deputātu Užavas pagasta padomē. Ventspils novads Joti lepojas ar Andri Jaunsleini un priecājas, ka viņš joprojām ir mūsējais!

Kopš tā laika esam pazīstami, un jau toreiz, pateicoties tieši Andra padomiem, ātri sapratu, kā top budžets, un citas pašvaldības darbā būtiskas nianse. 2009. gadā, kad izveidoja novadus, mēs ar Andri Jaunsleini atkal bijām kolēģi, jo mūs ievēlēja par

Ventspils novada domes deputātiem. Tas notika arī 2013. gadā, tādēļ mūsu kopdarbība bija un joprojām ir cieša. Mēs lepojamies ar to, ka Andris Jaunsleinis ir mūsu novada domes deputāts, jo viņš ir ne tikai nozares profesionālis, bet arī atsaucīgs cilvēks un interesants sarunu biedrs.

Andris Jaunsleinis Ventspils novada domē apmeklē gan domes, gan Teritorijas un attīstības komitejas sēdes, dodot vērtīgu pieņemumu pašvaldības darbā un attīstībā. Savu kolēģi satieku arī dažādos LPS rīkotajos pasākumos, kopš 2013. gada darbojos Novadu apvienības valdē.

Pašvaldību savienībā ir fantastisks un atsaucīgs kolektīvs, un priekšsēdis ir tieši tāds pats, tādēļ viņa komanda noteikti iespaidojas no Andra pozitīvisma un viņa lielajām darbaspējām. LPS priekšsēdis ir Joti aizņemts cilvēks, kurš ne vienmēr var piedalīties visās sēdēs, bet viņš tik un tā ir iedziļinājies izskatāmajos dokumentos. Es domāju, Andrim ir daudz vieglāk uztvert informāciju arī tādēļ, ka viņš pārzina spēles laukumu visā Latvijā. Ventspils novada domes deputāti ir mācījušies no viņa labāk orientēties likumdošanā, pateicoties viņa informētībai, mēs daudz ātrāk uzzinām visu jauno, kas skar pašvaldības darbu.

Pašvaldību savienības priekšsēdis Joti labi iekļaujas Ventspils novada deputātu kolektīvā, viņš ir viens no lielākajiem vilcējspēkiem un šīs komandas dvēsele, kurš prot nolīdzināt negludumus un tad, ja gadās domstarpības, atrast zelta vidusceļu. Tas vērojams arī valsts līmenī, jo Pašvaldību savienība apvieno dažādas pašvaldības ar atšķirīgām interesēm, un organizācijai ar vadītāju priekšgalā jāprot tās visas līdzsvarot, lai neviens nebūtu zaudētājs.

Jānis Dimitrijevs (*Viesītes novads*)

– 25 gadu garumā Latvijas Pašvaldību savienība ir veikusi lielu ieguldījumu pašvaldību konsolidēšanā. Šo gadu laikā, pateicoties LPS, izveidots veiksmīgs sadarbības tīkls starp Latvijas pašvaldībām, organizācijām un ministrijām, kas daudzos gadījumos ir atvieglojis dažādu lēmumu pieņemšanas procesu.

Pašvaldības uzticas LPS un, manuprāt, tas ir Joti būtiski, jo jebkura uzticība ir jānopelna. Pats es darbojos LPS Reģionālās attīstības un sadarbības komitejā, Tehnisko problēmu komitejā un Finanšu un ekonomikas komitejā. Manuprāt, būtiskākie jautājumi šajās komitejās ir budžeta sagatavošana un jautājumi, kas saistīti ar novadu infrastruktūras sakārtošanu. Vērtējot LPS dalībnieku apvienības un savienības, par

veiksmīgāko, protams, uzskatu Sēlijas novadu apvienību, kurai šobrīd esmu priekšsēdētājs. Apvienības sastāvā darbojas septiņi novadi (Jēkabpils, Viesītes, Ilūkstes, Aknīstes, Neretas, Jaunjelgavas un Salas novads) un Krustpils novads kā sadarbības partneri. Četru gadu laikā, kopā strādājot, ir radīta komanda, kas veiksmīgi un vienoti darbojas gan izglītības, kultūras, sporta un jaunatnes jomā, gan dažādu saimniecisku un reģionālu jautājumu risināšanā. Sēlijas novadu apvienība lepojas ar savu novadu jauniešu izveidoto padomi "Sēja", kas ir pirmā šāda veida jauniešu apvienība Latvijā.

Noteikti mēs, Viesītes novads, varam būt lepmi, ka esam viens no mazajiem novadiem, kurā šo 25 gadu laikā ir noticis viens no LPS kongresiem.

Ceturtdaļgadsimts ir pieminēšanas vērtā jubileja. Tāpēc gribu novēlēt, lai arī turpmākos 25 gadus LPS būtu tā organizācija, kas pilsētām un novadiem sniedz kvalitatīvu atbalstu un padomu pašvaldībām nozīmīgu jautājumu risināšanā. Uzskatu, ka kopā mēs varam vairāk! Ar 25 tortēm un vienu svecīti Viesītes novada pašvaldības vārdā sveicu Latvijas Pašvaldību savienību svētkos!

Sergejs Maksimovs (Viļakas novads)

– LPS biedrs esmu kopš 2005. gada, kad biju Šķilbēnu pagasta padomes priekšsēdētājs. Aktīvi sadarbojoties ar Pašvaldību savienību, 2005. gadā Šķilbēnu pagasts piedalījās un uzvarēja konkursā "Sakoptākais Latvijas pagasts 2005".

Esmu iesaistījies LPS komiteju darbā, esmu arī Reģionu komitejas loceklis, aktīvi sekoju līdzi videokonferencēm. Uzskatu sevi par aktīvu LPS biedru, ņemot vērā attālumu starp Viļaku un Rīgu.

Viens no vērtīgākajiem ieguvumiem, ko sniedz Pašvaldību savienība, ir kopīgo interešu aizstāvība gan valsts pārvaldē, gan Eiropas Savienības līmenī, kā arī iespēja satikties ar kolēģiem, dalīties un smelties pieredzi.

LPS priekšsēdis Andris Jaunsleinis kopā ar Pašvaldību savienības darbiniekiem vairākkārt ir apciemojis Viļakas novadu. LPS bieži sniegusi nozīmīgu palīdzību pašvaldībai svarīgu jautājumu risināšanā.

Jekaterina Ivanova (Viļānu novads)

– Latvijas Pašvaldību savienība 25 gadu pastāvēšanas laikā kļuvusi par ietekmīgu platformu, kur biedri

var gūt gan atbalstu, gan vērsties pēc padoma sarežģītā situācijā pie citu pašvaldību pārstāvjiem.

Uzskatu, ka viena no labākajām iespējām, ko piedāvā LPS, ir tikšanās ar kolēģiem no citiem novadiem. Tas mums, mazāku pašvaldību pārstāvjiem, ļauj mācīties no citu pieredzes, rast risinājumus problēmām un spert tādus soļus, kas veicinātu novada attīstību. Protams, vienmēr ceram arī uz LPS atbalstu, aizstāvot savas intereses. Tomēr saprotam, ka, strādājot ar LPS, katrai pusei ir jādod sava artava, ko arī cenšamies darīt.

Lai arī turpmāk izdodas saliedēt pašvaldības un īstenojot noteiktos mērķus!

Oļegs Agafonovs (Zilupes novads)

– Ja "Vikipēdijā" būtu nepieciešams aizpildīt šķirkli "Latvijas Pašvaldību savienība", tur ierakstītu: "Latvijas Pašvaldību savienība – reālistu, domājošu un strādātgrībošu cilvēku labā un visas valsts plaukumam apvienota pašvaldību vadītāju un darbinieku savienība, kur var griezties pēc

palīdzības juridiskos jautājumos, atrisinot kādu būtisku samezģojumu, un saņemt aizstāvību un atbalstu. Savienība, kas satuvina un vieno."

Mūsu uzskats, ka, nenoliedzami, katra pašvaldība no LPS pirmām kārtām gaida atbalstu un palīdzību, kā arī iespēju pasākumos tuvināties ar kolēģiem citās pašvaldībās, jo īpaši, ja kādam jau ir pieredze līdzīgu jautājumu risināšanā un projektu īstenošanā, tāpat kultūras un tūrisma jomā.

Zilupes novada pašvaldības dome neiebilstu, ja LPS vadība un padomnieki biežāk klātienē apciemotu pašvaldības. Tas radītu lielāku stabilitāti pašvaldības ieceru plānos.

Pēc Valsts kontroles veiktās pārbaudes mūsu pašvaldībai tika adresēti bargi pārmēti par nekustamā īpašuma nodokļa iekasēšanu, un bijām spiesti griezties pie LPS pēc aizstāvības. To arī saņēmām, tāpēc vēlreiz sakām lielu, lielu paldies par atbalstu un aizstāvību.

Pašvaldības vārdā sveicu Latvijas Pašvaldību savienību 25 gadu jubilejā ar vārdiem: "Jūs kā kronis esat pār mums, un mūsu pienākums šo kroni noturēt."

LOGI LATVIJAS PILSĒTĀS UN NOVADOS

Foto: Gunta Klismeta, Daina Oliņa un Aigars Štāls

LPS DARBINIEKI – PAR PAŠVALDĪBĀM UN SEVI

Latvijas Pašvaldību savienību veido tās biedri – pilsētu un novadu pašvaldības. Dižas un nelielas, lepmi pašpietiekamas un klusi pieticīgas, galvaspilsētai pietuvinātas un nomaļā pierobežā mītošas. Katrai no tām ir sava “odziņa” un sava harisma, bet arī savas vajadzības un intereses.

Šo raibo buķeti izzināt un saprast, vienot un kopā saturēt, par katras atšķirīgajām un visiem kopējām vēlmēm turēt rūpi, cīnīties un aizstāvēt to intereses Saeimā, valdības namā, ministrijās un visplašākā spektra iestādēs jau 25 gadus bija, ir un arī nākotnē būs LPS kolektīva darbības moto un mūžīgais dzinulis. Ne vienmēr tas izdevies vienlīdz sekmīgi, nereti kāda pašvaldība vai vietvaru grupa bijusi gandarīta vairāk, citās palicis rūgtums par “mūsu interešu neaizstāvēšanu”. Un tomēr katrs, kurš garāku vai īsāku laikposmu strādājis LPS, visiem spēkiem centies būt zinošs un varošs pašvaldību advokāts – gan vadība, gan padomnieki, gan saimniecisku, matemātisku un tehnisku pienākumu veicēji.

Jubilejas numurā aicinājām kolēģus atskatīties uz LPS aizvadītajiem gadiem, mēģinot izvērt pieredzēto un piedzīvoto, atbildot uz kādu no 17 jautājumiem: par ienākšanu LPS, spilgtākajiem atmiņu mirkļiem un mīļāko vietu mūsu “rūķu namiņā” Vecrīgā; par pārraugāmo jomu un sadarbību ar pašvaldībām; par LPS statusu sabiedrībā, par savienības spēku un vājumu, par nākotnes darbības modeli. Lasot atbildi, jautājumu nebūs grūti nojaust.

Jūsu vērtējumam – **Latvijas Pašvaldību savienības kolektīva 2016. gada modelis.**

– Latvijas Pašvaldību savienības vadītājs esmu kopš 1993. gada rudens, sanāk 23 gadi, tā ka apsteigt LPS stāža ziņā man nekādi nav iespējams.

Stājoties amatā, šaubām par savām spējām vai piemērotību postenim neatlika laika, par to vispār nepadomāju. Es jau uz Pašvaldību savienību atnācu neplānoti un speciāli necīnoties, it kā garāmejojot. Piekritu, ka manu kandidatūru izvirza, bet pats pat nesagaidīju balsojuma rezultātus, jo aizsteidzos uz kādu tikšanos. Pa šiem 23 gadiem arī nav sanācis laika par to iedomāties, darbs ir darbs, un kādam tas jā dara. Pirmos gadus braukāju no Liepājas, uz Rīgu atnācu tikai 1996. gadā. Tā trīs gadus nobraukāju, paralēli arī strādājot Liepājā.

Pamest šo posteni gan esmu grasījis vairākkārt, šāda vēlme parasti uznāk ik pa četriem gadiem, kad ir kārtējās LPS priekšsēža vēlēšanas, īpaši pirms tagadējās četrģades. Man jau šķiet, ka esmu šeit aizsēdējies, jo stāža ziņā periods Latvijas Pašvaldību savienībā ir garākais, līdz tam 15 gadus nostrādāju Liepājas uzņēmumā "Lauma". Kad sāku strādāt Pašvaldību savienības priekšsēža amatā, LPS vadītāju jau vēlēja nevis pēc četriem, bet katru gadu, tāda kārtība bija līdz 1996. gadam, ja nemaldos. Ko tad varēji daudz domāt, turklāt strādājot gandrīz vai sabiedriskā kārtā.

Vairs neatceros, kura bija pirmā pašvaldība, uz kuru aizbraucu, kad biju kļuvis par LPS priekšsēdi. Toreiz mēs daudz braukājām, jo pašvaldību bija vairāk nekā 600 – pilsētas, rajoni un pagasti, un mēs braucām un aicinājām iestāties Pašvaldību savienībā. Lielās pilsētas ātri sastājās, man liekas, drīz arī rajoni bija gandrīz visi, bet palika mazās pilsētas un simtiem pagastu. Tad jau vēl bija arī Pilsētu savienība, kas LPS iestājās kā kolektīvais biedrs, bet arī pašas pilsētas "pa tiešo" sastājās LPS, un mums nācās mainīt organizācijas statūtus. Tā ir vesela vēsture, kā daudzgu gadu laikā uzbūvēta Latvijas Pašvaldību savienība.

Viegli nav bijis ne pirmajos gados, ne pa vidu, ne tagad. Sākumposmā mēs bijām tikai pāris cilvēku, un mītnes vieta atradās Vecpilsētas ielā Latvijas Tautas frontes mājā, tāpat naudas resursi bija stipri ierobežoti. Tagad varu atklāt, ka daudzus gadus bija smaga situācija – algas varējām izmaksāt, bet nodokļiem naudas nepietika. Taču ne tad, ne vēlāk nekad neesmu publiski žēlojies, ka kāds nav nomaksājis biedru naudas. Ārpusē un pat kolektīvā nezināja, kā ir patiesībā. Nereti nācies gada beigās zvanīt kādiem pašvaldību vadītājiem ar lūgumu jau decembrī

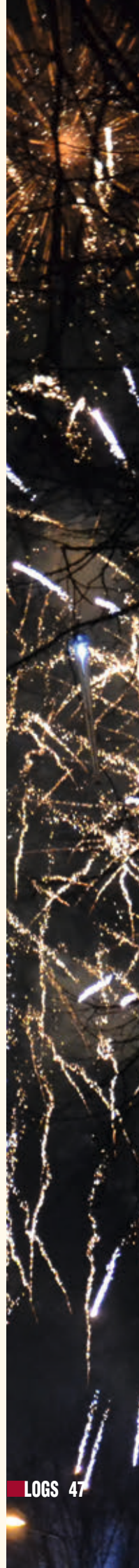
ieskaitīt nākamā gada maksājumu, lai varētu izmaksāt darbiniekiem algas, bet viņi paši to, protams, nezināja. Kad atnācām uz tagadējo mājvietu Mazajā Pils ielā 1, mums bija tikai viena istabiņa. Šobrīd darbiniekiem kabinetos jau kļūst par šauru, kam piemīt gan plusi, gan mīnusi, bet plašākas telpas nozīmētu arī vairāk speciālistu un, bez šaubām, vairāk finanšu resursu un lielākus uzdevumus. Arī tagad veicamo darbu apjoms mums ir milzīgs, un, jo vairāk dari, jo vēl vairāk jā dara.

Salīdzinājumā ar citu Eiropas valstu pašvaldību asociācijām mūsu rīcībā esošie resursi ir stipri minimāli, radniecīgās organizācijās citās valstīs strādā simtiem speciālistu, bet profesionālajā ziņā mēs esam vieni no speciģākajiem. Savulaik, būvējot Latvijas Pašvaldību savienības modeli, mēs mācījāmies no dāņiem, bet vēlāk daudzi mācījušies no mums, īpaši Austrumu partnerības valstīs. Pie mums braukuši gan gruziņi, moldāvi, azerbaidžāņi, gan citu valstu kolģģgi un, veidojot savu asociāciju, daudz aizguvuši no Latvijas pieredzes. LPS pamatā ir Dānijas modelis, tikai ar nesarīdzināmi mazāku cilvēku skaitu un desmitreiz mazākiem finanšu resursiem. Mūsu kaimiņi igauņi un lietuvieši ir apmēram tādā pašā līmenī kā mēs. Vai organizācijas paplašināšana tuvāko gadu laikā nonāks LPS dienaskārtībā – tas jālemj biedriem, vai viņi to grib, cik daudz resursu var atvēlēt un kādus uzdevumus uzstādīs.

Protams, ka LPS ir jāmainās, un to mēs arī darām. Esam nolģģmuši nākamģģd žurnālu "Logs" izdot tikai elektroniskā formātā, un šādam solim gatavojāmies vairāku gadu garumā. Daudzas pašvaldģģbas saka paldies, ka aizstāvam pašvaldģģbu informatģģvos izdevumus, bet gan šajā, gan komunikācijas un publisko attiecģģbu jomā darģģmā ir vēl ļoti daudz. Un tā jebkurā jautājumā, kas pašvaldģģbai ir aktuāls, – mums jāspģģj laikus reaģģģt, informģģt un palģģdzģģt. Spektrs, ar ko nodarbojas pašvaldģģbas, ir ļoti plašs, līdz ar to arī mģģsu darbalauks – tāds pats.

Noteikti tālģģk jāattģģsta sadarbģģba ar mģģsu partnerorganizācijģģm – Latvģģjas Brģģvo arodbiedrģģbu savienģģbu, Latvģģjas Darba devģģju konfederāciju, Tirdzniecģģbas un rūpniecģģbas kameru un Zinātģģņu akadģģmģģju – tur ir ko darģģt un darģģt, lai koordinģģtu savstarpģģjas pozģģcijas un viedokļus, kur tie sakrģģt. Tas, ka katrai organizācijģģi ir tiesģģbas uz savu viedokli, nav nekas slikts, ne vienmģģr viss simtprocentģģgi sakrģģtģģs, jo katrģģi ir savi uzdevumi un mģģrķģģi, kuru dģģļ tģģ izveģģdota. Mģģksla ir atrast mums kopģģģģo, jo tas darģģs stiprģģkus visus partnerus.

Pašvaldģģbu savienģģbā pakģģpenģģski ieviešģģm jaunas tehnolģģģģjas, un tas jā dara arī turpmģģk. Bijģģm pirmģģe, kas sāka demonstrģģt videokonferences, un nu

jau daudzviet mums ir sekotāji, tāpat mūs var uzskatīt par e-paraksta pionieriem Latvijā. Jāskatās tālāk un jāievieš citi jauninājumi un inovatīvi risinājumi, kas varētu palīdzēt pašvaldību darbā. Droši vien tuvākās nākotnes jautājums ir mobilā telefona aplikācija un dažādu elektronisko pakalpojumu ieviešana pašvaldībās.

Turpmākās attīstības plānos ietilpst arī tādas platformas radīšana, kurā pašvaldības varētu operatīvi saņemt un apmainīties ar informāciju un pieredzi, piemēram, par jauno un pārņemšanas vērti, ko kāds savā pašvaldībā izdomājis, ieviesis un izmanto, varētu pastāstīt arī citiem kolēģiem, lai šī labā pieredze kļūtu zināma pēc iespējas plašākam lokam – nosacīti saukšu to par jauno ideju jeb pieredzes apmaiņas platformu.

Līdz šim mums nav bijis tāda formāta, kurā varētu padiskutēt par nākotni. Ikvienam jau ikdienas darbi izsūc spēkus un paņem lauvastiesu dienas, tomēr šad tad vajadzētu atrast laiku arī diskusijai par rītdienu. Nereti liekas, ka varbūt mēs pārāk daudz spēka, laika un līdzekļu tērējam maziem ikdienišķiem jautājumiem un vairāk būtu jāpievēršas lieliem, stratēģiskiem risinājumiem. Man gan šķiet, ka vienlīdz svarīgi ir abi, turklāt virzām arī stratēģiskos mērķus – pasekojiet kaut vai visiem kongresiem, to moto, vadlīnijām – tajos redzami arī lielie uzstādījumi.

LPS tuvākās nākotnes plānos ietilpst vides jomas nostiprināšana, jo vides jautājumi ir ļoti plaši un pašvaldībām kļūst arvien nozīmīgāki. Pirmo mēs nostiprinājam finanšu sektoru, tad pievērsāmies uzņēmējdarbības atbalstam, pēc tam nostiprinājam juridisko sektoru, nu pienākusi kārta vides jomai. Pašvaldību savienībai jau pirmajai jāredz, kas ir pašvaldībām aktuāls un kur nepieciešams savienības atbalsts un palīdzība. Domāsim arī par platformu, kurā varētu efektīvi risināt ar iepirkumiem saistītos jautājumus.

Šajā žurnāla jubilejas numurā pašvaldību vadītāji izsaka savu vērtējumu un ierosinājumus Latvijas Pašvaldību savienībai un atbild arī uz redakcijas uzdotajiem jautājumiem. Tādus saņēmu arī es un mēģināšu atbildēt.

“Vikipēdijas” šķirklī “Latvijas Pašvaldību savienība” es gan neņemtos aizpildīt, jo, manuprāt, to objektīvi novērtēt var tikai no malas, tie, kas nav saistīti ar LPS un pašvaldību darbu. “Vikipēdiju” taču veido daudzi cilvēki, un viņiem ir dažādi viedokļi. Kāds sabiedrībā ir priekšstats par LPS un mūsu darbu, kā tiek uztverta mūsu organizācija, tas arī būtu “Vikipēdijā”.

Daži LPS darbinieki saka, ka viņiem, stādoties priekšā kā LPS pārstāvjiem, nereti nācies skaidrot, kas ir

Latvijas Pašvaldību savienība. Man tā nav gadījies, taču, ja esmu aizbraucis uz kādu attālu vietu kopā ar ministriju vai valsts iestāžu pārstāvjiem un mani arī pieskaita “Rīgas kungu” kompānijai, pretī nestrīdos. Viena daļa sabiedrības jau mūs uzskata par kaut kādu ministrijas “piedēkli” vai “priedēkli”. Kas ir LPS, to zina samērā šaurs loks – tie, kas saistīti ar pašvaldībām, valsts pārvalde, parlaments, politiķi, paši pašvaldību cilvēki. Organizācijas atpazīstamība pa šiem 25 gadiem gan tikai augusi, un es apzinos, ka pirmām kārtām to saista ar pirmo personu, jo jebkurai organizācijai tās vadītājs jeb pirmā persona ir tās seja, tā teikt, ietilpst amata pienākumos.

Vai atpazīstamība man ikdienā traucē vai palīdz, grūti novērtēt, drīzāk palīdz. Es jau speciāli necenšos, lai mani pazīst vai atpazīst, tomēr medijos, dažādās prezentācijās un pasākumos parādīties sanāk bieži. Tā ir šā darba viena puse, tā, kas man ne sevišķi patīk, tomēr darbs prasa savu un ir jāpiedalās.

Vai par darbu domāju 24 stundas diennaktī? Laikam jāatbild, ka dažreiz sanāk pat divdesmit septiņas. Parasti nedēļas sākumā saplānoju darbus un tikšanās turpmākajām dienām, taču dzīve bieži ievieš savas korekcijas. Un tad, jauno nedēļu plānojot, konstatē, ka ne viss ir izdevies un daudzi darbi jāpārceļ vēl par nedēļu.

Kā vislabāk atpūšos? Strādājot!

Vai es būtu ar mieru mainīties vietām ar kādu LPS padomnieku? Tā kā esmu tehnisks cilvēks, tad man tuvākas ir tehniskās lietas un, protams, arī finanses – divas tādas konceptuālās tēmas.

Kāda bijusi lielākā kļūda šo gadu laikā? Domāju, ka man vajadzēja rīkoties citādi tajā LPS Domes sēdē, kurā piedāvāju domniekiem balsot par LPS un Ministru kabineta vienošanās un domstarpību protokolu, jo pēc šā balsojuma Rīga izstājās no Latvijas Pašvaldību savienības. Toreiz es varēju apturēt Domes sēdi un izsludināt pārtraukumu, lai pašvaldību vadītāji varētu aprunāties, kā rīkoties, jo šis priekšlikums nebija apspriests. Iespējams, tas būtu mainījis notikumu gaitu.

Un pēdējā laika “karstais kartupelis” – Krāslava? Nezinu, ko te vēl var izdarīt. No savas un LPS puses esam centušies, daudzkārt tikušies un pat saņēmuši solījumus, ka iestāsies savienībā atpakaļ. Acīmredzot vēl nav pienācis īstais laiks.

Vai man pašam sakrāties daudz neizpildītu solījumu? Es savus solījumus cenšos pildīt, tomēr nevaru droši apgalvot, ka esmu izpildījis visus, gan jau kāds palicis. Cilvēka daba jau tā iekārtota, ka neizpildītos

parasti aizmirsti, bet izpildītos atceries un ar tiem lepojies.

Vai humors saskarsmē ar Saeimu, valdību, ministrijām un pašvaldībām palīdz vai arī tāpēc gadījies iemantot kādu ienaidnieku? Ar pēdējām – noteikti palīdz, ja nu vienīgi patrāpās kāds, kurš galīgi nesa-prot jokus.

Kāds darba gaitās bijis lielākais kuriozs? Reiz viens ministrs apvainojās, kad izstāstīju anekdoti par cūku fermu un diviem dzīvi palikušajiem tās iemītniekiem. Anekdotei jau nav ne vainas, vienīgi tobrīd tika gatavota administratīvi teritoriālā reforma. Kaut, anekdoti stāstot, es nemaz nebiju domājis šīs lietas sasaistīt, to uztvēra tieši tā. Lai nelietotu nepieklājīgo vārdu, kas ir anekdotes atslēga, teikšu, ka tā bija par muldēšanu. Vēl vienreiz reformas un 102 pašvaldību izveides sakarā uz mani Joti apvainojās, kad es, ierodoties uz tikšanos tieši pēc Okupācijas muzeja apmeklējuma, kur biju redzējis vāciešu pirms kara sagatavoto karti, sacīju, ka ministrijas piedāvātā ir tieši tāda pati.

Vai tuvāko gadu nākotni saredzu kopā ar LPS? Kon-

sultācijas, padomus un atbalstu paša lolotajai organizācijai es droši vien sniegšu līdz mūža galam. Taču Pašvaldību savienībai, manuprāt, vajag “jaunus vējus”.

Vai mana sirds pieder jūrai un Ventspils pusei? Gan jūrai un Ventspils pusei, gan Liepājai, no kuras nāku, gan Jūrmalai, kur dzīvoju, gan Rīgai, kur strādāju, gan visai Latvijai. Jautājums laikam bija domāts par mani kā Ventspils novada deputātu, un te ar gandarījumu varu teikt, ka ar kolēģiem Ventspils novada domē man patiesi ir laimējies. Ikreiz turp braucu nevis, pienākumu pildot, bet ar patiesu prieku, ka satikšu jaukus cilvēkus. Un tā nav tikai man, to apgalvo arī pārējie deputāti. Mums nav ne opozīcijas, ne kašķu, strādājam kā viena komanda, un es arī mācos no viņiem.

Atmiņā paliekošākais PALDIES no pašvaldībām? Vislielākais paldies saņemts katru reizi, kad esmu ievēlēts par LPS priekšsēdi, taču visvairāk mani aizkustina, ka tas noticis aizklāto balsojumu rezultātā. To es uzskatu par sava darba augstāko novērtējumu. Šis uzticības mandāts iedod spēku – cilvēki tev ir uzticējušies, tātad viņi tic, ka es to varu.

Ministru kabineta 2016. gada balvas pasniegšanas ceremonijā Liepājā. Foto: Valsts kanceleja

Mudīte Priede

LPS ģenerālsekretāre

– Mans darba stāžs LPS ir jau 19 gadi (ar nelielu pārtraukumu), tātad pilngadība aiz muguras.

1997. gada novembrī pēc pusotra gada darba pieredzes Pašvaldību lietu pārvaldē referentes amatā LPS priekšsēdis Andris Jaunsleinis uzaicināja strādāt par padomnieci finanšu un ekonomikas jautājumos. Mana atbilde uzreiz bija "jā", kaut gan darba nopietnību un atbildību neapzinājos. Pirmo darba dienu neaizmirsīšu nekad, jo tā bija pirmdienā, kad notika Ministru kabineta (MK) paplašinātā komitejas sēde, kurā izskatīja MK un LPS domstarpību un vienošanās protokolu 1998. gadam. Sēde beidzās ļoti vēlu un mājās tiku īsi pirms pusnakts. Emocijas, iespaidi – fantastiski, kaut gan, par ko sēdē runāja, es tiešām nesapratu.

Nākamajā dienā uzzināju, ka man pēc divām dienām jābrauc uz Alūksnes rajonu stāstīt pašvaldībām par pašvaldību finanšu izlīdzināšanu un valsts budžetu. Man bija tikai divas dienas un naktis, lai to saprastu un apgūtu, un es to izdarīju (ak, skaistā jaunība!). Brauciens uz Alūksni bija emocionāli bagāts, jo braucu ar Olgu Kokāni un Māri Pūķi.

Taču kopumā viegli nebija, jo visi kolēģi – personības, bet es "jauns zaķis", kuram uzticēts nopietnākais padomnieka amats. Man izdevās to apgūt, galvenokārt pateicoties fantastiskākajai darbaudzinātājai un sargeņģelim Irēnai Škutānei, kā arī labu pamatu, strādājot pirmajā darbavietā, bija ielicis Oskars Spurdziņš.

Mans spilgtākais darba piedzīvojums bija 1998. gadā un saistās ar Ugandas delegācijas uzņemšanu, kad mīnus 18 grādos satiku sešus pārstāvjus žaketēs, jo

kungi bija atbraukuši no plus 25 grādiem. Pirmais, ko ar Andri Jaunsleini izdarījām, – Gerkena veikalā nopirkām viņiem ziemas drēbes. Tā sākās mana pirmā pieredze delegāciju uzņemšanā – draudzene bija tulks, Andra dēls – šoferis, bet pašvaldības mūs uzņēma, kā vienmēr, sirsnīgi, un es sapratu, ka vēlos strādāt pasākumu organizēšanas virzienā.

Pagājušajā gadā Latvijas Pašvaldību savienībai tika uzticēta pat Eiropas Savienības Prezidentūras pasākumu organizēšana – viss pēc etiķetes, uz minūti, tāpēc ir liels gandarījums par komandas darba profesionalitāti. Jā, tāda tagad ir LPS, un esmu priecīga, ka Pašvaldību savienība dod iespēju jauniem cilvēkiem augt un kļūt par profesionāļiem.

Olga Kokāne

LPS priekšsēža padomniece un padomniece kultūras jautājumos

– Latvijas Pašvaldību savienībā esmu kopš šīs organizācijas dibināšanas. Vispirms strādāju Latvijas Tautas frontē (LTF), koordinēju pašvaldību aktivitātes LTF ietvaros, rīkoju konferences pašvaldību vadītājiem un 1991. gadā, kad Augstākās Padomes Pašvaldību nodaļa izveidoja darba grupu Pašvaldību savienības dibināšanai, aktīvi tajā iesaistījos.

Esmu bijusi ļoti daudzās pašvaldībās, kur kopā ar pirmo priekšsēdi Jāni Bunkšu un vēlāk ar Andri Jaunsleini veicām aģitācijas pasākumus vairāku gadu garumā, kamēr izveidojām pilnvērtīgu pašvaldības pārstāvošu organizāciju. Šķiet, pirmais izbrauciens bija uz Lubānas pilsētas domi. Atceros, ka uz tikšanos bija ieradusies vairāku apkārtnē pašvaldību pārstāvji.

Garo darba gadu laikā esmu bijusi daudzviet. Man grūti pateikt, kurās pašvaldībās esmu bijusi, vieglāk laikam būtu uzskaitīt, kurās nav būtis. Ja uzskaitītu izmanto pēcreformas modeli, tad sanāktu, ka esmu apmeklējusi visas pilsētas un novadus. Taču viena vieta, kur neesmu pabijusi, ir Piltene, ko ceru vēl apmeklēt.

Mani vienmēr no sirds ir priecējušas mazās pilsētiņas ar savu neatkārtojamo šarmu un izcilo sakoptību.

Dažādu konkursu laikā esmu pabijusi gandrīz visās mazpilsētās, kā arī, ierodoties ar ģimeni ekskursijā, vēroju pilsētiņu izaugsmi. Šķiet, visās pašvaldībās strādā daiļdārznieki vai ainavu arhitekti. Lielo pilsētu grupā pārsteidza Daugavpils ar savām ielām un Cietokšņa sakārtoto ansambli. Esmu gandarīta par manas izglītošanās pilsētas Liepājas izaugsmi.

Savā darba mūžā man daudz nācies stāstīt, kas ir Latvijas Pašvaldību savienība, jo esmu bijusi klāt pie tās radīšanas. Sākumā ļoti daudz vajadzēja darīt pašām pašvaldībām, kam bija jāklūst par šīs organizācijas biedriem un veidotājiem. Liels paldies Dānijas Pašvaldību asociācijai, kura palīdzēja likt pamatus LPS!

Ir bijuši rīti, kad, nākot uz darbu, domās dziedu dziesmu "Lai nāk smaga diena, mēs dzīvosim to stundu pa stundai", un manā piezīmju klādē pa minūtēm sarakstīti nepatīkamie padarāmie vai pārdzīvojami darbi, par kuriem jubilejas reizē negribas runāt. Kad nācies "izlīst" caur adatas aci vai stāvēt brīvā kritiena impulsa gaidās, jo esam ļoti kritiski bijuši sašķelšanās priekšā, gandrīz jau skaitot sekundes. Esmu analizējusi, kāpēc tā notiek, savā darbā saskatījusi kļūdas, pie kurām ļoti cītīgi piedomājuši, lai tās vairs neatkārtotu, un gadu gaitā tikusi pie atziņas, ka ir procesi, kurus ietekmēt nav iespējams.

Pielauju, ka dažas pašvaldības stāv nomaļus tāpēc, ka viņus apmierina Latvijas Pašvaldību savienības darbība un viņi uzticas LPS vadībai. Komiteju darbā jau iesaistās ne tikai pilsētu un novadu politiķi, bet arī darbinieki. Kopš komiteju sēdes tiek pārraidītas interneta vidē, pašvaldību aktivitāte LPS darbā ir ļoti palielinājusies.

Veicot savus darba pienākumus, man ir bijušas tikšanās un sadarbība ar vairākiem cilvēkiem, kuri tagad ir labi pazīstami, un augsti stāvošām amatpersonām – ministriem, valsts sekretāriem, premjerministriem, kā arī cilvēkiem, kas strādā masu informācijas līdzekļos: radio, televīzijā, laikrakstos. Tomēr uzticamākais sadarbības partneris ir LPS priekšsēdis Andris Jaunsleinis, arī LPS padomnieki.

Māris Pūķis *LPS vecākais padomnieks*

– Dzīvi nācies mainīt divreiz – piedaloties 1989. gada vēlēšanās un pēc puča 1991. gada augustā, kad pārņēmam varu Rīgas Kurzemes rajona pašvaldībā.

Pirmā apmeklētā pašvaldība bija tā, kur mani ievēlēja. Sanācām Latvijas Tautas frontes frakcijā (tagadējās Stradiņa universitātes telpās, jo pašvaldības ēkā dominēja komunisti) pirms pirmās sēdes. Mani ievēlēja par frakcijas vadītāju. Spriedām, kā, esot mazākumā, dabūt daļu no varas. Vietējā politika statusā man

Kopā ar Valsts prezidentu Raimondu Vējoni 18. novembrī, saņemot Atzinības krustu.

bija ideja veicināt pašvaldību demokrātiju kā stingru pamatu Latvijai.

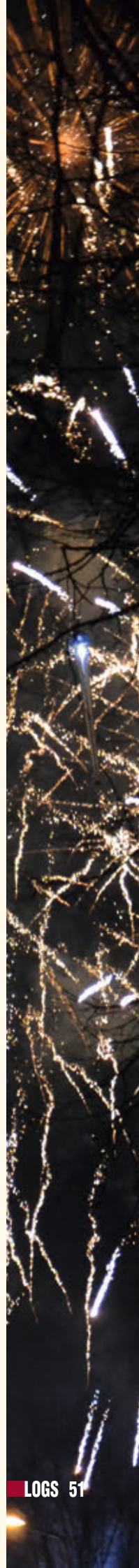
Pirms gadsimta ceturkšņa stāvēju pie Latvijas Pašvaldību savienības šūpuļa un ne tikai stāvēju, bet aktīvi piedalījos organizācijas dibināšanā un veidošanā – kopš 1991. gada vasaras kā atbildīgais Latvijas Tautas frontes Valdē par pašvaldībām, līdz 1994. gada pašvaldību vēlēšanām biju LPS Valdē, pēc tam iesaistījies PHARE projektā, kopā ar dāņu konsultantiem un sadarbībā ar LPS ieviešot vienas pieturas aģentūru. Šķiet, ka 1995. gadā uzņēmēmos atbildību par pašvaldību sistēmas attīstību kā LPS konsultants. Darba stāžā Pašvaldību savienībā bijuši seši pārtraukumi – visas reizes, strādājot valsts politiskos amatos, un vienu reizi (trīs mēnešus – eksperta amatā Valsts kancelejā) nepārtraucu darbu LPS.

Sākot ar dibināšanas kongresu, sāku rakstīt dokumentus Latvijas Pašvaldību savienībai. Pirmo darba dienu grūti nodalīt – it kā turpināju to pašu, turpinājam lobēt pašvaldību intereses valdībā.

Šo gadu laikā esmu apmeklējis apmēram pusi no sākotnējām gandrīz sešsimt pašvaldībām. Stādoties priekšā kā LPS pārstāvim, nav bijis jāskaidro, kas ir Latvijas Pašvaldību savienība – parasti visi kaut ko zina (līdzīgi kā par bērnu audzināšanu). Esmu izjutis gan naidu, gan apbrīnu, gan vienaldzību.

Dažas pašvaldības aktīvi līdzdarbojas LPS norisēs, bet citas stāv nomaļus. Ir dažādi scenāriji, kā pašvaldību vadītāji plāno un īsteno savu karjeru. Tam var izmantot Pašvaldību savienību, partijas, sadarbību ar uzņēmējiem, sadarbību ar medijiem – tas ir visai individuāli. Mums, LPS darbiniekiem, vairāk jādomā, ko klienti (pašvaldību vadītāji) no mums sagaida. LPS darba uzlabošanai nākotnē jāturpina tā saucamajā norvēģu projektā iesāktais, proaktīvi piedāvājot tēmas strukturālām pārmaiņām vietējā mērogā.

Mūsu LPS kolektīvā jauniešiem ir visas perspektīvas, ja vien viņi strādās pie savas izaugsmes. Vairāku nozaru padomniekam jācenšas kļūt kompetentākam par valsts sekretāru un jāizkopj līdera īpašības. Ir vērts izkopt analītiskās spējas, risinot politiskās dienaskārtības problēmas.

Vai es būtu gatavs mainīt savu pārraugāmo jomu? Mani joprojām interesē vairākas sfēras, esmu paradis analizēt visu ainu kopumā. Turklāt man ir paradums iesaistīt problēmu risināšanā visus kolēģus.

Aizvadītajos darba gados interesanta diena bija, kad Barcelonas pašvaldības un Katalonijas parlamenta organizētajā konferencē par publisko iepirkumu es vienīgais pārstāvēju Eiropas Savienību, jo LPS izrādījās vienīgais Katalonijas draugs. Tāpat interesanta izvērtās sadarbība ar Latvijas masonu Lielložas lielmeistara vietnieku.

Pa šiem garajiem gadiem esmu pieradis pie LPS namiņa. Pašvaldību savienības mītnes vieta Vecrīgā un izmēri ir optimāli. LPS jāaug vairāk kvalitātē nekā apmērā.

Vineta Reitere

*LPS priekšsēža padomniece
juridiskajos jautājumos*

– LPS manas pārraugāmās jomas saistās ar juridiskajiem jautājumiem visnotaļ plašā izpratnē, kā arī personāla jautājumi saistībā ar LPS darbiniekiem. Darba stāžs Pašvaldību savienībā man tuvojas apaļam skaitlim – nākamgad būs tikai par pieciem gadiem mazāk nekā jubilārei – LPS.

No pirmās darba dienas Pašvaldību savienībā atceros glīti tukšu galdu (atšķirībā no tagad “apaugušā”) un divus ļoti inteligentus un zinošus kabineta kolēģus – Lilitu Seimuškāni un Jāni Piešiņu. Pašā sākumā mums pat bija jādala dators... Pirmā darba diena LPS palikusi spilgtā atmiņā arī tādēļ, ka todien pirmo reizi iznāca žurnāls “Ieva”, un tas bija 1. septembris. Īstenībā arī pati sākumā biju skolniece – tā atbilstoši datumam.

Pirms tam strādāju Madonas rajona padomē, kur Latvijas sociālo dienestu izveides pašos pirmsākumos

vadīju Sociālo dienestu, vēlāk to nododot citiem kolēģiem un sākot pašvaldībā darboties jomā, ko biju mācījusies Latvijas Universitātē. Pieredze pašvaldībā noteikti deva apjausmu par to, cik bezgala plaša ir pašvaldību kompetence (lai gan rajona padomes funkcijas, protams, bija citādas). Pašvaldības periods sniedza arī iespēju kopā ar vairākiem citu pašvaldību sociālo dienestu vadītājiem un ministrijas pārstāvjiem mēnesi pamācīties Stokholmā tik vērtīgo Zviedrijas pieredzi.

Paldies visiem kolēģiem un pārējiem, kas man laipni atbildējuši, bet vissvarīgākais darbaudzinātājs laikam tomēr ir laiks. Pieredze, piemēram, kā droši un pārlicinoši nostāties pie mikrofona valdības vai valdības komitejas sēdē, kad uz tevi no visām pusēm raugās vai cik ministru un citu klātesošo acu pāri, nāk ar laiku. Tas prasa mobilizēšanos, nereti jau svētdienu pievakares vai pavisam agrus pirmsdienas rītus, tā jau brīvdienā atvirzot domas no atpūtas, taču dod arī ļoti padarīta darba izjūtu, ka izdarīts ir viss, ko varēji. Vislielākais gandarījums gan tad, kad izdodas un ieklausās...

Visvairāk palīdzējis izšķirties, kā rīkoties un salikt punktus uz “i”, ir priekšsēdis. No vienas puses, tā jau tam arī vajadzētu būt, bet, no otras – vai visur tā ir? Dažreiz pat apbrīnojami, kā tik sarežģītās lietās nāk risinājumi un ka tiešām nereti rīts ir gudrāks par vakaru. Savam Šefam gribu pateikt vissirsnīgāko paldies un pajautāt – kā viņam viss izdevies un izdodas, jo tas taču ir tik ellišķīgi grūti – visu laiku turēt roku uz pulsa.

Šo gadu laikā man nav bijis nekādu “pretēju nometņu” vai citu darbu – viss tikai par un ap pašvaldībām, kaut gan “pretējā nometne” savā ziņā varbūt nebūtu slikta, jo ļautu paraudzīties arī no cita skatpunkta. Darba gaitās skaidrot, kas ir Latvijas Pašvaldību savienība, man nav nācies nekad. Par to prieks un lepnums! Cita lieta – stāstīt par kompetenci, tas gan ir bijis nepieciešams.

Darba ziņā spilgtākās dienas ir reizē grūtākās jeb, citiem vārdiem, grūtākās ir reizē tās spilgtākās, jo kontrasti sniedz vislielāko gandarījumu. Tādi brīži bijuši radiostudijā pie tik korektā un cienījamā Aida Tomsona “Krustpunktā”, kad esmu iepriekš rūpīgi gatavojusies, pētījusi, domājusi, veltījusi daudz laika un enerģijas, lai nekristu kaunā, jo otrā pusē sēž, piemēram, valsts kontroliere. Kad piekritu runāt radio krieviski par dzīvesvietas deklarēšanu, nācās svētdienā pavadīt vairākas stundas pie virknes likuma terminu krievu valodā, kas, ikdienā nelietojot, piemirsušies. Jā, tas nebija viegli, taču spilgti un paliekoši, jo īpaši tādēļ, ka radio ēterā zvanītāji teica, ka pievienojas manam viedoklim par deklarēšanās sistēmas neįēdībām Latvijā. Dažreiz pēc pārraides esmu saņēmusi zvanus un īsziņas ar labām atsauksmēm par dzirdēto, un šādi brīži atsver visu grūto un dod daudz spēka.

Spilgta un priecīga diena bija šāgada maijā, klausoties Saeimas sēdes tiešraidī par iespēju nodot tiesības

laulāt arī notāriem un ieraugot balsojuma rezultātu. Daudz enerģijas un laika bija ieguldīts, lai pārlicinātu deputātus, ka līdzšinējā sistēmā viss ir kārtībā un ka ar šādu funkciju nu gan notāru darbs nebūtu papildināms. Dzimtsaraksti strādā labi, un iespējas laulībām ir tik dažādas. Arī daudzi deputāti savās runās pauda atbalstu pašreizējām iespējām un pašvaldību ieguldījumam.

Darba gaitās ceļi krustojušies ar daudziem cilvēkiem. Daži no "ceļabiedriem" satikti pēc kāda laika – nu jau citos amatos. Īpašs gandarijums, ka ar vairākiem, neraugoties uz viedokļu dažādību, izdodas kontaktēties tā pozitīvi un ar prieku, piemēram, ar Martu Zvauri no Pilsnības un migrācijas lietu pārvaldes vai Ilonu Kronbergu. Savulaik daudz laika pavadīts, braukājot pa pašvaldībām un stāstot par kriminālsodu – piespiedu darbu (kad vēl pašvaldības to uzraudzīja). Toreiz bija tāda brīvprātīgo braucēju komanda, kas centās to visu iedzīvināt Latvijā (paldies Anhelitai Kamenskai par lielo atbalstu pašvaldībām, jo valsts tam vispār neparedzēja naudu!), un tās sastāvā bija arī "Providus" pārstāve Ilona Kronberga. Nu jau Ilonu sveicu jaunā un ļoti atbildīgā amatā, un ceļi atkal krustosies.

Gribētos pateikties daudziem, daudziem, kuri ir mani galvenie balsti un uzticamākie sadarbības partneri, taču uzskaitīšana var novest pie kāda piemiršanas, tāpēc jau iepriekš atvainojos... Tomēr mēģināšu – paldies un vēlreiz paldies Baibai Melderei, Rudītei Krūmiņai, Aivaram Krasnogolovam, Aurikai Zīverei, Olītai Liekņiņai un Andrim Alpeus no Bāriņtiesu asociācijas un lielās saimes (Saulkrastiem, Balviem, Rīgas, Smiltenes, Krimuldas, Valmieras u.c.), Inetai Vašukai, Elinai Feldmanei un Jānim Arājam (Ventspils pilsētas pašvaldība un pašvaldības policija), Fatmai Frīdenbergai, Inesei Bumbierei-Kažei, Sandrai Zamurei, Diānai Medvedevai un Egilam Vidrikam (Rīgas pašvaldība un Rīgas pašvaldības policija), Inītai Pelnēnai un Dacei Arājai (Liepājas pašvaldība), Helēnai Soldatjonokai (Daugavpils pilsētas dzimtsaraksti), Andai Strautniecei (Jelgavas novada dzimtsaraksti), Guntrai Tālbergai (Talsu pašvaldība)... Uzskaitījums, protams, ir turpināms.

Ļoti reti, taču arī man bijuši brīži, kad gribējies ko mainīt – varbūt pat ne LPS ietvaros, bet uz kādu šaurāku jautājumu bloku, kur vari visu "izkost" un dzīvot tā mierīgāk. Bet šādas domas ātri pārgājušas, jo ir taču tik interesanti! Un reizē arī ļoti atbildīgi. Kopā ar LPS kolēģiem turpināšu pašvaldības un to pārstāvju uzklaušīt, iesaistīt, diskutēt, stāstīt, rādīt – vairāk, biežāk, aktīvāk, aizrautīgāk un profesionālāk.

Man patīk mūsu LPS mītnes vieta un patīk katru dienu iet cauri visai Vecrīgai. Pašvaldību savienībā es ļoti labi jūtos kabinetā, kur ir mana darba vieta. Taču nesen atklāju vēl kādu mīļu vietu – no 3. stāva zāles loga paveras skaists skats pa labi ar divu baznīcu korēm. Ļoti spēcinošs. To arī gribu novēlēt sev un kolēģiem – lai spēks un daudz jaunu ideju katru dienu arī LPS!

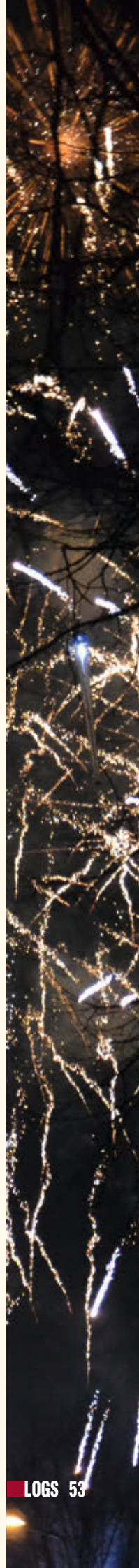
Kristīne Kinča padomniece juridiskajos jautājumos

– Mans darba stāžs Latvijas Pašvaldību savienībā uz 4. decembri ir viens gads, viens mēnesis un 20 dienas. Galvenā pārraugamā joma – juridiskie jautājumi, papildus nodarbojos ar īpašuma lietām (piespiedu dalītais īpašums u.c.), zemes reformu, pašvaldību kapitālsabiedrībām, arī uzņēmējdarbības jomas atsevišķiem aspektiem, tāpat valsts kontroles un konkurences jautājumiem un valsts pārvaldes reformām. Kolēģiem palīdzu ar lauksaimniecības zemju problemātikas risināšanu, mājokļu politikas, nekustamā īpašuma nodokļa, zemes pārvaldības, kā arī izglītības jomas jautājumiem.

Kaut gan LPS ienācu tikai pirms gada, pirmo darba dienu atcerēties nevaru. Tomēr, kā nokļuju Pašvaldību savienībā, ir vērts izstāstīt. LPS sāku strādāt pēc priekšsēža padomnieces juridiskajos jautājumos Vinetas Reiteres uzaicinājuma, īstenībā diviem. Pirmo reizi Vineta mani uzrunāja, kad biju dēliņa gaidībās un līdz ilgam atvaļinājumam bija palikuši daži mēneši. Žēl bija atteikt, tāpēc ieteicu zvanīt pēc manas atgriešanās no garā atvaļinājuma, protams, ja vēl vajadzēs. Un tā nu sagadījās, ka trīs mēnešus pēc manas atgriešanās darbā Tieslietu ministrijā Vineta mani uzrunāja atkārtoti, un es nolēmu pievienoties jaukajam LPS kolektīvam. Šeit man gribētos teikt, ka nekas nenotiek tāpat vien. Turklāt darba vieta man patīk, tas ir ekskluzīvi – būt kaimiņos ar Valsts prezidentu.

Iepriekš strādāju Tieslietu ministrijā, tā teikt, "pretējā nometnē". Izjūtas ir ļoti interesantas, jo, gadiem strādājot valsts pārvaldē, bija gūta zināma pieredze un izpratne par to, kā darbojas valdības aparāts. Sākums nebija grūts, taču vajadzēja laiku, lai pārorientētu domāšanu,

proti, nedomāt vairs valdības interesēs, bet domāt jau pašvaldību interesēs. Tā kā darba lauciņš man īpaši nemainījās, bija jāmaina tikai uzsvāri. Izaicinošākais, pārstāvot LPS, ir atkal pierādīt sevi kā kompetentu un zinošu ekspertu. Kuriozākā situācija man bija Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijā, kad skatīja piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas likumprojektu, ko biju sagatavojusi tieši pirms darba pamešanas Tieslietu ministrijā. Nu man nācās Saeimā izteikt un uzturēt iebildumus pašvaldību interesēs.

Pirmā pašvaldība, ko apmeklēju pēc stāšanās darbā LPS, bija Priekuļu novads, kur norisinājās 2015. gada Novadu diena. Šā novada apciemojums man bija kā atgriešanās mājās – savas skolas gaitas aizvadīju Priekuļu vidusskolā. Bija patīkami redzēt un priecāties par to, kas novadā ir noticis un kā tas attīstījies.

Stādoties priekšā kā LPS pārstāvei, man nav bijis jāskaidro, kas ir Latvijas Pašvaldību savienība. Valsts un pašvaldību institūcijās, kā arī organizācijās, kas sadarbojas ar valdību, nevienam nav jāskaidro, kas ir LPS. Tas jādara cilvēkiem, kas no publiskās pārvaldes ir tālu. Tagad sanāksmēs, pārstāvot Pašvaldību savienību, reizēm gadās dzirdēt: "Atkal tas LPS, ko viņi gribēs šoreiz!" vai "Par šo jau LPS noteikti iebildīs."

Izkaidrot, kāpēc dažu pašvaldību pārstāvji aktīvi līdzdarbojas LPS norisēs, bet daži stāv nomaļus, es nevaru. Tas var būt saistīts ar daudz un dažādiem iemesliem, taču man šķiet – iemesls ir viņu neticība, ka kaut kas varētu mainīties. Mēs strādājam, izsakām iebildumus, mēģinām uzlabot/labot situāciju, bet valdībā un Saeimā lēmumus tik un tā pieņem neizprotamus vai kādas atsevišķas nelielas sabiedrības grupas interesēs. Tāda izjūta, ka valdība un Saeima mūs nedzird un mūsos negrib ieklausīties. Nav dialoga, bet ir diktāts.

Vai es būtu gatava mainīt savu pārraugāmo sfēru? Nē, man patīk mani tagadējie pienākumi. Neviens kolēģis, kuram esmu lūgusi atbalstu, nav atteicis un vienmēr ir palīdzējis. Es teikšu, ka visi kolēģi apvienojas kopīga mērķa sasniegšanai – kā viena liela ģimene.

Sanita Šķiltere *padomniece finanšu un ekonomikas* *jautājumos*

– Darba stāžā pirms Pašvaldību savienības man ierakstīta Rīgas dome, kur kopš 1994. gada septembra manos pienākumos ietilpa regulāra un aktīva sadarbība ar LPS. Kopš 2004. gada 1. augusta uz pusslodzi strādāju arī Pašvaldību savienībā.

Mana pirmā saskarsme ar Rīgas pilsētas pašvaldību bija jau studiju gados, kad rakstīju kursa darbu par Rīgas kapitālās celtniecības projektiem un Rīgas

domes un Rīgas pilsētas rajonu un priekšpilsētu padomju deputātu viedokļiem par šo projektu prioritāti. Interesanti, ka šo kursadarbu tā vadītājs profesors Māris Purgailis bija saglabājis un man uzdāvināja ap gadsimtu miju, piebilstot, ka bijis gan vērts šo rakstu darbu paglabāt. No šodienas viedokļa raugoties, arī pati biju pārsteigta par savu studentes gadu aso vērtējumu, kā arī to, ka 20 gadu laikā vairāki no toreiz vērtētajiem projektiem tomēr ir pabeigti, kaut arī ar ievērojamu laika nobīdi, piemēram, vēl PSRS laikos iesāktais, ilgu laiku iekonservētais Vairoga ielas satiksmes pārvads pie VEF kultūras nama, kas šobrīd saucas – Gustava Zemgala ielas pārvads.

Pirmo darba dienu LPS gan neatceros, bet es jau līdz tam biju ļoti aktīva Rīgas domes pārstāve Pašvaldību savienībā finanšu jautājumos, piedalījos LPS viedokļa formulēšanā, iebildumu paušanā, arī sanāksmēs ar valsts pārvaldes iestādēm. Vienīgās atšķirības, kas ienāca manā dzīvē līdz ar jauno amatu, bija divas – man uzradās otrs darbagalds Vecrīgas pretējā stūrī, un mans uzvārds sāka parādīties vēstules sagatavotāja rekvizītos.

Formāli jomas, ko pārraugu, ir finanses un ekonomika, taču gadu gaitā esmu bijusi iesaistīta ļoti daudz un dažādos jautājumos, kas visai tālu no finansēm, kaut gan, finanses, protams, ir katrā jomā. Īpaši spilgti tas izpaudās krīzes gados, kad biju premjera vadītājā Reformu vadības grupā vai kad diskutējām gan ar Starptautisko Valūtas fondu, gan Eiropas Komisiju. Jomas, kas ar finansēm tieši nav saistītas, bet kuras no plašā spektra vēlētos uzsvērt – Zemesgrāmata, Valsts zemes dienesta saimniecība ar Kadastru, Adrešu reģistru, kadastrālo vērtēšanu, dzīvesvietas deklarēšana, beidzamajos gados arī valsts informāciju sistēmas. Tā kā Andris Jaunsleinis mani pierunāja papildu pienākumam – būt par LPS pārstāvi Eiropas Savienības fondu Uzraudzības komitejā, jomu skaits, kurās

ik pa brīdim tieku "iemesta", ir palielinājies. Īpašu iedziļināšanos prasīja vides joma un konkrēti – īpaši aizsargājami biotopi.

Man nekad nav nācies skaidrot, kas ir Latvijas Pašvaldību savienība, un gandrīz vienmēr esmu jutusi, ka LPS vārds izsauc pietāti, pat tajos gadījumos, kad sarunas biedri labprātāk mūs nedzirdētu un neredzētu. Pašai visinteresantāk un arī uzjautriņošāk bijis tajās sanāksmēs vai pasākumos, kad sarunu partneri no valsts institūcijām līdz tam ar mani nav bijuši pazīstami vai arī sarunas tēma būtiski atšķiries no tām, kādās jomās esam sadarbojušies agrāk. Pēdējos gados gan šādu mazu prieciņu skaits ir samazinājies.

Mani ļoti aizkustinājušas Latvijas Republikas proklamēšanas svinības mūsu kolektīvā, dažubrīd pat liekot skudriņām skriet pa ķermeni. Šādi brīži ir svarīgi, jo vieno un liek atcerēties, ka mēs paši veidojam savu valsti katru dienu ar katru savu veikumu.

Lāsma Ūbele *padomniece finanšu un ekonomikas* *jautājumos*

– Mana atbildības joma ir finanšu un ekonomikas jautājumi, pie kuriem strādāju kopā ar kolēģi Sanitu Šķilteri. Gada svarīgākie darbi ir saistīti ar pašvaldību nākamā gada budžetu, tajā skaitā Ministru kabineta un LPS vienošanās un domstarpību protokola sagatavošanu, taču kopumā piekritīgo tēmu loks ir daudz plašāks un daudzveidīgāks – sākot no specifiskiem grāmatvedības jautājumiem līdz pat konceptuāliem jautājumiem par nodokļu politiku valstī.

Latvijas Pašvaldību savienībā esmu kopš 2007. gada. Tikko savienībā biju paguvusi "apsildīt degunu", kad 2008. gadā sākās globāla krīze finanšu tirgos un radās problēmas pasaules ekonomikā, Latvijā novembrī finanšu problēmu dēļ "sabruka" "Parex" banka, un tās glābšanai no valsts budžeta tika ieguldīts vairāk nekā miljards eiro, kas būtiski pasliktināja situāciju Latvijas ekonomikā, izraisot valsts budžeta krīzi un nepieciešamību aizņemties jau vairākus miljardus eiro no Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) un Eiropas Komisijas, galu galā Latvijā aizsākot pamatīgu ekonomisko krīzi. Krīzes gadi bija grūti un dinamisks laiks – bieža nosacījumu un situāciju maiņa, lieli strīdi ar valdību par pašvaldību budžetu, pašvaldībām aktuālu jautājumu skaidrošana un aizstāvēšana SVF un Eiropas Komisijas pārstāvjiem, pašvaldību politiku

un darbinieku informēšana par izmaiņām utt., taču tieši šajā laikā, strādājot kopā ar kolēģiem, izjutu sevi kā pilntiesīgu LPS komandas daļu. Esmu pateicīga dzīvei, ka man ir dota iespēja strādāt LPS kopā ar enerģiskiem, pozitīvi noskaņotiem un radoši domājošiem kolēģiem!

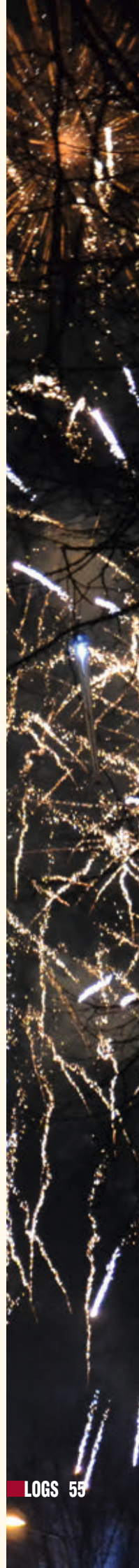
Lai arī diezgan lielu daļu mana darba laika aizņem dažādi "papīru darbi": jāgatavo viedoklis par normatīvo aktu projektiem un ministriju iniciatīvām, jāvirza tālāk un jāpamato pašvaldību izteiktie priekšlikumi, jāorganizē LPS Finanšu un ekonomikas komitejas darbs un citi, interesantākā man tomēr šķiet tā darba daļa, kas saistīta ar cilvēkiem. Ir jākomunicē ar pašvaldību pārstāvjiem, lai uzzinātu viņu viedokli par risināmajiem jautājumiem; ar kolēģiem, ja tēma skar vairākas kompetenču jomas; ar ministriju un citu valsts iestāžu darbiniekiem, argumentējot savu viedokli par konkrētu jautājumu un mēģinot pārliecināt viņus par to. Šajā darbā joprojām mācos smalko kompromisa mākslu, lai sarunu puses ar dažādām interesēm tomēr spētu vienoties par kopīgo. Tāpat mācos iecietību pret atšķirīgu viedokli, kaut reizēm gribas uzspiest savu viedokli, jo tas taču ir vienīgais pareizais.

Īpašu paldies par atbalstu vēlos teikt saviem kolēģiem pašvaldībās! Es nevaru pārzināt visus jautājumus vissīkākajās detaļās, taču tās pārzina pašvaldību speciālisti, kuri ar konkrētiem jautājumiem nodarbojas ikdienā, līdz ar to nepieciešamības gadījumā ir iespēja saņemt konsultācijas, uzzināt viņu viedokli par vienu vai otru jautājumu. Īpaši laba sadarbība manā skatījumā ir izveidojusies ar Ventspils, Rīgas un Valmieras pilsētu pašvaldību finanšu speciālistiem, kuri arī paši aktīvi iesaistās procesos un norāda uz normatīvo aktu nepilnībām un nepieciešamajām izmaiņām. Paldies viņiem par ieguldīto darbu un atsaucību!

Ināra Dundure *padomniece izglītības, bērnu,* *jaunatnes un ģimenes jautājumos*

– Nākamgad 4. janvārī apritēs jau četri gadi, kopš strādāju Pašvaldību savienībā. Salīdzinot ar kolēģiem, mans darba stāžs nav liels, taču notikumu šajā laikposmā bijis tik daudz, ka jūtos strādājusi daudz ilgāk. Acīmredzot darbavieta ir tāda, kur gribu strādāt, tāpēc liekas, ka viss un visi ir jau sen un labi pazīstami. 2013. gada sākumā pārraudzīju bērnu, ģimenes un jaunatnes jautājumus. Rudenī no Olgas Kokānes pārņēmu izglītības jomu. Mana iepriekšējā saikne ar izglītību bija augstskolā "Turība", kur pati studēju un vēlāk lasīju lekcijas banku darbībā un loģistikā un šos pašus priekšmetus vadīju arī e-studiju vidē. Protams, saskare ar citiem izglītības līmeņiem man bija no pašas skolas gadiem, tad no bērnu un mazbērnu skološanās.

Pēc maģistra diploma saņemšanas Biznesa augstskolā "Turība".

Uzsākot darbu izglītības jomā, uzstādīju sev mērķi būt zinošai un kompetentai, lai spētu jēgpilni pārstāvēt un aizstāvēt pašvaldību viedokli. Un ne tikai. Vēlējos pašvaldību vadītājiem un izglītības speciālistiem vēstīt arī par aktualitātēm un jaunumiem izglītības jomā. Šī joma, tāpat kā citas tautsaimniecības nozares, nepārtraukti attīstās. Jaunajā pedagoģijā līdzsvarā ir jābūt modernai mācību videi, izmantojamām tehnoloģijām, mācību saturam un metodēm.

Te lieti noderēja projekts "Lietpratīga pārvaldība un Latvijas pašvaldību veikspējas uzlabošana" ar Norvēģijas finansējumu, izveidojot ilgtspējīgu "mācīties salīdzinot" sistēmu. Organizējot izglītības un kultūras tīkla (T4) darbu, es tuvāk iepazīnu pašvaldības, savukārt pašvaldības iepazīna mani. Tagad varu droši apgalvot, ka četru gadu laikā esmu izpētījusi un pārzinu visus izglītības posmus – pirmsskolas, pamatskolas, vidusskolas, ģimnāzijas, internātskolas un speciālās skolas, profesionālo un arī augstāko izglītību.

Lai kaut ko aizstāvētu, pašam jābūt ļoti zinošam. Protams, darbā allaž balstos uz pašvaldību vadītājiem, uz pašvaldību izglītības pārvalžu vadītāju domām un pieredzi. Labs palīgs ir LPS Izglītības un kultūras komiteja, ko jau daudzus gadus vada Ligita Gintere. Reizēs, kad nepieciešams plašāks politiskais skatījums, palīdz saruna ar mūsu priekšsēdi. Andra Jaunsleiņa pieredze visās jomās, ieskaitot izglītību, nav noliedzama. Viņš pārredz visu laukumu "pa pilnu perimetru". Kā labam šahistam, katra figūra viņam ir savā vietā un spēle notiek, paredzot pat trīs gājienus uz priekšu.

Pašreizējā aktualitāte ir izglītībai veltīts konferenču cikls. Pirmā konference "Kā izvērtēt centralizēto eksāmenu nozīmi Latvijas izglītības procesos?" notika

30. novembrī. Projekta laikā tika izveidota apjomīga datubāze par centralizēto eksāmenu rezultātiem Latvijā. Tagad ir tapusi arī pēdējo divu gadu eksāmenu analīze. Konferencē diskutējām par centralizēto eksāmenu nozīmi mācību saturā, par to jēgu katra skolēna tālākā izaugsmē. Ciklā plānotas vēl trīs konferences, tās veltot visām izglītības pakāpēm līdz pat pirmsskolas izglītībai.

Esmu pateicīga liktenim, ka par manas disertācijas vadītāju kļuva Māris Pūķis. Šī sadarbība man pavēra ceļu darbam Pašvaldību savienībā. Zinātniskā darba temats saistījās ar pensiju sistēmu. Organizēju konferenci par to, kā pensiju uzkrājumus iekļaut Latvijas ekonomikā, un tās laikā iepazinās ar Andri Jaunsleini. Nākamā konference bija veltīta jautājumam, kādai būt pensiju sistēmai Latvijā. Acīmredzot mana organizatoriskā darbība, arī uzstāšanās konferencēs likās atzīstama, un saņēmu uzaicinājumu pievienoties LPS kolektīvam.

Uzskatu tā: strādājot par padomnieku, svarīgi ir pārzināt savu nozari, tomēr ne mazāk būtiska ir spēja pārstāvēt pašvaldības, runājot kā līdzīgam ar līdzīgu ar Saeimas deputātiem, Ministru kabineta locekļiem un ministriju ierēdņiem. Jāpārzina norises publiskajā pārvaldē un politikā. Man nebija īpašu grūtību tajā iekļauties, jo doktorantūrā Māris Pūķis mums lasīja lekcijas par publisko pārvaldi. Daudzi kolēģi LPS ienākuši no praktiskās pieredzes pašvaldību darbā. Man sanāca no teorētiskām zināšanām pāriet uz praktiskās puses apguvi. Grūtības sagādāja drīzāk pienākumu tehniskā daļa – dažādu dokumentu rakstīšana, kas paņem daudz laika. Labprātāk to veltītu izzināšanas darbam. Tomēr cilvēks pierod pie visa, tikai darbdienas garums reizēm jūtami ievelkas.

Četru gadu laikā esmu pabijusi daudzās pašvaldībās; visās gan vēl nē, tomēr ceru to paspēt. Parasti viesošanās saistās ar kādu aktuālu jautājumu vai konferenci. Tomēr pat darba darīšanas netraucē pamanīt to, kā pēdējos gados attīstās visas pašvaldības. Ne vien vizuālā sakārtotība un infrastruktūra, bet arī ārēji netveramais – iedzīvotāju izaugsme. Vislielākais pārsteigums līdz šim man saistās ar Ilūkstes novada apmeklējumu. Tā ir pašvaldība, ko ne pārāk bieži dzird un redz, ar visai sarežģītu atrašanās vietu starp pierobežu un Daugavpils pilsētu. Un tomēr tā spējusi atrast savu nišu. Negribētu kādu īpaši izcelt, tomēr pārsteidz Kuldīgas prasme saglabāt un izcelt vēsturisko.

Kad satieku agrākos kolēģus un stāstu viņiem par savu darbavietu, visbiežāk dzirdu frāzi: "Ā, jums tas Jaunsleinis!" LPS identificē ar Andri Jaunsleini, turklāt piebilst: "Tev gan ir paveicies!" Mūsu priekšsēdis tiešām ir cilvēks, kuru nav sabojājusi ne karjera, ne apbalvojumi. Pastāv dažādas pārvaldības formas. LPS valda demokrātija un uzticēšanās padomniekiem. Uzticība paaugstina padomnieku atbildību, un tu esi atbildīgs par lēmumiem un atzinumiem. Jāspēj tos skaidrot, un nevari vaicāt atsaukt kā nebijušus, turklāt atsaukties vari tikai pats uz sevi. Pašvaldību savienībā katrs darbinieks

ir personība, un katrs arī jūtas novērtēts. Taisnība ir tiem, kas mūsu sabiedriskā labuma organizācijas darbību saista ar sabiedrības interešu aizstāvēšanu. Manā gadījumā katru normatīvo aktu vai grozījumu es vērtēju, ņemot vērā tā paredzamo ietekmi uz bērniem, viņu vecākiem un kopumā uz sabiedrību.

Grūtākā un sarežģītākā problēma izglītības padomnieces darbā man saistās ar pedagogu atalgojuma jauno modeli – tā ieilgušo izstrādi un nepilnībām. Joprojām to nevar uzskatīt par tādu, kas apmierina visas pašvaldības, pedagogus, skolēnus un vecākus. Otra problēma ir sabiedrībā valdošie stereotipi. Tā, piemēram, ka lauku vidusskolās izglītības līmenis ir zemāks, kaut gan izglītības līmeņi, izņemot valsts ģimnāzijas, kurās skolēni tiek uzņemti konkursa kārtībā, ir dažādi neatkarīgi no atrašanās vietas un skolas lieluma; ka internātskolām nav vietas izglītības sistēmā – izliekamies neredzam, ka daudziem bērniem pēc dažādu skolu nomaiņas internātskolās ir iespēja dzīvot un mācīties sakārtotā vidē un nebūt pazemotiem.

Manos pienākumos ietilpst arī jautājumi, kas saistās ar bērniem, jaunatni un ģimeni. Man emocionāli smagi ir tie, kas skar bērnus, piemēram, vecāku bezatbildība. Jaunatnes lietās patstāvīgi darbojas Zane Začeva.

Strādājot savienībā, man iznācis sastapt cilvēkus, ar kuriem pirms gadiem esmu darbojusies kopā kā deputāte. Satieku pašvaldību vadītājus, ar kuriem kopā risinājām problēmas iepriekšējā darbavietā. Mana saskarsme ar "VIP"? Tāds brīdis man saistās ar skolēnu dziesmu un deju svētkiem. Darbojos organizācijas komitejā un kopā ar Valsts prezidentu sveicām visus dalībniekus – tāds notikums dzīvē bieži negadās.

Izglītība ir sfēra, kam parasti budžetā tiek aptuveni puse no visiem pašvaldības līdzekļiem. Tā satrauc un interesē visus. Kopējās problēmas šķetinu ar visām pašvaldībām, un attieksme vienmēr ir ieinteresēta un atbalstoša. Taču specifiskos jautājumus, piemēram, par internātskolām, apspriežam ar tām pašvaldībām, kurām šis jautājums ir aktuāls.

Pašvaldību aktivitāti un iesaisti LPS norisēs var mērīt dažādi. Videokonferences palīdz sasniegt plašu auditoriju, lieki netērējot laiku. Lielākais skatītāju skaits – 1033 pieslēgumu – bija konferencei par pedagogu atalgojuma modeli. Turklāt šajā reizē bija arī daudz uzdoto jautājumu. Parasti skatītāju pulks ir ap simtu un vairāk, un tas liecina, ka iesaistās gandrīz visas pašvaldības.

Citu darbības sfēru pašlaik sev nevēlos. Pārmaiņas vajadzīgas tad, ja cilvēks amatā jūtas sevi izsmēlis, bet es pēc nepilniem četriem darba gadiem LPS tā nejutos. Turklāt šobrīd problēmas spēju izprast arvien niansētāk, tāpēc jautājumus varu risināt daudz kompetentāk nekā sākumposmā.

Izglītības jomā darbam daudz deva jau minētais projekts par lietpratīgo pārvaldību; šeit rezultāts bija tie-

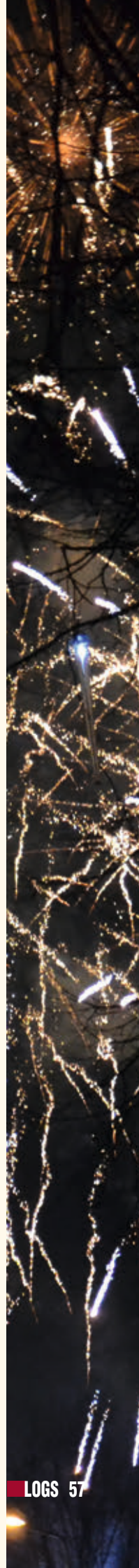
šām labs. Tā, piemēram, pašvaldības izstrādāja novada vai pilsētas izglītības attīstības stratēģiju, kas ļāva pašiem labāk novērtēt izglītības iestādes un izglītības kvalitāti savā pašvaldībā. Kaut arī oficiāli projekts "Lietpratīga pārvaldība un Latvijas pašvaldību veikspējas uzlabošana" ir noslēdzies, izveidotā "izglītības tīkla" sanāksmes tiks turpinātas, aptverot arvien plašāku pašvaldību loku.

Domājot par LPS darbības uzlabošanu, kā pirmo rosinātu šādu priekšlikumu: kongresā būtu lietderīgi apstiprināt komiteju sastāvu. LPS komitejās svarīga ir pašvaldību politiskā pārstāvniecība, nepietiek tikai ar nozares speciālistu dalību. Tāpat nepieciešama ciešāka sadarbība ar plānošanas reģioniem, specifiskus jautājumus vispirms apspriežot reģiona līmenī, ņemot vērā, ka mums ar plānošanas reģioniem ir kopējs mērķis – pārstāvēt pašvaldību viedokli un intereses. Ar darbu komitejā vai e-pasta saraksti vien ir par maz – darbībai, risinot problēmas, jābūt stipri vērstai uz āru. Izglītības, veselības un sociālo pakalpojumu vajadzības valsts līmenī būtu efektīvāk un vieglāk risināmas, ja administratīvi teritoriālās reformas rezultātā izveidotu reģionālās (apriņķa) vēlētas pašvaldības. Bez šāda līmeņa lēmumi, arī izglītības jomā, tiek pieņemti, neņemot vērā reģionu īpatnības, kas veicina valsts depopulāciju. Manuprāt, darbs iegūtu, ja precīzāk tiktu noteikts, par kurām atbild konkrētais padomnieks un ar kurām ministriņām viņš sadarbojas, jāsālāgo ar dienestiem pašvaldībās.

Par skaistāko notikumu manā darba laikā LPS uzskatu nesenās Lāčplēša dienas svinības mūsu kolektīvā. Bija pozitīvs pārsteigums redzēt, cik erudīti ir kolēģi ne tikai darba jautājumos vien. Un sveču iedegšana krastmalā! Vismaz man šī diena paliks atmiņā kā emocionāli savijņojoša. Šogad novembris bija bagāts ar skaistiem notikumiem: 16. novembrī braucām uz Liepāju, lai būtu klāt brīdī, kad mūsu priekšsēdim pasniedza Ministru kabineta balvu, savukārt 18. novembrī Atzinības krustu saņēma mana disertācijas darba vadītājs Māris Pūķis.

Par LPS kolektīva "šķērsgriezumu" esmu labās domās, jo modelis ir pietiekami vispusīgs. Sieviešu skaits gan ir nedaudz lielāks. Ja mūsu kolektīvā darbs liktu visiem augu dienu sēdēt uz vietas, varbūt "šķērsgriezumam" un dzimumu proporcijām būtu kāda nozīme. Mēs katrs darbojamies autonomi, tāpēc nelielais sieviešu pārsvars, pēc manām domām, nerada sarežģījumus. Toties mums ir lieliski jaunieši, kurus pakāpeniski iesaista katru savā jomā, palīdz viņiem augt un kļūt zinošiem. Domāju, ka Pašvaldību savienības padomniekiem nepieciešams zināms briedums. Ne vienmēr lēmumu var pieņemt, apklausīnot pašvaldību viedokli; reizēm tas jāizdara momentā, un tam nepieciešams briedums un dzīves pieredze.

Vecrīga kā LPS mītnes vieta ir brīnišķīga. Aiz loga – Valsts prezidenta pils. Tuvu – Saeima. Tepat Daugava un krastmala, kur notiek vērienīgi pasākumi. Izcila vieta! Es pat teiktu – ekskluzīva!

Ilze Rudzīte

padomniece veselības un sociālajos jautājumos

– Šogad decembrī aprit divi gadi, kopš strādāju LPS. Iepriekš strādāju divās pašvaldībās – Aizkrauklē un Skrīveros. Mana atbildības joma ir Veselības un Labklājības ministriju kompetences jautājumi.

Mans “darbaudzinātājs” bija priekšsēdis, kuru mēs ikdienā saucam par Šefu. Viņš salika “pa plauktiņiem” galvenās lietas, kā arī ar savu taktiku, jautājumu un politisko procesu pārziņāšanu demonstrēja LPS darba stilu. Citādi tiku iemesta ūdenī kā kaķēns un peldēju, kā nu mācēju.

Cenšos, cik vien iespējams, apmeklēt pašvaldības, komunicēt un konsultēties ar kolēģiem visdažādākajos forumos, jo man ir svarīgi nepazaudēt saikni ar tiešo darbu, ar realitāti – neraugoties uz to, ka komunikācija prasa no manis papildu laiku, tā ir vienīgā iespēja izziņāt pašvaldību viedokli un aktuālos jautājumus.

Ļoti žēl, ka, neskatoties uz argumentiem, bieži vien neizdodas politikā virzīt un panākt saprātīgas un nepieciešamas pārmaiņas. Domāju, ka tas ir viens no iemesliem pašvaldību pasivitātei LPS darbā – cilvēki cīnās, raksta, vērtē normatīvos aktus, piedalās diskusijās, bet nekas nemainās, un rokas nolaižas. Protams, aktivitāti ietekmē arī laika, finanšu un cilvēkresursi, tādēļ LPS pamatoti ļoti novērtētas diskusijas videokonferenču režīmā. Pieslēgumu skaits liecina par cilvēku interesi, un šādā veidā tiek nodrošināta informācijas apmaiņa ne tikai ar pašvaldību vadību, bet arī ar visu līmeņu speciālistiem. Ļoti augstu vērtēju šādu iespēju, tomēr nevēlos pazaudēt “aci pret aci” komunikāciju.

Ivita Peipiņa

padomniece

reģionālās attīstības jautājumos

– Manā pārraudzībā jau gandrīz trīs gadus ir reģionālās attīstības jautājumi. Pirms tam (ar četrus gadus pārtraukumu) desmit gadus pildīju padomnieces pienākumus izglītības, kultūras un sabiedrības integrācijas jautājumos.

Pašvaldību savienībā sāku strādāt pēc trim aizvadītajiem gadiem Pašvaldību lietu pārvaldē. Nebija viegli, jo gan kolēģi LPS, gan pašvaldību vadītāji uzskatīja, ka nezinu “drēbi”, kas daļēji bija taisnība. Tajā laikā bija ļoti spēcīgas pašvaldības, vadītāji – personības, kuri sākuši strādāt Tautas frontes laikos un pieņēma ļoti patstāvīgus un drosmīgus lēmumus. Man tas bija izai-

cinājums, taču patika atmosfēra un izjūta, ka vari reāli izdarīt daudzas lietas un palīdzēt. Pārnākot no valsts iestādes uz LPS, visgrūtāk man bija atkāpties no domas, ka kāds noteikti zina labāk un ir jābūt priekšrakstam, kā pašvaldībai jārikojas.

Pirmoreiz kādu pašvaldību apmeklēju vēl Pašvaldību lietu pārvaldes laikos, kad piedalījos Limbažu rajona padomes sēdē. Tajā dienā nākamā kolēģe Sniedze Sproģe, kura tolaik bija Umurgas pagasta padomes priekšsēdētāja, klausījās Saeimas tiešraidī, jo viņu ievēlēja par Zemes komisijas locekli. Atceros, Limbažos kaut ko stāstījām par jaunajiem normatīvajiem dokumentiem un dabūjām riktīgu “vēju” no visiem pagastvečiem.

Darba gaitas mani aizvedušas uz daudzām pašvaldībām. Saskaitīt nevaru, kur visur būts, un jebkuru braucieni uztveru ar prieku un kā dāvanu. Visvairāk atmiņā iespiežas cilvēki un padarītais. Kad braucu pa Latviju ar savējiem, gandrīz par katru vietu, kam braucam cauri, man ir ko pastāstīt un atcerēties.

Par saviem galvenajiem balstiem un uzticamākajiem sadarbības partneriem, risinot man uzticētos jautājumus, uzskatu visu LPS komandu. Diemžēl ne visi pašvaldību vadītāji ir līdzīgās domās. Es gan personīgi neesmu izjutusi noraidījumu no pašvaldību vadītājiem, uzrunājot viņus, un vienmēr cienu viņu viedokli. Domāju, ka katram cilvēkam ir izvēle, kurā organizācijā un kā darboties. Ja kāds šobrīd nav aktīvs, tad acīmredzot jautājumi vai veids, kā mēs tos risinām, nav viņam saistoši.

Man ļoti patīk LPS mītnes vieta, jo šajā namā ir kas tāds, kas visiem te ļauj justies labi un brīvi, nav oficiālā “stīvuma”. Esam pašā centrā, Vecrīgā, ar savu “garšu” un atšķirīgi. Mīļākā vieta šajā namiņā man tomēr ir nevis pašreizējais kabinets, bet vecais trešajā stāvā, kurā bijām superīgs trio – Silvija Šimfa, Sniedze Sproģe un es – tik atšķirīgas, bet tajā pašā laikā tik ļoti atbalstošas un godīgas cita pret citu.

Sniedze Sproģe

padomniece

lauku attīstības jautājumos

– Latvijas Pašvaldību savienībā esmu “sena”, jo strādāt sāku 1998. gada 16. janvārī. Manā rūpju lokā ietilpst lauku attīstība, atkritumu apsaimniekošana, izpildi-

rektoru darba koordinēšana, jaucos zemes reformas un zemes pārvaldības jautājumos un šo to zinu par vēlēšanu organizēšanu un norisi.

Biju LPS "iekšā" jau kopš dibināšanas kongresa sagatavošanas darbiem, saietiem, diskusijām Latvijas Tautas frontē. Strādāju Umurgas pagastā par priekšsēdētāju un no Limbažu rajona kopā ar Ainažu priekšsēdētāju Liliju Tauriņu, kas jau bija iestājusies Pilsētu savienībā un aktīvi tajā darbojās, bijām organizatoru (iniciatīvas) grupā. Pēc dibināšanas kongresa jau kā pilntiesīga LPS dalībniece ienācu patstāvīgajā darbā viegli un turpināju iesākto sarunās ar Zemkopības ministriju. Tas bija neplānoti. Pēc ilgi apsvērtā lēmuma nekadidēt 1997. gada marta vēlēšanās bija pārliecināta, ka nodarbošanos mainīšu pilnīgi. Taču sanāca tā, ka man bija lemts palikt pašvaldību darbā, un tūlīt varēšu atzīmēt pilngadību LPS! Pieredze pašvaldības vadībā tālajos deviņdesmitajos ir neatsverama skola. Neliekuļojot varu teikt, ka pagasta vadītājas laikā regulārās diskusijas ar kolēģiem, klātbūšana Pašvaldību savienībā, savstarpējie kontakti ar ministriju un arī ar Ministru padomes (MP) darbiniekiem (pašvaldību vadītāja apliecība tolaik bija caurlaide MP, neviens jau bez vajadzības uz šo ēku neplēsās!), regulārās sēdes pie Ministru prezidenta, projektu semināri un mācības (daudz diskutējām ar zinātniekiem un ekspertiem) bija īsta doktorantūra un neatsverams palīgs ikdienas darbā pagastā. Tāpēc uzsākt darbu LPS bija krietni vieglāk, jo faktiski pamatlietas zināju ļoti labi.

Grūti? 90. gadu sākums pagastā bija ļoti smags, kā visur, taču reizē ļoti skaists laiks manā dzīvē. Jaunības laiks! Centos būt laba mamma un ģimenes pavarda turētāja, biju pieradusi būt sabiedriski aktīva, bet reizē ļoti daudz strādāju, jo citādi nevarēja. Ģimene bija pamatstimuls, kuras dēļ radās milzu enerģija veidot citādu vidi, būvēt jaunu valsti. Mūsu ģimenēm bija arī pazīstama rūgtā padomju varas garša. Uz jautājumu par darbaudzinātājiem pirmie prātā nāk tie, kas man kā jaunai speciālistei neticēja, lika sprunguļus, tomēr tie norūdīja visātrāk, visveiksmīgāk uzjundīja mani spītu un vēlmi izdarīt! Vārdā nesaukšu šos iepriekšminētos, taču noteikti pieminēšu savus Limbažu rajona kolēģus, ar kuriem kopā bijām stiprs

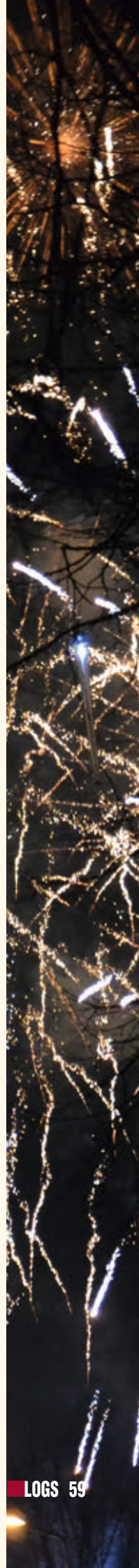
un vienots spēks. Noteikti jāpiemin Armands Krāģis ar savu stratēģa domāšanu un spēju vienot. Pašvaldību darba iesākumos Limbažu rajona izpildkomitejā mani labākie darbaudzinātāji noteikti bija ilggadējā Salacgrīvas pašvaldības sekretāre Zigrīda Ozoliņa, rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks Uldis Sisenis, kurš mani ievilkā šajā pašvaldību darbā, sekretāre Ilga Andersone, un spēks bija mūsu "orgdaļas trīsvienība"! Pagastā vispār viss turējās uz kopīgu darbu un uzticēšanos, nežēlojot arī vakara stundas un brīvdienas. Manas sekretāres Skaidrīte un Lolita bija ar milzīgām darba spējām un atdevi, tāpat visi pārējie kolēģi zemes komisijā, grāmatveži, iestāžu vadība, ikviens. Citādi nevarēja. "Garāmgājēji" ātri atkrita. Ļoti laba sadarbība man izveidojās ar Edvīnu Vanagu, no kura ļoti daudz esmu mācījusies, Andra Jaunsleiņa stingrā nostāja darba lietās, labā humora deva un viņa stratēģa un taktiķa spējas – tik' mācīties... Daudz mācījies no LPS eruditās kolēģes Ligitas Začestas. Fantastiskie kolēģi – pagastveči (visus nevar nosaukt, bet paši jau zina!), zinošie un interesantie kolēģi un priekšnieki Centrālajā zemes un Centrālajā vēlēšanu komisijā, tagad mani darbīgie un īpašie kolēģi – izpilddirektori! Ikviens kolēģis Pašvaldību savienībā ir dzīves Skolotājs! Man (kā mežsarga meitai) īpaši ļaudis ir ar mežu saistītie. Nozarē ir tik daudz specīgu dzimtu, viedu vīru un sievu, no kuriem smelties spēku un gudrības! Esmu pateicīga un laimīga, ka esmu tik bagāta, jo ik dienu varu mācīties no lieliskajiem līdzcilvēkiem. Labajās dienās dvēseli bagātinu, smagajās dienās prātu norūdu!

Visi iepriekš rakstītais liecina, ka visu dzīvi esmu darbojusies "vienā nometnē". "Nometnes" neesmu mainījusi, bet dzīvi gan kardināli samainīju pati un līdz ar mani – mani tuvākie – mana ģimene. Tas nebija viegli!

Pirmo reizi pašvaldību vis neapmeklēju, strādājot LPS, bet vēl senāk, kad izpildkomitejā Vaidavā iegāju kā jaunā vēlētajā. Īsti nekādas intereses par to, ko dara šajās iestādēs, nebija ne tad, ne vēlāk, kad kļuva par Umurgas TDP deputāti. Visu apjaust un mācīties sāku tikai, kļūstot par rajona izpildkomitejas Organizatoriskās nodaļas vadītāju. Uzdotais jautājums gan bija domāts par pašvaldību apmeklējumu no LPS. Tas jau bija ierasti, bez bažām, jo braucu kā kolēģe pie kolēģiem. Diemžēl neatceros, kura bija pirmā, taču zinu, ka tā bija diskusija kopā ar Šefu un Māri Pūķi kādā Latgales, manuprāt, Preiļu rajona padomē. Man bija jāatbild uz diviem jautājumiem par zemes reformas lietām.

Man ir tā laime, ka šo gadu laikā esmu bijusi pilnīgi visos pagastos un pilsētās. Sākumā krāsoju karti, lai saprastu, kur vēl manā ģeogrāfiskajā biogrāfijā atrodami "baltie plankumi". Vēl Pagastu apvienības "ziedu laikos" aizkrāsoju pēdējo apmeklēto pagastu. Un ar lielu interesi turpinu braukāt un iepazīt Latviju gan darba lietās, gan atpūšoties.

Tā kā daudzās pašvaldībās atgriezos arvien no jauna, varu apgalvot, ka pārsteigt spēj katra no tām, jo visām ir interesanti projekti, būves, lietas, vietas un galvenais

– entuziasma pilni cilvēki ar radošām idejām. Pēdējais novads, kur 4. oktobrī ciemojamies ar izpilddirektoriem, bija Valkas novads, tādēļ šoreiz par to. Kaut gan Valkā esmu regulāri, Joti priecājos par augstas raudzības uzņēmumiem, ko skatījām, par īpaši veidojamo dzīvi vienā pilsētā, bet divās valstīs. Tūlīt 2016. gada noslēguma sapulcē būsīm pavisam atšķirīgā novadā – Salaspilī, kur dzīve rit ne vieglāk, ne grūtāk, bet stipri atšķirīgāk gan! Tā ir liela priekšrocība – redzēt un sajūst, kā patiesi novados un pilsētās dzīvo un kā Jaudis tur jūtas. Tas atvieglo ikdienas darbu un uztur pareizo adrenalīna līmeni strīdos ar ierēdņiem.

Skaidrot sarunu biedram to, kas ir LPS, nav nācies. Laikam tiekos ar tiem, kas jau sen apraduši ar to, ka pārstāvu Pašvaldību savienību. Īpaši gandarījuma mirkļi ir tad, kad uzslavē ne tik bieži satikti, pat sveši cilvēki un izsaka atzinību par pašvaldību darba specifiku skaidrošanu un stingras “līnijas turēšanu” pašvaldību labā, lai arī auditorijā esi mazākumā vai pat bijis vientuļš savā nostājā...

Aizvadīto gadu spilgtākie atmiņu zibšņi tomēr saistās ne ar ikdienas darbu, jo aizņemtībā mēs bieži skrienam cits citam garām, pirmdienu plānošanās padalāmiem ar viedokļiem un informāciju. Īpaši ir svētku mirkļi, kad jūtam īsto kolektīva garu! Kolektīvie attīstības semināri, piemēram, Alūksnes pusē, arī seminārs Rēzeknes novadā, kurp devāmies ar vilcienu. Neaizmirstama ir nesen aizvadītā Lāčplēša diena, kas LPS bija īpaša... Novembris mūsu kolektīvam bija ļoti īpašs, jo esam lepnī par lielo, bet sen pelnīto atzinību pašvaldību darbam – divi augsti apbalvojumi mūsu izcilajiem kolēģiem – LPS priekšsēdim Andrim Jaunsleimim un vecākajam padomniekam Mārim Pūķim, arī mūsu ilggadējai kolēģei Daugavpils novada izpilddirektorei Vandai Kezikai. Es Joti lepojos, ka novērtēts senākais pašvaldību uzņēmums atkritumu apsaimniekošanā ZAAO un tā vienīgais šefs Aivars Sirmāis. Grūti, manuprāt, mums ir tajās dienās, ja runā skaidri saprotamas lietas, bet deputāti komisijā it kā saprot, tomēr nobalso pilnīgi citādi, un pēc kāda laika par to pašu balso, kā ieteici jau iepriekš. Nav tad gandarījuma izjūtas, bet ir mieles par nesapratīgu laika tērēšanu.

Atsaucot atmiņā sastaptos cilvēkus, pirmais, kas noteikti nāk prātā, ir fantastiskie lauku Jaudis ar gudru un sirsnīgi patiesu acu skatu, kurus sastapu konkursā “Sakoptākais Latvijas pagasts”. Katram varēja piešķirt “pagasta odziņas” statusu! Cik interesanti dažādi cilvēki darbojās gan vērtēšanas komisijās, gan organizatoru grupā kopā! Tāpat arī tagad esam īpaši dažāda komisija, “Latviskā mantojuma zīmes” pretendentes meklējot. Varam smelties cits cita pieredzē. Un kur vēl paši viedie zīmju ieguvēji! Klausies viņu gudrajās un patiesajās atziņās un mācies saprast galveno dzīvē! Ar Joti daudziem interesantiem un gudriem cilvēkiem šajos garajos gados ir nācies sastapties, tā ir LIELA DĀVANA! Turpinu no viņiem smelties un smelties.

Pašvaldību savienība un tās biedri, manuprāt, stipri varam būt tikai kā komanda! Cits citu atbalstot, “uzlā-

dējot” un stiprinot, no tā visvairāk iegūst arī pašvaldības, ja mēs nojaušam no pusvārda pašvaldību vairākuma vajadzības un spējam neieslikt sīkumos, bet noturēt kopā ar politiķiem LIELĀS LIETAS! Pretstatot, neatbalstot un grupējoties, mēs diemžēl saskaldām sevi. Un kam tas ir izdevīgi – mēs zinām!

Tādi LPS biedri, kas liekas klusāki un nomaļus stāv, ir bijuši vienmēr, bet reizēm izrādās, ka tieši viņi ir lielāki LPS patrioti nekā skaļie un tie, kas visur ir klāt... Svarīgākais – kopīgās lietas prast visiem kopā noturēt!

Par mana “lauciņa” nomaļņu pret citu. Laikam tādēļ tik ilgi esmu varējusi strādāt Pašvaldību savienībā, ka vienmēr ir bijis jārisina problēmas daudzās un dažādās jomās. Nākušas klāt jaunas, citas samazinājušas nozīmi. Darbs spraigs, un no rīta bieži nezini, kur tevi “iemetīs”. Vienmēr apkārt ir bijis daudz domubiedru, kas strīdas par lietu, ne viens pret otru! Allāž esmu gatava pārmaiņām, ja tas kolektīvā nepieciešams.

Kolektīva “šķērsgriezums” nav slikts, taču priecātos atkal par jauniem, azartiskiem, zinošiem un strādātgrībošiem jauniešiem, kas papildinātu mūsu foršo jauniešu pulciņu! Tas palīdz uzturēt labā formā arī mūs – vecos.

LPS nams Vecrīgā man patīk. Te viss gadiem ierasts un ir daudz labāk nekā Vecpilsētas ielas mazā istabiņa LPS sākumā, kas, protams, bija pirmā un tādēļ nozīmīga. LPS mājā man nav mīļas vietas, bet ir ierastas – mūsu kabinets, protams. Arī apspriežu telpas un zālite, kur viss tik pierasts. Reizēm pietrūkst tāda maza jauka “kabūziša”, kur nolist, kad vajag apspriesties divatā, trijatā, iemalkojot tēju.

Noteikti gribu mums visiem novēlēt skaidru saprātu pirmsvēlēšanu un pēcvēlēšanu laikā. Atcerēsimies, ka turpināsim strādāt pašvaldību labā kopā ar tiem, ko ievēlēs! Turēsim godā sava karoga un pašvaldību cunftes godu vēl daudzus gadu simta ceturkšņus! Darīsim viegli smagās lietas, lai skauģiem liekas, ka tās pašas notiek!

Jānis Piešiņš padomnieks reģionālās attīstības jautājumos

– Pirmais nestandarta Atlantijas šķērsotājs izvēlējās devīzi “Vecums nav šķērslis!”. Vienreiz, atgriežoties no atvaļinājuma, man ministrijā, kurā strādāju, paziņoja: “Jūs esat pārsniedzis Valsts reformu ministrijas noteikto vecuma

cenzu, mēs jūs varam atbrīvot bez brīdinājuma.” Kad to izstāstīju Ligitai Začestai, momentā sekoja: “Nāc pie mums!” Tā es te 1995. gadā ietiku un vienlaikus tiku pie sava darbaudzinātāja – par to viņai paldies!

Savu profila apzīmējumu pārņēmu no ministrijas – padomnieks reģionālās attīstības jautājumos. Kas tā tāda “reģionālā attīstība”, nekur tā īsti nav formulēts, un, loģiski, tur ietilpina gan pašvaldību reformu, gan daudz ko citu, kaut ko no būvniecības, no vides un dabas aizsardzības un vēl, un vēl. Tas, protams, dzīvi padara interesantāku, dažkārt liek skaidrot, kas tā LPS, taču, protams, ne jau pašvaldībām.

Pašvaldības ir dažādas, un tas ir gan pluss iedzīvotājiem (precīzāk var piemēroties situācijai), gan mīnuss valsts pārvaldei (neder vienvēidīga pieeja). Taču daudz nopietnāk ir tas, ka ministrijas ir vienādas tajā ziņā, ka katru no tām interesē tikai sava joma, bet ne attīstība kopumā. Vēl vairāk – valsts pārvalde bieži darbojas bez cēloņu analīzes. Mūsu cerība – Māris Pūķis ar virsplāna palīgiem.

Savukārt mērķtiecību nodrošina Andris Jaunsleinis – gan virzot reālas attīstības virzienā, gan efektizējot pašu darbu. Vēl tagad atceros, ka Valsts kanceleja nāca uz LPS paskatīties, kā var iztikt bez papīra vēstulēm ar pastmarkām, jo valstī citur tā vēl nebija.

Ne mazāk svarīgi ir strādāt jaukā kompānijā, un te tāda ir, sākot no pirmā stāva līdz augšējam, turklāt ļoti bieži pat pa pāriem – divas Olgas, Guntas, Andras, Zanes, Andri un Jāni, bet arī “vieninieki” spoži, man prieks sadarboties ar Sniedzi, Ivitu, Aino, Vīnetu un pārējiem.

Un kā aizmirst savulaik spožos pagastu pārvaldniekus! Līvija Plavinska “reformējās” bez ministriju (politiķu) ziņas – ar visu Nautrēnu pagastu pārgāja citā rajonā. Gulbenes Nikolajs Stepanovs pareizi novērtēja rajonu nozīmi, reformas gaitā to faktiski saglabāja, gan ar citu nosaukumu. Aivars Lembergs man iemācīja, ka pašvaldības LPS nav biedri, bet ir dalībnieki. Bet tie ir tikai daži piemēri, vēsturē to ir vairāk.

Un vēl mums ir sava māja – gan sava izdevība, gan aprobežojums. Varam būt lepnī – pat mūsu kaimiņam Valsts prezidentam ir gan pils, bet arī kaimiņš tajā. Un arī otrs ievērojamais kaimiņš, Saeima, ir sliktākā stāvoklī – izmētāts pa piecām ēkām. Bet mums viss pa rokai, pat savs pagabiņš. Un ēkai ir arī savi noslēpumi, bet par tiem citureiz.

Jauku gada nogali un veiksmi tālākajā!

Gunta Lukstina *padomniece vides jautājumos*

– Latvijas Pašvaldību savienībā strādāju kopš 2004. gada pavasara, tātad darba stāžs LPS ir jau 12 gadi.

Oficiāli esmu padomniece vides jautājumos un Latvijas Piekastes pašvaldību apvienības (LPPA) sekretāre, tomēr man iznāk piedalīties arī Eiropas Savienības urbāno/pilsētvides attīstības politiku veidošanas un teritorijas attīstības plānošanas jautājumu risināšanā.

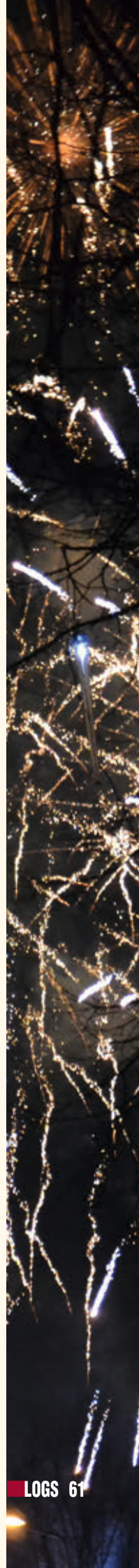
LPS nokļuva no Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas, taču gribu uzsvērt savu darbu pašvaldībā. Pirms darba gaitām ministrijā un pirms vēl kāda laika Rīgas plānošanas reģionā vairākus gadus 90. gadu sākumā strādāju Jūrmalas pilsētas domē. Un šai darba pieredzei pašvaldībā un “pašvaldības gēnam” sevi noteikti ir ļoti, ļoti būtiska nozīme darbā Pašvaldību savienībā.

Šo LPS darba gadu laikā man ir bijusi iespēja vērot pašvaldību attīstību. Esmu ļoti gandarīta par visu to labo, kas paveikts, uzcelts, atjaunots, sakārtots pēdējās desmitgadēs. Manuprāt, īpaši pēdējie gadi raksturīgi ar to, ka pašvaldībām ir bijusi iespēja vairāk laika veltīt gan publiskās infrastruktūras attīstībai, gan apkārtējās vides sakopšanai. Tam pierādījums ir arī Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas organizētā Eiropas Ainavu balva, kurā piedalās arvien vairāk pašvaldību.

Manā pārziņā ir daudzie vides jomas “sami” jeb ES fondu stratēģiskās attīstības mērķi. Viens no tiem ir “piekrastes sams” – SAM 5.5.1. “Dabas un kultūras mantojums”. Tas prasīja lielas pūles, taču, pateicoties visu ieinteresēto pušu sadarbībai, rezultāti būs un nākamā gada laikā gandrīz visas piekrastes pašvaldības varēs gatavot projekta pieteikumus dabas un kultūras mantojuma saglabāšanai un tam nepieciešamās infrastruktūras attīstībai.

Tāpat ar gandarījumu varu atzīmēt, ka šogad tieši pirms valsts svētkiem 17. novembrī Ministru kabinets pieņēma Piekastes publiskās infrastruktūras tematisko plānojumu – pirmo nacionāla līmeņa tematisko plānojumu valstī.

Ar labiem vārdiem gribu atzīmēt visas piekrastes pašvaldības, jo ik gadu, rīkojot LPPA gada sapulci, katrā no tām man bija fantastiska iespēja iepazīties ar pašvaldību sasniegto. Pierādījums labajiem darbiem piekrastes attīstībā un pludmales labiekārtošanā bija

redzams arī šāgada LPPA sanāsmē Grobiņā – Liepājas, Pāvilostas, Rojas, Jūrmalas un Saulkrastu pašvaldību sniegtajās prezentācijās un, protams, skatot un vērtējot pašā Grobiņā izdarīto.

No iekšzemes pašvaldībām negribu kādu īpaši izcelt, tad labi vārdi būtu jāvelta visām par paveikto, bet tomēr – tā kā manas brīvdienas mājas atrodas Madonas novadā, tad iznāk biežāk būt Madonā, un šovasar Madona “spīdēja”, bija tik sakopta un skaista. Prieks par to!

Esmu pateicīga, ka, strādājot LPS, man ir bijusi iespēja sastapt “sirds un dvēseles” cilvēkus no pašvaldībām, tāpat ļoti jaukus un atsaucīgus partnerus no valsts institūcijām un labus kolēģus. Paldies visiem!

Aino Salmiņš padomnieks tehnisko problēmu jautājumos

– Nu jau 14 gadus novecoju kopā ar saviem kolēģiem Mazajā Pils ielā 1. Pēc 12 gadiem Cēsu domē, kur biju gan Cēsu pilsētas domes priekšsēdētāja vietnieks, pēc tam izpilddirektors, pāriet LPS draudzīgajā kolektīvā nemaz nebija grūti, vēl jo vairāk tāpēc, ka puse no Tehnisko problēmu komitejas locekļiem mani jau pazina.

Pirmā darba diena sakrita ar manu dzimšanas dienu, laikam taču liktenis...

Mans lielākais darbaudzinātājs ir pieredze, bet galvenie balsti un uzticamākie sadarbības partneri – pašvaldības. Strādājot izveidojies noteikts pašvaldību “kontingents”, ar kurām konsultējos, turklāt katrā nozarē ar citām pašvaldībām.

Manā pārziņā ir jautājumi, kas ietilpst Satiksmes, Ekonomikas, Aizsardzības un Iekšlietu ministriju kompetencē, dažkārt eju palīgā arī kolēģēm jautājumos, ko mēģina risināt VARAM, piemēram, komunālo jautājumu sadaļā (Ūdenssaimniecības likums un ar to saistītie normatīvie akti, atskurbtuvju problemātika utt.). Sevišķi man imponē tas, ka ministrija, kas atbild par reģionālo politiku, risina atskurbtuvju problemātikā – iespējams, ka teritoriju attīstības indeksi ir tieši jāsaista ar konkrēto atskurbtuvju skaitu, kas zina.

Neesmu skaitītājs, cik atskurbtuves un pašvaldības pa šo laiku esmu apmeklējis, visās noteikti neesmu vēl pabijis. Negribu izcelt nevienu, jo katra pašvaldība

ir unikāla. Tās ir kā mazas vai lielas demokrātijas salīdzināšanas mūsu valstī, vērtība, ko atkarojām Tautas frontes laikos. Tāpēc man allaž patīk satikties un parunāties ar Cēsu pirmo deputātu tautfrontisko iesaukumu. Cik gan jauni un naivi tad bijām, taču brīvību atkarojām! Varu pateikties liktenim, ka biju tur klāt.

Vērtējot tagadējo pašvaldību deputātu un darbinieku aktivitāti un iesaisti LPS dzīvē, uzskatu, ka neko nevar gaidīt rosināt, mudināt, aicināt vai skubināt. Ir jāprot radīt interesi! Politikā arvien vairāk saistošākas kļūst politisko partiju intereses, kādēļ viņus pelt, jo savas pašvaldības interešu vārdā politika ir dažāda. Skumji, ka LPS tiek mēģināts šķelt un dalīt, kas, iespējams, ir daudzu politisko partiju virsmērķis.

Mums visiem ir jāmainās, jo valsts sektorā birokrātija turpina attīstīties, normatīvisms un kontrolējošo institūciju ietekme ievērojami pieaug. Pašvaldībās ienāk jauna paaudze ar citu domāšanu un citu pasaules uztveri, mums, vecajiem, jātur līdz. Liekas, ka arī komiteju sēdes jāveido atraktīvāk, jāreaģē operatīvāk un mērķtiecīgāk. Augstākajos forumos – LPS kongresos mēs izvirzām augstus mērķus, izstrādājam kvalitatīvas rezolūcijas, taču jebkura lieliska ideja sabrūk, ja nepasakām, kā to izdarīt. Lai kā mūsu oponentiem negribētos, joprojām esam stipri, tādēļ mums visiem ir saistošs 26. kongresa moto “Rīt – stiprāki nekā šodien”.

Pašvaldību spēks ir atšķirībā, tās nekad nebūs tikai pakalpojumu centri kā “RIMI”, “BETA” vai “Maxima”, jo tajās ir dažādi cilvēki, intereses un vērtības. Ar pārliecību varu teikt, ka izaugsme vērojama visās pašvaldībās. Mani tikai biedē, ka cilvēki joprojām izbrauc.

Vai es pats būtu gatavs kam radikāli jaunam savā dzīvē, teiksim, mainīt pārraugāmo sfēru? Protams, ir patīkami, ka man uzticas un izmanto manu pieredzi, taču reizēm pārlieku lielais universālisms ietekmē kvalitāti. Tomēr liekas, ka “spēles laukumu” vēl pārredzu pietiekami un neizjūtu vēlmi to mainīt.

Es patiesi lepojos, ka Ministra kabineta balvu par mūža ieguldījumu pašvaldību demokrātijas attīstībā saņēma Andris Jaunsleinis. Vienīgi jutos nedaudz vilnis – pirms apbalvojuma saņemšanas Šefs teica, ka apbalvojumu pelnījis viss kolektīvs. Ja reiz tā, ņēmu un aizbraucu līdz uz balvas pasniegšanas ceremoniju Liepājā, taču man neko citu, izņemot vakariņas, neieveda – skumji.

Tāpat priecājos arī par mūsu ideju ģeneratoru “doktoru Māri Pūķi”, kurš valsts svētkos saņēma Atzinības krustu. Ikdienas komunikācija ar Māri liek domāt nestandartā, līdz ar to cilvēkiem, kuri ir viņa ikdienā, mazāks risks pāriet uz kvadrātveidīgu, standartizētu domāšanu. “Pūķisms” saprātīgās devās ir veselīgs un dzīvībai nav bīstams.

Andris Akermanis padomnieks enerģētikas jautājumos

– Latvijas Pašvaldību savienībā strādāju kopš 2014. gada, un mana galvenā pārraudzības joma ir enerģētika un palaikam arī citi tehniski un komunālie jautājumi. Paraleli kā eksperts/izpildītājs esmu iesaistīts divos ES projektos: “CITYnvest” – par ēku renovāciju un “Baltic Integrid – ‘offshore’ vēju parku attīstības iespējas Baltijas jūrā”.

Pašvaldību savienībā nokļuvi no Latvijas Siltumuzņēmumu asociācijas (LSUA), taču pašvaldībā pastāvīgi esmu strādājis no 1990. līdz 1994. gadam. Sākumā biju Rīgas Zemgales priekšpilsētas TDP, vēlāk – valdes priekšsēdētāja vietnieks, gāju cauri visām Rīgas pašvaldības cīņiņu un struktūras peripetijām, biju arī Rīgas domnieks. Daudzo tikšanos un sēžu galvenā pamattēma bija ķīviņi par budžeta pārdali starp pilsētu un rajoniem (priekšpilsētām). Īpaši atmiņā palicis Zemgales priekšpilsētas pašvaldības deputātu balsojums par atdalīšanos no Rīgas pilsētas un atsevišķas pilsētas izveidi kopā ar Kurzemes rajonu (jo Pārdaugavai principā bija atsevišķai pilsētai nepieciešamais – atsevišķa teritorija, budžeti, nesaiņtīta infrastruktūra u.c.). Tad gan pilsētas galva Andris Teikmanis ārdijās, taču Zemgales priekšpilsētas deputāti arī ietiepās un negribēja lēmumu tik vienkārši atcelt.

Tālaika pašvaldības darba pieredze ir nenovērtējama. Toreiz Zemgales priekšpilsētas pašvaldībā tiešām bija grūti darbi, nemaz nerunājot par cīņiņiem ar interfronti un vēlāk – barikāžu aizsardzības organizēšana. No toreizējā darba pašvaldībā man daudz kas ir skaidrs par pašvaldībām. Piedalījos arī LPS dibināšanas kongresā. Tad jau darbaudzinātāju nebija, cīnījāmies paši, kā mācējām.

Pāreja darbā LPS man galīgi nelikās grūta. Dažiem kolēģiem, uzsākot darbu Pašvaldību savienībā, nācies kardināli mainīt dzīvi un nonākt “pretējā nometnē”. Man kardināli neko nevajadzēja mainīt, arī pašvaldību darbs un procedūras bija pazīstamas, bet par “pretējo nometni” daļēji ir taisnība – iepriekš LSUA mans tiešais darbs bija siltumuzņēmumu interešu

lobēšana, tagad jālobē to īpašnieku – pašvaldību intereses. Taču tur ir daudz kopīga.

LPS man ir divi darbaudzinātāji – Aino Salmiņš mani darbaudzina par praktiskajiem LPS darba jautājumiem (enerģētiku un citiem) un Māris Pūķis – par pašvaldību un valsts ideoloģiskajiem un vispār – plašāka skatījuma jautājumiem (kurp iet un kur jāiet pašvaldībām un valstij). Ar LPS “idejisko tēvu” Māri Pūķi esam kopā daudz strādājuši jau iepriekš – viņš Kurzemes rajonā, es – Zemgales priekšpilsētas pašvaldībā, risinot pašvaldību jautājumus.

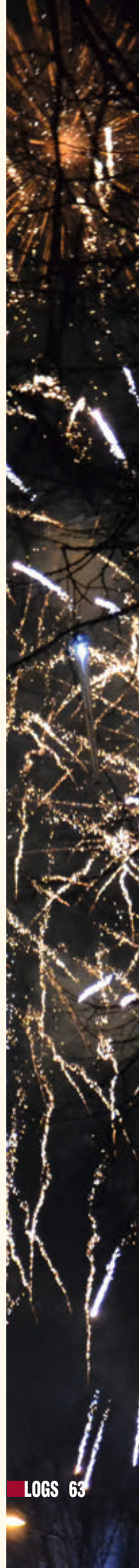
Ar tagadējām pašvaldībām vairāk sanācis tikties saistībā ar siltumuzņēmumiem – esmu organizējis “siltumnieku” izbraukumus uz visiem lielākajiem siltuma uzņēmumiem, un tikšanās reizēs bieži piedalījusies arī pašvaldības vadība. Pilsētu un novadu izaugsmi es profesionāli vērtēju caur siltumapgādes prizmu, un lielākā siltumapgādes izaugsme man liekas Liepājā, Rīgā, Ventspilī, Jelgavā u.c. Apciemojot siltumuzņēmumus un arī pilsētas, ir gandarījums, ka siltumnieku (un arī LSUA) darbs nav bijis veltīgs.

Stādoties priekšā kā LPS pārstāvim, man nav nācies skaidrot, kas ir Pašvaldību savienība, LPS pazīst. Parasti vecie kolēģi satiekoties uzdod jautājumu, ko tieši es patlaban daru savienībā, un viņu attieksme nav mainījusies. Saiknes ar vecajiem draugiem un paziņām cenšos saglabāt, arī ilggadējo LSUA prezidentu Leonu Žutautu no Saldus, Barikāžu fonda vadītāju Renāru Zaļo, “Latvenergo” ilggadējo “seju” Ilmāru Stukli un citiem. Par saviem tagadējiem galvenajiem balstiem un uzticamākajiem sadarbības partneriem, risinot man uzticētos jautājumus, uzskatu reģionālās enerģētikas aģentūras, arī vairākus Ekonomikas ministrijas departamentus.

Kā skaidroju to, ka ne visas pašvaldības aktīvi līdzdarbojas LPS norisēs? Domāju, ka visa pamatā ir pašu cilvēku redzesloka plašums un vēlme ietekmēt procesus valstī un pašvaldībās. Tādēļ daļa līdzdarbojas, daļa – ne.

Vai es būtu gatavs mainīt pārraugāmo jomu? Atbilde vienkārša: ja būtu jāmaina – mainītu. Savā dzīvē jau esmu mainījis sava darba sfēras – sākumā bija zinātne, bet diemžēl gandrīz reizē ar ķīmijas doktora disertācijas aizstāvēšanu atnāca Atmoda un sanāca pāriet uz pašvaldības darba sfēru. Pēc pašvaldības perioda atradu nodarbošanos enerģētikā (20 gadi siltumapgādē). Mana pieredze vairāk saistīta ar saimniecisko (komunālo, enerģētikas) sfēru, kas man liktos saistošākā.

LPS kolektīvā starp jaunajiem un pieredzējušajiem kolēģiem ir vēlamā proporcija, bet starp sievietēm un vīriešiem – nav, jo daļais dzimums smagi dominē. Es ļoti cienu erudīciju gan vīriešos, gan sievietēs, un ar to šeit viss kārtībā, tomēr jāatzīst, ka LPS kolektīvs ir sieviešu kolektīvs, kurā vīriešu daļa ir par mazu. Veiksmīgai dzīvei tomēr jābūt *Jiņ* un *Jan* līdzsvaram.

Andra Feldmane padomniece uzņēmējdarbības jautājumos

– Pašvaldību savienībā strādāju trīssarpus gadus. Pārraugu uzņēmējdarbības jomu, kas ietver Joti daudzus aspektus – nodokļus, komercdarbības atbalstu, struktūrfondus, grantu programmas, iepirkumus un tamlīdzīgi. Esmu priecīga, ka ir izdevies ne tikai izveidot uzņēmējdarbības atbalsta tīklu, bet arī

iesaistīt tajā gandrīz visas pašvaldības. Līdz tam LPS nebija uzņēmējdarbības padomnieka, un domāju, ka Pašvaldību savienībai varēju būt īpaši noderīga, kad sākās Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda programmu izveide un notika kritēriju saskaņošana Uzraudzības komitejā, jo tieši šajā procesā noderēja mana līdzšinējā darba pieredze.

Pats grūtākais, uzsākot darbu LPS, bija nepieciešamība “ielēkt” visai smagos un sarežģītos politikas un struktūrfondu jautājumos. Tā, piemēram, mēs vēlējamies, lai Ekonomikas ministrija (EM), izstrādājot finansējumu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVI), vairāk akcentē, ka “rūpniecības segments” ir specifisks segments un tajā būtu nepieciešama komunikācija ar finanšu pakalpojuma sniedzējiem, lai nodrošinātu ražošanas un apstrādes rūpniecības uzņēmumu spēju piesaistīt piemērotāko finansējumu no piemērotiem finanšu avotiem. Kopā ar padomnieci Sanitu Šķilteri mēs aicinājām gan EM, gan ES fondu uzraudzības komitejās apzināties, ka Latvijā riska kapitāla tirgus nav attīstīts un riska kapitāla instrumenta būtība ir stimulēt investīcijas inovatīvos straujas izaugsmes MVU, tad “rūpniecības segments” nav riska kapitāla segments, un ka mums vajadzīgi mūsu ekonomikai pareizi stimuli. No savas puses piedāvājam risinājumu un pasākumus, kas būtu vērsti uz īpaša atbalsta instrumenta – rūpniecības atbalsta fonda – izveidi, jo tas paaugstinātu potenciālu finansēt grūtāk izvērtējamus projektus un uzņēmumus. Tāpat šo instrumentu būtu nepieciešams sasaistīt ar konkrētām prioritārām valsts līmenī attīstāmām nozarēm un reģionālo attīstību. Diemžēl LPS viedoklis ne vienmēr sakrīt ar politiķu iecerēm.

Nokļuvu visai neierastā situācijā – nule esi ienākusi LPS, bet daudzos jautājumos nākas būt konfrontācijā ministrijām, Saeimas komisijām, arī dažādām institūcijām. Lai spētu diskutēt un iebilst, sākumā vajadzēja Joti gatavoties. Tagad ir vieglāk, jo uzkrāta pieredze un galvenais – apzinies, ka drošāk, ja ideju vari labi iesaiņot un piedāvāt kādam no deputātiem.

Ar pašvaldībām esmu saistīta jau kopš 1997. gada,

strādājot par finansisti Pasaules Bankas (PB) izveidotā Pašvaldību kredīšanas fonda pilotprojektā. Vēlāk iegūtās zināšanas PB pilotprojektā izmantoju darbā ar Ziemeļu investīciju bankas un Eiropas Investīciju bankas kredītlīnijām. Visās šajās starptautiskajās institūcijās līdzekļi bija paredzēti pašvaldību infrastruktūrai – galvenokārt vides un siltumapgādes attīstībai. Tie bija ļoti izdevīgi aizdevumi – tolaik Valsts kases aizdevumiem kredītlīkme bija virs 10%, bet, piemēram, Ziemeļu investīciju bankai – tikai no viena līdz diviem procentiem. Tomēr šiem aizdevumiem bija nepieciešams izpildīt noteiktus kritērijus un izstrādāt finanšu aprēķinus ar IRR un NPV (agrāk par izdevumu un ieguvumu analīzi nerunāja). Tā bija mana darbības sfēra, tāpēc strādāju ar pašvaldībām. Biju saistīta arī ar privātās un publiskās partnerības aizsākumiem, kad Latvijā tika uzcelti četri bērnu dārzi. Turklāt senās saites turpinās. Jāatzīst, ka daudzas pašvaldību cilvēkus, ar kuriem sanāca strādāt tolaik, joprojām satieku gluži vai kā tuvus radniekus. Tās ir pavisam citas, ļoti pietuvinātas attiecības, kad viens otram apjautājamies par bērniem, suņiem un kaķiem.

Pirmā darbdiena Pašvaldību savienībā man nesa pārsteigumu, jo, parakstot līgumu, Andris Jaunsleinis pateica, ka pārraudzīšu ne vien uzņēmējdarbību, bet arī publiskā iepirkuma jautājumus! Tolaik aktuāli bija grozījumi Publisko iepirkumu likumā, un atzišos, ka bez praktiskas pieredzes iepirkumu jomā sākumā šos grozījumus pat iztulkoju nepareizi un biju tos uztvērusi no ekonomistes skatījuma. Atceros, ka zvanīju pēc padoma sev zināmām pašvaldībām, zinošiem juristiem, prašņāju, taču arī sapratu, ka katram gadījumam ir tik daudz detaļu, bet kniņš slēpjas tieši tajās mazajās detaļās. Iepirkumu jomā man ļoti palīdzēja kolēģis Aino Salmiņš. Viņš bija saprotošs, un pats svarīgākais – Aino mani nepameta, atrada laiku, lai pārrunātu dažādas publisko iepirkumu detaļas, un mēs divatā gājām uz Saeimas Tautsaimniecības komisiju. Pēc gada LPS “norvēģu projektā” darbam ar iepirkumiem pieņēma Dainu Dzilnu, nu biju brīva no šīs papildjomas. Iepirkumu likuma grozījumi gan tad jau bija pieņemti. Pašlaik top jauni grozījumi. Ja laiks atļaus, plānoju aiziet uz Saeimas trešo lasījumu.

Neatceros gadījumu, kad man kā LPS pārstāvei kādam būtu nācies īpaši skaidrot, kādu organizāciju es pārstāvu. Uzskatu, ka mūsu iestādi zina visi, tās reitings ir augsts. Cits jautājums, vai vienmēr uzklausa un ņem vērā, jo bieži dzird iebildumus. Pateicoties Šefam, LPS prestižs tiek noturēts. Viņam ir gan harizma, gan spēja saliedēt ļoti dažādus viedokļus. Kā to izdosies viņa pēctecim, grūti prognozēt, sevišķi ņemot vērā, cik daudzi vēlas Pašvaldību savienību sašķelt mazos grupējumos. LPS spēks allaž ir bijis lielumā un vienotībā.

Darba gadu laikā spilgtākie iespaidi saistās ar kolektīvajiem pasākumiem. Apzinās, ka tos organizēt nav viegli, vienkāršāk ir nedarīt neko. Kolektīva saliedēšana “Valguma pasaulē”, nesenās Lāčplēša dienas svinības, kur mūsu sekretariāta Guntis Apinis un Nauris Ogorodovs (prāta spēļu dalībnieki) sagatavoja

apjomīgu un daudzpusīgu viktorīnu kolēģiem – šajos pasākumos allaž jūtu, ka rīkotāji ir par mums domājuši. Par to paldies gan viņiem, gan Andrim Jaunsleinim, kurš atļauj to darīt un, par spīti aizņemtībai, piedalās arī pats. Darbdienas mums visiem ir ļoti noslogotas, reizēm pat, laiku taupot, neaizeju pusdienās. Tāpēc brīdis, kad man saka: “Andra, uzpucējies un atnāc!”, tiešām ir manējais.

Saskarsmē ar cilvēkiem mani iepriecina brīži, kad pēc novadīta semināra vai videokonferences kāds pasaka, ka bijusi ļoti laba diskusija. Reizēm sanāk uzstāties ne gluži pēc iepriekšēja plāna, bet “no sirds”. Man bieži nākas braukt uz reģioniem vai pašvaldībām piedalīties semināros, arī uzstāties. Nereti izskan jautājums: “Vai Pašvaldību savienības pārstāve nevēlas mums kaut ko teikt?”, un esmu gandarīta, ja izdodas emocionāla uzruna, par tādiem brīžiem pašai prieks.

Par pašvaldību atšķirīgo aktivitāti domāju arī es – kas man jādara, lai pašvaldību uzņēmējdarbības “tīkliņā” iesaistītos arvien vairāk cilvēku un kā mums visiem kopā saskatīt savus nišas produktus un pakalpojumus un spēt ieraudzīt jaunas sfēras, kuras nepieciešams attīstīt. Esmu pārliecināta, ka mums ir ļoti daudz priekšrocību, mums ir jūra, mājokļi par saprātīgu cenu, salīdzinoši zemas dzīvošanas izmaksas un pats galvenais – šeit mīt izglītoti cilvēki. Esmu apjautusi, ka pašvaldībās strādājošo noslodze ir ļoti liela. Reizumis izskan iebildes, ka LPS prasa viedokļus daudz, bieži un dažādās jomās. Es tiešām cenšos domāt un izdomāt, tomēr joprojām gudroju, kā aktivizēt pašvaldību domu apmaiņu. Pārsvārā organizēju videotiešraides, lai neraustītu cilvēkus uz Rīgu, taču šim variantam ir liels mīnuss – atbraukušie gan sēž zālē, bet neuzdod jautājumus. Iespējams, viņus sasaista doma, ka to redz visā Latvijā. Tiklīdz beidzas tiešraide, jautājumu slūžas atveras ar milzu sparū. Gribētu panākt, lai visi saprot: nav jākautrējas vaicāt, jākautrējas kļūdoties, kaut ko līdz galam nenoskaidrojot. Pašlaik gatavoju videotiešraidi par biznesa inkubatoriem. Kādu brīdi pat svārstījos, vai labāk neaicināt dalībniekus klātienē, tomēr saprotu, cik noslogotas visiem ir gada beigās, tāpēc paliku pie tiešraides. Apzinos, ka informāciju par to, kur var aizvest savus uzņēmējus pieredzes apmaiņā, kā piesaistīt lektorus, kā nodarbināt cilvēkus, dzirdēs ne visas pašvaldības. Tik un tā videotiešraides ir lielisks līdzeklis, lai uzrunātu daudzus. Turklāt videoieraksts reizēm noder pavisam cita iemesla dēļ – lai vēlāk pierādītu kādam speciālistam vai ekspertam to, ka šo viedokli ir paudis viņš. Nemaz nestrīdos, ja dzird: “Nē, Feldmanes kundze, mēs tā nevarējām teikt!” Ieslēdzam ierakstu un... Ieraksts jau ir gandrīz vai kā “akmeņi iecirsts vēstījums”.

Savu pārraugāmo sfēru noteikti nemainītu pret citu, kaut gan tajā pašā laikā uzņēmējdarbības joma aptver gandrīz visu kolēģu jautājumus, piemēram, izglītību, jo tieši saistīta ar darba tirgu. Drīzāk pārmetu sev, ka visu uzņēmējdarbību vēl neesmu aptvērusi, piemēram, tikai pamazām iedziļinos tūrismā.

Guntars Krasovskis padomnieks informācijas tehnoloģiju jautājumos

– Darbojos Latvijas Pašvaldību savienībā kopš 2002. gada novembra un visus šos gadus vienā jomā – tagad to vairāk pazīst kā informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) jomu.

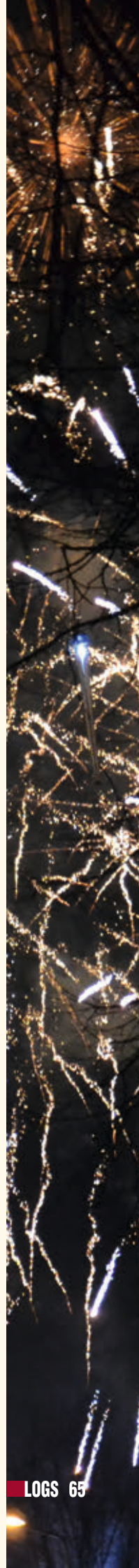
Pašu pirmo darba dienu neatceros, bet todien izjūtas gan – mana darba vieta bija diezgan palielā telpā (tagad tā vairāk zināma kā 4. stāva zāle), kopā ar četriem kolēģiem, kuri

ik pa brīdim ieslīga skaļās kopīgās diskusijās. Nemīti zvanija telefoni, ik pa laikam ienāca kāds no pašvaldību cilvēkiem, kas izraisīja jaunu kopīgu problēmu apspriešanas vilni. Tāds atvērtā biroja piedzīvojuma šoks!

“Darbuzinātāja” man nebija, taču neviens no kolēģiem neatteica padomu un reizēm labdabīgi zobgālgu pamācību, kā rīkoties vai kā risināt problēmas. Līdz tam biju strādājis valsts struktūrās, un šāda darba stila pieredze bija kas jauns. Jāatzīst, ka pašvaldības darba pieredzes man nav, kaut gan problēmu un jautājumu loks, uzsākot darbu LPS, pavisam svešs nebija.

Esmu viens no tiem, par kuriem var teikt, ka nonācis “pretējā nometnes pusē”, jo darbu valsts pārvaldē sāku vēl Valsts reformu ministrijas Pašvaldību departamentā pie direktora Andra Rukmaņa. To tālo 90. gadu izskaņā šo departamentu Andris Jaunsleinis dēvēja par “pašvaldību piekto kolonnu” valsts pārvaldē, ar to apliecinot, ka tika darīts ļoti daudz, lai pašvaldību viedokli valsts pārvaldē ņemtu vērā. Šis rūdījums un pašvaldību problemātikas pārzināšana bija par pamatu, lai pieņemtos darbā LPS, kad atbrīvojās informātikas speciālista vieta. Es jau uzskatu, ka mani pieņēma darbā ne jau Andris Jaunsleinis, bet Jurijs Miķelsons, kurš toreiz vadīja LPS Informātikas apakškomiteju un bija Rīgas domes Izglītības un kultūras komitejas vadītājs. Rīgas domē bija mana darba intervija gan ar Andri Jaunsleini, gan Juri Miķelsonu. Abi kungi sīki un smalki iztaujāja mani par motivāciju darbam un “biedēja” ar darba apjomu, kas rezultējās ar Jura Miķelsona piekrišanu pieņemt mani uz pārbaudes laiku. Cik ilgs tas būs, tas gan netika norunāts, jācer, ka varbūt jau ir beidzies!

Pirmo apmeklēto pašvaldību kā LPS pārstāvim tomēr neatceros, taču labi atminos pirmo LPS IT

apakškomiteju, kas bija īstas ugunskrīstības. Vairāki pašvaldību IT speciālisti, kuri toreiz aktīvi darbojās šajā apakškomitejā, strādā vēl šobrīd un ir tikpat zinoši un aktīvi. Tomēr pati pirmā vizīte pašvaldībā man palikusi atmiņā ļoti labi. Tā bija pirmā nedēļa, kad uzsāku darbu Valsts reformu ministrijā pēc darba "Lattelecom". Vēl nebiju pat paspējis iepazīties ar saviem darba pienākumiem, kad jau bija jābrauc uz pašvaldību sanāksmi – Ludzas rajonā. Toreiz rajonu padomes aicināja uz informatīvajām dienām pilsētu un pagastu pašvaldībās. Ludzas rajona padomes priekšsēdētājs Jānis Krivmanis bez iebildēm apsēdināja mani sev blakus prezidijā (kā nu ne, ministrijas pārstāvis no Rīgas!). Man jau uzmetās auksti sviedri. Ar to vēl nebija gana, vajadzēja arī runāt! To nu vairs neatminos, zinu tikai, ka pēc uzrunas biju slapjš no uztraukuma un bailēm, ko Krivmaņa kungs palīdzēja novērst ar draudzīgu atbalstu ne tikai vārdos. Lepojos, ka varēju Jāni ilgus gadus saukt par draugu, ne tikai pašvaldības vadītāju.

Stādoties priekšā kā Pašvaldību savienības pārstāvim, nereti nācies skaidrot, kas ir LPS. Mums pašiem šķiet, ka burtu salikumu LPS zina un pazīst, taču tie, kas ikdienā nav saistīti ar valsts un pašvaldību problemātiku, neko nezina par mums. Pēc nelielas iepazīstināšanas ar pamatdarbības jautājumiem un darba rezultātiem pārsvarā rodas pozitīva attieksme. To gan ne vienmēr var teikt par valsts iestāžu pārstāvjiem. Izveidojies noteikts pieņēmums, ka LPS ir tie, kas parasti rada problēmas ierēdniecībai ar saviem jautājumiem, iebildumiem, prasībām.

Protams, bez pašvaldību atbalsta un viedokļa nav iespējams pilnvērtīgs darbs. Aktīvāko pašvaldību skaitā jāmin Aglonas, Cēsu, Gulbenes, Jelgavas novada, Ventspils, Rīgas, Jelgavas un Jūrmalas pilsētas pārstāvji. Ļoti spēcīgs partneris ir kompānija "ZZ Dats" – viņu profesionalitāte un zināšanas bieži palīdzējušas aizstāvēt pašvaldību intereses.

Manuprāt, virziens, kurā LPS vajadzētu vairāk darboties, – sniegt pašvaldībām iespēju piekļūt jau izanalizētiem, apkopotiem datiem gan par konkrēto jomu, gan par pašvaldību darbu kopumā, tā teikt, radīt pievienoto vērtību informācijai.

Kā es skaidroju to, kādēļ ne visas pašvaldības aktīvi līdzdarbojas LPS norisēs? Domāju, ka tā nav LPS "vaina", varbūt mainās paaudzes? Lai atceramies pirmos kongresus – bija nepieciešamas pat divas dienas, līdz apsprieda un izdiskutēja kopīgos viedokļus! Pie mikrofoniem stāvēja runātgribētāju rinda – katram savs viedoklis, kas bija jāaizstāv, katram bija pārliecība, kas jāpauž. Dzīve nebija tik elektronizēta, informācijas aprīte ne tik strauja. Šodienas informācijas pārbaģātībā vairs nav nepieciešama klātienē diskusija, viedokļi bieži tiek apspriesti un formulēti publiskajā telpā.

Vai esmu apmierināts ar savu pārraugāmo sfēru? IKT jautājumi jau sen pārvērtušies no iestāžu atbalsta funkcijas par tās pamata kodolu. Neviena pašvaldība, neviena valsts iestāde nav iedomājama bez informāci-

jas sistēmām, bez to savstarpējās sasaistes un kopdarbības. Tēlaini runājot, Latvijas valsts veidošana šobrīd notiek interneta vidē, un tajā vēl ir daudz darāmā.

Pašvaldību savienībā man vislabāk patīk LPS darba stils, kas reizē ir brīvs, atbildīgs un grūts. Brīvs – jo neesi "piesiets" darba galdam un darba laikam, ir visas iespējas strādāt attālināti. Atbildīgs – jo par tev uzticēto "pārraugāmo sfēru" ir jāzina daudz, nemitīgi jāseko līdzi visiem jaunumiem, pašam jāpieņem arī atbildīgi lēmumi. Grūts – jo attālinātā darba iespējas saplūcina darba un mājas laiku, nojaucot strikto dalījumu – darbs, mājas, darbs, mājas. Bet tā jau vairs nav LPS iezīme, tā ir šā laikmeta iezīme.

Kamēr visa valsts pārvalde nav pārcēlusies uz Grīziņkalnu vai Pārdaugavu, tikmēr LPS ir ļoti labā vietā – salīdzinoši ātri var nokļūt uz sanāksmēm gandrīz jebkurā iestādē. Man gan LPS mitne neasociējas ar Vecrīgu, ar lielu izbrīnu noraugos agrajos tūristos, kas ar karti rokā jau pulksten astoņos no rīta staigā pa Pils laukumu. Šis ir ļoti kluss un mierīgs Vecrīgas stūris, kas kļūst skaļāks tikai vasarās no organizēto tūristu kolonnām vai pēc LPS sanāksmēm, kad visi dalībnieki reizē steig prom savās ikdienas darīšanās.

Mana mīļākā vieta LPS namiņā – nē, vieta, ar ko lepojos, ir 4. stāva zāle. Tā jau kļuvusi leģendāra, un cerams, ka varēsim vēl to uzlabot, lai nodrošinātu vēl kvalitatīvāku servisu.

Jānis Upenieks

NFI projekta IT administrators

– Darba stāžs Pašvaldību savienībā man ir trīs gadi. Šis laiks pagājis kopā ar "norvēģu projektu" (NFI) un tā dalībniekiem. Manos darba pienākumos ietilpst BLIS informācijas sistēmas uzturēšana, dažādu veidu datu analizēšana un vizualizēšana.

Kad reizēm bijis jānosauca sava darbavieta, nekad nav nācies izjust neizpratni par to, kas ir Latvijas Pašvaldību savienība. Cilvēki ne tikai ir ļoti informēti, kas ir Pašvaldību savienība jeb LPS, bet arī tās darbiniekus vērtē ļoti augstu kā augsta līmeņa profesionāļus.

Elita Kresse

padomniece ārējo sakaru jautājumos

– Mans darba stāžs Latvijas Pašvaldību savienībā ir 20 gadi, joma – ārējie sakari un projekti.

Mums visiem ir Joti paveicies, jo pašvaldībām pieder sava mītne Vecrīgas sirdī, Mazajā Pils ielā 1. Tā ir ēka ar mājīgu atmosfēru un dzīvesgudriem kolēģiem. Mājas viesi – pašvaldību ļaudis un mūsu sadarbības partneri – te vienmēr var justies gaidīti un, braucot citās darīšanās uz Rīgu, vienlaikus iegriezties arī LPS mītnē, zinot, ka allaž tiks silti uzņemti, uzklausti un uzcie-nāti ar tēju vai kafiju.

Mūsu nams ir vairāk nekā 200 gadus sens, to 1788. gadā uzbūvējis viens no izcilākajiem Latvijas arhitektiem Kristofs Hāberlands (1750–1803) kā dzīvojamo namu drēbniekmeistaram Johanam Frīdriham Vēberam. Par to, kā namā jutās skroderis, vēsture klusē, bet mēs šeit jūtamies Joti labi.

Māja gadu gaitā piedzīvojusi dažādas pārbūves un pārkārtojumus, un tagad katram ir iespēja izvēlēties, pa kurām kāpnēm doties uz sanāksmju zāli – pa senajām, šaurajām vītņu kāpnēm vai pa platajām dzelzsbetona. Jāatzīst, ka, sākot strādāt Latvijas Pašvaldību savienībā, man dažkārt gadījās “apmaldīties” trepju un gaiteņu labirintos. Tagad LPS ir nama vienīgais īpašnieks, bet pagājušā gadsimta 90. gados te zem viena jumta sadzīvoja gan Pašvaldību savienība un Vides ministrijas departaments, gan Biznesa skola, veikals un kafējnīca.

“Pastāvēs, kas pārvērtīsies” – šos Raiņa pravietiskos vārdus var pilnībā attiecināt uz mūsu māju, pašvaldībām un ikvienu no mums. Pārvērtīsimies?!

Ligita Pudža

padomniece ārējo sakaru jautājumos

– Pašvaldību savienībā strādāju jau trīs gadus. Mani galvenie pienākumi līdz šim bija saistīti ar Norvēģijas Finanšu instrumenta (NFI) projekta “Lietpratīga pārvaldība un Latvijas pašvaldību veikspējas uzlabošana” vadīšanu. Darbā LPS noteikti palīdz mana 20 gadu pieredze ārējo sakaru jomā Liepājas pilsētas domē.

Neatceros pirmo apmeklēto pašvaldību kā LPS darbiniecei, taču katrā ziņā tas ir viens no maniem

ieguvumiem kā NFI projekta vadītājai – iespēja apmeklēt un iepazīt tādas pašvaldības, kur līdz šim nebija nācies būt, piemēram, Gulbenē, Alojā, Pārgaujā, Amatā un citur. Latvijā ir aizrautīgi, gudri un radoši ļaudis!

Priecājos, ka varu strādāt Pašvaldību savienībā un mītam Vecrīgā. Ir interesanti “dzīvot” ēkā ar 200 gadu vēsturi – iztēloties, kādi cilvēki spēruši soļus uz šīm kāpnēm, kas reiz atradies mana darba kabineta vietā...

Kristīne Kūlīte

padomniece ārējo sakaru jautājumos

– Jau piecus gadus Pašvaldību savienībā pār-raugu ārējo sakaru jomu.

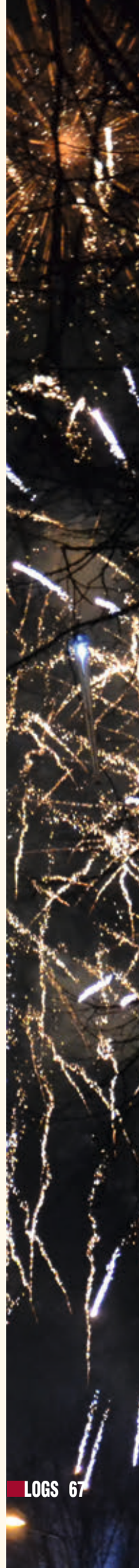
Atceros pirmo apmeklēto pašvaldību – kopā ar kolēģēm no Ārējo sakaru nodaļas īsi pirms Lāčplēša dienas braucām uz Pārgaujas novadu. Tikšanās mērķis bija uzzināt, kāda sadarbība novadam notiek ar citām pašvaldībām ārvalstīs, tomēr apciemojums izvērsās daudz plašāks un patīkamu pasākumu piepildīts – protams, satikām pašvaldības vadītāju Hardiju Ventu, piedalījāmies Lāčplēša dienai veltītajā skrējienā (tiesa gan, skatītāju lomā), apmeklējām “Straupes” piena pārstrādes uzņēmumu un noslēgumā piedalījāmies lāpu gājienā.

Līdzīgi vizītei Pārgaujas novadā mūs Joti sirsnīgi uzņēma arī Priekuļu un Priekules novados. Darba gaitā esmu bijusi daudzās pašvaldībās, piedaloties dažādos pasākumos, pavadot ārvalstu delegācijas un jāteic – katra pašvaldība pārsteidz ar kaut ko savu. Man vienmēr prieks redzēt, kā pašvaldību vadītāji ar lepnumu seņā stāsta par savu pašvaldību, tajā paveikto un nākotnes plāniem.

Visvairāk mani pārsteigusi Jelgava. Pirms desmit gadiem pārvācos no Jelgavas uz dzīvi citā valstī un, pirms pieciem gadiem atgriežoties, nespēju noticēt savām acīm, kā pilsēta izmainījusies. Joprojām nevaru vien nopriecāties par jauno promenādi un iespēju jelgavniekiem vasaras karstajās dienās izpeldēties.

Katram no mums aizvadītajos gados iznācis sastapt daudzus cilvēkus – gan VIP, gan ierindas ļaudis.

Strādājot dažādos projektos sadarbībā ar citu valstu pašvaldībām un organizācijām, esmu sastapusi un iepazinusi ļoti daudz cilvēku, un ar daudziem sadarbība turpinās joprojām. Šāda sadarbība atver apvārnus, ļauj iepazīt citas kultūras, aptvert kopējos izaicinājumus un dažkārt kopīgi tos risināt.

Esmu apmierināta ar LPS kolektīvu, kurā proporcijas starp jauniešiem un pieredzējušajiem kolēģiem un starp sievietēm un vīriešiem nu jau kļuvušas vēlamākas. Prieks, ka kolektīvam pēdējo gadu laikā pievienojušies gados jauni kolēģi. Nākotnē taču kādam būs jāpārņem pieredzējušo biedru loma.

Guntis Apinis *padomnieks sporta jautājumos,* *saimnieks*

– Pašvaldību savienībā strādāju jau 19 gadus, kopš 1997. gada 3. novembra. 1. novembris toreiz iekrita sestdienā, bet 2. novembris – svētdienā. Pārraugu sporta jautājumus, sekretariāta darbus un saimniecības lietas.

LPS nokļuvi no Madonas pašvaldības, kur līdz tam strādāju par skolotāju un futbola treneri. Pirmajā darba dienā ieradās no Baldones pilsētas pašvaldības, pa ceļam šķērsojot Ķekavas pagasta un Baložu pilsētas teritorijas. Sākums nebija grūts. Pusotru stundu sēdēju LPS administrācijas sanāsmē un no tajā runātā pilnīgi neko nesapratu. It kā visi runāja latviski...

Toreiz viss arī bija vienkāršāk. Vēstules – tikai papīra formātā, aploksnēs. Iknedējas Infolapa – pa pastu. Internets un e-pasts darbam vēl netika izmantoti, tikai nedarbiem, turklāt tas bija nežēlīgi dārgs prieks.

Precīzi varu pateikt, cik pašvaldības pa šo laiku apmeklētas: atbilstoši pašreizējam iedalījumam – esmu bijis 119 pašvaldībās. Vienmēr patikusi Tērvete, tāpat Užava un Bauska. Pēdējos gados arvien patīkamāk iegriezties dzimtajā Madonas novadā. Vispār kā alus cienītājam man šķiet – ja jau valstī turpināt administratīvi teritoriālo reformu, tad apsverama būtu doma izveidot Brenguļu un Valmiermuižas novadus, kā arī apvienot Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas novadu vienā – Piebalgas novadā. Arī Rīgā no Ziemeļu rajona varētu atdalīt Aldara priekšpilsētu.

Staigājot un braukājot pa Latviju un stādoties priekšā kā LPS pārstāvim, dažreiz nācies skaidrot, kas ir

LPS, bet vienmēr palīdzējis tas, ka nav nepieciešams skaidrot, kas ir Andris Jaunsleinis.

Par saviem galvenajiem balstiem, risinot man uzticētos jautājumus, uzskatu zināšanas un dzīves pieredzi, bet uzticamākie sadarbības partneri – mobilais telefons, dators un “One” dokumentu aprites sistēma.

Kā skaidroju to, kāpēc dažu pašvaldību pārstāvji (ne tikai vadītāji) aktīvi līdzdarbojas LPS norisēs, bet daži stāv nomaļus? Tas nozīmē, ka pašvaldībās strādā patstāvīgi, gudri un domājoši cilvēki, kuri paši izlemj, kas viņiem darāms. Rosināt nevienu nevajag – kad vajadzēs, viņi tāpat piedalīsies.

Mans priekšlikums LPS darba uzlabošanai nākotnē – vajadzētu divkārtot sasniegumus un līdz nullei samazināt neveiksmes.

Daži uzskata, ka kolektīvā jābūt samērīgai proporcijai starp jauniešiem un pieredzējušajiem kolēģiem un starp sievietēm un vīriešiem. LPS kolektīvā šādas proporcijas izveidojušās, pamatojoties uz kolēģu kompetenci un spēju veikt savu darbu. Kaut ko mainīt mākslīgi nebūtu pareizi, turklāt kāpēc tieši šie kritēriji? Varbūt izvērtēt, vai ir pareiza seriālu/futbola vērotāju, tējas/kafijas lietotāju, sapņotāju/racionālistu, suņu/kaķu mīļotāju proporcija?

Atzīstu, ka LPS mītnes vieta ir lieliska! Vēlreiz patiešām – kā slavenajā Aleksandra Kublinska dziesmā – var sajust “senu gadsimtu soļus”. Arī nama senā vēsture man ir svarīga. Vispār domāju, ka tikai kolēģim Jānim Piešņam tā ir vēl svarīgāka nekā man. Tā kā pārraugu LPS saimniecību jau gandrīz 20 gadus, esmu izložņājis katru LPS namiņa vietu un katra no tām man ir tuva un mīļa.

Vai es būtu gatavs mainīt savu pārraugāmo sfēru? Tā kā LPS pārraugu trīs jomas, pilnīgi pietiek, ka ik pa brīdīm pamainu tās. Tā, piemēram, ziemā – no rīta ietērpjos alpīnista uzkabē, uzkāpju uz LPS ēkas jumta notīrīt sniegu, bet pēc pāris stundām uzvalkā un ar šlipsi ap kaklu dodos uz Nacionālās sporta padomes sēdi. Neticu, ka šādas lomu maiņas piedzīvo kāds cits no tur ap galdu sēdošajiem kungiem.

Jautājums, uz kuru es noteikti gribētu atbildēt – kā tev iet? Lieliski!

Andra Rakšte *sekretariāta vadītāja, padomniece* *novadu darbības jautājumos*

– Gandrīz nemanot aizritējuši jau desmit gadi, kopš esmu Pašvaldību savienībā, pārraugot sekretariāta darbu un veicot dažādus papildu pienākumus – biju palīdzē Aino Salmiņam tehnisko problēmu jau-

tājumos, kādu laiku arī darbojos ar izpildītājiem (aizvietoju Bruno Otersonu, kad viņš slimoja), esmu Lielās Talkas darba grupas locekle – divus gadus vadīju Pagalmu kustību, organizēju arī “Latvenego” elektrības karšu iznīgināšanu pašvaldībām, piedalījos konkursa “Sakoptākais Latvijas pagasts” un konkursa “Eiropas Gada pašvaldība” organizēšanā, kā arī citu pasākumu rīkošanā un pavisam nesen – darbs ar Novadu apvienību.

LPS nokļuvu 2006. gada 2. janvārī kā Latvijas Lauksaimniecības universitātes Ekonomikas un vadības fakultātes studente, kad pieteicos šeit praksē. Tobrīd pat nenojautu, ka pēc mēneša mani pieņems darbā par sekretāri. Man tā bija un ir pirmā pastāvīgā darbavieta, un par to ļoti priecājos, jo laika gaitā esmu bijusi gan sekretāre, gan sekretariāta vadītāja, gan iepazinusi citu padomnieku darbu, esmu darbojusies un darbojos dažādās sfērās.

Pirmā pašvaldība, ko apmeklēju, bija Ērgļi – mans pirmais kongress, kas notika 2006. gada 19. maijā. Toreiz guvu pirmo pieredzi, kas tad ir kongress, un mēģināju atpazīt un iepazīt kādu no vairāk nekā 500 pašvaldību vadītājiem.

Tā kā mana dzimtā puse ir Latgalē, nereti šo gadu laikā bijis jāmēro tālais ceļš uz mājām, un viennozīmīgi varu teikt, ka pašvaldības ir ļoti mainījušās, kaut vai vizuāli. Taču vislielāko priekšstatu par pašvaldību izaugsmi esmu guvusi tieši konkursā “Eiropas Gada pašvaldība”, kad sanāca pabūt ļoti daudzās pašvaldībās un to iestādēs (gan izglītības, gan sociālās, gan kultūras, medicīnas – visdažādāko jomu), tad arī radās daudz lielāks priekšstats par cilvēku iespējām tur uz vietas, pakalpojumiem, kas viņiem ir pieejami, un šajās reizēs arī pašai sev ir nācies atzīt, ka es gribētu dzīvot tieši tur, nevis Rīgā.

Tā nu sanācis, ka, darbojoties Lielās Talkas organizatoru vidū, esmu tikusies ar vairākiem Valsts prezidentiem – gan Valdi Zatleru, gan Andri Bērziņu un ceru, ka pavisam drīz arī ar Raimonu Vējoni. Tas tiešām ir pagodinājoši – spiest viņiem roku un stāstīt par idejām un lietām, kas rūp – jo mēs jau visi strādājam Latvijas labā.

Spilgtākais notikums, kas saistās ar LPS ikdienu vai svētku reizēm, noteikti ir 2009. gada 16. novembris, kad mūsu Šefs saņēma Triju Zvaigžņu ordeni. Mēs visā LPS ēkā sadedzām svečītes, izveidojot svečīšu ceļu un tādā veidā viņu sagaidot un godinot. Tas bija kārtējais apliecinājums man pašai, ka Andris Jaunsleinis ir mana autoritāte kopš dienas, kad šeit

sāku strādāt; viņš ir lielisks cilvēks un izcila personība! Un arī šogad – zīmīgi, ka septiņus gadus vēlāk, tieši tajā pašā dienā, 16. novembrī, Andrim pasniedza arī Ministru kabineta balvu. Pati diemžēl nevarēju būt klāt Liepājā, bet tieši tajā laikā braucu mājup no darba un telefonā ieslēdzu tiešraidi no balvas pasniegšanas ceremonijas – sēdēju trolejbusā un birdināju asaras par to, ka šis izcilais cilvēks ir mans Šefs!

Man ir arī lieliski kolēģi sekretariātā – vienmēr varu uz viņiem paļauties, tas ir mans lielākais balsts.

Darbu gaitā esmu sapratusi, ka man patīk organizēt (sanāksmes, pasākumus, konferences, konkursu vērtēšanas u.c.), un šķiet, tas arī padodas – salikt visu pa plauktiņiem un pārdomāt visdažādākās nianšes, lai pasākums izdotos. Un, ja tas ir izdevies bez aizķeršanās, tad rodas vislielākais gandarījums. Nereti liekas, ka manus kolēģus gandarījuma izjūta apciemo reti, jo savās sfērās viņi cīnās kā zvēri, bet iznākums diemžēl ne vienmēr ir no viņiem atkarīgs. Man laikam patīk tāds darbs, kurā redzu rezultātu, kas atkarīgs no mana darba, tāpēc diez vai es spētu būt padomniece un visu laiku cīnīties...

LPS namiņam Vecrīgā noteikti ir sava aura. Nez kāpēc tad, kad šeit sāku strādāt, vakaros palikt darbā pēdējai likās neomulīgi, bet tagad esmu iemīļojusi gan šo namu, gan vietu. Žēl, ka mums nav iespējams uzkāpt uz šā nama jumta (tur ir tikai pavisam maziņa vietīņa, kur apstāties), taču vienreiz es tur esmu bijusi, un tas ir pavisam cits skats uz Vecrīgu.

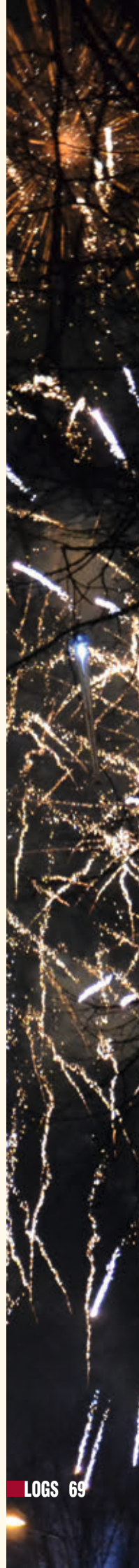

Zane Začeva sekretāre

– Strādāju LPS kopš 2014. gada jūnija vidus, esmu sekretāre ar dažādiem citiem papildu pienākumiem, kas saistīti ar iepirkumiem un jaunatni.

Mācoties Latvijas Lauksaimniecības universitātē, mums tika piedāvāta iespēja braukt ekskursijā uz Pašvaldību savienību. Nenoliegšu, iepriekš par šādu iestādi neko nezināju. Pēc ekskursijas nolēmu pieiet uz prakses vietu Latvijas Pašvaldību savienībā, kur mani arī apstiprināja. Sāku iet praksē LPS, iepatīkās kolēģi, atmosfēra un nodomāju, ka kādreiz gribētu tur strādāt. Pēc pāris mēnešiem mani uzaicināja

uz darba pārrunām un tiku pieņemta darbā LPS par sekretāri.

Pirmās dienas darbā nebija no vieglajām, nācās apgūt šeit ierasto kārtību, taču vienmēr ar visu var tikt galā, ja ir lieliski padomdevēji. Nevar vēlēties labākus sekretariāta kolēģus, jo tādi man jau ir – bargais Guntis, stingrā Andra, tehniskais Nauris un uzticamā Lelde!

Man vienmēr patikusi Jelgava, jo tur pavadīti studiju gadi, taču patik arī vērot, kā pilsēta aug un attīstās, kad vecās putekļu takas aizstāj iespaidīgas būves. Ļoti patik arī LPS mītnes vieta. Mūsu nams ir pats prestižākais un pievilcīgākais visā Vecrīgā – pats Prezidents tik tuvu mums! Mīļākā vieta pašā LPS namiņā man, protams, ir sekretariāts pirmajā stāvā, taču Šefa kabinetā arī izskatās diezgan ērts un gaumīgs.

Nauris Ogorodovs tehniskais sekretārs

– LPS strādāju apaļus 3,5 gadus (ja skaita prakses laiku, tad četrus gadus). Tiešie pienākumi saistīti ar darbu sekretariātā un visdažādākajiem tehniskajiem jautājumiem. Raugoties no cita skatupunkta, es, piedaloties visās LPS komiteju sēdēs, “pārraugu” visas jomas.

LPS nokļuvi tieši no augstskolas. Strādājot Pašvaldību savienībā, iegūtās zināšanas un pieredzi nevar salīdzināt ar augstskolā mācīto. Tādu pieredzi, kādu man ir sniegusi LPS, es nekur citur nebūtu ieguvis. Pirmajās darba dienās man iejusties palīdzēja sekretariāta kolēģi un IT padomnieks Guntars Krasovskis, ierādot visus darāmos darbus un palīdzot ar padomu.

Mana pirmā apmeklētā pašvaldība kā LPS pārstāvim bija Auces novads 2013. gada 8. un 9. augustā, lai piedalītos LPS 24. kongresā. Iespaidīgs forums un jauna pieredze!

Jāatzīst, ka, pirms sāku mācīties augstskolā reģionālās attīstības novirzienu, pats arī īsti nezināju par LPS un ar ko tā īsti nodarbojas. Bieži nācies skaidrot draugiem un paziņām, kas ir Latvijas Pašvaldību savienība un ko es tur daru. Tagad mani skaidrojumi ir daudz precīzāki un pilnīgāki.

Zane Zvaiqzne iepirkumu speciālistes palīdzē

– 2013. gada pavasarī es pieteicos praksē Latvijas Pašvaldību savienībā un jau tā paša gada rudenī mani pieņēma darbā LPS par padomnieces finanšu un ekonomikas jautājumos palīdzē. Nākamā gada vasarā kļuvi par iepirkumu speciālistes palīdzē un esmu šajā statusā joprojām. Strādāju uz pusslodzi un pārejā laikā veiksmīgi studēju Latvijas Universitātē – Juridiskajā fakultātē.

Interesants fakts: esmu jaunākā LPS darbiniece – 22 gadus jauna. Šī ir mana pirmā nopietnā darbavietā. Kad sāku šeit strādāt, biju pabeigusi tikai Rīgas Valsts tehnikumu, un man bija ļoti interesanti salīdzināt savas iegūtās zināšanas ar tām, kas nepieciešamas, sākot strādāt. Pēc tam iestājos Latvijas Universitātē un sāku studēt tiesību zinātnei. Šķita ļoti piemērots virziens, lai gūtu vispārēju priekšstatu par tēmu “Kas notiek mūsu valstī?!” un likās, ka šādas zināšanas noderētu, ja vēlos turpināt strādāt LPS arī nākotnē.

Kolēģi bieži pārspriež, kā celt pašvaldību aktivitāti un iesaistīt LPS norisēs. Man šķiet, ka tas ir atkarīgs no cilvēkiem – gan tiem, kuri darbojas pašvaldībā, gan no pilsētas vai novada iedzīvotājiem. Es pievērsu uzmanību cilvēku raksturiem, mentalitātei, vērtībām, vajadzībām un citiem apsvērumiem un esmu ievērojusi, ka katrā apdzīvotā vietā tie ir citādāki. Manuprāt, tāpēc arī pašvaldību aktivitāte ir atšķirīga – kas vienam aktuāli, citam – nē un otrādi.

Tā kā es vairāk komunicēju ar vienaudžiem, tad varu teikt, ka 95 procenti no tiem jauniešiem, ar kuriem esmu runājusi par darbu vai pieminējusi savu darbavietu, šādu vārdu salikumu – Latvijas Pašvaldību savienība – dzird pirmo reizi un viņiem nav ne jausmas, ar ko nodarbojas LPS. Arī vecāka gadagājuma cilvēki bieži vien nezina, kas šī ir par organizāciju, taču visi vienmēr ļoti priecājas par mani un saka, ka esmu atradusi labu darbavietu, pat īsti nezinot, ko es šeit daru un ar ko vispār nodarbojas LPS.

Nezinu, kā vērtēt vēlāmās proporcijas starp jaunajiem un pieredzējušajiem kolēģiem LPS kolektīvā, jo manā ieskatā galvenā nozīme ir zināšanām. LPS šābrīža dar-

biniekus nespēs aizstāt kāds jauniešs, kas tikko iegūvis maģistra grādu un nav nekur strādājis pirms tam. Nepieciešama dzīves pieredze. Es pati esmu atvērta dažādiem izaicinājumiem.

Man ļoti patīk LPS māja un atrašanās vieta. Iegūstot jaunus kolēģus, pieaug cilvēku skaits vienā kabinetā. Vienā ziņā tas ir labi, jo varam konsultēties savā starpā, bet mīnuss tāds, ka dažreiz šādā sabiedrībā grūti sakopot domas. Mīļākā vieta LPS namiņā? Priekšsēža kabinets, jo esmu tur bijusi trīs gados trīs reizes. Ja man būtu jāapraksta, kā tur izskatās, noteikti neatcerētos.

Olga Dzenovska grāmatvede

– Mani nodarbina jautājums: kāpēc notiek tā, ka “gadi skrien kā stirnas un nenāk atpakaļ”. Tā nu Pašvaldību savienībā man aizskrējuši 20 darba gadi. Neesmu arī par to noskumusi, jo darbs ļoti patīk un daru to ar prieku. Esmu gan nonākusi pie secinājuma, ka grāmatvedis pats neko īpaši nedara, bet caurām dienām ar desmit ciparu palīdzību attēlo to, ko dara citi. Grāmatvedim ir vieglāk, ja jāatspoguļo gudru cilvēku rīcība. Man ir veicies, tāpēc strādāt bijis viegli. Tas attiecas arī uz saskarsmi ar pašvaldībām.

Mana darba vieta LPS telpās ir pati interesantākā – uz visiem skatos “no augšas”. No ceturtā stāva trim logiem pārredzu daudzus valsts svarīgākos notikumus, kas notiek pie Valsts prezidenta pils. Vienīgi nemieru rada, pēc manām domām, neveiksmīgi noformētais skvērs pie pils. Tas aizaudzis ar krūmiem, blīviem kokiem un izskatās pēc kopta sēņu mežiņa, nevis labiekārtota reprezentatīva laukuma pie valsts galvenās ēkas.

Mēs katrs esam kādas pašvaldības sīks ritentiņš, kas darbojas, rosās un dzīvo šajā pašvaldībā. Tāpēc gribētos, lai tas ripo uz vienotu skaistu mērķi – labklājīgu Latvijas valsti.

Maija Liepiņa projektu grāmatvede

*“Es saku jums/ jau dienas simt un piecas –/ lai puķi dabūtu,/ ir jānoliecas.”
(Imants Ziedonis, 1984)*

– Šie skaistie Imanta Ziedoņa vārdi mums atgādina, ka nekas nenotiek bez zināmas piepūles. Paldies jums, kas vairāk nekā desmit gadus kopā ar mani ir stādījuši, laistījuši un kopā kopuši mūsu puķi, kas ir kā simbols ikdienas nenogurstošam darbam sabiedrības labā.

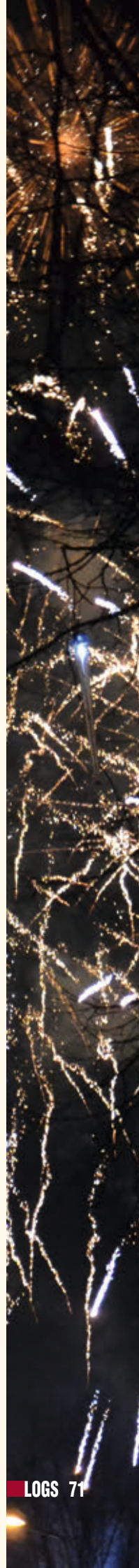
Šajā laikā daudz kas ir mainījies un pilnveidojies, un tur jau slēpjas mūsu spēks – pārmaiņās, atlaižot veco un pieņemot jauno. Dzīvojot līdzīgam un pārmaiņām, ko tas atnes, jo tikai tā mūsu darbs var būt patiesi noderīgs sabiedrībai. Lai mums kopā vēl daudz produktīvu un gaišu darba dienu!

Aģita Kaupuža padomniece Eiropas Savienības jautājumos, LPS Pārstāvniecības Briselē vadītāja

– Pašvaldību savienībā strādāju 12 gadus, sākmā darbojoties LPS Ārējo sakaru nodaļā, bet pēdējos piecus gadus atbildot par Eiropas Savienības jautājumiem un vadot LPS Pārstāvniecību Briselē.

Briselē, stādoties priekšā kā Latvijas Pašvaldību savienības pārstāvei, esmu jau pieradusi, ka Latvijai ļoti bieži jāauc ar Lietuvu to līdzīgo nosaukumu dēļ. Tie ir jo īpaši līdzīgi franču valodā: *Lettonie* – Latvija, *Lithuanie* – Lietuva. Bet vismieklīgākais gadījums bija, kad kāda dāma no Itālijas piekrietoši māja ar galvu, atbildot uz manu jautājumu, vai viņa zina, kur atrodas Rīga: “Protams, ka zinu, tā ir pilsēta netālu no Venēcijas!”

Man viens no emocionālākajiem pasākumiem pēdējo gadu laikā bija Latvijas nacionālais vakars Reģionu komitejā Latvijas Prezidentūras Eiropas Savienības Padomē laikā. Reģionu komitejas locekļiem bijām sagatavojuši muzikālu priekšnesumu, lai iepazīstinātu ar latviešu kultūru un vienlaikus arī dabas ainavām. Divas latviešu mākslinieces – dziedātāja Baiba Bartkeviča, kura tagad ir Liepājas koncertzāles "Lielais dzintars" mākslinieciskā vadītāja, ģitāristes Gundegas Graudiņas pavadījumā izpildīja vairākas Imanta Kalniņa dziesmas. Savukārt fonā vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvji no visām Eiropas Savienības dalībvalstīm varēja vērot skaistākās Latvijas dabas ainavas.

Mana mīļākā vieta LPS namiņā Rīgā ir mūsu grāmatvedes Olgas Dzenovskas kafijas galds, pie kura es dažkārt strādāju, kad vasarās esmu LPS Rīgas birojā – brīnišķīga vieta, lai koncentrētos darbam nopietnā atmosfērā, un ideāls skats uz Rīgas pili!

Garākā prombūtnē esošās kolēģes jaunmāmiņas

Lelde Vazdiķe ar Marku

Ilze Rukute ar vīru Māri un meitām Martu un Grētu

Zane Kaufelde ar Emīlu

Jana Bunkus

padomniece

sabiedrisko attiecību jautājumos

– Šogad pārliecinājos, ka šoks var būt arī pozitīvs! Darbs Latvijas Pašvaldību savienībā ir mans dzīves veiksmes stāsts. Ceļš uz LPS mani atveda pēc desmit gadu darba Inčukalna novada pašvaldībā, pildot sabiedrisko attiecību speciālistes pienākumus. Ja

salīdzina tēlaini ar mājas celšanu, tad darbs pašvaldībā bija manas mājas pamatu ieliešana, sienu uzcelšana un jumta izbūve. Tagad, strādājot LPS, savai mājai ik dienu pārkrāsoju sienas un kāpju uz jumta, lai priecātos, cik jauki dūmo skurstenis. Proti, darbs pašvaldībā mani izveidoja par stabilu sabiedrisko attiecību speciālisti, bet darbs LPS mani veido par profesionāli. Neviena diena šeit nelīdzinās citai, tāpēc gads, kopš esmu šeit, paskrējis ātrāk nekā jebkurš cits gads manā dzīvē.

Atnākot uz LPS, manas pirmās izjūtas bija sajūsma un šoks vienlaicīgi. Priecājos par jauno darbu, bet biju šokā, cik erudīti ir mani kolēģi, vai, pareizāk sakot – cik man daudz vēl jāmacās un jāaug. Sapulcēs visbiežāk sēdēju izbrīnīta – kā viens cilvēks var tik daudz zināt? Un visspilgtākais piemērs bija un ir mans priekšnieks Andris Jaunsleinis. Ja nu par kādu var teikt: cilvēks – enciklopēdija, tad tas ir viņš!

Šoks (tas šogad vienmēr bijis pozitīvs) ir mitējies, jo dienu un veicamo uzdevumu saraksts ir ļoti dažāds, šajā darbā Garlaicības kundze nekad nav iegriezies. Ikvienu jaunu darba uzdevumu uztveru kā pakāpienu, kas dod man iespēju pilnveidoties profesionāli. Šobrīd, inovāciju laikā, vairāk gan runā nevis par pakāpieniem, bet līmeņiem. Tad nu es pacietīgi izeju līmeni pēc līmeņa.

Atnākot strādāt uz Pašvaldību savienību, vienā mirkli ieguvu arī lieliskus un atsaucīgus kolēģus – sabiedrisko attiecību un komunikāciju speciālistus pašvaldībās visā Latvijā. Pleca izjūta ir lieliska! Līmeni pēc līmeņa veidosim aizvien profesionālākas sabiedriskās attiecības. Mums kopā izdosies ne tas vien!

Latvijas Pašvaldību savienībai un visiem kolēģiem 25 gadu jubilejā vēlu nemītīgu izaugsmi, arvien vairāk profesionāli atrisinātus izaicinājumus un iespēju izbaudīt gandarījumu par paveikto! Būvēsim aizvien jaunas profesionālās "mājas", izejot līmeni pa līmeņiem! Savukārt pašvaldībām novēlu it kā bieži dzirdētu, taču visos laikos aktuālu vērtību – saules mūžu!

Arturs Hansons žurnāla "Logs" un "Infolapas" veidotājs

– Kopš 2003. gada maketēju LPS žurnālu "Logs". Sāku tajos senajos laikos, kad datorā atmiņu vēl mērīja megabaitos, nevis gigabaitos un lielākā daļa fotogrāfiju vispirms tapa fotofilmijā, tad uz papīra (fotodarbnīcā) un pēc tam tika ieskenēta datorā un apstrādāta. Pa šo laiku esmu neklātienē iepazinis un iegaumējis lielu daļu tagadējo un bijušo pašvaldību vadītāju un izpilddirektoru.

Vairākus gadus arī redīgēju LPS iknedējas "Infolapu". Tas ir ļāvis iepazīt vairākas valodas: eirolatviešu, projektlatviešu, atskaišlatviešu, likumlatviešu, inglīšlatviešu un latviāņu valodu (par to sīkāk varbūt citreiz, ne svētkos). Tomēr labāk dzīva valoda dzīvā vidē nekā pareiza, bet nedzīva "Saulcerīte stikla kalnā".

LPS novēlu turpināt tās Robina Huda misiju – arvien pieskatīt ministriju un Ministru kabineta noteikumus un aizstāvēt novadu un pilsētu intereses, uzturēt Latvijas novadu sadarbību un saglabāt krāšņu daudzveidību. Sveiks lai dzīvo!

Daina Oliņa žurnāla "Logs" redaktore

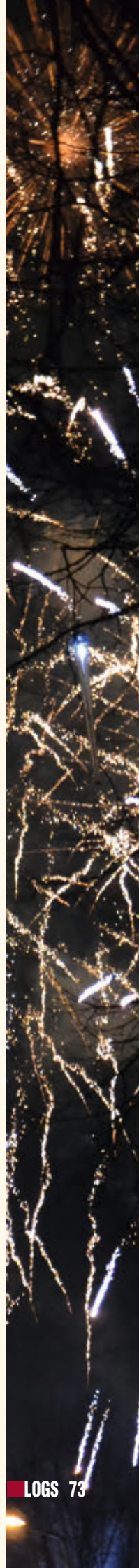

– Šo posteni iemantoju 2002. gada 2. septembrī, jo togad 1. septembris, kad pieklātos sākt jaunu dzīves cēlienu, iegadījās svētdienā. Divnieku un nulļu sablīvējums nelikās pārāk cerīgs un daudzsološs. Ja tobrīd man kāds būtu teicis, ka Vecrīgas "rūķu namiņā" aizsēdēšos ilgāk par visām iepriekšējām avižu un žurnālu redakcijām, droši vien smietos. Bet tas ir noticis, un tagad sevi pieskaitu pie LPS senioru klases.

Lai apslāpētu savu garrakstītājas niķi, šoreiz atbildēšu tikai uz vienu jautājumu – **par mīļāko vietu LPS namā**. Nē, tas nebūs mans rakstāmgalds kā kolēģu vairākumam! Turklāt jau pāris gadus brīvprātīgi esmu atteikusies no šā "aksesuāra" par labu sabiedrisko attiecību speciālistei. Citādi nāktos pārblīvēt vai izārdīt tīkami iekārtoto "Loga" istabiņu. Kam man galds klēpj datoru laikmetā? Ar pārnēsājamo varu "piesēst" ne tikai žurnāla apartamentos, bet jebkurā citā brīvā telpā. Turklāt godīgi atzīstos, ka nopietnāku rakstāmo spēju pievārēt tikai un vienīgi mājas klusumā, gadiem ierastajā "datorkaktā". Laikam tur iegadīties āderu krustpunkts.

Mana mīļākā vieta LPS namā ir... kāpnēs. Ne tie, padomijiski robustie, turklāt nevienādie betona veidojumi, kas aiz pagrieziena otrajā stāvā aizved augšup, bet pamatīgās ozolkoka trepes, kas ik rītu sagaida, tiklīdz esmu ienākusi LPS mītnē. Senam cilvēkam laikam patīk senas un pamatīgas lietas, ne viendienītes.

Ilgus gadus gan pa kāpnēm dipināju, nezinot nekā par to patieso vērtību, līdz kādu dienu mūsu "staiģājošā enciklopēdija" – ne vien reģionālās attīstības jautājumos, bet vēstures likločos un it īpaši arhitektūras šedevru bagātībās – padomnieks Jānis Piešņš, stāvēdams kāpņu lejasgalā, aizrautīgi ienira kādā no sev raksturīgajiem vēstures ekskursiem. Par LPS mītnes arhitektu, nu jau Latvijas Kultūras kanoņā iemūžināto Rīgas pilsētas būvmeistaru Kristofu Hāberlandu (1750–1803), kurš 18. gadsimtā sāka radīt jauno, moderno Rīgu. Mūsu "rūķu namiņš" ir viens no Hāberlanda šedevriem, bet kāpnēs, kas pārdzīvojušas gadu simteņus, ir zīmīgas ar to, ka tādai aušai

mirsusi viņu īpašajās dienās. Varētu jau attaisnoties ar nevaļu, izklaidību, aizmāršību utt., bet labāk pateikšu tagad – vēlu visu to labāko gan tiem, kam pavisam nesen bijušas jubilejas vai gaviļdienas, gan no sirds apsveicu visus tos, kam tas vēl priekšā – gadījumā, ja istajā dienā atkal piemirsīsies.

Pirmo komandējumu biju ieplānojusi uz Līvāniem, jo mans kādreizējais skolasbiedrs un agrāk arī Līvānu pašvaldības vadītājs Visvaldis Gercāns bija stāstījis, ka Līvānos ir tāda “Baltā māja”, kas noteikti esot aprakstīšanas vērtā. Tad nu pieteicos kolēģiem, kuri manis izvēlētajā dienā devās ar mašīnu uz Daugavpili, lai pa ceļam paķer līdzī arī mani. Braucot uz Latgali, noklausījos veselu lekciju un mazliet jau sāku apjēgt, kas ir pašvaldības un ar ko tās nodarbojas. Kad atpapos, Līvāni bija garām, un tā kopā ar pārējiem aizbraucu uz Daugavpili, kur todien notika izpilddirektoru sanāksme. Tā nu nokļuvu ne tajā vietā, kur bija plānots, taču, liekas, uzzināju daudz vairāk, jo kolēģi pa ceļam mani apgaismoja pamatīgi.

Jāsaka, ka tā bija viena no retajām reizēm, kad braucu ar kādu citu un pati nesēdēju pie stūres, parasti jau mans otrais amats ir šoferēšana. To daru tik daudz un bieži, ka nereti liekas, ka dzīvoju mašīnā. Tas gan man jāvis iepazīt tuvākas un tālas vietas un varu apgalvot, ka Latviju pazīstu diezgan labi un varu iztikt bez kartes vai “Waze” aplikācijas. Bet uz Līvāniem aizbraucu citureiz un apciemoju ne tikai “Balto māju”, bet arī visus pagastus.

Pa šo laiku Latvija izbraukāta krustu šķērsu, arī žurnālus izvadājos, un pilnīgi droši zinu, ka esmu bijusi pilnīgi visās 119 pašvaldībās. Par pagastiem šādu 100% apmeklējumu gan nevaru celt galdā. Vairāk sanācis būt Latgalē un, protams, Latvijas piektajā lielajā novadā jeb reģionā – Sēlijā, kas bija, ir un būs man sirdij tuvākais.

Daudzas pašvaldības pamatīgi iepazīnu kopā ar konkursa “Sakoptākais Latvijas pagasts” vērtēšanas komisiju un pirms pāris gadiem ar “Eiropas Gada pašvaldība” vērtētājiem. Šo tradīciju, man liekas, noteikti vajadzētu atjaunot, kas, protams, prasa milzu organizatorisko darbu, līdzekļus un laiku, taču ieguvēji no tā ir visi – gan tie, kas piedalās, gan tie, kas vērtē, gan tie, kas noslēguma ceremonijā viņus sveic. Iespējams, šim konkursam vajadzīga citādāka forma, taču saglabājot pamatideju.

Bet visskaistākie braucieni man bijuši kopā ar vistuvākajiem kolēģiem – Dainu Oliņu un fotogrāfu Ojāru Martinsonu, kad apceļojām malu malas, veidojot publikācijas žurnāla rubrikai “Logs viesos”. Paldies visām pašvaldībām, to vadītājiem un speciālistiem, kas mūs uzņēmuši un atklājuši daļiņu no savas darba ikdienas, bet reizēm arī daļiņu dzīves. Daudzos braucienos tikām arī tālāk par pašvaldību un ciemojāties pie fantastiskiem cilvēkiem viņu mājās un sētās.

No pēdējo gadu braucieniem vissvarīgākais man pašai bija Sēlijas “ceļojums” – gan tāpēc, ka pati visu mūžu esmu sevi saukusi par sēlieti un arī meitām apzināti par dzimšanas vietu izvēlējos Sēlijas lielpilsētu Jēkabpili, kur esmu skolā gājusi, gan tādēļ, ka Sēlija Latvijas kartē un attīstības plānos palikusi pelēkā krāsā. Ja man būtu zelta zivtiņas iespējas, tad trīs vēlēšanās Sēlijas labā būtu šādas: labi un pamatīgi ceļi bez putekļiem, kārtīgu ražotņu izveide, atdzīvinot veco Jēkabpils cukurfabriku, gaļas kombinātu, dzelzsbetona konstrukciju rūpnīcu un citas un radot jaunas darbavietas (kaut kur esmu dzirdējusi, ka senākos laikos Bebrene apkaimē esot bijusi iecere veidot kaut kādu ražotni “Volvo” rūpnīcai, to derētu papētīt – kas zina, varbūt tā tiešām ir iespēja), bet trešā vēlēšanās zelta zivtiņai būtu atdzīvināt veco Staburagu...

Arī man šajos neticami garajos darba gados Pašvaldību savienībā, kas aizskrējuši sprinta tempā, bet ar maratonista izturību, gadījies satikties un iepazīties ar daudziem cilvēkiem – gan VIP personām, gan ierindas ļaudīm. Pēc sarunām gan nevienu šādās kategorijās es nešķiroju. Žurnāla apjoms man neatļauj visus nosaukt vārdā, taču dažus savus “īpašos” cilvēkus es nevaru nenosaukt: Piebalgas Ķencis, kura dāvinātos dzejoļus joprojām glabāju, Jānis Ritums, kura dāvātā loga glezniņa mums kabinetā ir goda vietā, Neretas Jaunsudrabiņa muzeja saimniece Ilze Līduma, kuras gardo zupu labprāt nobaudītu vēl kādureiz, Salas novada “Boļānu” cienmāte Daina Maija Paegle, kura ir veselas grāmatas aprakstīšanas vērtā, trīs Regīnas no Balvu puses – Livke, Kuļša un Brokāne, ar kurām tikāmies Naudaskalnā, Pāvilstas Ziemassvētku “vecenīte”, kuras vārdu sakarā ar tuvajiem Ziemassvētkiem laikam vēl nepieklātos atklāt, un visi, visi “Loga” galvenie varoņi. Paldies jums visiem!

Bet vislielākais paldies jums, cienījamie lasītāji! Mēs jau vēl turpināsim un brauksim arī ciemos.

Man ir paveicies, ka jau padsmīti gadus varam “dziedāt” duetā ar Dainu Oliņu un mums ir tik viszinīgs un profesionāls pavadītājs Arturs Hansons! Cerams, ka mēs kopā sarīkosim vēl daudzus “koncertus”!

Foto: Dita Baumann-Auza

ATPŪTĀI, ATELPĀI, SMAIDĀM

Laiks čukst: "Nopērc mēteli!"

Alga čukst: "Vēl ir silts."

☺ ☺ ☺

Bērns nekādi nevar aizmigt. Sieva ierosina vīram:

- Varbūt man viņam padziedāt?

- Nu, kāpēc uzreiz tik skarbi? Varbūt pamēģināt vēl ar labu?

☺ ☺ ☺

Vīrieti, atceries: ja esi saticis savu sapņu sievieti, no visiem pārējiem sapņiem vari droši atvadīties!

☺ ☺ ☺

Pēterītis nejauši ieskrēja vecāku guļamistabā un aizbiedēja stārķi...

☺ ☺ ☺

Uzraksts tualetē: "Ja sākas bombardēšana, slēpieties zem pisuāra. Pieredze rāda, ka līdz šim tajā neviens vēl nav trāpījis! Apkopēja."

☺ ☺ ☺

Par gaumi nestrīdas, par gaumi brīnās.

☺ ☺ ☺

- Atvainojiet, vai jūs gadījuma pēc nebūtu Arvīda Bērziņa dēls?

- Jā, Arvīda Bērziņa dēls es esmu, bet, ka gadījuma pēc, to gan dzirdu pirmoreiz!

☺ ☺ ☺

- Sveiks! Runā, ka tu esot apprecējies!

- Jā, apprecējos.

- Kāpēc pieņēmi šādu lēmumu?

- Man ļoti nepatika ēst ēdņīcā!

- Un tagad?

- Tagad patīk!

☺ ☺ ☺

Deputāti likumu pieņēma trešajā lasījumā – jo pirmās divas reizes viņi izlasot neko nesaprata.

☺ ☺ ☺

- Vīrs vēlējās, lai es viņam kāzu gadadienā kā dāvanu pasniedzu pati sevi! Bet katrai dāvanai taču jābūt pienācīgi iesaiņotai! Neko darīt, nācās pirkt kleitu, kurpes un rotaslietas! Galu galā – man sava vīra priekam nekā nav žēl!

☺ ☺ ☺

- Kad piedzeros, es ne no viena nebaidos!

- Pat no sievas ne?

- Nu, tik traki es vēl ne reizi neesmu piedzēries!

☺ ☺ ☺

- Kur tu esi?

- Gaidu autobusu.

- Tad pasteidzies!

- Labi, gaidīšu nedaudz ātrāk.

☺ ☺ ☺

Meitene nopirka jaunākā modeļa viedtālruni. Sadaļā "Kontakti" ar vārdu "tētis" ievietoja pilsētas policijas pārvaldes priekšnieka bildi pilnā uniformā, ar vārdu "onkulis" – pilsētas galvenā prokurora, bet "brālis" – labi noauguša specvienības puīša fotogrāfiju. Jau sešas reizes šo telefonu ir mēģinājuši nozagt, bet vienmēr tas nejauši ir atradies!

☺ ☺ ☺

Dīvaini – uz grābekļa visu laiku uzkāpj valdība, bet pa pieri dabū tauta.

☺ ☺ ☺

Gribi neaizmirstamu nakti? Izmēģini pienu ar marinētiem gurķiņiem.

☺ ☺ ☺

Drīz vairs nebūs jēgas urbt bērzā. Pietiks nolikt pie tā burku un sākt skaļi lasīt jaunus likumprojektus. Bērzs pats sāks raudāt sulu.

☺ ☺ ☺

- Zini, ko man parasti saka meitenes?

- Nē.

- Kā tu zināji?

☺ ☺ ☺

Aizgāju uz darbu ar uzzīmētām ūsām. Sievietes, kam ir uzzīmētas uzacis, pateica, ka es esmu idiots.

☺ ☺ ☺

Nopirku cigaretes Igaunijā – ceru, ka degs lēnāk.

☺ ☺ ☺

Droša pazīme, ka randiņš nav izdevies: meitene nemitīgi skatās pulkstenī, ko pati uzzīmējusi sev uz rokas.

☺ ☺ ☺

- Mans puisis uzskata, ka esmu pārāk ziņkārīga. Vismaz tā ir rakstīts viņa dienasgrāmatā.

☺ ☺ ☺

Kā pareizi vārīt pelmeņus?

1. Ieber paciņas saturu katlā.

2. Izmet paciņu.

3. Izvelc paciņu no miskastes un izlasi, cik ilgi jāvēd.

☺ ☺ ☺

- Dakter, man sāp vēders.

- Ko vakar ēdi?

- Cāli.

- Cāli cepi cepešpannā?

- Jā, cāli cepu cepešpannā.

- Cietu cāli cepi cepešpannā?

- Nu, ziniet, laikam jau cietu cāli cepu cepešpannā.

- Cietu cāli cepi caurā cepešpannā?

- Kāpēc cietu cāli cepu caurā cepešpannā?! Sakiet, kas kaiš manam vēderam?

- Nezinu – esmu logopēds. Kā māku, tā palīdzu.

ATVADAS PIRMS (JAUNAS) SATIKŠANĀS

Jūs turat rokās žurnāla "Logs" kārtējo numuru, kas veltīts LPS 25 gadu jubilejai. Šis ir ne tikai kārtējais, bet arī pēdējais papīrā nodrukātais izdevums. Labi zinām, ka attieksme pret šo vairākus gadus apspriesto, taču arvien atlikto izšķiršanos lasītājos ir dažāda. Daļa atviegloti uzelpo – sak', sen tā vajadzēja. Cits tomēr skumst, jo apjauš, cik gaistoša un viendienīga ir virtuālā pasaule. Diezin vai kāds mūsdienīgos e-žurnālus un laikrakstus internetā lapos pēc gadu desmitiem un simtiem, kā tagad meklējam Benjamiņa kundzes "Atpūtu" vai Misiņa bibliotēkā saudzīgi šķirstām vēl senākus, mazliet nodzeltējušus foliantus. Bet LPS Valdes lēmums vairs nav apspriežams, un tam piekrituši arī domnieki, jo tam ir gana daudz plusu – materiālu, finanšu un cilvēkresursu taupīšana; izplatīšanas ērtības utt.

Žurnāls "Logs" daudz un dažādos veidos kopā ar Pašvaldību savienību soli soli vadījis vairāk nekā 21 no 25 gadiem. Sākumā bija dažī izdevumi avīzes formātā – 1991. gada decembrī iznācis pirmais numurs, tad laikraksts izdots laiku pa laikam. 1995. gada maijā pie pašvaldībām nonāca "Loga" īstais priekštecis – žurnāls. Sākumā tā izmērs bija nedaudz mazāks, un krāsaini bija tikai vāki. Nu jau gadiem ierastais A4 formāts četrkrāsu drukā pie lasītājiem pirmoreiz devās 2001. gada decembrī. Pārmaiņu vēji "Logu" skāruši arī citos aspektos – pirms novadu reformas, kad pašvaldību skaits pārsniedza sešus simtus, visus žurnālus pakojām un nosūtījām aploksnēs, ko uzticējām "Latvijas Pastam".

Izveidojot lielos novadus, kļuva skaidrs, ka ar vienu, diviem, pat desmit eksemplāriem dažā pašvaldībā nepietiks pat katrai pagasta pārvaldei. Dzima ideja par "deputāta komplektu", ko sīkāk neskaidrosim. Pieminēsim tikai to, ka lielo novadu "komplekts" bija pat simts eksemplāru liels. Kurš pastnieks to spētu aizstiept! Sākās "Loga" izvadāšanas posms. Tomēr itin drīz atradām jaunus un bezgala uzticamus "pastniekus" – pašvaldību izpilddirektorus. Kā jau ļaudis, kas ikdienā nerisina politikas problēmas, kas mazāk sēž un spriež, bet darbojas, viņi arī šo papildpienākumu uzņēmas bez lielas kurnēšanas. LPIA sanāksmēs, kas notiek reizi mēnesī, žurnāla dalīšana kļuva gandrīz vai par rituālu. Īpaši apzinīgie, jau piebraucot pie norises nama, ienāca apvaicāties, vai šoreiz žurnāli būs jāved. Turklāt dažī ar prieku paņēma arī kaimiņu paku. Īpašu pateicību pelna Balvu un Ludzas bijušo rajonu pārstāvji, kas allaž par "saviem" uzskatīja visu četru jaunizveidoto novadu saiņus.

Ne vienmēr visi izpilddirektori ieradās uz sanāksmēm, ne vienmēr "Loga" drukāšanas grafiks sakrita ar sanāksmes dienu. Nācās iesaistīt arī citus spēkus, jo, apceļot visas pašvaldības tomēr nav ātri risināms uzdevums. Te liela loma nereti bijusi domju sekretāriem, kurām kopā ar e-Logu adresējām lūgumu noskaidrot, vai uz Rīgu nedosies kāds pašvaldības auto. Daža nelikās ne zinīs par saņemto vēstuli ar lūgumu piestāt Vecrīgā, cita operatīvi sazinājās ar Rīgā esoša auto šoferi, un... žurnāls aizceļoja momentā. Reizēm gan jutāmies neērti, kad, atgaiņājoties no palīdzības, žurnāla nastas uz auto stiepa pašvaldību vadītājas. Nieks vien esot.

Atvadoties no papīra "Loga", paldies visiem brīvprātīgajiem pastniekiem!

Laikam lieki pārstāstīt žurnāla saturu, kas bijis saistošāks vai mazāk saistošs, tomēr vēsturei saglabājis LPS notikumu hroniku arī laikmetā pirms digitālās ēras. Viena no rubrikām ar sevišķi ilgu mūžu, kas "Loga" miniatūrajai komandai sagādāja īpašu patiku, bija "Loga" viesos". Tā deva iespēju gan mums, gan lasītājiem apceļot Latvijas pašvaldības un apjauš, cik daudz nezināmu bagātību ir katrā no tām. Labi gan zinām, ka "topā" allaž bijuši divi žurnāla materiāli – Andra Jaunsleiņa ievadraksts, kas allaž rosināja pastāvēt uz pašvaldību tiesībām un sniedza jaunas idejas ikdienas darbam, un... anekdotes. Ne vienā vien pašvaldībā tās tiek lasītas un apspriestas pirms domes sēdes. Vai nav lieliski, ja izdevies pašvaldību skarbajā ikdienā vairot prieku?

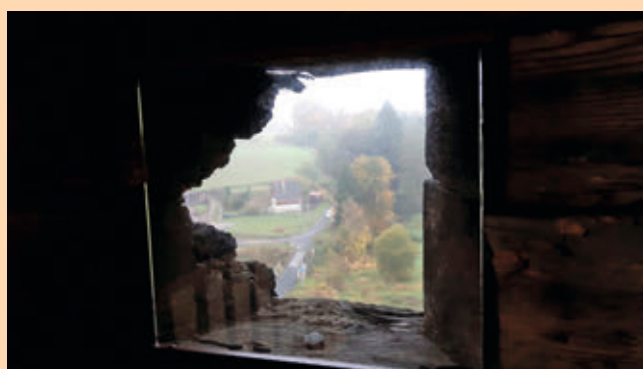
Atvadoties no papīra "Loga", paldies žurnāla autoriem, atbalstītājiem un lasītājiem!

Katras atvadas, lai cik skumjas tās nebūtu, esot jāuztver kā jaunas satikšanās iespēja. Papīra "Logs" tiek aizvērts, bet nākamgad "Loga" vēsturē atšķirsim jaunu lappusi.

Gunta un Daina,

"duets" kopš 2002. gada septembra

Savdabīgo logu "medības" gadu gaitā pamazām aizrāva daudzus kolēģus un žurnāla lasītājus, tomēr laureātes gods pienākas LPS padomniecei SNIEDZEI SPROĢEI, kas neparastus logus spēj saskatīt ne tikai namos, bet arī dabā.

"LOGS"

Mazajā Pils ielā 1, Rīgā, LV 1050, tālr. 6732 6634